

SOUL

44

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010
€3.00

9 771790 614005 04

Sarah Jessica Parker

Liliza
Κάννες
Πέτρος Νικόλτσος
Διογένης Δασκάλου
Εξάρχεια
Γιώργος Χρυσοστόμου
Φώτης Πεχλιβανίδης
Ειρήνη Καραγιαννοπούλου
Paul Weller
Tattoo masters
Λεωφορείο 22
Ροζέ Μιλά
Αχιλλέας Πεκλάρης
Ronin Kendo Club
Thor

fenafresh.gr

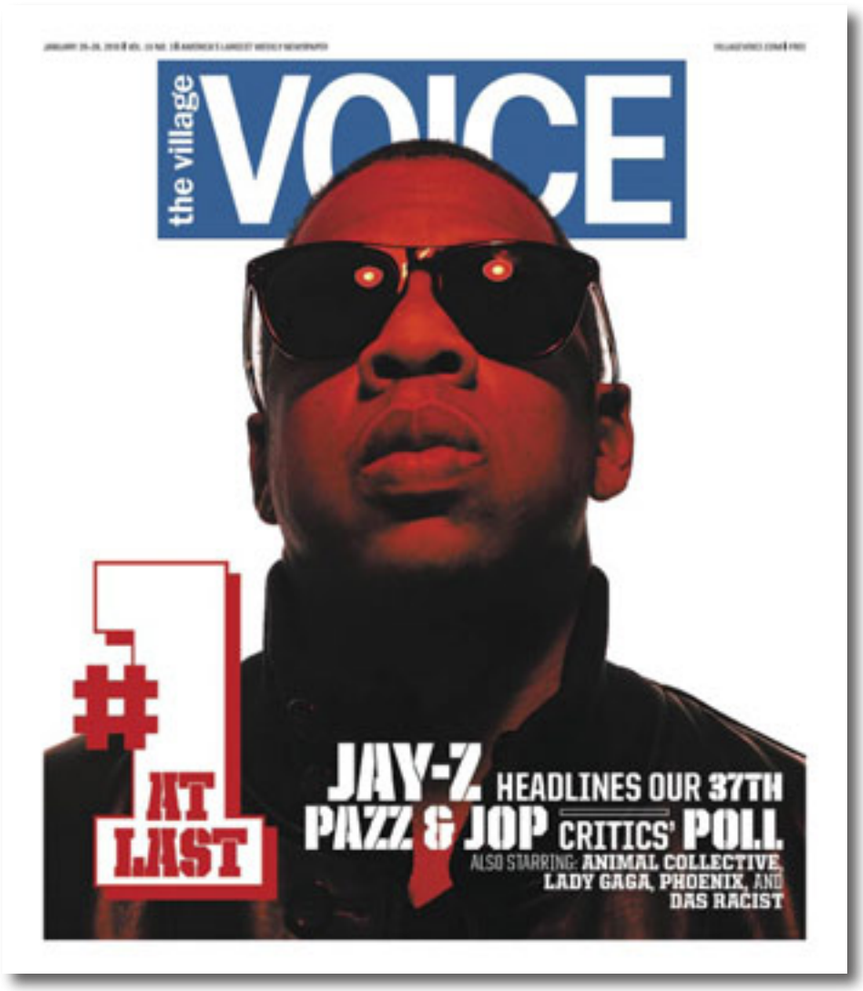

fenafresh

Παύλου Μελά 8 Ηλύσια Θεσσαλονίκη / 8 P. Mela str. Ilisia Thessaloniki T: +30 2310 257 447
Mediterranean Cosmos Θεσσαλονίκη / Thessaloniki T: +30 2310 474 032

EDITORIAL 44

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Empire State Of Mind

Το αλάνι του δρόμου, ο βασιλιάς του groove, το λιοντάρι που βρυχάται στο μικρόφωνο, ο σπεσιαλίστας του λουστραρισμένου sampling, αυτός ο sexy motherfucker, η εξοχότητά του ο Jay-Z. Τρεις μήνες τώρα, παίζω στο repeat τον επικό, τον εξαίσιο, τον συγκινητικό ύμνο που κελαηδάει για το Μεγάλο Μήλο, το «Empire State Of Mind», και είναι σαν να είμαι κρυμμένος κάτω από το τσίφτικα στραβοφορεμένο καπέλο του. Ένας ασπρουλιάρης λαγός κρυμμένος στο Yankee καπέλο του. Βολτάρουμε στο Μπρούκλιν και την Τριμπέκα, τα μπατσικά στο Χάρλεμ σταματούν Δομινικάνους για εξακρίβωση. Άσπρες Lexus στους 8 Δρόμους, κίτρινα ταξί, παράνομα ταξί, ρασταφάριαν που διαλογίζονται στις γωνίες με raga spirituals του Μάρλεϊ. Hot dog, αραπάκια στο γήπεδο που ζητιανεύουν για ένα αυτόγραφο του Dwayne Wade, κορίτσια που βγαίνουν από το σχολείο και είτε τραβούν για να ψάλλουν στην εκκλησία είτε για να ψωνιστούν στο Μπόουερι.

Κι ύστερα, μπαίνει το ρεφρέν, τούρμπο μητροπολιτική καψούρα, ραφιναρισμένο τριπ, ερωτική εξομολόγηση της ζωής στην αγαπημένη του μεγαλούπολη. Ένα γηπεδικό hip hop, μια προτροπή, ένα κάλεσμα, πως τώρα, εδώ, όλοι μαζί, μπορούμε να γίνουμε ένα. «Έλα σαν ένα χέρι / Όλα τώρα τα χέρια ψηλά / Έλα ένα γο για τη μεγάλη πόλη / Φώτα στους δρόμους / Μεγάλα όνειρα / Κανένα μέρος στον κόσμο δεν μπορεί να συγκριθεί μαζί της / Ανάψτε και σηκώστε τους αναπτήρες στον αέρα / Κι όλοι φωνάξτε, ναι, ναι / Νέα Υόρκη, ζούγκλα από μπετόν / Έτσι φτιάχνονται τα όνειρα / Αλλά δεν μπορείς να κάνεις κι αλλιώς / Είσαι στη Νέα Υόρκη / Αυτοί οι δρόμοι θα σε κάνουν να νιώσεις καινούργιος / Τα φώτα της θα σε εμπνεύσουν / Καλωσήρθες στην πόλη που οι πινακίδες τη νύχτα τυφλώνουν».

Σκέτη συγκίνηση είναι αυτός ο τύπος, τρεις μήνες τώρα κι όλο θέλω να πάρω το αεροπλάνο και να πάω εκεί. Να λιώσουν οι σόλες μου από το τρεχαλητό στους δρόμους που περιγράφει και ύστερα να σκαρφαλώσω στην κορυφή του Αγάλματος της Ελευθερίας και να κιαλάρω τα πέριξ περισκοπικά, απ' άκρη σ' άκρη. Όχι μελαγχολικά και αβάσταχτα, όπως μου συμβαίνει, όταν ατενίζω τις δικές μου concrete jungles, Θεσσαλονίκη και Αθήνα, αλλά ευδαιμονικά, σχεδόν με ευγνωμοσύνη, όπως κάνουν για τη NY ο Jay-Z κι άλλα 14.000.000 αδέλφια του.

Ποια λοκάλια, ποιοι μουσικοί τσακάλια, ποιοι artists, που είναι γεμάτη η Ελλάδα, υποτίθεται, με τέτοιους, εναλλακτικά τυπάκια με φράντζες που συχνάζουν Εξάρχεια και Βαλαωρίτου, δερματόστιχτες γόησσες θεές της Ζεύξιδος και της Αβραμιώτου, μπορούν να σκαρφιστούν τέτοιες ρίμες για τις πόλεις μας; Να σκαρώσουν τέτοιον λατρευτικό ρυθμό, ύμνο, τραγούδι-παραμύθι, δοξαστικό, για τη «Θεσσαλονίκη μου, ποτέ δε σ' απαρνιέμαι, είσ' η πατρίδα μου, το λέω και καυχιέμαι» ή την «Αθήνα μάνα μου, γλυκιά μου Αθήνα»; Κα-νέ-νας.

Όχι γιατί δεν υπάρχουν σπίρτουλες καλλιτέχνες ή ντιτζέόνια φίνα και πειραχτήρια, αλλά γιατί οι πιο ωραίοι αντάρτες, οι πιο δημιουργικοί άνθρωποι, οι πιο ατίθασοι, οι πιο βραστεροί, στο βάθος νιώθουν αμήχανα κι άβολα με την Ελλάδα. Τους στενεύει, τους λιώνει, τους στραγγίζει, οι περισσότεροι διαβιούν εδώ σαν σε τράνζιτ αεροδρομίου. Διαβάζουν βιβλία, αράζουν στις πλατείες, στα καφέ ή τα μπαρ, ψωνίζουν φουλάρια από τα καταστήματα, μέχρι μια αόρατη φωνή να ανακοινώσει την πτήση τους, να επιβιβαστούν, να φύγουν και να μην ξαναγυρίσουν. Κανένα τραγούδι αντίστοιχο του «Empire State Of Mind» δεν πρόκειται να γραφτεί για τις πόλεις μας, έτσι όπως παρακμάζουν και ξεφλουδίζονται. Το μεγαλείο του Jay-Z είναι πως σε αυτόν τον ύμνο για τη Νέα Υόρκη αντιλαμβάνεται το παρόν της πόλης του σαν ένα σύνολο μικρών ονείρων και ιστοριών που συναρμολογούν τη μεγάλη Ιστορία. Στην Ελλάδα κανένας δεν μπορεί να κάνει όνειρα. Μόνο τσεκάρουν αμήχανα το κινητό τους, λες και η αλήθεια και η ζωή βρίσκονται εκεί μέσα.

SOUL

SECRETS OF URBAN LIFE
2310 MAGAZINE
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010

Εκδότης: Φώτης Γεωργελές
Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Διευθύντρια Σύνταξης: Βάγια Ματζάρογλου
Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος
Art Director: Σπύρος Αλμπάνης

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συντσιρμάς

Επιμέλεια Ύλης: Δημήτρης Αθανασιάδης
Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαιριστανίδου

Σύμβουλος Έκδοσης: Σπύρος Πέγκας
Graphic Designer: Βίκτωρ Γκουντάρας
Contributing Artists: Πέτρος Νικόλτσος
Ειδικοί συνεργάτες: Γιώργος Μπάκας, Ναυσικά Γκράτσιου, Cayetano, Άρης Προδρομίδης, Σοφία Αγγελίδου, Αχιλλέας Πεκλάρης
Literature Contributor: Frankie Notas
Communication Services: Σάκης Κοροβέσης
Γραμματεία Σύνταξης: Κατερίνα Κουτσαλή

Συντακτική Ομάδα
Λένα Χουρμούζη, Μαρία-Άννα Τανάγια, Θανάσης Μήνας, Γιώργος Μπατσαράς, Μάκης Παπασημακόπουλος, Γιάννης Δρίζης, Αντώνης Βλαβογελάκης, Τζίνα Σωτηροπούλου, Χρήστος Δούρας, Δημήτρης Ντανόπουλος, Τάσος Ρέτζιος, Παναγιώτης Τσιακιρίδης, Γιώργος Παπαγεωργίου, Γιάννης Πιτσιώρας, Κώστας Κούτσαρης, Ρουβίμ Γρηγοριάδης, Miki Zoltan, Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη, Γιώργος Δημητρακόπουλος

Συνεργάτες
Χρήστος Παρίδης, Θανάσης Νικολάου, Μαρίνος Σακελλαρίου, Αθηνά Κουτρουμάνη, Γιώργος Ζωγραφίδης, Έλενα Αγγελίδου, Άννα Παπαρίζου, Αντώνης Κουφογιάννης, Ελισάβετ Αρκολάκη, Διογένης Δασκάλου, Γρηγόρης Αποστολόπουλος

Fashion Photographer: Τάσος Βρεττός
Fashion & Style Editor: Μινώα Βορεάδου

Φωτογράφοι: Ασπασία Κουλούρα, Κώστας Αμοιρίδης, Σάκης Γιούμπασης, Νίκος Καρδαράς, Γιώργος Παπαδόπουλος, Γιάννης Μπούτσελης, Γιάννης Χοστελίδης, Χρύσα Νικολέρη, Αλέξανδρος Οικονομίδης, Βασίλης Σπύρου, Δημήτρης Μυλωνάς, Αιμιλία Παναγιώτου, Σπύρος Παλούκης

Εικονογράφηση: Victwr (victwr.2@gmail.com), zad iloe (mikritaratsa.blogspot.com), Γιώργος Μπάκας

Λονδίνο: Γιάννης Κατσαρής
Βερολίνο: Βασίλης Κοντόπουλος
Παρίσι: Άρτεμις Πυρπύλη
Άμστερνταμ: Νίκος Κουλούσιος
Βρυξέλλες: Μαρίνα Κονταρά, Γρηγόρης Τσουρής
Κύπρος: Χρύστα Ντζάνη

Φωτογραφικά πρακτορεία: Corbis/Apeiron, PhotoBox, Intime

Φωτογραφία εξωφύλλου: Ondrea Barbe

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Διεύθυνση Διαφήμισης: Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες
Υπεύθυνη Διαφ. Τμ. Θεσ/νίκης: Αλεξάνδρα Καρασαρίδου
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
Υποδοχή Διαφήμισης: Μαρία Αυγερινού
Υποδοχή Direct Market: Νίκη Παπαδοπούλου

Project Manager: Μάρω Ζήνα

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χοβαρδά

Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Γαρούφαλος

Νομικός Σύμβουλος: Γιάννης Πιτσιώρας

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική Α.Ε.ΠΕΕ., Φειδίου 18, Αθήνα 10678, Τ: 2103813109

SOUL 2310Magazine:
Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη
Τ: 2310 545 069, Τ. Αθήνας: 210 361 7530,
F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr

www.soulmag.gr
www.myspace.com/soulmag
soulmag.blogspot.com
soulmagarchive.blogspot.com
www.facebook.com, SOUL Magazine (Official)

Το περιοδικό «Soul 2310Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την Plus Athens. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλου είδους, μόνο με προηγούμενη έγκριση του εκδότη.

15-30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΚΙΣΜΕΝΑ JEANS

ΕΠΩΝΥΜΑ JEANS ΜΕ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 100 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΣΚΙΣΙΜΑΤΑ, ΣΕ ΣΚΙΣΜΕΝΕΣ ΤΙΜΕΣ!

Levi's

στην πίσω τσέπη!

Diesel

στη γάμπα!

Replay

στο γλουτό!

Staff

στην μπροστινή τσέπη!

Harley Davidson

στη μέση!

DKNY

στην πίσω τσέπη!

Calvin Klein

στο τσεπάκι!

Gas

στο γόνατο!

3 Guys

στο τσεπάκι!

Guess

στο τσεπάκι!

Pepe Jeans

στη μέση!

Chevignon

στο γόνατο!

Firetrap

στη μέση!

Killah

στην μπροστινή τσέπη!

Fornarina

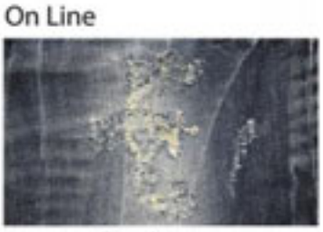
στο τσεπάκι!

Miss Denim

στο μηρό!

On Line

στο μπατζάκι!

BSB

στο μηρό!

Toi & Moi

στο γόνατο!

Attrattivo

στην πίσω τσέπη!

Εκπτωτικό Εμπορικό Κέντρο

MEGA OUTLET

www.megaoutlet.gr

Λ. Γεωργικής Σχολής 43, Πυλαία

Όλα τα προϊόντα που διατίθενται, είναι προηγούμενων σεζόν.

pollen for brands

ΚΑΝΝΕΣ 14
BUS 22 16
TATTOO MASTERS 20
LADY GRINNING SOUL 40
ΦΩΤΗΣ ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ 70
ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ 74
ΕΞΑΡΧΕΙΑ 76
LILIZA 86
HOPES, DREAMS + HARD TIMES 88
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 96

AKSION ΕΣΤΙ! 32
Το βελγικό πείραμα του Wellen δείχνει τον δρόμο: ακτιβισμός, κοινωνική ευαισθησία, επανένταξη, φαν και μπίρες.

SARAH JESSICA PARKER 34
Abso-fuckin-lutely Bradshaw! Οι τρελές επιστρέφουν, η Νέα Υόρκη παραμένει το φόντο και η Κάρι θα εκτοξεύσει άπειρα «meanwhile, I had a thought». Σκέψεις, βέβαια, περί του ανδρικού είδους κάναμε κι εμείς λίγο πριν την πρεμιέρα.

INTERNATIONAL BOOK FAIR '10 46
Η 7η Διεθνής Έκθεση Βιβλίου θα πλημμυρίσει τη Θεσσαλονίκη με σελίδες και... Κινέζους. Ο οδηγός για την καθιερωμένη ετήσια σύζευξη χωρών και συγγραφέων σας προτρέπει να τον ακολουθήσετε.

KENDO FIGHTERS 94
Κάτω από το γήπεδο Χαριλάου, οι περίεργες φιγούρες των μαχητών με τα μπαμπού σπαθιά και τις σαμουράι μανίες ανταλλάσσουν ιαχές και περίτεχνα χτυπήματα.

TURBOX

Vitus AC2010

share the fun

ΕΓΓΡΑΦΗ HD VIDEO ΚΑΙ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ UPLOAD ΣΤΟ You Tube

ΜΟΝΟ **89€**

YouTube READY

πλαισιο

www.plaisio.gr

Γραμμή Επικοινωνίας: 800-11-12345

Μίλα Κούντερα

Διάβασέ μας, αγάπησέ μας, μίσησέ μας και πες το μας με τον τρόπο σου. Στείλε το σχόλιό σου στο SOUL και θα δημοσιευτεί. Αρκεί να είναι μέχρι 200 λέξεις.

Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ
Το ξέρω, υπάρχουν πολύ πιο ενδιαφέροντα μέρη στο Άμστερνταμ από αυτό, αλλά «κάτι μου έκανε» το SOUL στο Ajax Amsterdam Arena. Μετά από 2 μήνες μακριά από Ελλάδα, ήρθαν 2 τεύχη απανωτά για μένα! Στιγμή ευτυχίας!
Coriente Mariposa, mail

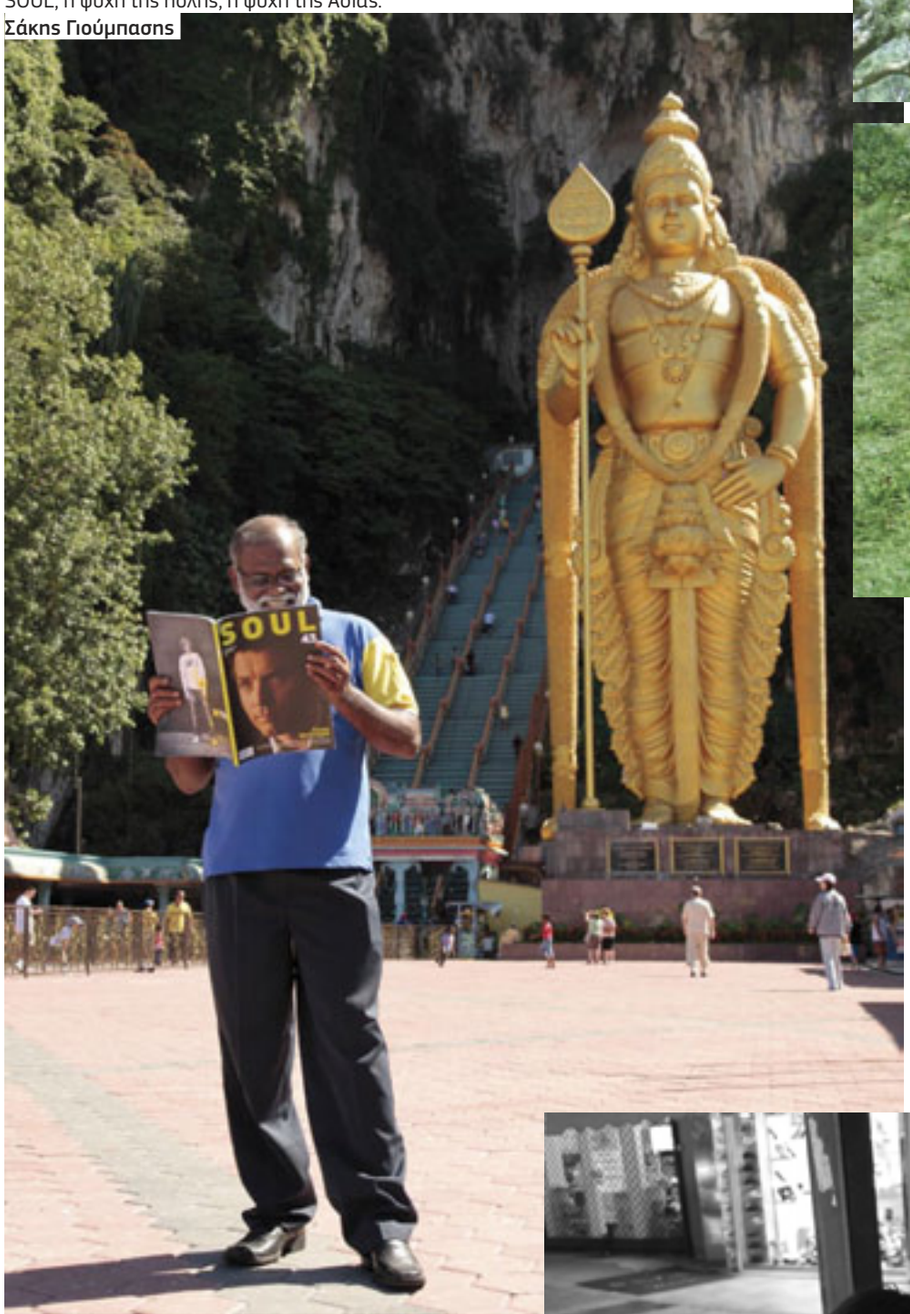
ΔΕ ΘΑ ΤΟ ΞΑΝΑΚΑΝΟΥΜΕ
Έχω να κάνω παραπονάκι. Μα μόνο 2 σελίδες αφιερωμένες στον Ewan McGregor! Στεναχωρήθηκα, πληγώθηκα κι έχω να πω ότι θα κάνω απεργία πείνας για να διαμαρτυρηθώ.
Blue Prince, facebook

POISON IVY RIP
Ενισχυτής, λεοπάρ, σπασμένο ποτήρι κρασί, γκραν γκρουν κιθάρα. Τα κορίτσια που διαβάζουν SOUL δεν αστειεύονται.
Γεωργία Χαριζάνη, mail

BATU CAVES, KUALA LUMPUR
SOUL, η ψυχή της πόλης, η ψυχή της Ασίας.
Σάκης Γιούμπασης

ΚΙΚΙΡΙΚΟΥ!
Το Πάσχα φεύγει, το SOUL μένει, να φάνε και οι κότες!
George Zafiris, facebook

ΙΔΕΑ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ!
Νομίζω ότι ο Γιούαν αλληθωρίζει λίγο: το δεξί προς εμάς μάτι είναι ένα τσικ πιο πάνω!
Steve Beat & Sevh Beat-Katsivas, facebook

Ο STAR-ΧΙΔΙΣΤΗΣ

Κείμενο, Εικονογράφηση **Γιώργος Μπάκας**

ΘΕΩΡΕΙ ΠΩΣ Η ΤΖΟΥΛΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΤΙΠΟΤΕΝΙΟ ΤΣΟΥΛΑΚΙ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ, ΠΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΘΑ ΠΑΝΤΡΕΥΟΤΑΝ

"ΣΤΟΝΖΕΙ" ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΜΕ ΧΡΙΣΤΟΠΑΝΑΓΙΕΣ ΤΟΥΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥΣ ΚΑΙ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΠΩΣ ΑΝ ΤΟΥΣ ΠΕΤΥΧΕΙ ΠΟΤΕ ΣΤΟ ΑΡΟΜΟ ΘΑ ΤΟΥΣ ΤΑ ΧΕΣΕΙ ΣΤΑ ΙΣΙΑ!

ΑΝ ΤΟΝ ΠΕΤΥΧΕΙΣ ΝΑ ΒΛΕΠΕΙ ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΘΑ ΣΟΥ ΠΕΙ "ΕΝΤΑΞΕΙ, ΕΒΛΕΠΑ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΚΑΙΡΟΥ ΣΤΟ STAR ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕ Ο ΤΖΟΥΛΙΑΣ"

ΑΝ ΙΣΧΥΕΙ Η ΦΡΑΣΗ "ΕΙΝΑΣΤΕ ΟΣΟΙ ΒΛΕΠΟΥΜΕ" ΤΟΤΕ Ο ΣΤΑΡΧΙΔΙΣΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΔΙΝΕΤΡΟ ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΟ ΞΑΝΘΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΜΕ ΣΙΛΙΚΟΝΑΤΟ ΣΤΗΘΟΣ, ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΑ ΕΚΕΙΝΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑΚΙ ΓΙΑ ΣΕΒΑΡΑ ΣΕΚΣ!!

ΒΡΙΣΚΕΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ, ΕΝΑ ΚΑΝΑΛΙ ΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΕΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΟΠΩΣ "ΜΠΑΜΠΟΥΛΑΣ ΓΛΑΣΤΡΗΣΕ ΧΕΜΕΝΑ ΣΕ ΖΕΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΥΕΜΕΝΗΣ" ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΔΕΙΧΝΕΙ ΕΙΚΟΝΑ

ΠΡΟΤΙΜΑ ΤΟ ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΙΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΟΥ, ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΠΟ ΤΑ ΑΛΗΘΙΝΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΕΣ, ΚΟΜΜΑΤΙΑΣΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΔΕΝ ΘΑ ΕΒΛΕΠΕΣ ΠΟΤΕ ΤΗΝ ΕΚΠΟΜΠΗ "ΕΧΕΙ ΓΟΥΣΤΟ" ΓΙΑΤΙ Η ΜΠΗΛΙΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑ, "ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΜΠΟΥΣΤΟ"

ΘΕΩΡΕΙ ΤΟ STAR ΚΕΛΟΚΑΝΑΛΟ, ΟΧΙ ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΤΟΝ ΑΡΕΣΕΙ, ΑΛΛΑ ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΙΧΝΕΙ ΣΥΝΕΝΟΙΑ ΚΕΛΟΥΣ.

ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΠΑΡΕΑ ΠΟΥ ΣΥΖΗΤΑΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΠΕΖΑΝΤΑΚΟΥ ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ ΑΝΗΘΕΡΟ ΚΑΙ ΡΩΤΑΕΙ "ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ?"

ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ ΠΩΣ ΕΧΕΙ ΠΗΔΗΞΕΙ ΤΙΣ ΜΙΣΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ CELEBRITIES ΠΡΙΝ ΓΙΝΟΥΝ ΔΙΑΣΗΜΕΣ

ΞΕΝΕΡΩΝΕΙ ΟΤΑΝ ΤΟ STAR ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΟΡΕΙΕΣ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΒΑΖΕΙ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΣΤΙΜΑΚΙ ΝΑ ΣΧΟΛΙΑΣΕΙ ΤΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΕΙ ΘΟΟGLAREI ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ, ΔΙΠΛΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΞΗ "ΓΥΜΝΗ"

ΒΛΕΠΕΙ ΜΑΛΑΚΙΕΣ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΙ ΑΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΑΛΑΚΙΕΣ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΘΕΩΡΕΙ ΠΩΣ Ο ΘΟΔΩΡΗΣ ΔΡΑΚΑΚΗΣ ΧΑΡΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ STAR CHANNEL ΑΦΟΥ ΑΝΕΤΑ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΚΑΡΙΕΡΑ ΣΤΟ ΤΗΛΕ-ΑΣΤΥ.

ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟΥ ΣΕ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΔΕΝ ΞΕΠΕΡΝΑ ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΥΣΤΟΥ ΜΙΑΣ ΓΛΑΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΘΕΛΕΙ

ΔΙΝΕΙ RESPECT ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΤΟΥ STAR CHANNEL ΣΤΗ ΜΥΚΟΝΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΙΜΙΛΙΟ ΠΑΛΙΑΤΣΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΕΥΑΙΣΘΗΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΟΠΩΣ "ΟΙ ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ"

HONDA CR-Z

Take it! Το Honda CR-Z είναι το πρώτο υβριδικό σπορ κουπέ στον κόσμο. **Taste it!** Για να νιώσεις τον δυναμικό σχεδιασμό του, τις αεροδυναμικές του γραμμές και το προχώ εσωτερικό ντιζάιν. **Drive it!** Με στιλ οδήγησης ανάλογα με τη διάθεσή σου, κανονική, σπορ, υβριδική. Να γιατί το Honda CR-Z, διαθέσιμο από τον Ιούνιο, είναι το πιο ακατανίκητο αυτοκίνητο του πλανήτη.

advertorial

Δυναμικό όπως η νέα εποχή, εναλλακτικό όπως ο κόσμος που ονειρεύεσαι, προχωρημένο όπως ο τρόπος που σκέφτεσαι. Οδηγώντας το Honda CR-Z, η μοναδική εμπειρία που μπορεί να σου προσφέρει το αγαπημένο σου αυτοκίνητο γίνεται ακόμα πιο συναρπαστική. Το πρώτο sport coupe με hybrid χαρακτήρα τρέχει με αυτοπεποίθηση. Με νέο αεροδυναμικό σχήμα και αθλητική εμφάνιση, το εξωτερικό του Honda CR-Z έχει σφηνοειδές σχήμα με χαμηλό καπό και μεγάλο πλάτος για να αισθάνεσαι πιο σίγουρος από ποτέ. Με φαρδύ μετατρόχιο και κοντό μεταξόνιο για να συμπεριφέρεσαι ευέλικτα κάθε στιγμή. Το Μοναδικό Σύστημα Οδήγησης 3 Προγραμμάτων (3-Mode Drive System) προσαρμόζει το σύστημα διεύθυνσης, την απόκριση του γκαζιού και την υποβοήθηση IMA σύμφωνα με τις ανάγκες σου. Στο ταξίδι που θέλεις χωρά γκάζια, έχεις την επιλογή Sport Mode. Στους αγχωτικούς ρυθμούς της πόλης, η ένδειξη Econ Mode σου εξασφαλίζει οικονομία στα καύσιμα. Στις συνηθισμένες διαδρομές, η προτίμηση Normal Mode παρέχει ισορροπία σε επιδόσεις, εκπομπές ρύπων και οικονομία.

Το CR-Z αλλάζει τις υπάρχουσες αντιλήψεις. Ο κινητήρας 1.5 i-VTEC σε συνδυασμό με το παράλληλο υβριδικό σύστημα IMA ρυθμίζει τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Το παγκοσμίως πρώτο 6-τάχυτο μηχανικό κιβώτιο σε συνδυασμό με υβριδικό σύστημα κίνησης σε φέρνει ακόμα πιο κοντά στην τεχνολογία του μέλλοντος. Το ειδικά σχεδιασμένο cockpit με τρισδιάστατα όργανα σου εξασφαλίζει τον πλήρη έλεγχο που πάντα ήθελες από το αυτοκίνητό σου.

Με άνεση και με αισθητική, με εξωτερική σχεδίαση που παραπέμπει στο θρυλικό στιλ του CR-X από τα eighties, το διαιρούμενο πίσω παρμπρίζ και η χαμηλή κεκλιμένη οροφή παραπέμπουν ξεκάθαρα σε coupe, το οποίο όμως συνδυάζεται με ένα γεμάτο καμπύλες ανάγλυφο αμάξωμα. Οι μπλε φυμέ προβολείς του CR-Z τονίζονται από φώτα ημέρας LED, που είναι τοποθετημένα στο κάτω τμήμα των εμπρός φώτων τονίζοντας το πλάτος και το κομψό του sport outfit. Στον εσωτερικό σχεδιασμό το ταμπλό του νέου coupe έχει διάταξη δύο επιπέδων, έξι αερόσακους, ενεργά προσκέφαλα, Vehicle Stability Assist και Hill Start Assist. Κάθε CR-Z είναι εφοδιασμένο με Έλεγχο Κλιματισμού, CD player 6 ηχείων, USB iPod link και διακόπτη εκκίνησης του κινητήρα. Drive it, taste it, take it! Το νέο Honda CR-Z είναι έτοιμο να σε πάει παντού!

Drive it, taste it, take it!

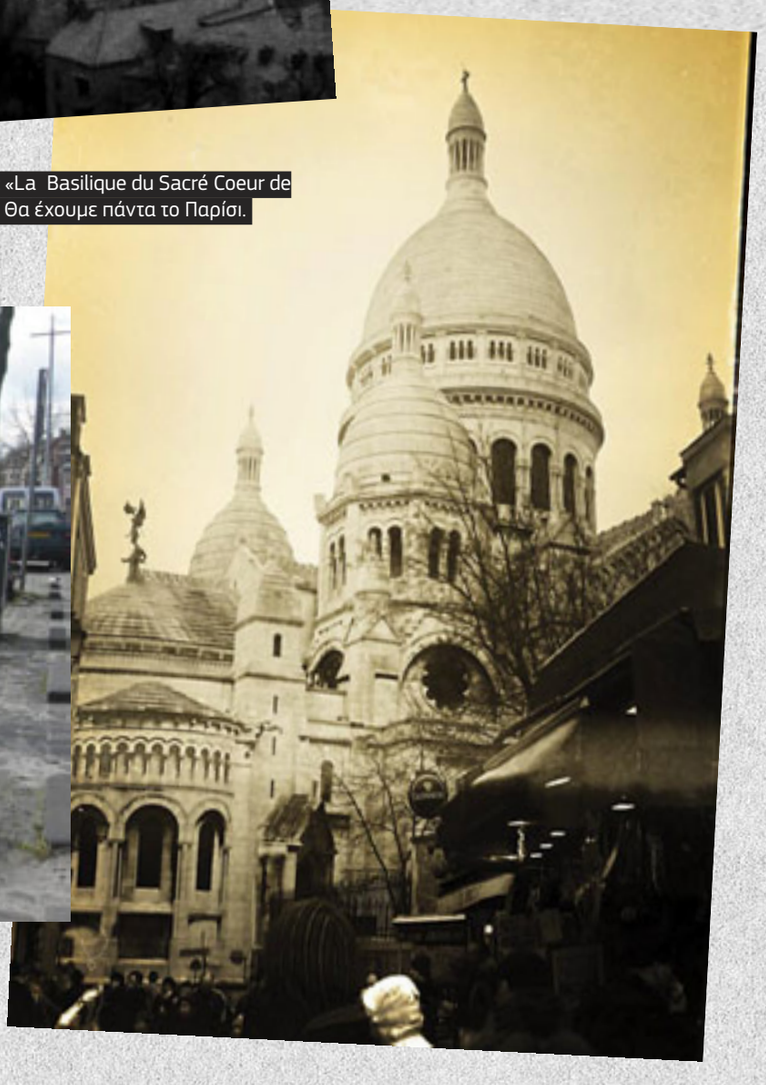
HONDA
The Power of Dreams

Καρτ ποστάλ

Κοσμοπολίτικο περιοδικό σημαίνει και κοσμοπολίτες αναγνώστες. Αυτές είναι μερικές από τις εικόνες που μας στείλατε και μέσα τους κρύβουν εισιτήρια, διαβατήρια, ποίηση, τέχνη. Γεια σου, και στα χιλιόμετρά σου! Έχεις κι άλλες; Στείλε τις καρτ ποστάλ σου στο info@soulmag.gr και οι καλύτερες θα δημοσιεύονται.

Η **Εμμανουέλλα Κυριακοπούλου** από τη Βούδα φωτογραφίζει την Πέστη. A Hungarian classic !

Ο **KouFa** λέει: «La Basilique du Sacré Coeur de Montmartre». Θα έχουμε πάντα το Παρίσι.

Groningen, The Netherlands. Ο **Κυριάκος Μεταξάς** συμπληρώνει: «Φίλοι συντάκτες του SOUL, σας διαβάζω και συλλέγω τα περιοδικά από την εποχή του cool!».

Ωδή στην Pentax k-m της **Σοφίας Άντζελ**. «Μάρτιος 2010. Φλωρεντία. Θέα από πολύ ψηλά, από τον καθεδρικό Duomo. Εχοντας ανέβει 462 σκαλοπάτια!».

Ο **Μάριος Καλαϊτζής** αποτυπώνει μια από τις εκατοντάδες όψεις του αστικού λονδρέζικου τοπίου.

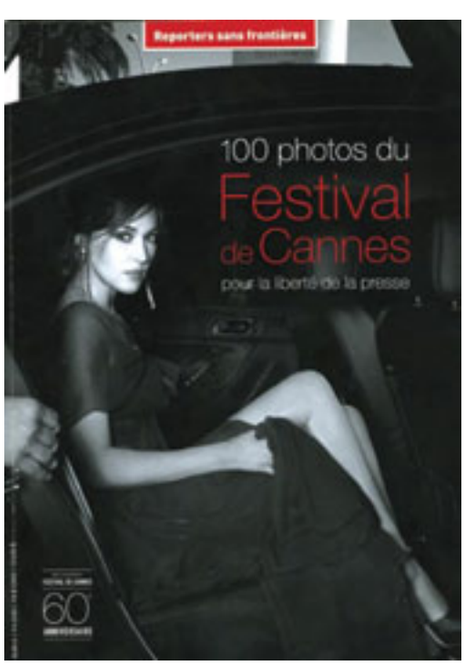
Πράγα my dearest. Ο **Δημήτρης Κατσαούνης** μας έστειλε κάποιες «καρτ ποστάλ» από την Κολωνία (χωρίς το Dom), τους Εγκρεμνούς (χωρίς τα τιρκουάζ κύματα), την Πράγα (χωρίς την παλιά πόλη) και την Αθήνα (χωρίς τον Παρθενώνα). Έχουν όμως όλες... his soul.

Κάννες

Join the movement

Η έκδοση «100 photos du Festival de Cannes» των Ρεπόρτερ Χωρίς Σύνορα καταργούν τη νοσταλγία και δοξάζουν την Κυανή Ακτή, μέρες που είναι, σαν την απόλυτη ευρωπαϊκή star-everland.
Κείμενο Γιώργος Παπαγεωργίου

Για τους περισσότερους, το Φεστιβάλ των Καννών είναι μια αφορμή για ακατάσχετα και χωρίς ειρμό ασπρόμαυρα φλασμπάκ. Ξέρετε τώρα! Ο Χίτσκοκ και η Τίπι Χέντρεν με πουλιά στα χέρια για τις ανάγκες της ομώνυμης ταινίας, η Τζουλιέτα Μασίνα κι ο Φεντερίκο Φελίνι να δειπνούν παρέα με τον Τριφό, τον Λελούς και τον Γκοντάρ, ο Σερζ και η Μπίρκιν, η Μπαρντό, η Τέιλορ και η μυθολογία μιας εποχής κι ενός φεστιβάλ πριν όλα σαρωθούν από την επέλαση του Χόλιγουντ. Νοσταλγία τέλος! Γιατί για τους Reporters Sans Frontières, οργάνωση που μάχεται για την ελευθερία του Τύπου, το άλμπουμ «100 photos du Festival de Cannes» είναι η ευκαιρία που έψαχναν για να κάνουν το statement τους: Οι Κάννες ήταν, είναι και θα είναι κάτι περισσότερο από νοσταλγία. Είναι η καρδιά του σινεμά, που δεν έπαψε ποτέ να χτυπά. Είναι το χολιγουντιανό γκλαμ, που σεβόμενο τον ιερό τόπο, παύει να είναι αμετροεπές και αλαζονικό και μεταμορφώνεται σε γήινη λάμψη και αστρόσκονη που πάτησε στη γη. Ο Τζουντ Λο με σμόκιν να φλερτάρει με όποια βρίσκει, ο Αλμοδόβαρ κι ο Κασέλ, η Μπελούτσι και η Björk, ο γερασμένος Ντελόν, ο Γούντι Άλεν, ο Γουόν Καρβάι, όλοι εκεί, παλαιοί, καινούργιοι, έγχρωμοι, ασπρόμαυροι, καταξιωμένοι, ξεχασμένοι, ανερχόμενοι. Ό,τι καλύτερο μπορείς να ξεφυλλίσεις τέτοιες μέρες, που η Κυανή Ακτή ξαναζεί τις μεγάλες στιγμές της.

Here's to honour, long may it live.

Το SOUL και το Chivas Regal, Official Partner του φεστιβάλ σινεμά Cannes 2010, βρίσκονται ήδη στη βασίλισσα της Κυανής Ακτής. Συντονίζονται με την ατμόσφαιρα, το glamour και τον global ρυθμό της γιορτής και βιώνουν το απόλυτο pleasure! Διάβασε στο επόμενο τεύχος ένα special ρεπορτάζ με εικόνες, πρωταγωνιστές, ταινίες, party και όλα για τον μύθο της πόλης.

CHIVAS

JOIN THE MOVEMENT.

LIVE WITH CHIVALRY

www.eneap.com.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

The magical mystery tour!

Και πάνω που έλεγες πως τα ξέρεις όλα και η μπετόν αρμέ Θεσσαλονίκη δεν έχει καμιά μαγεία, ήρθε το λεωφορειάκι 22 για να σου δείξει την ομορφιά της Άνω Πόλης και να σε ψήσει πως ποτέ δεν είναι αργά για εκδρομές. Κείμενο **Βάγια Ματζάρογλου** Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Είναι το νέο μυστικό της Άνω Πόλης, ένα αξιοθέατο αντάξιο της θέας της. Μακριά από αστικούς πανικούς, σκαρφαλώνει στους πιο ήσυχους (και στενούς) δρόμους της πόλης, σε ξεναγεί σε γειτονιές-σκηνικά που δε φανταζόσουν ότι υπάρχουν, σε γλιτώνει από αβυσσαλέες ανηφόρες και κατηφόρες. Από τη Δευτέρα 15 Μαρτίου, που μπήκε στη δαιδαλώδη του τροχιά, είναι το σελέμπριτι της «καστροπολιτείας». Παππούδες το περιμένουν στις στάσεις και το χαιρετούν, γιαγιάδες το περιεργάζονται από το παράθυρο, αργόσχολοι και συνταξιούχοι το καβαλούν για «τουρισμό».

Ασορτί με τη γειτονιά του, κινείται μάλλον ράθυμα. Άμα το δεις να έρχεται, μη γκαζώνεις για να το προλάβεις. Κανένας δε βιάζεται, κυρίως ο οδηγός, που σε περιμένει να μπεις, να κόψεις εισιτήριο, να καθίσεις στη θέση σου και μετά να ξεκινήσει. Θα περάσεις πάνω του 40 με 45 λεπτά. Τόσο κρατάει το κυκλικό δρομολόγιό του, με αφετηρία και τερματικό σταθμό το τέλος της Ολυμπιάδος, με την προϋπόθεση, βέβαια, πως δε θα μπλοκαριστεί από κάποιο κακοπαρκαρισμένο αυτοκίνητο (συμβαίνει πού και πού, τώρα στις αρχές). Είναι τόσο ωραία και «περιπετειώδης» η διαδρομή του, που δε σου πάει καρδιά να κατέβεις σε ενδιάμεση στάση, οπότε την πρώτη φορά θα το πάρεις all the way.

Θα το αγαπήσεις για διάφορους λόγους. Καταρχήν, μοιάζει με τουριστικό λεωφορείο-μινιατούρα ή με παιδικό παιχνίδι. Εξωτερικά έχει ναΐφ ζωγραφιές με όλα τα ανωπολίτικα κλισέ και προτρέπει με παιχνιδιάρικη γραμματοσειρά «πάμε Άνω Πόλη». Με τους οδηγούς και τους επιβάτες θα τακιμιάσεις με τη μία. Όλο το bus μια παρέα, σαν ψέμα! Στην ατμόσφαιρα επικρατεί ευγένεια, ευφορία, ενθουσιασμός, κι όχι γαϊδουριά. Όλοι ξαφνικά γίνονται κοινωνικοί, λένε (ή γνέφουν) «γεια σας» τόσο στην επιβίβαση όσο και στην αποβίβαση, όλοι χαμογελιούνται.

Μυρίζει κυρίως καινουργίλα, αλλά και σκορδίλα και μωρουδίλα. Καινουργίλα γιατί τα τέσσερα οχήματα που εξυπηρετούν τη γραμμή είναι του κουτιού, σκορδίλα, καθώς το παίρνουν πολλοί παππούδες με πίεση, και μωρουδίλα, αφού το προτιμούν αρκετές μαμάδες με τα μωρά τους (αντί να κάνουν βόλτες στα κατσάβραχα). Μια πρώτη στατιστική έρευνα λέει ότι τις καθημερινές μεταφέρει περίπου 20 επιβάτες με εισιτήριο και 10 τζαμπατζήδες (τα σαββατοκύριακα έχει περισσότερη κίνηση). Στο 22 δε θα δεις ελεγκτές: πού να τρέχουν εκεί πάνω! Δε θα δεις νεαρά αγόρια ή κορίτσια με ακουστικά στα αφτιά: όλοι θέλουν να «ακούσουν» τη διαδρομή αλλά και να μιλήσουν μεταξύ τους (ή να κατασκοπεύσουν τις κουβέντες των άλλων). Δε θα δεις τους τζιπάτους της περιοχής: αυτοί βλαστημούν που χάθηκαν θέσεις πάρκινγκ. Δε θα μπορέσεις να διαβάσεις βιβλίο ή εφημερίδα: κουνάει υπερβολικά ταξιδεύοντας πάνω σε καλντερίμια στο μεγαλύτερο μέρος της πορείας του. Δε θα σε πατήσουν, δε θα φας αγκωνιές, δε θα πέσεις, δε θα μυρίσεις άπλυτη μασχάλη διπλανού, δε θα σου κλέψουν το πορτοφόλι: έχει χώρο μόνο για καθήμενους, 10 τον αριθμό. Δε θα το πάρεις, αν βιάζεσαι να πας στη δουλειά σου: κινείται με ταχύτητα χελώνας. Τέλος, δε φρενάρει απότομα: το πόδι του οδηγού είναι διαρκώς στο φρένο και το μάτι στους καθρέφτες.

Γενικώς το 22 δε μοιάζει με φωνακλάδικο θηριοτροφείο, όπως τα υπόλοιπα αστικά. Είναι πολιτισμένο, αγκομαχά με στιλ στις ανηφόρες, δεν ξερνάει θόρυβο, ούτε καυσαέριο. Δεν είναι ιδιαιτέρως χρήσιμο, ούτε όμως κι ένα «μαγκανοπήγαδο» από και προς το κέντρο. Είναι ένα τρυφερό και alternative λεωφορείο. Μπορεί να γίνει και στέκι σου τα πρωινά, που ανεβοκατεβαίνει άδειο. Να το πάρεις!

ROUTE 22: THE BEST OF

Πλατεία Βασίλη Τσιτσάνη, στο τέλος της Πολιορκητού. Δημιουργήθηκε το 2001 με πρωτοβουλία του Ντίνου Χριστιανόπουλου, έχει και προτομή του Τσιτσάνη (αν συγκεντρωθείς, θα δεις ότι του μοιάζει). Κάθε καλοκαίρι γίνεται στην πλατεία μεγάλη μουσική εκδήλωση για τον τρικαλινό συνθέτη.

Το κτήριο στην πλατεία Τερψιθέας, στη γωνία των οδών Πηλέως με Φιλοπάππου. Σαν σκηνικό από ταινία εποχής!

Ταβέρνα «Ίγγλις», στην οδό Ηροδότου. Παραδοσιακή και με δικά της «Κοκκινέλι Ίγγλις».

«Τα άδεια σπίτια μας ανήκουν», «Είσαι ό,τι κάνεις, όχι ό,τι βλέπεις», «Τούτες τις μέρες ο άνεμος μας κυνηγάει», «Green Justice»: μερικά από τα συνθήματα στους τοίχους μιας πολιτικοποιημένης από πάντα περιοχής. Τα Εξάρχεια της Θεσσαλονίκης.

Καφενείο «Ο παππούς πήδηξε από το παράθυρο» στην Ολυμπιάδος (στάση Διοικητήριο). Τίτλος πικρά διασκεδαστικός. Σε κοντινή απόσταση και οι βεφαλεξιαδικής αισθητικής «Μπουγατσολιχουδίτσες».

Ταβέρνα «Το Σπίτι του Πασά», στην οδό Αγίου Παύλου. Σε ένα εξαιρετικό παραδοσιακό κτίσμα, που πλέον πωλείται.

3ο Γυμνάσιο-Λύκειο, επίσης στην Αγίου Παύλου. Το σχολείο που «έβγαλε» τον Κώστα Μακεδόνα (επίσημος αοιδός στις εθνικές εορτές και επετείους στα μέσα των 80s) και τον Αντώνη Βλαβογελάκη.

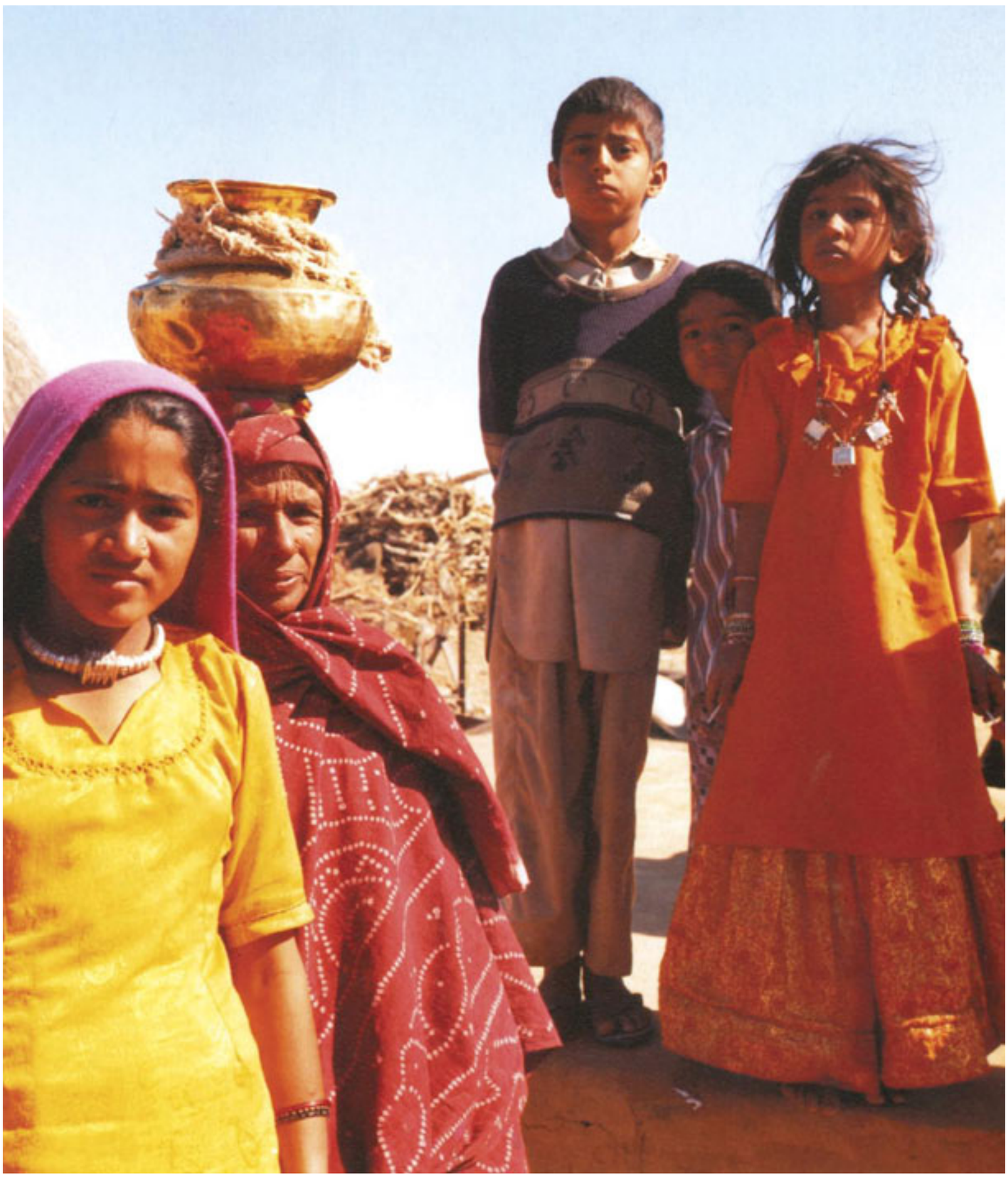
Οδός Αμφιτρύωνος. Κανονική Μονμάρτη, με πολλά ενοικιαζόμενα στούντιο.

Πλατεία Καλλιθέας, στον Άγιο Νικόλαο τον Ορφανό. Σαν να είσαι στο Νυμφαίο.

Voices: «Έλεγαν ότι θα το βάλουν από τότε που ήμουν παιδάκι και τώρα είμαι 70 χρονών»: 80χρονη κυρία σχολιάζει τη χρονοκαθυστέρηση λειτουργίας της γραμμής. «Το Τουρκικό Προξενείο είναι σπίτι για Τούρκους; Γιατί τους κάναμε σπίτι; Οι Τούρκοι είναι κακοί!»: εγγόνι ακούει την ανακοίνωση στάσης «Τουρκικό Προξενείο» και ρωτάει τον παππού του για να μαθαίνει.

Ο Τεν Τεν στην Κιργισία

Εσωτερικές έριδες, φαινόμενα οικογενειοκρατίας, νεποτισμού και εξωγενών πιέσεων, χρήμα που παράγεται μόνο μέσα από την παραοικονομία ή τις γκρίζες ζώνες κρατικής συναλλαγής. Η Κιργισία είναι ο ορισμός του «αποτυχημένου κράτους» που καταρρέει. Είναι το μόνο; Κείμενο **Σπύρος Πέγκας**
Φωτογραφία **Mathew Septimus, «American Photography», HarperCollins International**

Μοιάζει σαν μια από αυτές τις ιστορίες του Ερζέ με πρωταγωνιστή τον Τεν Τεν. Εξελίσσεται σε ένα εξωτικό μέρος μακριά από εμάς, σε ένα κομμάτι γης στη μέση του πουθενά. Άλλοι το λένε Κιργισία και άλλοι Κιργιστάν. Πλαισιώνεται από μερικές ακόμα χώρες σε -σταν και η πλειοψηφία των ανθρώπων στη Γη δε γνωρίζει τίποτα για τον τόπο αυτόν. Ο πρόεδρός της ονομάζεται Κουρμανμπέκ Μπακίγεφ. Ο βασικός αντίπαλός του είναι ο Αλμαζμπέκ Αταμπάγεφ. Διαδηλώσεις ξεσπάνε και ο κόσμος βγαίνει στους δρόμους. Η λαϊκή δυσαρέσκεια ξεκινά από την πρωτεύουσα Μπισκέκ κι απλώνεται μέχρι τις κωμοπόλεις Ταλάς και Ναρίν. Ο υπουργός Εσωτερικών Μολντομούσα Κονγκαντίεφ λιντσάρεται από το αγριεμένο πλήθος, ενώ κρατείται όμηρος και ο πρώτος αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, ο Ακιλμπέκ Τζαπάροφ, ο οποίος επίσης πέφτει θύμα άγριου ξυλοδαρμού. Ο πρόεδρος καταφεύγει στον νότο της χώρας και διχάζει με την κίνηση αυτή τον λαό του. Η Ρόζα Οτουνμπάγεβα, πρώην υπουργός Εξωτερικών, ζητάει από τον πρόεδρο της χώρας Μπακίγεφ να παραιτηθεί και δηλώνει ότι η ίδια είναι επικεφαλής της προσωρινής κυβέρνησης και ότι θα ηγηθεί της χώρας για έξι μήνες, ώστε να καταρτίσει ένα νέο σύνταγμα. Τα σύνορα με τις γειτονικές χώρες σφραγίζονται και οι μεγάλες δυνάμεις εκφράζουν την ανησυχία τους. Οι ΗΠΑ αναβάλλουν προς το παρόν όλες τις πτήσεις ανεφοδιασμού προς Αφγανιστάν από τη μεγάλη αεροπορική βάση Μανάς, την οποία διατηρούν δίπλα στο πολιτικό αεροδρόμιο του Μπισκέκ, ενώ η Ρωσία θέτει σε επιφυλακή τις δυνάμεις της στην αεροπορική βάση Καντ και στη βάση πυρηνικών υποβρυχίων, που διατηρεί από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου στη λίμνη Ιζικ-Κούλ. Τα σενάρια στον διεθνή Τύπο τόσο για τις εσωτερικές εξελίξεις όσο και για το διεθνές παιχνίδι συμφερόντων που διαδραματίζεται στην πλάτη του κιργίσιου λαού δίνουν και παίρνουν. Σενάρια και ρεπορτάζ που αντέχουν στα πρωτοσέλιδα του διεθνή Τύπου για τέσσερις ακριβώς μέρες, από τις 6 έως τις 10 Απριλίου 2010. Μετά παύει κάθε αναφορά στο θέμα.

Η Κιργισία είναι μια χαρακτηριστική περίπτωση αυτού που διεθνώς ονομάζεται «αποτυχημένο κράτος» (failed state). Τα κράτη αυτά δεν προκύπτουν ξαφνικά και τυχαία. Στο στάτους του αποτυχημένου κράτους φτάνει ένα έθνος περνώντας μέσα από διάφορα στάδια και αρνητικές εξελίξεις. Εξελίξεις και κοινωνικοοικονομικά φαινόμενα που αγνοούνται και δεν καταπολεμούνται εν τη γενέσει τους. Στη συνέχεια «καθεστωποιούνται», διογκώνονται και πνίγουν οποιαδήποτε νομιμότητα και ορθολογιστική ανέλιξη.

Ας μείνουμε στο παράδειγμα της εξωτικής κεντρο-ασιατικής «Δημοκρατίας» και ας δούμε τι θα έβρισκε στα αρχεία των εφημερίδων ο δαιμόνιος βέλγος δημοσιογράφος Τεν Τεν: Από το 2003 και μετά, και σε όλες τις εκθέσεις της οργάνωσης της Διεθνούς Διαφάνειας (Transparency International), η χώρα της Κιργισίας περιλαμβάνεται σταθερά στις 15 με 25 πιο επιρρεπείς στη διαφθορά χώρες του κόσμου. Κι αυτό σε ένα σύνολο 179 χωρών σε ολόκληρο τον κόσμο.

Το αμερικανικό think tank «Freedom House» προειδοποιούσε στον ετήσιο οδηγό του 2009 για τη ραγδαία υποχώρηση των ατομικών ελευθεριών στην κεντρο-ασιατική λεκάνη, τη λογοκρισία και την καταπίεση που υφίστανται οι πληθυσμοί στις ασιατικές πρώην σοβιετικές δημοκρατίες, κάνοντας ονομαστική αναφορά στην Κιργισία.

Τον Ιανουάριο του 2009 ο πρόεδρος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (IMF) Ντομινίκ Στρος Καν είχε ζητήσει με συνέντευξή του στο πρακτορείο Bloomberg από τα μέλη του ταμείου, τους «μετόχους» όπως τα αποκαλεί, περισσότερα κεφάλαια για το αποθεματικό, εκφράζοντας την ανησυχία του για τις άμεσες δανειακές ανάγκες που θα προέκυπταν για χώρες της αφρικανικής ηπείρου αλλά και για την Κιργισία.

Τον Οκτώβριο του 2009 σύσσωμη η κυβέρνηση δήλωσε την παραίτησή της και ο πρόεδρος Μπακίγεφ αναζήτησε τον νέο του πρωθυπουργό. Αφορμή ήταν τα παιχνίδια εξουσίας που παίζονταν γύρω από τις δικαιοδοσίες του πρόεδρου και τα όρια άσκησης της εξουσίας του αλλά και τις αλλαγές στο Σύνταγμα. Προσπάθειες δομικών κοινωνικών και πολιτειακών μεταρρυθμίσεων γίνονται από τον Μάρτιο του 2005 μετά τη βίαιη απομάκρυνση του προηγούμενου προέδρου Ακάγιεφ κατά την περίφημη «Επανάσταση των Τουλιπών». Εσωτερικές έριδες, φαινόμενα οικογενειοκρατίας, νεποτισμού και εξωγενών πιέσεων εμποδίζουν την όποια πρόοδο σε αυτά τα ζητήματα. Ταυτόχρονα, η δυνατότητα δημιουργίας υπεραξίας που μπορεί να διαχυθεί στη χώρα από την εκμετάλλευση του φυσικού πλούτου της περιοχής μένει ανενεργή και χρήμα παράγεται μόνο μέσα από την παραοικονομία ή τις γκρίζες ζώνες κρατικής συναλλαγής.

Σε κάποιο διαμέρισμα ενός γκρίζου block house στο Μπισκέκ ή σε ένα αγροτόσπιτο του Καρακιόλ, η συζήτηση φτάνει στην «εξωτική» χώρα Ελλάδα. Κάποιος διάβασε για την πιθανότητα χρεοκοπίας της ιστορικής αυτής χώρας. Διάβασε στον Τύπο για τις εξελίξεις που οδήγησαν την Ελλάδα στο σημείο αυτό κι αναρωτιέται για τους πολιτικούς αρχηγούς με τα περίεργα ονόματα, προϊόντα νεποτισμού και οι ίδιοι που άφησαν τη χώρα να κυλήσει στη διαφθορά και τη χρεοκοπία. Διαβάζουν για τις εξεγέρσεις του ’08, την τρομοκρατία, τη διαφθορά και την παραβατικότητα που επικρατεί, για το ποσοστό παραοικονομίας και την εξάρτηση της χώρας από μεγάλα συμβόλαια ξένων εταιριών στις τηλεπικοινωνίες και στα όπλα. «Τόσο συναρπαστικό», λέει κάποιος, «σαν μια ιστορία ενός Ερζέ με ήρωα τον Τεν Τεν που διάβασα πρόσφατα».

TATTOO MASTERS

Ένα τατουάζ κρύβει μια ιστορία. Το σώμα σου είναι ο αφηγητής της. Και οι καλύτεροι tattoo masters της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης είναι εδώ για να τη χτυπήσουν στο δέρμα σου. Δες την τέχνη τους, μάθε τα μυστικά τους. Συνέντευξη **Δημήτρης Αθανασιάδης** Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος, Ασπασία Κουλύρα**

ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΚΙΖΙΔΗΣ

DIRTY ROSES TATTOO STUDIO

Ποιο είναι το ιδανικό σάουντρακ την ώρα που χτυπάτε; Δεν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο. Ακούμε rock, punk και metal πράγματα.

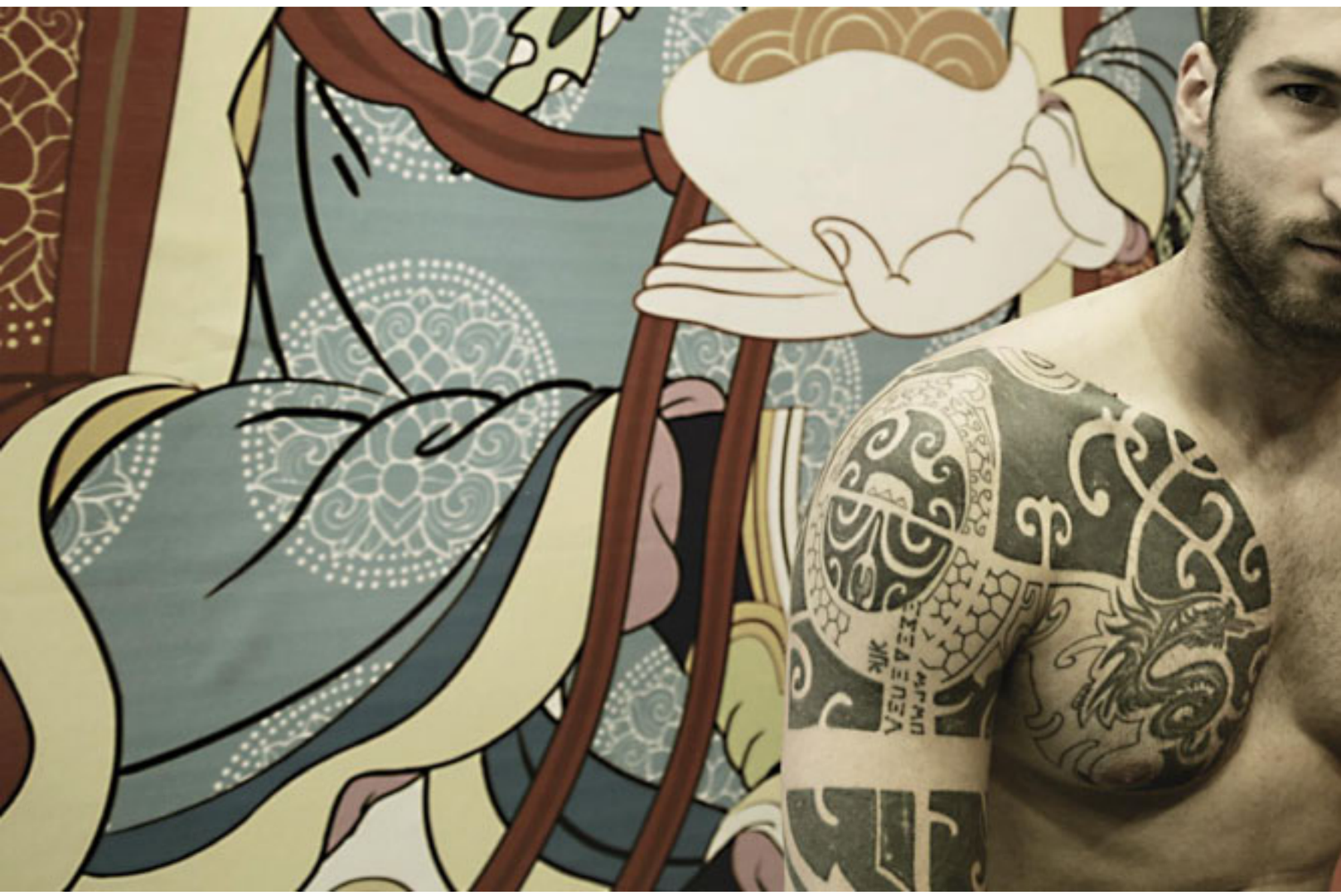
Το μέγεθος μετράει; Αλέξανδρος: Σε ένα μεγάλο σχέδιο, ζωγραφικά μπορούν να γίνουν πιο ωραία πράγματα. Βέβαια, και ένα μικρό μπορεί να είναι πολύ όμορφο. Θα έλεγα πως το μέγεθος έχει άμεση σχέση με το σχέδιο που θέλει να κάνει κάποιος.

Σε ποιον/ποια θα θέλατε να χτυπήσετε tattoo;
Κώστας: Στον Ozzy Osbourne. Έχω χτυπήσει και στον νέο του κιθαρίστα Gus G (ο θεσσαλονικιός Κώστας Καραμητρούδης).
Αλέξανδρος: Στον Μαραντόνα. Σε ποιον άλλον;

Υπάρχουν τάσεις-σχολές στο τατουάζ; Κώστας: Σχολές με την έννοια να καθίσεις να μάθεις δίπλα σε έναν άνθρωπο δεν υπάρχουν. Τάσεις υπάρχουν πάρα πολλές: ρεαλισμός, τα παραδοσιακά tattoo, τα old school και τα nu school με τις βρετανικές και αμερικανικές εκδοχές τους, τα βιομηχανικά, τα μαορί. Σήμερα, με μια ματιά στο διαδίκτυο μπορείς να δεις χιλιάδες σχέδια. Όπως σε κάθε δουλειά, έτσι και εδώ, πρέπει να παρακολουθείς τις εξελίξεις. Στην Ελλάδα μια ωραία προσπάθεια είναι το περιοδικό «Think Ink».

Πείτε μας μερικά πράγματα για τον χώρο σας.
Κώστας: Είναι μεγάλη ιστορία, ας μην την πούμε καλύτερα. Κάθε στούντιο έχει και το δικό του στιλ. Αυτή είναι η αλήθεια. Προσωπικά, σκέφτομαι όλη τη μέρα το τατουάζ. Θα πάω σπίτι και θα ζωγραφίσω. Ξυπνώ και σκέφτομαι σχέδια. Εδώ προσπαθούμε να κάνουμε κάτι ξεχωριστό για τον καθένα. Αυτό είναι και το motto μας: ένα σχέδιο για τον καθένα. Εγώ αρέσκομαι πιο πολύ στα japanese σχέδια, τα nu school και τα dot. Ο Αλέξανδρος παίζει πιο πολύ με τα χρώματα.

Dirty Roses Tattoo Studio
Απελλού 4, Πλατεία Ναυαρίνου, Θεσσαλονίκη
T: 2310 227 217
myspace.com/dirtyroses_tattoostudio
dirty_roses@hotmail.com

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΞΕΝΟΣ

BERLIN TATTOO STUDIO

Ποιο είναι το ιδανικό σάουντρακ την ώρα που χτυπάς; Ρεμπέτικα.

Το μέγεθος μετράει; Πάντα. Μεταξύ ενός μικρού και ενός μεγάλου τατουάζ, υπάρχουν τεράστιες διαφορές. Το μεγάλο σχέδιο σου δίνει ζωγραφικά την ελευθερία να προσθέσεις προσωπικά σου στοιχεία, τις προσωπικές σου πινελιές, σε σχέση με ένα αστεράκι, που τραβάς έξι γραμμές κι έχεις τελειώσει.

Σε ποιον/ποια θα ήθελες να χτυπήσεις tattoo; Στον Χριστό. Από επώνυμους, σε κανένα. Να πάνε να γαμηθούν όλοι! Άνθρωποι είμαστε όλοι, σωστά;

Υπάρχουν τάσεις-σχολές στο τατουάζ; Από πού ενημερώνεσαι για τα δρώμενα; Φυσικά και υπάρχουν τάσεις, αφού και το τατουάζ δυστυχώς είναι, για πολλούς, απλώς μια μόδα. Υπάρχουν, μεταξύ πολλών άλλων, τα ινδικά σχέδια, τα κινέζικα, τα μαορί και τα tribal. Από τα ελληνικά δρώμενα έχω επιλέξει συνειδητά να απέχω. Προτιμώ να επισκέπτομαι το φεστιβάλ του Βερολίνου, στο οποίο άλλωστε έχω ζήσει ένα μεγάλο διάστημα της ζωής μου.

Τελικά πονάει πολύ; Όχι, μύθος είναι. Οι φλώροι πονάνε. Στο μυαλό μας είναι όλα.

Πες μας μερικά πράγματα για τον χώρο σου. Το στούντιο ξεκίνησε να λειτουργεί το 2007. Προηγήθηκαν όμως πολλά. Αρχικά προσπάθησα να μάθω πράγματα σε άλλους χώρους, αλλά κατάλαβα νωρίς πως το μόνο πράγμα που έκανα ήταν αγγαρείες. Μετέπειτα πήγα σε νησιά, στη Ρόδο, την Κέρκυρα και τη Σαντορίνη, όπου πειραματίστηκα. Μπήκα στη βιομηχανία το 2001 παρακολουθώντας μαθήματα στο πρώτο Berlin Studio, όταν ζούσα στη Γερμανία. Για χρόνια ασχολήθηκα αποκλειστικά με τη ζωγραφική εκθέτοντας τα έργα μου σε εκθέσεις στο Τόκιο, το Βερολίνο, το Λονδίνο και την Αθήνα. Εκεί έμαθα πώς κολλάει η φάση, ψάχτηκα με διαφορετικές βάσεις. Όταν επέστρεψα στην Ελλάδα, το 2006, ξεκίνησα να δουλεύω στο σπίτι. Από το 2007 βρισκόμαστε στην Αγία Παρασκευή στο «Berlin Tattoo». Εδώ μπορεί κάποιος να χτυπήσει σχέδια του Takashi Murakami, ενός καλλιτέχνη με ιδιαίτερο στιλ, το «superflat», που εκτιμώ πάρα πολύ. Έχω την τύχη να έχω μια πλούσια συλλογή από σχέδιά του, συλλογή που βρέθηκε στα χέρια μου μετά από πολύ κόπο και μελέτη.

Berlin Tattoo Studio
Στρατηγού Τόμπρα 5, Αγία Παρασκευή, Αθήνα
T: 210 6008 773
www.berlintattoo.gr
xenosdion@yahoo.gr

TATTOO

Στο σημείο που θέλεις. Στο μέγεθος που προτιμάς. Στο σχέδιο που σου άρεσε. Στο τατουάζ που διάλεξες. Οι Tattooligans διάλεξαν μια ζωή με χρώμα και θα κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να κάνεις το σώμα σου τέχνη. Παιδιά, μεγάλωσαν ζωγραφίζοντας διαρκώς. Πιτσιρικάδες, έφαγαν τους δρόμους χτυπώντας graffiti. Φαντάροι, χόρτασαν φυλακές για την αγαπημένη τους τρέλα. Με μπροστάρη τον καλλιτέχνη Γιώργο Μαυρίδη, εφαρμόζουν την τέχνη της δερματοστιξίας αξιοποιώντας τις γνώσεις του ως graffiti artist. Εφηβικές περιπέτειες με ερασιτεχνικά μοτεράκια, πρώτο στούντιο το 1999 στον Πειραιά, επιστροφή στη Θεσσαλονίκη και επαγγελματικά βήματα στην οδό Μητροπόλεως στις αρχές των 00s, νέες σύγχρονες εγκαταστάσεις από το 2007 στον πεζόδρομο Γεωργίου Θεοχάρη. Εκεί θα βρεις την ομάδα των Tattooligans που έχει για γήπεδό της τους δρόμους και για κερκίδα όλες τις φυλές της πόλης. Σαλονάτοι δικηγόροι και αλητάμπουρες της γειτονιάς, classy γυναίκες και indie girls, επιμελείς μαθητές και αιώνιοι φοιτητές, σκληροπυρηνικοί οπαδοί και επαγγελματίες αθλητές, κολλαριστοί γιακάδες και alternative t-shirt. Ρίχνοντας τα κάγκελα και τους διαχωρισμούς, οι Tattooligans βάζουν γκολ στην ομοιομορφία με τα μελάνια τους και κεντάνε τα δίχτυα του καθωσπρεπισμού με τις παιχνιδιάρες βελόνες τους. Παίζουν για τη φανέλα της δημιουργίας και κερδίζουν μερικά από τα μεγαλύτερα βραβεία των διεθνών tattoo conventions. Ψάχνουν και ψάχνονται με τις τάσεις της δερματοστιξίας αλλά και του piercing, προπονούνται καθημερινά για να πετύχουν τη φορμαρισμένη τεχνική του να χτυπάς με στιλ. Στην έδρα τους είναι αχτύπητοι. Οι παρέες της πόλης κλικάρουν τις ενημερωμένες συλλογές στους διαθέσιμους υπολογιστές ή τρέχουν στο ίντερνετ για να πάρουν ιδέες. Αν βρεθείς εδώ, θα δεις στις plasma οθόνες να παίζουν ντοκιμαντέρ και συλλεκτικά φιλμ για το tattoo, θα ακούσεις λούπες και σκρατσάκια από αγαπημένα τραγούδια, θα πιεις έναν απολαυστικό καφέ στον πεζόδρομο κάνοντας νέους φίλους. Οι Tattooligans θα σου δώσουν τα κατάλληλα tips για το πότε και πώς θα αποκτήσεις το νέο σου τατουάζ, αλλά θα πάρουν υπόψη τους και τις δικές σου ιδέες. Θέλεις έναν ρεαλιστικό Τζόκερ ή προτιμάς ένα oriental ρητό; Σκέφτεσαι να αποκτήσεις το πρώτο σου τατουάζ, να διορθώσεις το ήδη υπάρχον ή να χτυπήσεις το επόμενό σου σχέδιο; Πέρνα μια βόλτα, πάρε ένα τηλέφωνο ή άφησε ένα μήνυμα στην ιστοσελίδα τους ή στο MySpace και facebook των Tattooligans. Τα υπόλοιπα τα αφήνεις στο χέρι τους. «Ως καλλιτέχνες του συγκεκριμένου χώρου (graffiti) επί 15ετίας, σχηματίσαμε αυτήν την εταιρία με σκοπό να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας σε όποιον το ζητήσει. Σε ιδιωτικούς χώρους, σε δημόσιους, εσωτερικούς ή εξωτερικούς, σε τοίχους ή αυτοκίνητα, όπου κι αν ζητηθεί, είμαστε έτοιμοι να θέσουμε σε εφαρμογή αυτό που ήδη τόσα χρόνια κάνουμε. Από την έμπνευση και τον προσχεδιασμό της ιδέας ώς την εφαρμογή της στον τοίχο, το Live 2Store-Tattooligans διεκπεραιώνει ό,τι ζητηθεί. Παράλληλα με το κομμάτι της λιανικής πώλησης αξεσουάρ graffiti, η εταιρία ασχολείται και προσφέρει τις παροχές της και στο κομμάτι των αξεσουάρ (tattoo supplies) του καλλιτεχνικού τατουάζ. Μια μεγάλη γκάμα προϊόντων με μοτεράκια, χρώματα και ό,τι ακριβώς χρειάζεται ένας καλλιτέχνης του τατουάζ».

advertorial

Γιώργος Μαυρίδης
Γεωργίου Θεοχάρη 5-7
Κέντρο Θεσσαλονίκης
2310 283182
e-mail: tattooligans@hotmail.com

www.tattooligans.com
www.myspace.com/tattooligans
www.youtube.com/tattooligans

Το κατάστημα λειτουργεί από Δευτέρα έως Σάββατο, 12:00 - 20:00, εκτός από τους καλοκαιρινούς μήνες Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο, που λειτουργεί από Δευτέρα έως Παρασκευή, 12:00 - 20:00.

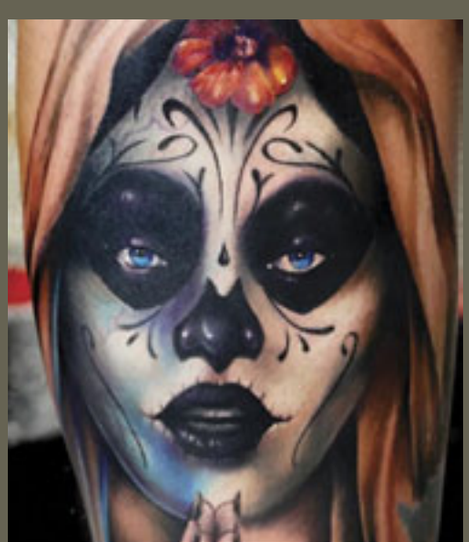

LIGANS

LIVE 2STORE

TATTOOLIGANS 4 TATTOO
Η δημιουργική ομάδα των Tattoligans δίνει το σύνθημά της.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ
Είναι το χάρισμα και η ευλογία του να κάνεις μια ζωγραφιά πάνω στο σώμα κάποιου και αυτός να το κουβαλάει μέχρι να πεθάνει πάνω του.
LIVE2
Δημιουργία σε ανθρώπινο καμβά.
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΓΑΤΙΝΗΣ
Η διαδικασία προσωποποίησης του ανθρώπινου σώματος.
DELOS
Ανεξίτηλη τέχνη που στιγματίζει το κορμί σου με ιδέες, σκέψεις και γεγονότα της ζωής σου.
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΕΦΑΛΑΣ
Τέχνη και στάση ζωής.
JAMER
Είναι μια εναλλακτική μορφή τέχνης.
R1
Κόσμημα.
MIKE
Το tattoo είναι προσωπική απόφαση και όχι αιτία σχολιασμού.
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ DAIS
Το tattoo είναι νταηλίκι.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΝΕ
Η απόλαυση της στιγμής η οποία μένει χαραγμένη για πάντα στο κορμί σου.

TATOOLEAGUE
Η ομάδα των Tattooligans χτυπάει με φαντασία και κερδίζει βραβεία στα μεγαλύτερα tattoo conventions εντός και εκτός Ελλάδος.

ATHENS 2003
3rd Best Of Friday
ATHENS 2008
1st Color
2nd Color
MANCHESTER 2009
1st Big Female Color
2nd Big Male Color
ATHENS 2009
1st Color
1st Black And Grey
LAS VEGAS 2009
(THE BIGGEST TATTOO SHOW ON EARTH)
3rd Color
AUSTRALIA 2010
Best Female Small
1st Best Artistic Small Color
3nd Original Color
MANCHESTER 2010
Best Of Day Saturday
Best Of Day Sunday And Show
1st Big Male Color
1st Small Male Color
2nd Big Female Color

ΝΙΚΟΣ ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ

NICO TATTOO

Ποιο είναι το ιδανικό σάουντρακ την ώρα που χτυπάς; Δε θα γινόταν να μην ακούμε μουσική, νομίζω πάνε μαζί αυτά. Το tattoo είναι αλληλένδετο με το rock. Έχοντας στο shuffle του iPod 5-6 χιλιάδες τραγούδια, ακούμε διάφορα, γιατί έχουμε ένα δημοκρατικό περιβάλλον. Άλλος πιο σκληρά, άλλος πιο κλασικά, πάντα rock όμως. Σίγουρα όχι ελληνικά.

Το μέγεθος μετράει; Το μεγάλο σχέδιο είναι διαχρονικό. Σε ένα μικρό μπορείς να βγάλεις λίγα πράγματα, ενώ σε ένα μεγάλο δεν πάει η τέχνη σου «τζάμπα και βερεσέ».

Σε ποιον/ποια θα ήθελες να χτυπήσεις tattoo; Στον Τσαρλς Μπουκόφσκι. Το άτομο ήταν μπήτνικ!

Υπάρχουν τάσεις-σχολές στο τατουάζ; Από πού ενημερώνεσαι για τα δρώμενα; Δε νομίζω πως οι λαϊκοί μουστακαλήδες, οι ροκάδες ή οι γκραφιτάδες συνιστούν σχολή. Οι τάσεις αλλάζουν. Παλιότερα ζητούσαν νεράιδες ή tribal. Τον άγγελο του Μπέκαμ μου τον ζητούν μία φορά τον μήνα. Είναι απίστευτο! Αν κάποιος διάσημος, όπως η Αντζελίνα Τζολί, χτυπήσει κάτι, είναι αρκετοί αυτοί που θα θελήσουν να κάνουν το ίδιο. Παίζει πολύ ο μιμητισμός. Στο κομμάτι της ενημέρωσης άλλαξαν επίσης τα πράγματα. Παλιότερα υπήρχε αταλαντοσύνη στην Ελλάδα. Όπως στο σχολείο δεν έχουμε καλούς δασκάλους, το ίδιο ισχύει και στη ζωγραφική. Αν και είμαι της παλιάς σχολή και μισώ το ίντερνετ, αναγνωρίζω πως μέσα σε πέντε χρόνια κατάφερε να δώσει την ευκαιρία στους νέους καλλιτέχνες, μέσα από το MySpace, για παράδειγμα, να αποκτήσουν γνώσεις. Κάτι που δεν υπήρχε παλιότερα. Έπρεπε να βγεις έξω, όπως κάναμε εμείς, και να παρακολουθήσεις events δίπλα σε μεγάλους καλλιτέχνες ή να πάρεις ξένα περιοδικά. Τα τελευταία χρόνια το τατουάζ είναι η πιο εξελιγμένη μορφή τέχνης στην Ελλάδα.

Τελικά πονάει πολύ; Ο πόνος έχει να κάνει με την τεχνική. Η καλή τεχνική δεν πληγώνει το δέρμα και επομένως εξασφαλίζει καλύτερη εμφάνιση αλλά και λιγότερο πόνο. Ο άλλος παράγοντας είναι το ψυχολογικό σκέλος. Βλέπεις πως με την ίδια τεχνική στα ίδια σχέδια άλλοι γελάνε και άλλοι λιποθυμάνε. Η ενόχληση διαρκεί 15'. Μετά από αυτά τα λεπτά βγαίνει η ένταση από μέσα και χαλαρώνεις.

Πες μας μερικά πράγματα για τον χώρο σου. Ξεκίνησα από την Αλεξανδρούπολη το 1985, σε μια περίοδο που το τατουάζ το συναντούσες στο punk και στις καταλήψεις. Εκεί άλλωστε ήταν οι πρώτοι χώροι που πρωτοεμφανίστηκε. Πιο πριν, τατουάζ υπήρχαν στα καράβια, όπου οι άνθρωποι που ταξίδευαν το αντιμετώπιζαν ως σουβενίρ από τα μέρη που επισκέπτονταν, και στους φυλακόβιους. Όταν ήρθε το MTV και εξέπεμψε τα βιντεοκλίπ των Guns'N'Roses, άρχισε ο κόσμος να έρχεται και να ζητάει tattoo. Σε μια εποχή που δεν υπήρχαν μηχανήματα επαγγελματικά, έπρεπε να ξεχωρίσεις κατασκευάζοντας τα δικά σου ποιοτικά. Στην Αλεξανδρούπολη υπήρχε το πλεονέκτημα του στρατού - διαχρονικά, όπου υπάρχουν στρατόπεδα, βλέπεις τατουάζ. Ήρθα στη Θεσσαλονίκη το 1997, έχοντας ταξιδέψει σε μια σκληρή περίοδο στο εξωτερικό, όπως στο Άμστερνταμ, για να μάθω περισσότερα. Επίσης προσπαθήσαμε να αλλάξουμε τα πράγματα που ήθελαν το τατουάζ μέχρι το 2002 παράνομο, σχηματίζοντας το σωματείο Στίγμα Skin Society, στο οποίο συμμετείχα ως αντιπρόεδρος. Όταν καταφέραμε να πετύχουμε τους στόχους μας, διαλυθήκαμε. Για να καταλάβεις, παλιότερα, όταν έκανες τατουάζ, τυπικά κατά τη διάρκεια του χτυπήματος έπρεπε να υπάρχει εκπρόσωπος του δήμου. Το «Nico Tattoo» είναι ένα σχολείο, το οποίο 25 χρόνια διδάσκει με την τεχνική του. Είναι μια ομάδα ανθρώπων στην οποία οι καλλιτέχνες επιλέγονται, όταν διακρίνουμε τη δύναμη που τους συνοδεύει. Έχουμε ταξιδέψει και διακριθεί στο εξωτερικό αλλά και στην Ελλάδα αποσπώντας τα περισσότερα βραβεία.

Nico Tattoo
Αθήνα
Ανδριανού 97, Πλάκα
T: 210 3241 502

Αλεξανδρούπολη
Ειρήνης 36, Κέντρο
T: 25510 38072

Θεσσαλονίκη
Αλεξ. Σβώλου 37, Ναυαρίνο
T: 2310 260 903
Δημ. Γούναρη 21, Ναυαρίνο
T: 2310 269 770
Δημ. Γούναρη 33, Ναυαρίνο

www.tattoo.gr
www.myspace.com/nico_tattoo
info@tattoo.gr

www.berlintattoo.gr

Berlintattoo

TATTOOS • PIERCING • HENNA • BODY PAINTING

Agia Paraskeui · Kolonaki · Berlin

BERLINTATTOO Studio
Dionisis Xenos

5 Stratigou Tompra Str.
15342 Ag. Paraskeui

Working Hours
Monday - Friday: 11:00 - 21:00
Saturday: 12:00 - 18:00

tel.: +30 210 6008773
mob: +30 6936 593086

e-mail: xenosdion@yahoo.gr

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

BLACK ROSE TATTOO & BODY PIERCING

Ποιο είναι το ιδανικό σάουντρακ την ώρα που χτυπάς; «Hot Spot», «Pulp Fiction», «Ασανσέρ για Δολοφόνους».

Το μέγεθος μετράει; Τα μεγαλύτερα τατουάζ σίγουρα έχουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον, αφού έχεις μεγαλύτερη επιφάνεια για να «δουλέψεις».

Σε ποιον/ποια θα ήθελες να χτυπήσεις tattoo; Στον Τομ Γουέιτς.

Υπάρχουν τάσεις-σχολές στο τατουάζ; Από πού ενημερώνεσαι για τα δρώμενα; Βέβαια! Ενδεικτικά, μπορούμε να διακρίνουμε τα old και nu school, τα realistic, τα μαορί ή το παραδοσιακό. Εμάς μας αρέσει πολύ η old school φάση γενικότερα. Είμαστε λάτρεις του παλιού στιλ, από μουσικές και μηχανές μέχρι ντύσιμο. Δεκαετία '50 και '60 δηλαδή. Για ενημέρωση διαβάζουμε περιοδικά και σερφάρουμε στο διαδίκτυο. Κυρίως όμως 2-3 φορές τον χρόνο ταξιδεύουμε στο εξωτερικό παρακολουθώντας τα μεγαλύτερα φεστιβάλ tattoo, όπως αυτά του Βερολίνου, του Λονδίνου και των Βαλκανίων.

Τελικά πονάει πολύ; Όχι. Αν πονούσε πολύ, δε θα είχε γεμίσει ο κόσμος τατουάζ.

Πες μας μερικά πράγματα για τον χώρο σου. Ξεκινήσαμε το 2005. Η βασική ιδέα ήταν να φτιάξουμε έναν άνετο και φιλικό χώρο για όποιον επιθυμεί να αποκτήσει ένα tattoo ή ένα piercing με στόχο να φεύγει από εδώ με χαμόγελο.

Black Rose Tattoo & Body Piercing
Παλλάδος 16, Ψυρρή, Αθήνα
T: 210 3238 610
www.blackroseta2.gr
info@blackroseta2.gr

advertorial

Το Nico Tattoo Crew είναι μια ιδέα του Νίκου Κατσούλη. Από το 1985 είναι ένα από τα παλαιότερα Studio στην Ελλάδα και το πρώτο που έκανε Body Piercing. Ο Νίκος είναι από τους πρωτεργάτες της νομιμοποίησης του τατουάζ στην Ελλάδα και ήταν αντιπρόεδρος του σωματείου που κατάφερε τη νομιμοποίησή του το 2003. Διακρίθηκε επίσης πολλές φορές στους πρώτους διαγωνισμούς που έγιναν στην Ελλάδα με Βραβεία.

Σήμερα το Nico Tattoo Crew βρίσκεται σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Αλεξ/πολη με βασικούς συντελεστές τους Nico, Thomas Gramm, Spyro και όλο το υπόλοιπο Crew. Στο Studio διδάχθηκαν και διδάσκονται την τέχνη και τα μυστικά του τατουάζ πολλοί από τους καλύτερους καλλιτέχνες στη χώρα. Συνολικά το Crew κατέχει τις περισσότερες διακρίσεις μαζί με τη σημαντικότερη διάκριση του Thomas Gramm στο St.Gallen(Switzerland)Best of day & Best tattoo of the Show.

1ST Hellenic Tattoo Expo 1999
Best artists of the Show -1st prize
Best detail tattoo -1st prize
Best detail tattoo -2nd prize

International 2000
Biggest tattoo of the Show -1st prize
Best black&white -1st prize
Best tattoo of 1 day -1st prize
Best tattoo of 2 day -1st prize
Best realistic tattoo -1st prize
Best color tattoo -2nd prize

Athens Tattoo Convention 2003
Best of Friday -1st prize
Best of traditional -3rd prize
Best of color -3rd prize
Best black&white -1st prize
Best tattoo of day (Saturday) -2nd prize
Best tattoo of day (Friday) -2nd prize

Athens Tattoo Convention 2007
Best of show -1st prize
Best of black&white -1st prize
Best black&white -3rd prize

Athens Tattoo Convention 2008
Best of show -1st prizeBest black&white -1st prize
Best large tattoo -1st prize
Best of show -2nd prize
Best large tattoo -2nd prize
Best black&white -3rd prize

St.Gallen(Switzerland)TattooConvention2008
Best tattoo of day (Sunday) -1st prize
Best tattoo of show

Athens Tattoo Convention 2009
Best of show -1st prize
Best black&white -1st prize
Best large tattoo -2nd prize

Θεσσαλονίκη

Δημ. Γούναρη 21
Henna Jewellery
Tattoo Clothing

Αλ. Σβώλου 37
Tattoo & Body Piercing
2310 260903

Δημ. Γούναρη 33
Tattoo Studio

Αθήνα

Αδριανού 97
Πλάκα
Tattoo & Body Piercing

Αλεξανδρούπολη

Ειρήνης 36
Tattoo & Body Piercing

ΤΟΛΗΣ ΤΣΙΑΜΗΣ

EIGHTBALL TATTOO

Ποιο είναι το ιδανικό σάουντρακ την ώρα που χτυπάς; Αυτή την περίοδο ακούω το «Easy Rider». Συνήθως ακούγονται hardcore, punk, metal, rock και ska πράγματα.

Το μέγεθος μετράει; Δε νομίζω ότι μετράει. Θα έλεγα πως το μέγεθος έχει σχέση και με το σημείο στο οποίο επιλέγεις να «χτυπήσεις» ένα τατουάζ. Μπορεί ένα μεγάλο σχέδιο σε κάποιο σημείο να μη «δείχνει» τόσο πολύ σε σχέση με ένα μικρότερο. Το μελάνι πάντως σε εθίζει. Έτσι, όταν χτυπήσεις το πρώτο σχέδιο, σκέφτεσαι μετά το επόμενο.

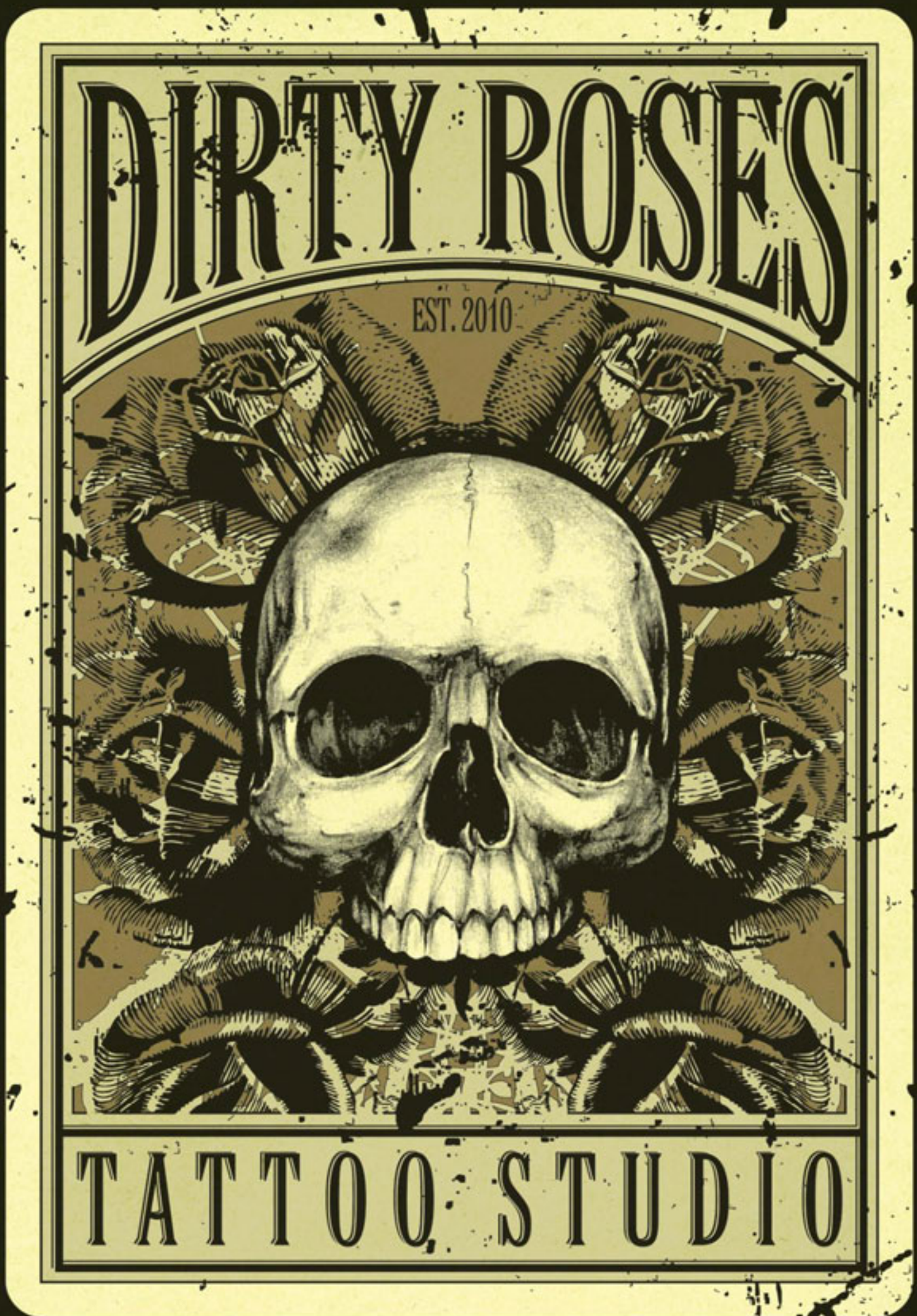
Σε ποιον/ποια θα ήθελες να χτυπήσεις tattoo; Στον Τζιμπρίλ Σισέ ως Παναθηναϊκός.

Υπάρχουν τάσεις-σχολές στο τατουάζ; Από πού ενημερώνεσαι για τα δρώμενα; Το τατουάζ είναι από μόνο του μια νέα τάση των πραγμάτων, αλλά δεν είναι μόδα. Γιατί η μόδα έρχεται και φεύγει. Ενώ το τατουάζ είναι μια τάση που αυξάνεται συνεχώς. Οι τάσεις είναι σχετικές. Εάν αυτή την περίοδο «χτυπήσει» η Rihanna αστεράκια, θα έρθουν σίγουρα πολλά κοριτσάκια που θα ζητήσουν το ίδιο. Για την ενημέρωσή μου προτιμώ να επισκέπτομαι τα μεγαλύτερα tattoo conventions, όπως του Λονδίνου, του Μιλάνο και του Βερολίνου. Ας μη ξεχνάμε και το ελληνικό convention που διοργανώνεται στην Αθήνα τον Μάιο και στο οποίο συμμετέχουμε. Παρακολουθώ επίσης σελίδες καλλιτεχνών στο διαδίκτυο, το οποίο φέρνει την κουλτούρα πιο γρήγορα στα αφτιά και τα μάτια σου.

Τελικά πονάει πολύ; Ο πόνος είναι υποκειμενικός. Κάποιοι αντέχουν την αποτρίχωση και κάποιοι άλλοι όχι... Πάντως, δε μου έχει τύχει κάποιος που να μην αντέξει και να φύγει.

Πες μας μερικά πράγματα για τον χώρο σου. Ξεκινήσαμε το 1999 στο κέντρο της Αθήνας. Είμαστε μια ομάδα στην οποία ο καθένας έχει το ύφος του. Όπως και στο ποδόσφαιρο, άλλος παίζει άμυνα, άλλος επίθεση, όλοι χρειάζονται.

Eightball Tattoo
Εμπορικό Κέντρο «Soto», Πατησίων 128, Αθήνα
T: 210 8214 780
www.eightballtattoo.com
www.myspace.com/eightballtattoo
eightballtattoo@yahoo.com

APELLOU 4 / NAVARINOU SQUARE / THESSALONIKI / 2310 227217 / MYSPACE.COM/DIRTYROSES_TATTOOSTUDIO

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ

TATTOOLIGANS

Ποιο είναι το ιδανικό σάουντρακ την ώρα που χτυπάς; «La Vie En Rose».

Το μέγεθος μετράει; Μετράει. Όταν είναι μεγάλο, έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα, φαίνεται από μακριά. Μπορείς επίσης να βγάλεις πιο εύκολα τις λεπτομέρειες, ενώ ταυτόχρονα οποιαδήποτε ζωγραφική «ατέλεια» είναι ομορφιά. Το πιο δύσκολο σχέδιο είναι ένα αστεράκι. Ξέρεις, λένε πολλοί «σιγά, έξι γραμμές είναι μόνο», όμως πώς θα τις βγάλεις σωστά; Μία να μη σου βγει καλά, πάει, τέλειωσε. Οι περισσότεροι που έρχονται εδώ για να μου ζητήσουν διορθώσεις έχουν αστεράκια. Το μειονέκτημα στο μεγάλο μέγεθος είναι πως μετά από 5-10 χρόνια, που ξεθωριάζει από τον ήλιο, θα πρέπει να το ξαναπατήσεις.

Σε ποιον/ποια θα ήθελες να χτυπήσεις tattoo; Στον Ντιέγκο Μαραντόνα. Δεν ξέρω γιατί. Αν και δεν τη γουστάρω την ιστορία του με τα ντράγκια. Ηγέτης και μεγάλη μορφή.

Υπάρχουν τάσεις-σχολές στο τατουάζ; Από πού ενημερώνεσαι για τα δρώμενα; Σχεδόν κάθε λαός έχει τη δική του παράδοση. Σαμόα, μαορί είναι η πρώτη μορφή tattoo. Υπάρχει η ιαπωνική φιλοσοφία, η κινέζικη, τα πολυνησιακά σχέδια, Ίνκας, μεξικάνικα. Στην Ευρώπη συναντάς στα βόρεια τα βίκινγκ και τα κέλτικα. Ακόμα και η Ελλάδα, που δεν είχε παράδοση στο τατουάζ, απέκτησε με τους μαιάνδρους. Το Λος Άντζελες έχει τη δική του παράδοση. Οι Αμερικανοί ξεκίνησαν το ρεαλιστικό τατουάζ λόγω της επιρροής της βιομηχανίας του Χόλιγουντ. Και από εκεί πήγε και μπροστά το τατουάζ. Τώρα, για να δω τι γίνεται, ταξιδεύω πολύ συχνά έξω, και αισθάνομαι τυχερός που έχω αυτή τη δυνατότητα.

Τελικά πονάει πολύ; Τελικά πονάει, φίλε. Πονάει ώς ένα σημείο. Όποιος σου πει ότι δεν πονάει λέει παπαριές, για μένα. Σίγουρα όσο πιο καλή τεχνική έχεις τόσο λιγότερο πονάει ο άλλος. Αλλά και με ένα σπίρτο να κάτσεις να ξύνεις κάποιον ένα δίωρο, στο τέλος θα πλακωθείτε, έτσι;

Πες μας μερικά πράγματα για τον χώρο σου. Στην αρχή τα πράγματα ήταν δύσκολα, ξεκινήσαμε με δάνεια. Αφού έκανα restart στην τεχνική μου και τήρησα τη συμβουλή ενός φίλου: Μίλα λίγο και κάνε πολλά. Όταν είσαι μικρός, νομίζεις ότι τα ξέρεις όλα. Οι Tattooligans είναι μια δεμένη ομάδα. Θεωρούμε ότι το tattoo είναι πολύ καλύτερη αισθητική από ένα κάμπριο με μια ξανθιά κι έναν χοντρό με πούρο. Η μέρα μας ξεκινάει με καφέ τσεκάροντας τα mail μας, χαϊδεύοντας και βολτάροντας τη Molotov -αγαπημένο μου σκύλο. Θα δουλέψουμε μεθοδικά και στο τέλος, αν δε βγούμε έξω, θα διαβάσουμε κάποιο βιβλίο ή κάποιο περιοδικό για να πάρουμε ιδέες. Εδώ τα παιδιά που θα έρθουν σου ανοίγονται περισσότερο και από τον ψυχολόγο. Έτσι κάνουμε φίλους. Δεν μπορούμε να τους θυμηθούμε όλους, βέβαια. Μπορεί να με χαιρετήσει κάποιος στον δρόμο και αρχικά να μην τον καταλάβω, αλλά, αν αναγνωρίσω το τατουάζ, ύστερα έρχονται όλα αυτόματα. «Τι έγινε, ρε μαλάκα, είσαι ακόμα Καβάλα, τελείωσες με τις σπουδές, με την γκόμενα χώρισες;»

Tattooligans
Γεωργίου Θεοχάρη 5-7, Θεσσαλονίκη
T: 2310 283 182
www.tattooligans.com
www.myspace.com/tattooligans
www.youtube.com/tattooligans
tattooligans@hotmail.com

AKSIον εστί!

«Actie» στα ολλανδικά σημαίνει «δράση», ενώ πίσω από τα αρχικά AKSI κρύβονται οι «Ευκαιρίες Απασχόλησης για Κοινωνική Ένταξη». Παρακολουθήστε το βελγικό πείραμα του Βέλλεν και δοκιμάστε άφοβα την μπίρα και τον ουμανισμό του.

Κείμενο, Φωτογραφία **Μαρίνα Κονταρά**

Είναι Κυριακή πρωί και θες να κάνεις μια εκδρομή, αλλά δεν έχεις και πολλές ιδέες πού να πας. Πίνοντας τον καφέ σου, ξεφυλλίζεις έναν οδηγό που προτείνει «σαλόνια τσαγιού» στο Βέλγιο, μπας και πάρεις καμιά ιδέα. Ανάμεσα σε διάφορες «τσαγιερίες» που προτείνουν αρωματικά ροφήματα, κουλουράκια και σκόουνς, βρίσκεις αυτό που έψαχνες: και δεν είναι ούτε καφετέρια ούτε τσαγερία! Είναι το Bottelarij (μποτελαρέι), που σημαίνει «εμφιάλωση», αλλά δεν είναι εμφιαλωτήριο! Μιάμιση ώρα αργότερα, και αφού έχεις χαθεί στον δρόμο δυοτρεις φορές, φτάνεις στο προάστιο Ούλμπεκ του Βέλλεν, στην επαρχία του Λιμβούργου -βρίσκεσαι στα βάθη της Φλάνδρας, σε ένα πολύ γραφικό και τυπικότατο φλαμανδοχώρι. Η συννεφιά και η παγωνιά επιβεβαιώνουν όλα τα κλισέ.

Περνώντας την κεντρική είσοδο του κτηρίου, βλέπουμε τουριστικές αφίσες και φωτογραφίες ποδηλατών. Ο μικρός διάδρομος οδηγεί σε έναν εσωτερικό κήπο, που το καλοκαίρι θα πρέπει να είναι ιδανικός για μια απογευματινή μπίρα. Η κύρια αίθουσα είναι λιτά διακοσμημένη και θερμαίνεται από σόμπες, ενώ ο κατάλογος περιλαμβάνει ένα σωρό τοπικές λιχουδιές και, φυσικά, πάρα πολλές βελγικές μπίρες (κατά κύριο λόγο από το Λιμβούργο). Μια ταμπέλα δείχνει προς την «γκαλερί», και εδώ το πράγμα αρχίζει να γίνεται πολύ ενδιαφέρον.

Όπως μας εξηγούν η Ίνγε βαν Λόκερεν και ο Γιόρις Κίτενς, το Bottelarij δεν είναι μια απλή καφετέρια ή μπιραρία. Είναι μια από τις πολλές δραστηριότητες της οργάνωσης AKSI (τα αρχικά σημαίνουν

«Ευκαιρίες Απασχόλησης για Κοινωνική Ένταξη»). Στόχος τους είναι, με δυο λόγια, να βοηθήσουν ανέργους, πρόσωπα κοινωνικά περιθωριοποιημένα ή με ανεπαρκή τυπικά προσόντα να ενταχτούν μακροπρόθεσμα στην αγορά εργασίας. Το πετυχαίνουν με δύο τρόπους: είτε προσλαμβάνοντάς τους οι ίδιοι είτε φροντίζοντας να τους φέρουν σε επαφή με υποψήφιους εργοδότες.

Προφανώς, οι μακροχρόνια άνεργοι χρειάζονται μεγαλύτερη υποστήριξη. Πολλοί από αυτούς είναι μετανάστες, που αντιμετωπίζουν και το εμπόδιο της γλώσσας. Αυτοί, εκτός από την επαγγελματική κατάρτιση, μπορούν να παρακολουθήσουν και μαθήματα γλώσσας. Μπορούν να μάθουν κηπουρική, εσωτερική διακόσμηση ή να εκπαιδευτούν στη φροντίδα ηλικιωμένων ή σε εργασίες ανακαίνισης, και, φυσικά, διδάσκονται και ολλανδικά. Η άλλη δραστηριότητα της οργάνωσης είναι αφιερωμένη στην τέχνη και αποτελεί τμήμα του πρότζεκτ Bottelarij, που περιλαμβάνει υποστήριξη και ανάδειξη των νέων καλλιτεχνών του Λιμβούργου, προσφέροντάς τους υλικοτεχνικά μέσα, χώρο για εκθέσεις και διασύνδεση με φορείς που θα τους βοηθήσουν να κάνουν τη δουλειά τους γνωστή στο κοινό. Η γκαλερί φιλοξενεί κάθε μήνα κι από έναν καλλιτέχνη, αλλά συνεργάζεται και με εκθεσιακούς χώρους από άλλες περιοχές, οργανώνοντας ανταλλαγές ή συλλογικές παρουσιάσεις.

Ο αθλητισμός και ο τουρισμός είναι τομείς στους οποίους πρόσφατα επεκτάθηκε το πρότζεκτ. Έτσι γεννήθηκε η μπιραρία/καφετέρια, μιας και στο χωριό σταματούν συχνά πεζοπόροι και ποδηλάτες. Η μικρή βιβλιοθήκη προσφέρει έντυπα του τοπικού οργανισμού τουρισμού και ενημερώνει για φεστιβάλ, πολιτιστικά δρώμενα, δυνατότητες για αθλητισμό στη φύση και τοπικές γιορτές. Ακόμα, στο Bottelarij μπορεί κανείς να αγοράσει τοπικά προϊόντα και φρεσκοψημένα μπισκότα ή να γνωρίσει την ιστορία και τη μυθολογία της περιοχής ακολουθώντας τις θεματικές διαδρομές για πεζοπόρους ή ποδηλάτες.

Και γιατί το λένε «εμφιαλωτήριο»; Η απάντηση του Γιόρις είναι λίγο πολύ αναμενόμενη: το κτήριο που στεγάζει την AKSI είναι, φυσικά, ένα παλιό ζυθοποιείο, ενώ η μπιραρία βρίσκεται στον τότε χώρο εμφιάλωσης. Η οργάνωση, φυσικά, στηρίζεται οικονομικά από τη φλαμανδική κυβέρνηση και το βελγικό κράτος, και η εμβέλειά της είναι από επιλογή αποκλειστικά τοπική, γιατί πιστεύουν πως είναι σημαντικό για τους ανθρώπους που στηρίζουν, να ενταχθούν εργασιακά και κοινωνικά στην τοπική τους κοινωνία.

www.aksi.be

Η Κάρι Μπράντσο επιστρέφει με το «Sex and the City 2». Η Κάρι Μπράντσο ξέρει από σεξ και σχέσεις. Η Κάρι Μπράντσο πέρασε πολλά, αλλά μας δίδαξε ακόμα περισσότερα. Να τι. Κείμενο **Βάγια Ματζάρογλου**

CARRIE BRADSHAW KNOWS GOOD SEX?

Ivory & gold lame 1-shoulder dress with ruffles Halston. Christian Louboutin heels.
Photographer: **Ondrea Barbe**
Producer: **Anne Donnellon & Cat**

Burkley, Portfolio one
Set designer: **Stephen Caputo**
Stylist: **John Vertin & Wynn Smith**
Hair: **Serge Normant**
Makeup: **Leslie Lopez**
Manicurist: **Gina Eppolito**

Ένα καλό κοκτέιλ με τις φίλες δε φτάνει για να απογειώσει τη νύχτα σου. Στις τρεις τα μεσάνυχτα έχεις χεσμένες και τις φίλες και τα κοκτέιλ. Το μόνο που θέλεις για να κλείσεις ωραία τη μέρα σου είναι μια μεγάλη, ζεστή, αντρική αγκαλιά.

Μην ελπίζεις και μην προσπαθείς να τον αλλάξεις. Μια χαρά είναι.

Σε μια σχέση δε χρειάζεται να είσαι πάντα «ο εαυτός σου». Ιδίως, αν είσαι σπαζοκλαμπάνο.

Κανένας άντρας δε θέλει και δεν οφείλει να νοιαστεί «πραγματικά» για τις ανάγκες σου. Έχει τις δικές του.

Μη λες διαρκώς «τι σου αρέσει πραγματικά». Ρώτα καμιά φορά τι αρέσει και στον άλλο.

Μην εκβιάζεις τον άλλον να κάνει πράγματα για σένα. Μπορεί να τα κάνει ήδη και να μη τα βλέπεις.

Μην πεις ποτέ στον άνθρωπα δίπλα σου: «As μιλήσουμε για τη σχέση μας». Θα λακίσει.

Μην εκβιάζεις δεσμεύσεις και «σ' αγαπώ» από τον άλλον δοκιμάζοντάς τον. Δεν είναι παπούτσι για να τον δοκιμάσεις. Επίσης, θα λακίσει.

Μη γίνεσαι μελοδραματική, άμα δεν τραβάει το πράγμα. Θα λακίσει μια ώρα αρχύτερα. Και ξέρεις τι σαβούρα κυκλοφορεί εκεί έξω;

Μην γκρινιάζεις και μην ψυχοτρώγεσαι ότι δεν είστε όπως παλιά ή ότι αυτό που είχατε δε θα το ξαναέχετε. Χάνεις τις χαρές της στιγμής.

Αν φεύγει και θέλεις να σε πάρει μαζί του, πες του ότι δε γουστάρεις να πας μαζί του.

Μην πιστεύεις τις φίλες σου όταν σου λένε πως αξίζεις κάτι καλύτερο. Προσπαθούν με τον τρόπο τους να σε παρηγορήσουν.

Ακόμα και τα τρέντι, ανεξάρτητα, πετυχημένα εξωτικά φρούτα κατά βάθος ψάχνουν μια σοβαρή σχέση με σκοπό τον γάμο (και τα κουτσούβελα). Δεν έχουν παντρευτεί μόνο όσες δε δέχτηκαν σοβαρή πρόταση γάμου. Ασχέτως τι λένε δημοσίως.

Κάθε φορά που ερωτεύεσαι, αισθάνεσαι πως ζεις τον έρωτα της ζωής σου, προσπαθώντας να ξεπεράσεις τον έρωτα της ζωής σου.

Το πότε μια αγάπη τελειώνει δεν το ξέρεις ούτε εσύ ούτε αυτός. Το ξέρω αυτή.

Χρειάζονται δύο για να χορέψουν τανγκό αλλά και δύο για να το διαλύσουν.

Αν η συμπεριφορά του σου φαίνεται παράλογη, κατά 50% υπάρχει τρίτο πρόσωπο και κατά άλλα 50% υπάρχει τρίτο πρόσωπο.

Άμα έναs έρωτας γίνει περισσότερες αναμνήσεις και λιγότερη ζωή, σχόλασε.

Κανένας χωρισμός, όσο αβάσταχτος και να μοιάζει, δεν μπορεί να σε κάνει να βαρέσεις μπιέλα. Κανένας έρωτας δεν πεθαίνει οριστικά. Απλώς πέφτει σε νεκροφάνεια (δεν υπάρχει νεκροφάνεια, μόνο κομπογιαννίτες γιατροί).

Ακόμα και μετά από έναν χωρισμό που μοιάζει οριστικός πρέπει να διατηρείσαι σε πλήρη ερωτική ετοιμότητα. Κάποιο βράδυ θα εμφανιστεί στα σκαλιά του σπιτιού σου (για να ξαναφύγει).

Μην ποντάρεις σε άντρα που έχει μια κάποια τάση φυγής. Από την άλλη, οι άντρες με τάσεις φυγής είναι αξιολάτρευτοι και ακαταμάχητοι.

Οι άντρες είναι τόσο χαφίφηδες, που νομίζουν ότι μπορούν να κρυφτούν.

Μια χαζή 40άρα κάνει τις συνομήλικές της να μοιάζουν 140 χρονών.

Οι βόλτες στην πόλη, το κλάμπιγκ και τα φλερτ τελειώνουν, όταν καταφτάσει μονάχα ο μεγάλος έρωτας. Αλλιώς, προλαβαίνεις να είσαι παντού.

Αν νομίζεις πως σε μια σχέση χρειάζεσαι τον προσωπικό χρόνο και χώρο, απλώς δεν έχεις τον γκόμενο που θέλεις.

Η ερωτική πείρα δε λεκιάζει ποτέ την αθωότητα μιας χαζοβιόλας ξανθιάς.

Στον νταλγκά μέτρο και χρονικά όρια βάζουν μόνο οι Αμερικάνες. Στις ελληνικές πίστες μπορείς να ζεις το δράμα σου αιώνια. (Πίστεψέ με, δε θέλεις να τον ξεπεράσεις, θέλεις να ζεις το δράμα σου αιώνια!)

Δεν υπάρχουν συνταγές για να ξεφορτωθείς τις αναμνήσεις ενός τελειωμένου έρωτα. Το μόνο που μπορείς να κάνεις για αρχή είναι να σκέφτεσαι τα στραβά του.

Οι έρωτες κανιβαλίζουν τον χρόνο σου, όμως κανένας έρωτας δεν είναι «χαμένες» μέρες.

Για να κρατιέσαι καλά, δε χρειάζεται να τρέχεις σε γυμναστήρια.

Οι κοντές έχουν τύχη με ψηλούς.

Το γέλιο δεν κάνει ρυτίδες.

Στους έρωτες η πλοκή είναι στοιχειώδης. (Τα ίδια και τα ίδια)

Όλα τα γραψίδια μιας γυναίκας κρύβουν ένα μήνυμα - και γράφονται για να τα διαβάσει κάποιος συγκεκριμένος άντρας.

Δύο πρώην δε θα μείνουν ποτέ σκέτοι φίλοι.

Ιδανικός είναι ένας άντρας που δε σε εξαναγκάζει να μαγειρεύεις ή που τρώει ό,τι ξέρασμα και νιανιά έχεις μαγειρέψει.

Αν σου τον έκλεψε μια ανορθόγραφη, δεν άξιζε (αυτός).

Κανένας έρωτας δεν τελειώνει λάου λάου και καλά. Αλλιώς δε θα τελείωνε.

Πρέπει να κλάψεις, να χτυπηθείς, να λιώσεις. Θα «καθαρίσεις». (Ίσως η Κάρι ξανακυλούσε, γιατί δεν έκλαιγε)

Ένας άντρας δύσκολα ανέχεται δίπλα του μια αυτάρκη συναισθηματικά γυναίκα.

Δεν πρέπει να παίρνεις στα σοβαρά έναν μουσικό. Πάντα θα έρχεσαι δεύτερη.

Όσο κι αν τον έχεις ξεπεράσει, άμα αρρωστήσει, θα τρέξεις κοντά του. Οι αρρώστιες -και κυρίως οι καρδιοπάθειες- είναι ισχυρό αφροδισιακό.

Τα μελαγχολικά κορίτσια δεν έχουν καμία τύχη. Οι αστείες και οι τρελές έχουν τις τύχες τις καλές.

Δε βρίσκεις τον ιδανικό άντρα, γιατί δεν υπάρχει. Όμως, ούτε εσύ είσαι η ιδανική γυναίκα. Είσαι; (ναι)

Αν ένας έρωτας δεν είναι πόλεμος, θα τελειώσει γρήγορα. Αν δεν τελειώσει, ετοιμάσου να πεθάνεις από πλήξη.

Η επιτυχία στη ζωή μιας γυναίκας μετριέται με το αν απέκτησε έναν συγκεκριμένο άντρα κι όχι με το πόσους άντρες απέκτησε.

Μη μαλώνεις μαζί του όντας ντίρλα. Θα πεις μεγάλες βλακείες ή μεγάλες αλήθειες.

Κάθε έρωτας, όσο ανάποδος κι αν είναι, οφείλει να έχει τουλάχιστον μια καλή αρχή ή ένα καλό τέλος.

Το Παρίσι είναι και δεν είναι ερωτική πόλη. Κομψί κομψά.

Κάθε τηλεοπτικός ή κινηματογραφικός χαρακτήρας που αγαπάμε μας μοιάζει ή θα επιθυμούσαμε πολύ να μας μοιάζει.

Οι γκέι θα ήθελαν να είναι η Κάρι και να τα έχουν με τον Έινταν.

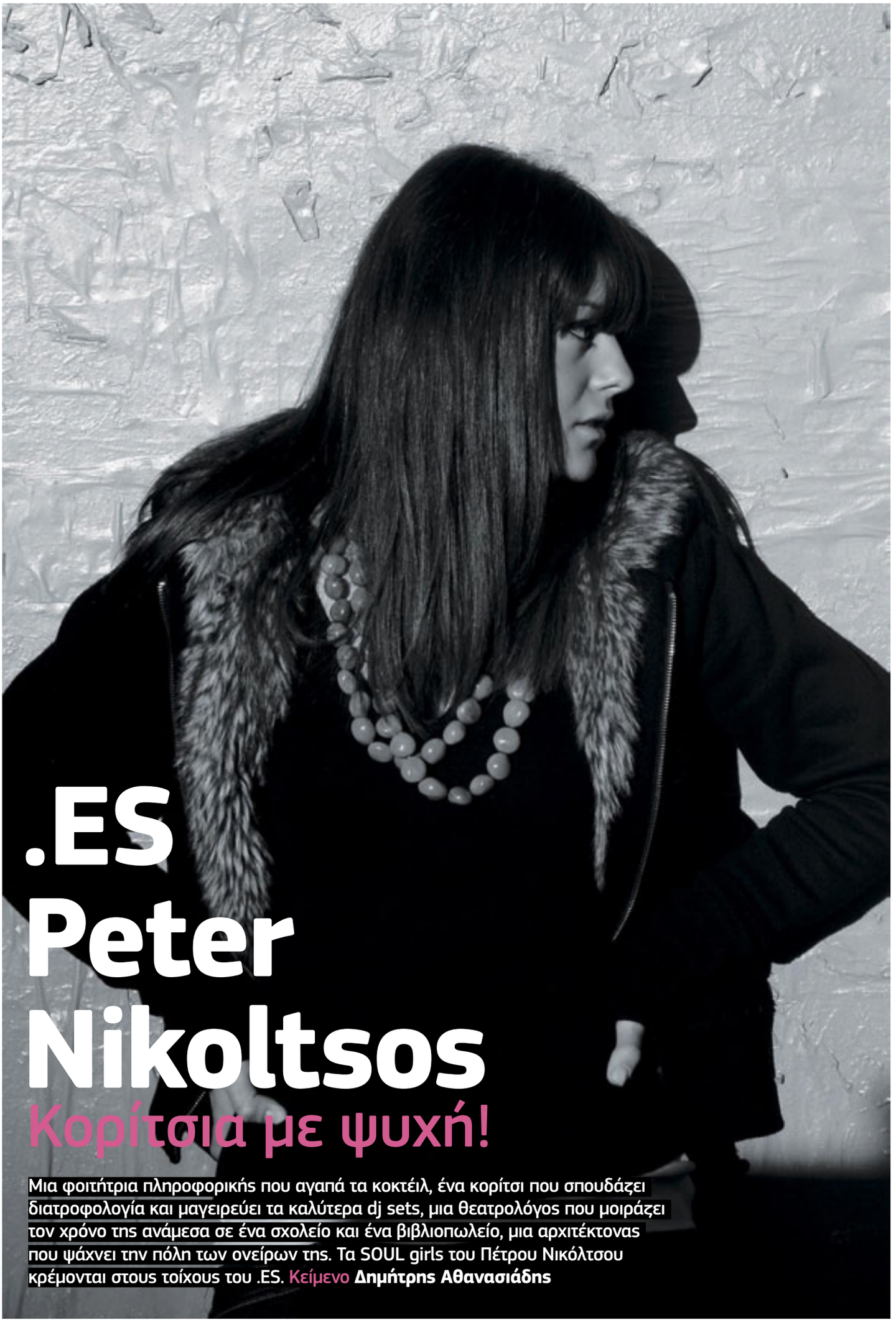
Θέλεις πολλούς ακόμα χωρισμούς της Κάρι με τον Μπιγκ για να χορτάσεις. Οι δυστυχίες των άλλων ανυψώνουν το δικό σου ηθικό.

Τα δημοφιλή σίριαλ και οι δημοφιλείς ταινίες μιλούν για φιλίες και για έρωτες. Τα καλά σίριαλ και οι καλές ταινίες μιλούν και για σεξ.

www.eneap.com.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

.ES Peter Nikoltsos

Κορίτσια με ψυχή!

Μια φοιτήτρια πληροφορικής που αγαπά τα κοκτέιλ, ένα κορίτσι που σπουδάζει διατροφολογία και μαγειρεύει τα καλύτερα dj sets, μια θεατρολόγος που μοιράζει τον χρόνο της ανάμεσα σε ένα σχολείο και ένα βιβλιοπωλείο, μια αρχιτέκτονας που ψάχνει την πόλη των ονείρων της. Τα SOUL girls του Πέτρου Νικόλτσου κρέμονται στους τοίχους του .ES. Κείμενο **Δημήτρης Αθανασιάδης**

Θηλυκά βλέμματα, βόλτες ανάμεσα σε έναν μονό και έναν διπλό espresso, αγάπη για σοκολάτες, ταινίες τρόμου και πλατείες. Κορίτσια με ψυχή, φωτογραφίες με καρδιά, σκέψεις με ονοματεπώνυμο. Η έκθεση του φωτογράφου Πέτρου Νικόλτσου παρουσιάζει μέχρι τις 15 Μαΐου στο cocktail-art restaurant .ES ασπρόμαυρα πορτρέτα των κοριτσιών που φιλοξενήθηκαν στις σελίδες του περιοδικού SOUL.

Ποιες είναι οι εναλλακτικές πρωίδες που απαθανατίστηκαν από τον φακό σου, Πέτρο; «Η έκθεση θα περιλαμβάνει ένα μικρό σύνολο πορτρέτων από τις φωτογραφίσεις που έκανα για τα pin-ups του SOUL. Έτσι προέκυψε η έκθεση. Στο .ES με κάλεσαν γιατί είδαν τη δουλειά μου στο περιοδικό. Χαίρομαι πολύ που προέκυψε έτσι αβίαστα αυτή η ευκαιρία, γιατί με αυτές τις εικόνες ήθελα από την αρχή να κάνω κάτι τέτοιο. Ήταν η πρώτη φορά που ασχολήθηκα συστηματικά με το πορτρέτο και με τη σειριακή μέθοδο προέκυψε αυτόματα το στιλ. Διάλεξα τις πιο σκοτεινές και αινιγματικές εικόνες. Συμπεριέλαβα δημοσιευμένες αλλά και αδημοσίευτες. Αποφάσισα να μη βάλω καθόλου αγόρια. Νομίζω πως οι πιο πετυχημένες ήταν αυτές με τα κορίτσια, ήταν άλλωστε και οι περισσότερες. Η προτίμηση, πιστεύω, είχε να κάνει με την περιέργεια, το μυστήριο και την προφανή γοητεία που μου προκαλούν οι νέες γυναίκες. Για τίτλο της έκθεσης έχω σκεφτεί κάτι τέτοιο: el portreto del mes | the magazine portraits | 2008-2009 | πορτρέτα κοριτσιών για το περιοδικό SOUL».

Στο ατμοσφαιρικό περιβάλλον του .ES, στην οδό Φράγκων 4, οι σελίδες ζωντανεύουν ξανά, οι φωτογραφίες μιλάνε από μόνες τους, οι νέες πρωίδες των πόλεων μας χαρίζουν λίγη από τη φινέτσα τους και το εναλλακτικό τους στιλ. Τιμή μας, κορίτσια, ευχαριστούμε, Πέτρο.

www.puntoes.gr

LADY GRINNING SOUL

«She'll come, she'll go. She'll lay belief on you. Skin sweet with musky oil. The lady from another grinning soul». Πέντε κορίτσια τον φετινό Απρίλιο θα μπορούσαν να είναι οι ηρωίδες του ομώνυμου τραγουδιού του Ντέιβιντ Μπόουι.
Κείμενο **Ρουβίμ Γρηγοριάδης**

Belinda

Ήταν δεν ήταν τεσσάρων ετών η Belinda Reregrín Schüll, όταν κατέφτασε με την οικογένειά της στο αεροδρόμιο του Mexico City, αποχαιρετώντας οριστικά τη γενέτειρα Ισπανία. Κάποιο πόστερ της Thalia αναρτημένο στην αίθουσα αφίξεων πιθανώς εγκλωβίστηκε στο παιδικό της υποσυνείδητο, ίσως έτσι εξηγείται η προσήλωση να ξεπατικώσει το βιογραφικό της βετεράνου γράμμα προς γράμμα. Ακολούθησαν τηλεοπτικές εμφανίσεις, η εφηβεία τη βρήκε να σπάει σπυράκια στο στούντιο ηχογραφώντας εύπεπτη pop και κατακτώντας δύο βραβεία Latin Grammy. Πλέον ήρθε το πλήρωμα του χρόνου για την καλλίπυγο καστανομάλλα να παρουσιάσει την πρώτη αγγλόφωνη απόπειρα με τίτλο «Carpe Diem».
Όχι, δεν καταλαβαίνω τίποτα: Απτόητη ποζάρει ως μεταλλαγμένη Hello Kitty, τα φωνητικά της λυσσομανούν παρέα με τον Pitbull στο πρώτο single «Egoísta».
Αχ, πονάω: Η υποκριτική της δεινότητα αποτυπώθηκε σε δημοφιλή σαπουνόπερα, αναλαμβάνοντας τον απαιτητικό διπλό ρόλο διδύμων βασανισμένων αδερφών που χωρίστηκαν στη γέννα.

Laura Marling

Έχοντας στο ενεργητικό της ένα πέρασμα από την μπάντα των Noah And The Whale αλλά και μια θέση μεταξύ των φιναλίστ για το Mercury Prize το 2008, η Laura Marling δείχνει πλέον έτοιμη να μυήσει το mainstream στην αναπάντεχη ωριμότητα των folk μελωδιών της. Αν και μόλις πάτησε τα 20, εκμυστηρεύεται ενδόμυχες αγωνίες και ειλικρινή συναισθήματα αποκηρύσσοντας το αθώο της ηλικίας της και αποδεικνύοντας ότι η εμπειρία μετριέται πρωτίστως ποιοτικά.

Βαριέμαι: Το νέο άλμπουμ «I Speak Because I Can» εκτοξεύτηκε στο βρετανικό top 10 την πρώτη εβδομάδα κυκλοφορίας του αφήνοντας επιπλέον έκθετη την αβάσταχτη δημιουργική πλήξη πολλών από όσους λυμαίνονται τις γειτονικές προνομιούχες θέσεις.

Θέλω λίγη σαμπάνια: Υπομονή, μέχρι να παγώσει, παίζουν στο repeat τα έξοχα «Alpha Shallows», «Devil's Spoke», «Goodbye England» (Covered In Snow).

Gabriella Cilmi

Φτιαγμένη από πάστα ιταλιάνικη, σερβιρισμένη πάνω σε βινύλια της Τζάνις Τζόπλιν και της Νίνα Σιμόν, η Gabriella Cilmi όρθωσε το εφηβικό της ανάστημα έξω από το ροζ κουκλόσπιτο κάπου στη Μελβούρνη δυο χρόνια πριν, ξεστομίζοντας «Sweet About Me» με μια αυθάδικη soul χροιά. Ενήλικη πλέον, σηκώνει νωχελικά τη φόδρα της electropop που έραψαν οι Xenomania, Craig Kurstin και Dallas Austin για να προκύψει το άλμπουμ με τίτλο «Ten».
Δε με τσούζει: 250 χιλιάδες λίρες έσταξε η εταιρία της για το βίντεο του «On A Mission», έναν ιλουστρασιόν οπτικοακουστικό φόρο τιμής στους Van Halen, τους Blondie και την «Barbarella».
Καλά, δεν έχει νερό; Έχει όμως μπόλικο υλικό υποψήφιων σουξέ («What If You Knew», «Hearts Don't Lie», «Glue», «Defender»).

Share the spirit

Ιστορίες και παρέες, πρωτοποριακά πρότζεκτ, κώδικες επικοινωνίας και αυθόρμητες απόπειρες δημιουργίας που βασίζονται στην ειλικρινή και αληθινή αντρική φιλία. Γιατί στη Θεσσαλονίκη είναι στάση ζωής να μοιράζεσαι και να δημιουργείς παρέα με τους φίλους σου.

Share the Block 33 spirit

Γιώτης Ποσπορέλης, Γιάννης Παπαντώνης, Φώτης Λάζος και Γιώργος Γεωργιάδης. Οι τέσσερις φίλοι πήραν τον παλιό βιομηχανικό χώρο στα Σφαγεία της Θεσσαλονίκης και τον μεταμόρφωσαν σε «Block 33»: έναν πολυχώρο-πόλο έκφρασης, συναυλιών και τέχνης, που φέτος χάρισε στην πόλη τους ωραιότερους live ήχους. Νέοι, μοναδικές προσωπικότητες, παθιασμένοι με τη μουσική, τολμηρά και ανεξάρτητα πνεύματα, κατάφεραν να βάλουν την πόλη στον ευρωπαϊκό χάρτη του ήχου, να δώσουν στέκι στις τοπικές μπάντες και να φιλοξενήσουν με διάθεση γιορτής μερικά από τα πιο καυτά ονόματα του παγκόσμιου soundsystem.

Share the Smokey Bandits spirit

Ο Δημήτρης Νάσιος και ο Γιώργος Φωτιάδης κυκλοφόρησαν τον πρώτο τους δίσκο «Debut» με την υπογραφή της Klik Records. Ο ένας Αθηναίος, ο άλλος Θεσσαλονικιός, μοιράζονται ενδιαφέροντα. Όπως εξομολογούνται, είναι υπέρ της συνεργασίας, αφού γι' αυτούς η μουσική είναι ομαδικό άθλημα. Χρειάστηκαν τρία χρόνια ωρίμανσης, 17 μουσικοί από όλον τον κόσμο, ατελείωτα ξενύχτια, νεύρα, πειράγματα, γέλια, κλάματα, και ορίστε ο ήχος των Smokey Bandits: σπάνια πχητική παλαιότητα και συμβολισμοί με νόημα από Τσετ Μπέικερ και Ντάστι Σπρίνγκφιλντ έως Ταραντίνο, «Misirlou» και Μπρέγκοβιτς. Οι ίδιοι ονομάζουν τη φιλία, τον ήχο κα το στιλ τους «ρετροφουτουριστικό» και φέτος την άνοιξη ετοιμάζονται να παίξουν σε νέα μέρη κατακτώντας ραδιόφωνα και κλαμπ.

advertorial

Share the Bushmills spirit

Το Bushmills original είναι το παλαιότερο ιρλανδέζικο ουίσκι με ιστορία που μετρά πάνω από 400 χρόνια. Από το 1608! Το Bushmills παράγεται στις ακτές της Βόρειας Ιρλανδίας στο χωριό Bushmills από τους ανθρώπους του Bushmills! Αποστάζεται τρεις φορές σε χάλκινους αποστακτήρες και ωριμάζει σε βαρέλια που προέρχονται από παλαίωση ισπανικού κρασιού. Μία μοναδική τέχνη παραγωγής του περνά από γενιά σε γενιά μέχρι και σήμερα, δημιουργώντας ένα ουίσκι με ξεχωριστή γεύση! Γεύση πλούσια και απαλή που περικλείει ολόκληρη την Ιρλανδία σε ένα ποτήρι. Λόγω της ιρλανδέζικης καταγωγής του, το Bushmills εμπνέει μια στάση ζωής αυθεντική, πρωτοποριακή και αυθόρμητη, τέτοια που αξίζει να μοιραστείς μόνο με αληθινούς φίλους.

Απολαύστε υπεύθυνα

7η International Book Fair

Bookipedia '10

30 χώρες, 150 εκδηλώσεις, 130 Έλληνες, 10 Τούρκοι, 9 Κινέζοι συγγραφείς, αφιερώματα, σεμινάρια, εργαστήρια, ένα Φιλολογικό Καφενείο για λογοτεχνικές συζητήσεις συνιστούν το μεγαλύτερο πολιτιστικό γεγονός για το βιβλίο στην Ελλάδα και μετατρέπουν τη Θεσσαλονίκη σε διεθνή βιβλιοφιλικό προορισμό. Θέλω να σε δω εκεί.

Επιμέλεια **Γιώργος Παπαγεωργίου**

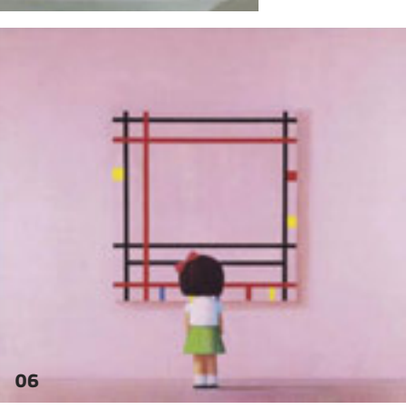

01

02

03

04

05

06

01 «Ίσως Αγάπη», σε σκηνοθεσία Τσεν Κεξίν, 2005.

02 «World Pool», Xu Lei, 2006.

03 «Discobolus», Sui Jianguo, 1999.

04 «Drawing of Embarrassment-Opera with Bicycle», Jia Difei, 2009.

05 «Making History», Wu Yongping, 2004.

06 «Wow», Liu Ye, 2005.

07 «Chinese Carnival No.10 Video», Chen Zhuo & Huang Keyi, 2008.

07

Τιτανομαχία

Η 7η Διεθνής Έκθεση Βιβλίου φιλοξενεί τη θεματική έκθεση «Η Αρχαιότητα και Εμείς», σε συνεργασία με το περιοδικό «Αρχαιολογία». Με μια αναδρομή στους αρχαίους πολιτισμούς, με αφετηρία το 2500 π.Χ. (ακμή αιγυπτιακού πολιτισμού) και κατάληξη τον 5ο μ.Χ. αιώνα (ύστερη ελληνορωμαϊκή περίοδος, πτώση Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ανάδυση Βυζαντίου), η έκθεση επιχειρεί να αναδείξει την Αρχαιότητα αλλά και να καταδείξει την παρουσία της στη γλώσσα και τον πολιτισμό του σήμερα. 800 τίτλοι ελληνικών βιβλίων, σπάνιες εκδόσεις, δοκίμια, μελέτες, λευκώματα συνθέτουν ένα πλήρες ιστορικό πανόραμα των αρχαίων πολιτισμών και των μεταξύ τους σχέσεων και αλληλεπιδράσεων.

Στην ίδια φιλοσοφία κινούνται και οι δύο φετινές εκθέσεις φωτογραφίας. Στα μνημεία και την τέχνη του αρχαίου ελληνικού κόσμου επικεντρώνεται η έκθεση «Η δημιουργική φωτογραφία στην Αρχαιολογία - Από τους ταξιδιώτες φωτογράφους του 19ου αιώνα στη δημιουργική φωτογραφία του 20ού», που πραγματοποιείται σε συνεργασία με το Μουσείο Μπενάκη και περιλαμβάνει έξοχα δείγματα της φωτογραφικής τέχνης των James Robertson, Frederic Boissonas, Δημήτριου Κωνσταντίνου, Herbert List, Σωκράτη Μαυρομάτη, Κωνσταντίνου Αθανασίου, William James Stillman, Πέτρου Μωραϊτη.

Ενδιαφέρουσα αναμένεται και η έκθεση «Χαρτί, ένα τέχνημα πολιτισμού: δύο χιλιετίες ιστορίας σε Ανατολή και Δύση», που αφηγείται την προβιομηχανική ιστορία του χαρτιού πατώντας στις έρευνες των ιστορικών χαρτιού Μαρίνου Βλέσσα και Μαρίας Μαλακού. Εργαλεία, δείγματα και είδη χαρτιού, σπάνια χειροποίητα βιβλία που κατασκευάστηκαν στην Ανατολική Ασία, τον αραβικό κόσμο και την Ευρώπη, καθώς και τα βραβευμένα ντοκιμαντέρ του Φεστιβάλ Αγών της 7ης Διεθνούς Συναντήσεως Αρχαιολογικής Ταινίας του Μεσογειακού Χώρου, αποκαλύπτουν μυστικά και «χάρτινες» περιπέτειες δύο χιλιετιών.

Μην κάνεις τον Κινέζο!

Με τον θεσμό της Τιμώμενης Χώρας, η 7η ΔΕΒΘ επιχειρεί να συστήσει στο ελληνικό κοινό ένα άγνωστο συγγραφικά και εκδοτικά σύμπαν. Συνιστώντας τη μεγαλύτερη αγορά βιβλίου στον κόσμο, η μακρινή και «παρεξηγημένη» σύγχρονη Κίνα ανοίγει τα πολιτιστικά χαρτιά της δίνοντας βροντερό παρών με ένα εθνικό περίπτερο 700 τετραγωνικών μέτρων και μια αποστολή 200 και πλέον συγγραφέων, εκδοτών, λογίων. Με κεντρικό θέμα των κινέζικων εκδηλώσεων το δίπολο «Παράδοση και νεωτερισμός», με την αυτοπρόσωπη παρουσία 9 συγγραφέων, με δύο εικαστικές εκθέσεις («Τρισδιάστατη Κίνα: Κινεζική έκθεση σύγχρονης τέχνης» στο Μορφωτικό Ίδρυμα της ΕΣΗΕΜ-Θ, έκθεση φωτογραφιών από κλασικές κινεζικές ταινίες, στο φουαγιέ της αίθουσας Παύλος Ζάννας στο «Ολύμπιον») αλλά και την Εβδομάδα Κινέζικου κινηματογράφου («Όψεις του Κινέζικου κινηματογράφου», 15 έως 21 Απριλίου, αίθουσα Παύλος Ζάννας, σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου), ο κινέζικος πολιτισμός επελαύνει θριαμβευτικά για να λύσει παρεξηγήσεις και να μας γνωρίσει τις άγνωστες πτυχές του.

Μάθε, παιδί μου, γράμματα

Κι ενώ η Παιδική Γωνιά και η δημιουργική επαφή με τον κόσμο του βιβλίου έχει ήδη καθιερωθεί στη συνείδηση των πιτσιρικιών, φέτος έρχεται να προστεθεί από το ΕΚΕΒΙ και ο νέος κόμβος Μικρός Αναγνώστης (www.mikrosanagnostis.gr). Επικεντρωμένος στα ενδιαφέροντα των μικρών ηλικιών, φιλοδοξεί να μετατρέψει την ανάγνωση και τη γνώση σε παιχνίδι. Μια φετινή καινοτομία είναι και η Εφηβική Γωνία. Μαθητές γυμνασίου και λυκείου έχουν πλέον τον χώρο τους, που θα φιλοξενήσει ανάλογες λογοτεχνικές εκδηλώσεις αλλά και έκθεση νεανικών βιβλίων σε συνεργασία με το βιβλιοπωλείο Ιανός.

Τέλος, μια νέα «Γωνιά» αφιερώνεται στην τέχνη της μαγειρικής. Στην ολοκαίνουργη Gourmet Γωνιά θα εκτίθενται βιβλία μαγειρικής και γευσιγνωσίας και θα παραδίδονται μαθήματα υψηλής μαγειρικής από τους ίδιους τους συγγραφείς.

Ω ξείν' αγγέλλειν!

Πέντε συγγραφείς του κόσμου μιλούν για τα λογοτεχνικά τους πονήματα για πρώτη φορά στη Θεσσαλονίκη. Ο Σέρβος Βλάντισλαβ Μπάγιατς παρουσιάζει το βραβευμένο μυθιστόρημά του «Χαμάμ Βαλκάνια» (υπό έκδοση και στη χώρα μας), ο Ρουμάνος πανεπιστημιακός Νόρμαν Μάνεα το βιβλίο του «Η επιστροφή του χούλιγκαν», ο πρώην υπουργός Εξωτερικών και αρχηγός του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος Λόρδος Ντέιβιντ Όουεν αναφέρεται σε «Ασθενείς ηγέτες στην εξουσία», ενώ η Αμερικανή ελληνικής καταγωγής Ελένη Σικελιανός, δισέγγονη του Άγγελου Σικελιανού, συστήνει το ποιητικό της έργο στη χώρα των προγόνων της. Τέλος, ο πολυμεταφρασμένος Πάνος Καρνέζης, μετά από μια λαμπρή πορεία στην Αγγλία, παρουσιάζει το υπό έκδοση «Μοναστήρι».

Ελλάς - Τουρκία συμμαχία

Στο πλαίσιο «Κωνσταντινούπολη - Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 2010», η Διεθνής Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης φιλοξενεί 10 τούρκους συγγραφείς. Ο Heyamola, ο εκδοτικός οίκος που πήρε την πρωτοβουλία να φέρει σε επαφή 40 συγγραφείς που ασχολήθηκαν συγγραφικά με 40 περιοχές της Κωνσταντινούπολης σε 40 βιβλία, καλούν όσους αγαπούν την Πόλη σε μια εκδήλωση όπου θα παρευρίσκονται 5 τούρκοι συγγραφείς για να συνομιλήσουν με ομότεχνούς τους Πολίτικης καταγωγής που ζουν στην Ελλάδα. Σε μια ανάλογης φιλοσοφίας εκδήλωση, συγγραφείς των εκδόσεων Heyamola που συμμετείχαν στη σειρά βιβλίων «Οι Πόλεις της Τουρκίας και η Μαύρη Θάλασσα» συναντιούνται με έλληνες συγγραφείς που κατάγονται από τη Μαύρη Θάλασσα επισφραγίζοντας την ελληνοτουρκική φιλία.

Η 7η ΔΕΒΘ αναπτύσσεται στα περίπτερα 13 και 15 της Helexpo. Ανοίγει την Πέμπτη 22 στις 15:00 και ολοκληρώνεται την Κυριακή 25 Απριλίου. Ώρες λειτουργίας: 10:00 - 21:00. Το βράδυ του Σαββάτου θα παραμείνει ανοιχτή μέχρι τις 22:00. Η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό.

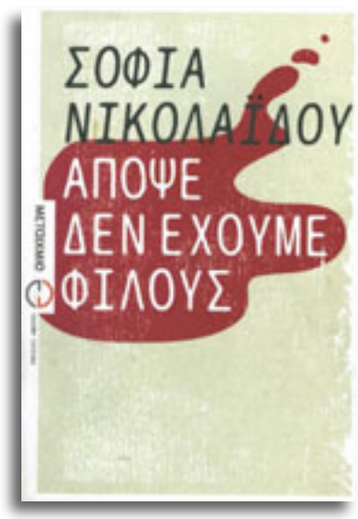
www.thessalonikibookfair.com

Σοφία Νικολαΐδου

Μούσαις Χάρισι Θύε

Ποιος είπε ότι η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει και δεν τη σκιάζει φοβέρα καμιά; Στο τελευταίο της βιβλίο «Απόψε δεν έχουμε φίλους», η Σοφία Νικολαΐδου ούτε λίγο ούτε πολύ διαπραγματεύεται απανωτούς μικρούς και μεγάλους θανάτους αξιοπρέπειας, ζωής, γνώσης και ιδεολογιών, με φόντο τη Θεσσαλονίκη.

Συνέντευξη **Στέφανος Τσιτσόπουλος** Φωτογραφία **Κώστας Αμοιρίδης**

Το βιβλίο **«Απόψε δεν έχουμε φίλους»** της Σοφίας Νικολαΐδου κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Μεταίχμιο.** Το βιβλίο επίσης κυκλοφορεί σε audio book, αλλά και σε έντυπη έκδοση που συνοδεύεται από το audio book.

Από την Κατοχή, τον Εμφύλιο και την ΕΔΑ, στην Αλλαγή του '81 και τα γεγονότα του Δεκέμβρη του 2008. Ξεκίνησες από την αρχή να γράφεις το βιβλίο έχοντας στο μυαλό σου μια τοιχογραφία χρόνων νεοελληνικής ιστορίας ή προέκυψε, καθώς η ιστορία και η ζωή των ηρώων σου εξελίσσονταν; 1934-2008: 74 χρόνια νεοελληνικής ιστορίας. Είχα από την αρχή στο μυαλό μου μια τοιχογραφία, ένα δίχτυ γενεών και προσώπων που υφαίνεται σιγά σιγά, καθώς προχωρά η πλοκή. Όμως δεν είμαι συγγραφέας που προαποφασίζει τα πάντα στο κεφάλι της και ύστερα τα αποτυπώνει στο χαρτί. Η γοητεία της γραφής κρύβεται, για μένα, στην έκπληξη. Έτσι λοιπόν, όταν ξεκίνησε η συγγραφή, είχα βεβαίως τις σημειώσεις μου, όμως τις άλλαξα πολλές φορές, πρόσθεσα, αφαίρεσα πολλά, ακούγοντας τη φωνή των ηρώων. Ήταν φορές που ζητούσαν επίμονα να ακουστούν -και δεν το κουνούσαν από το γραφείο μου- αν δε γινόταν το δικό τους.

Τι παίχτηκε στη Θεσσαλονίκη στη διάρκεια της Κατοχής; Και κατά πόσο αυτές οι πληγές μπορούν να επουλωθούν όσο ακόμη κάποιοι πρωταγωνιστές παραμένουν ζωντανοί; Στη Θεσσαλονίκη επί Κατοχής συνέβη αυτό που συμβαίνει πάντα, όταν οι άνθρωποι έρχονται αντιμέτωποι, θέλουν δε θέλουν, με τα μεγάλα γεγονότα. Η Ιστορία έπεσε πάνω τους, τους πήρε παραμάζωμα. Τους ανάγκασε να διαλέξουν πλευρά. Τσάκισε τη θεωρία στην πράξη. Δοκίμασε τις αντοχές και τα μεγάλα λόγια. Πιστεύω ότι ένα μέρος της παθογένειας της ελληνικής κοινωνίας διαμορφώθηκε εκείνη τη σκοτεινή περίοδο και κληροδοτήθηκε, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, στις επόμενες γενιές. Δεν έχει τόσο να κάνει με τους ζωντανούς πρωταγωνιστές των γεγονότων. Κυρίως σχετίζεται με το πώς συνηθίζουμε να κρύβουμε τα προβλήματα, λες και είναι ψίχουλα, κάτω από το χαλάκι.

Τμήμα του βιβλίου θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και campus novel. Πόση αλήθεια και πόση επινόηση χαρακτηρίζουν την περιγραφή της πανεπιστημιακής ζωής; Το πανεπιστήμιο, όπως όλα τα πράγματα που δομούνται πάνω σε σχέσεις εξουσίας (για παράδειγμα, ο στρατός) παρουσιάζουν ανατριχιαστικές ομοιότητες. Όπως το διατυπώνει και ένας ήρωας του μυθιστορήματος, «αλλάζει η στολή και ο διάκοσμος, όμως οι κανόνες είναι κοινοί. Πρώτα θα σε πατήσουν. Αν αντέξεις, μετά θα πατήσεις κι εσύ κάποιους. Είναι μυητικό στάδιο, δε γλιτώνει κανείς». Δε νομίζω ότι χρειάζεται διδακτορικό, για να εννοήσει κανείς τον φαύλο κύκλο. Βεβαίως και υπάρχουν λαμπρές εξαιρέσεις, όπως παντού, οι οποίες όμως επιβεβαιώνουν τον κανόνα.

Πόση ιστορική έρευνα χρειάστηκε για να τεκμηριώσεις τα περί δωσιλογισμού; Τα πρακτικά που αφορούν τις δίκες των δωσιλόγων, όπως και γενικότερα η τύχη τους, έχουν γίνει, εδώ και χρόνια, αντικείμενο έρευνας και μελέτης από τους ιστορικούς. Είχα την τύχη να εντρυφήσω σε δημοσιευμένες (και αδημοσίευτες) μελέτες ιστορικών που έχουν ερευνήσει σε βάθος την εποχή και να συζητήσω διεξοδικά μαζί τους. Ιδιαίτερα οι έρευνες του Χάγκεν Φλάισερ και του Στράτου Δορδανά προσέφεραν συγγραφικά καύσιμα. Όμως το μέγα στοίχημα ήταν πώς αυτό το (παραγνωρισμένο) υλικό μπορεί να γίνει αφήγηση. Αφήγηση ζωντανή, που δεν απλοποιεί, αλλά καταδεικνύει τα συμβάντα, χωρίς να υψώνει το φρύδι ή το δάχτυλο. Πιστεύω πως αυτό που συχνά αναφέρεται ως επιστημονική ουδετερότητα είναι ένας ακόμη μύθος. Ο ιστορικός οφείλει να μην παραποιεί τα γεγονότα, προς όφελος της ιδεολογίας του, ναι. Όμως η απουσία ιδεολογίας αποδεικνύεται συχνά η πιο ισχυρή, η πιο αδίστακτη ιδεολογία. Όσοι την επικαλούνται συνήθως έχουν να κουκουλώσουν αμαρτίες.

7η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 22-25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010
ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ HELEXPO

Πληροφορίες:
www.kastaniotis.com
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23.04

20:00-21:00
ΑΙΘΟΥΣΑ «ΣΤΡΑΤΗΣ ΤΣΙΡΚΑΣ»
ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ 13

> Ο **ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΟΥΡΟΥΝΗΣ**
συναντά τους αναγνώστες
στην παρουσίαση του νέου βιβλίου του
Νύχτες με ουρά

ΣΑΒΒΑΤΟ 24.04

12:00-13:00
ΑΙΘΟΥΣΑ «ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ»
ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ 15

> Η **ΛΕΝΑ ΔΙΒΑΝΗ**
συναντά τους αναγνώστες
στην παρουσίαση του νέου βιβλίου της
Ένα πεινασμένο στόμα

17:00-18:00
STAND 40
ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ
ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ 15

> Η **ΑΘΗΝΑ ΚΑΚΟΥΡΗ** συναντά τους αναγνώστες
και υπογράφει το βιβλίο της
Ξιφίρ Φαλέρ

18:00-19:00
ΑΙΘΟΥΣΑ «ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ»
ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ 15

Θα υπάρχει μετάφραση.
Σε συνεργασία με το Ε.ΚΕ.ΒΙ.

> Ο **NORMAN MANEA** συναντά τους αναγνώστες
στην παρουσίαση του πολυβραβευμένου βιβλίου του
Η επιστροφή του χαϊλιγκαν
Συμμετέχουν οι:
ΒΙΚΤΩΡ ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ, αν. καθηγητής ΑΠΘ – μεταφραστής
ΑΝΤΑΙΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΔΗΣ, υπεύθυνος της σειράς
της ξένης λογοτεχνίας των ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ
Θα προβληθεί απόσπασμα από την εκπομπή της ΕΤ-1
«Οι κεραίες της εποχής μας», σε σκηνοθεσία Επιέν Θεοπόκη,
για τη Νέα Υόρκη του Νόρμαν Μάνεα.

21:00-22:00
ΑΙΘΟΥΣΑ «ΣΤΡΑΤΗΣ ΤΣΙΡΚΑΣ»
ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ 13

Θα υπάρχει μετάφραση.
Σε συνεργασία με το Ε.ΚΕ.ΒΙ.

> Ο λόρδος **ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΟΟΥΕΝ** συναντά τους αναγνώστες
στην παρουσίαση του νέου βιβλίου του
Ασθενείς ηγέτες στην εξουσία
Συμμετέχουν οι:
ΣΠΥΡΟΣ ΒΟΥΓΙΑΣ, υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη
ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ, ομότιμος καθηγητής Ψυχιατρικής
Institute of Psychiatry King's College London
Συντονίζει ο ΑΝΤΑΙΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΔΗΣ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 25.04

17:00-18:00
ΑΙΘΟΥΣΑ «ΣΤΡΑΤΗΣ ΤΣΙΡΚΑΣ»
ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ 13

> Η **ΡΕΑ ΓΑΛΑΝΑΚΗ** συναντά τους αναγνώστες
στην παρουσίαση του νέου βιβλίου της
Φωτιές του Ιούδα, στάχτες του Οιδίποδα
Συμμετέχουν οι:
ΜΑΡΙΑ ΚΕΝΤΡΟΥ-ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, ποιήτρια - πεζογράφος
ΜΑΙΡΗ ΜΙΚΕ, καθηγήτρια Νεοελληνικής Φιλολογίας ΑΠΘ

40 ΧΡΟΝΙΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Συναντήστε τους αγαπημένους σας συγγραφείς στο stand 40
των ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ περίπτερο 15

McMAFIA
Η διεθνής του εγκλήματος

Ένας βραβευμένος ανταποκριτής του BBC και του «Guardian». Ένας μονομάχος στο κέντρο της αρένας του παγκοσμιοποιημένου οργανωμένου εγκλήματος, με αποτέλεσμα το «McMafia», ένα βιβλίο που ιχνηλατεί την παραοικονομία σε πέντε ηπείρους. Κείμενο Δημήτρης Καραθάνος Φωτογραφία Misha Glenny, «McMafia», Πάπυρος, 2010

Μια τριάδα φουσκωτών βούλγαρων gangsta φορτωμένων βαρύτιμο χρυσάφι και παγωτό ξυλάκι. Βεδουίνοι καβαλάρηδες φορτωμένοι λαθραία που διασχίζουν τα σύνορα Αιγύπτου - Ισραήλ στην έρημο Νέγκεβ. Ένας πιστολάς του Κέιπ Τάουν με την πίπα του κρακ οπλισμένη. Ο εκλιπών Βλαντίμιρ «Βάνια» Μπόκαν, εγκέφαλος του λαθρεμπορίου τσιγάρων στα Βαλκάνια, ο Νταγούντ Ιμπραχίμ, βασιλιάς του υποκόσμου του Μουμπάι σε μια αλαζονική πόζα α λα «Σημαδεμένος» και ο σιδηροδέσμιος Εμάνουελ Νβούντε, διασημότερος εγκληματίας της Νιγηρίας, στον δρόμο για το δικαστήριο. Οι φωτογραφίες του βιβλίου είναι θολές, ανεστίαστες, κοκκώδεις. Έχει νόημα: αυτές οι λήψεις δεν τραβήχτηκαν για το «Life & Style». Από τις πρώτες σελίδες του «McMafia», καθίσταται προφανές πως το αίμα του Misha Glenny είναι κρύο, πως δε δειλιάζει να πάει στο έγκλημα τη στιγμή που συμβαίνει. Το ερευνητικό του πόνημα, σύμφωνα με το «GQ», είναι «ένα από τα σπουδαιότερα μη λογοτεχνικά έργα της εποχής μας, ένα βιβλίο που πρέπει να διαβαστεί από οποιονδήποτε ενδιαφέρεται στο παραμικρό για το πώς λειτουργεί ο κόσμος». Πώς λειτουργεί, αλήθεια;

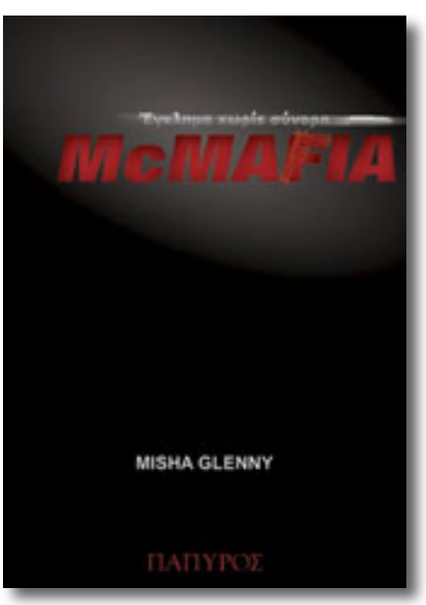
Ο Glenny βασίζεται σε μια απλή διαπίστωση, την οποία ενδυναμώνει με στοιχεία. Το οργανωμένο έγκλημα είναι η επικερδέστερη επιχείρηση, τονίζει, γιατί ο μέσος δυτικός πολίτης επενδύει ένα διαρκώς αυξανόμενο μερίδιο του χρονικού και χρηματικού προϋπολογισμού του για να εκμισθώνει πόρνες, να καπνίζει αφορολόγητα τσιγάρα, να μπουκώνει τη μύτη του με ραφιναρισμένες σκόνες, να προσλαμβάνει αδήλωτους μετανάστες με μισθούς πείνας ή να εξαγοράζει τα συκώτια και τα νεφρά των απέλπιδα φτωχών του αναπτυσσόμενου κόσμου. Κατά τη γνώμη του συγγραφέα, και μέσα από μια σειρά σοκαριστικών επεισοδίων, η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας έχει πραγματοποιήσει την πλήρη εξάπλωσή της στο έγκλημα, ενώ με την ολοένα εντεινόμενη ηθική κατάπτωση της πολιτικής ηγεσίας ανά τον κόσμο το έγκλημα έχει μετατοπιστεί ιστορικά σε θέση ισχύος, διαθέτοντας πλέον το πάνω χέρι έναντι της δικαιοσύνης.

Προκειμένου να επισπεύσει τις έρευνές του σε αυτή την έκνομη βιομηχανία, η οποία καταλαμβάνει το 15% της παγκόσμιας οικονομικής δραστηριότητας, ο Glenny εκταμίευσε περί τα τριακόσιες χιλιάδες ευρώ από τα προσωπικά του κονδύλια. Με αφετηρία τα Βαλκάνια, από όπου έστελνε ανταποκρίσεις ήδη από το 1984, τη δεκαετία του '90 βρέθηκε καταμεσής του πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία ως ανταποκριτής του BBC World Service, με το βλέμμα ταυτόχρονα στραμμένο στην κατάρρευση του σοσιαλιστικού μπλοκ.

Η μελέτη «McMafia» αναφέρεται εκτενώς στην οικονομική χλαπαταγή που διαδραματίστηκε στη Ρωσία την περίοδο Γέλτσιν, η οποία επέτρεψε την ηγεμονία των ολιγαρχών στα nineties. Στη συνέχεια, το ενδιαφέρον του Glenny μετατοπίζεται από τη Ρωσία στη Μέση Ανατολή, την Ινδία, την Κολομβία και τη Νότια Αφρική, χωρίς να παραλείπονται εκτενείς αναφορές στο Μεξικό, τον Καναδά, τη Βραζιλία και την Ιαπωνία.

Κοινή συνισταμένη των συμπερασμάτων του είναι το ότι το έγκλημα είναι μπίζνα, και σαν όλες τις μπίζνες, εξαρτάται από τις αγορές. Η απαγόρευση δημιουργεί καταναλωτικά κοινά για τους λαθρεμπόρους. Αντλώντας στατιστικά στοιχεία από κορυφαίο ρώσο αναλυτή της παραοικονομίας, ο Glenny προτείνει πως η ποινικοποίηση δεν μπορεί να παρεμποδίσει τη δυναμική μιας αναπτυσσόμενης αγοράς, όπως ας πούμε, τα ναρκωτικά ή η πορνεία. Απλώς τη θέτει υπό τον προνομιακό έλεγχο των γκάνγκστερ. Ο Glenny αναφέρει το οξύμωρο του ρεϊγκανικής έμπνευσης War On Drugs, όπου η καταστολή εκ μέρους του ενός επέτρεψε τη μακροζωία του άλλου.

«Εφόσον τα Ηνωμένα Έθνη έχουν δίκιο, και το 70% της παγκόσμιας παράνομης δραστηριότητας προέρχεται από τα ναρκωτικά», διατείνεται ο Glenny, «τότε η αποποινικοποίηση των ναρκωτικών θα συνιστούσε το δυνατότερο χτύπημα στα καρτέλ». Καλοπροαίρετη σκέψη. Θα μπορούσε όμως να αντιπροτείνει κανείς πως η άρση της ποτοαπαγόρευσης στην Αμερική το 1933 δε μείωσε τα ποσοστά αλκοολισμού, που φτάνουν σήμερα τα είκοσι εκατομμύρια εξαρτημένους, σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας. Απλώς γέμισε με φορολογητέα εισοδήματα τα κρατικά ταμεία. Όπως λένε άλλωστε οι ίδιοι οι Αμερικάνοι, «there's two sides in every story». Σε κάθε περίπτωση όμως, η ιστορία του Misha Glenny είναι ακαταμάχητη για τον αναγνώστη.

Η μελέτη **«McMafia»** του Misha Glenny κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Πάπυρος.**

Η απελευθερωτική δύναμη του έρωτα
όταν οι ρόλοι των δύο φύλων
ξεπερνούν τις συμβάσεις

ΑΠΤΕΧΑΪΜΕΡ TRANCE
ΣΤΕΡΓΙΑ ΚΑΒΒΑΛΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Τα διηγήματα της **Στέργιας Κάββαλου** είναι σαν μικρά πικρά espresso ριστρέτο. Έτσι, χωρίς ζάχαρη. Μια και κάτω, και μετά ή ανάβεις τσιγάρο ή σηκώνεσαι να φύγεις. Αν ήταν ζωγράφος, θα ήταν οπαδός του κυβισμού. Αν ήταν αρχιτέκτων, θα έκανε μινιμαλισμό. Η γραφή της είναι στεγνή, κοφτή, στερημένη από το περιττό και στολισμένη απ' το αναγκαίο. Είναι μια γραφή noire αλλά με έναν ήχο από viola da gamba...

εκδόσεις **τετράγωνο** - Η νέα πρόταση στο χώρο του βιβλίου

IANOS ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΔΡΑ Αριστοτέλους 7, 546 24 T 2310 277 004 E info@ianos.gr
ΑΘΗΝΑ Σταδίου 24, 105 64 T 210 321 7917 E as_info@ianos.gr
IANOS.GR www.ianos.gr

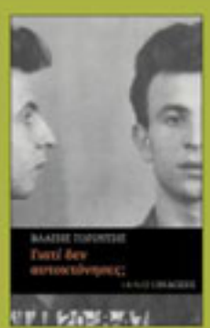
Σ' ΑΝΑΖΗΤΩ
ΣΤΗ ΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΓΡΑΨΑΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ
ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΥ
ΑΝΔΡΕΑΣ Λ. ΣΕΦΙΧΑ

Ο ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΣ
ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΚΑΡΑΓΚΑΣ

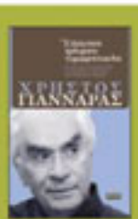

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕΣ;
ΒΛΑΣΗΣ ΓΩΓΟΥΣΗΣ

Ο IANOS ΣΤΗ Δ.Ε.Β.Θ.

ΣΑΒΒΑΤΟ **24/4** ώρα 12.00
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ (ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ 15)

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΑΣ παρουσιάζει τα βιβλία του «ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΗΜΕΡΑ», «Η ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΗΜΕΡΑ» και «ΕΠΑΙΝΟΣ ΨΗΦΟΥ ΤΙΜΩΡΗΤΙΚΗΣ» (εκδόσεις IANOS).

ΚΥΡΙΑΚΗ **25/4** ώρα 12.00
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ (ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ 15)

Ο ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΑΚΗΣ παρουσιάζει τα βιβλία του «Η ΠΑΠΙΣΣΑ ΙΩΑΝΝΑ», «ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΡΦΟΥ», «Η ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥ» και «Η ΦΩΝΙΣΣΑ» (εκδόσεις IANOS).

Λένα Διβάνη
She rules!

Ένα «Πεινασμένο Στόμα», ένα φρεσκοτυπωμένο βιβλίο και το αστείρευτο μελάνι μιας μυθιστοριογράφου που πλάθει τους μεστότερους χαρακτήρες και την πιο συναρπαστική πλοκή της. Υποκλινόμαστε, Λένα Διβάνη.
Συνέντευξη **Δημήτρης Καραθάνος** Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

Το **«Ένα Πεινασμένο Στόμα»** κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Καστανιώτη.**

Η εξαρτησιογόνα σχέση που αναπτύσσει ένας καθηγητής νομικής με τον επίβουλο φοιτητή και εκπαιδευτή του σκύλου του αποτελεί πρώτης τάξης υλικό για τους λάτρες του ψυχολογικού θρίλερ, ωστόσο το «Ένα Πεινασμένο Στόμα» είναι πολύ πλουσιότερο από τις νευρώδεις σκηνές του. Η Λένα Διβάνη διερευνά: «Φιλία, ισότιμη σχέση, δημοκρατία, όπως θέλετε πείτε το, μεταξύ ανθρώπου και σκύλου δεν υπάρχει. Είναι, άλλωστε, πολύ αμφίβολο αν υπάρχει και μεταξύ ανθρώπων». Μιας και τη θαυμάζω, της πρότεινα τις προάλλες να μου περιγράψει τον «χρυσό κανόνα» ενός συγγραφέα. Δημοσιεύω αυτούσια την απάντησή της.

Δέκα κανόνες για να γράψεις ένα μυθιστόρημα (ή πώς έγραψα το «Ένα Πεινασμένο Στόμα»)

01 Βρείτε ένα θέμα που είναι ζωτικής σημασίας για σας.
Αυτό που κυριολεκτικά με καίει εμένα αυτή την κρίσιμη εποχή είναι πώς θα αντιδράσουν οι περιθωριοποιημένες ομάδες (νέοι, άνεργοι, μετανάστες, νεόπτωχοι μικροαστοί) που στριμώχνονται ασφυκτικά πια από την οικονομική και κοινωνική κρίση. Βλέπω τον πόλεμο με τους λίγους υπερπρονομιούχους διαπλεκόμενους της εξουσίας αναπόφευκτο και τρομακτικό. Το «Ένα Πεινασμένο Στόμα» λοιπόν είναι μια ιστορία όπου ο Γιάννης, ένας φοιτητής που δεν έχει τίποτα έξω από τα νιάτα του και την πείνα του, εισβάλλει ύπουλα στον κόσμο του καθηγητή του -που τα έχει όλα- και προσπαθεί να τον διαλύσει από μέσα.

02 Βρείτε μια αφηγηματική φόρμα που να φωτίζει ακόμα περισσότερο την ιστορία σας.
Το «Ένα Πεινασμένο Στόμα» είναι η ιστορία ενός παθιασμένου πολέμου. Ο φοιτητής θέλει να κλέψει τη ζωή του καθηγητή του, να τον «καταπιεί», αλλά ο καθηγητής δεν έχει πάρει χαμπάρι τίποτα! Μετά από πολλή σκέψη διάλεξα να την πω με έναν τρόπο που να αντικατοπτρίζει αυτή τη μάχη. Στο πρώτο κεφάλαιο ξεκινάει να αφηγείται ο φοιτητής στο πρώτο πρόσωπο και με τη δική του οπτική γωνία. Στο αμέσως επόμενο συνεχίζει ο καθηγητής φωτίζοντας τη δράση από άλλη σκοπιά. Έτσι έχουμε ένα ασταμάτητο και αγωνιώδες πιγκ πογκ μέχρι το τέλος -που επιπλέον βοηθάει και το σασπένς!

03 Χρησιμοποιείστε ένα δυνατό εύρημα τουλάχιστον.
Στο «Ένα Πεινασμένο Στόμα» το εύρημα είναι ο παραλληλισμός των ανθρώπων με τα σκυλιά. Μιλούσα κάποτε με τον φίλο μου και εξαιρετικό εκπαιδευτή Ηλία Κανέλλο. Με μία φράση του («Κατάλαβέ το. Δεν υπάρχει δημοκρατία ούτε στις αγέλες των σκύλων ούτε στις κοινωνίες των ανθρώπων. Μόνο αφεντικά και δούλοι!») αίφνης κατάλαβα ότι είχα ανακαλύψει το εύρημα που χρειαζόμουν για να αφηγηθώ την ιστορία μου. Άρχισα να διαβάζω και να ερευνώ σαν τρελή τη ζωή των σκύλων και των λύκων. Πραγματικά καταγοητεύτηκα. Έτσι κατέληξε ο Γιάννης, ο νεαρός ήρωάς μου, να δουλεύει ως εκπαιδευτής σκύλων για να σπουδάσει. Έτσι κατέληξε και να χειρίζεται τους ανθρώπους σαν σκυλιά. Έτσι κατορθώνει να πάρει ό,τι θέλει από τη ζωή τους, δηλαδή να τους γητέψει όλους: τον καθηγητή, τη γυναίκα του, τον γιο του, τους μελλοντικούς του συναδέλφους...

04 Μιλήστε για κάτι που ξέρετε καλά και πείτε την αλήθεια (έστω και μεταμφιεσμένη σε ψέμα).
Το μυθιστόρημα ξετυλίγεται στην αυλή της Νομικής σχολής, της σχολής που τελείωσα και της σχολής όπου δούλεψα όλα μου τα χρόνια. Δε φωτογραφίζω πραγματικά πρόσωπα, γιατί σιχαίνομαι τα ριάλιτι. Αυτό που ήθελα να κάνω ήταν η αποτύπωση της διαπλοκής, των καθημερινών συμβιβασμών, του δούναι λαβείν στο οποίο συμμετέχουμε όλοι λίγο πολύ για τη δόξα, το χρήμα ή απλώς την επιβίωση. Ήθελα να καταγράψω τον τρόπο που η φιλοδοξία μας κάνει αχόρταγους, στεγνώνει λίγο λίγο την ψυχή μας...

05 Αγαπήστε όλους τους ήρωές σας. Αφήστε τους να ζωντανέψουν στο μυαλό σας για να μπορούν να ζωντανέψουν και στο μυαλό του αναγνώστη.
Στο μυαλό μου πρώτα γεννήθηκε ο Γιάννης, ο φοιτητής. Ήταν πολύ πιο ελκυστικός από τον καθηγητή. Ήξερε τι ήθελε και πώς να το αποκτήσει. Η αλήθεια είναι πως μου αρέσουν οι δυνατοί χαρακτήρες, οι μπροστάρηδες. Προσπάθησα όμως πολύ να μην αδικήσω και τον Χρήστο, τον καθηγητή του. Μπορεί να ήταν μαλθακός και συμβιβασμένος, αλλά είχε κι αυτός τους λόγους του, τις ευαισθησίες του, τις τρύπες στην πανοπλία του. Σιγά σιγά ζωντάνεψε μέσα μου κι άρχισε να απολογείται. Τον αγάπησα τελικά όσο τον Γιάννη.

06 Να γράφετε όπως διαβάζετε: από την αρχή στο τέλος, ασταμάτητα, χωρίς πισωγυρίσματα.
Για μένα, αυτή είναι η μαγική συνταγή. Αν θέλεις να μην μπορεί ο αναγνώστης να αφήσει το βιβλίο σου από τα χέρια του, γράφε πυρετωδώς, βούτηξε στον κόσμο του βιβλίου και μην ξαναβγείς παρά μόνο στο τέλος. Γι' αυτό άρχισα να το γράφω μόλις τελείωσα τις εξετάσεις στη σχολή, τέλος Ιουνίου. Άφησα πίσω τους πάντες, κρύφτηκα σε ένα σπιτάκι δίπλα στη θάλασσα κι έγραφα από το πρωί που ξυπνούσα μέχρι τις 10 το βράδυ χωρίς σταματημό μέχρι τα Χριστούγεννα περίπου. Ακόμα και στα όνειρά μου τρύπωναν ο Γιάννης και ο Χρήστος.

07 Όταν γράφετε, να διαβάζετε υπέροχα βιβλία που έχουν την ατμόσφαιρα που θα θέλατε να έχει το δικό σας.
Εγώ διάλεξα να ξαναδιαβάσω ολόκληρη την Πατρίτσια Χάισμιθ. Αφού ήθελα ο ήρωάς μου να έχει κάτι από Ρίπλεϊ, αφού η ιστορία μου ξετυλίγεται μέσα στην ομίχλη των σκοτεινών υποσυνείδητων κινήτρων, η Πατρίτσια έγινε η σύντροφός μου τις νύχτες. Οι σκοτεινοί της ήρωες έτρεφαν τις λέξεις της επόμενης μέρας.

08 Να μην κάνετε μεγάλες περιγραφές χώρων, ανθρώπων και, κυρίως, του καιρού.
Τι με νοιάζει εμένα τι καιρό έκανε όταν ο Χόλντεν Κόλφηλντ το 'σκασε από το κολέγιό του; Το ζήτημα που με καίει είναι γιατί το 'σκασε και πώς θα τα καταφέρει να επιβιώσει. Στο «Ένα Πεινασμένο Στόμα» ακολούθησα αυτόν τον κανόνα περισσότερο πιστά από ποτέ. Σχεδόν καμιά περιγραφή δεν υπάρχει. Προσπάθησα σκληρά να μην περισσεύει ούτε μία λέξη, να μη χαλαρώνει ούτε για ένα λεπτό η πλοκή και η αγωνία για την τύχη των ηρώων.

09 Βάλτε έναν φίλο σας να το διαβάσει και να σας πει την τίμια γνώμη του.
Ο αείμνηστος Δημήτρης Κεχαΐδης με συμβούλευε να βάζω τους εχθρούς μου να το διαβάζουν. Οι εχθροί μου όμως α) είναι στριμμένοι και δεν μπαίνουν στον κόπο να κάνουν αυτή τη δουλειά και β) δε θέλω να μου το γκαντεμιάσουν. Οπότε διαλέγω πάντα έναν στενό φίλο που σέβομαι το γούστο του, αλλά με το εξής κριτήριο: ιδιοσυγκρασιακά να μην είναι φιλικός με το ύφος και το περιεχόμενο του βιβλίου. Αυτή τη φορά την αναγνώστρια έκανε η Εύα Στεφανή, που δε φημίζεται για τη σκοτεινιά και τη σκληρότητα με την οποία χειρίζεται τους ήρωες των ντοκιμαντέρ της. Αν το άντεξε αυτή, θα το αντέξουν και οι άλλοι που είναι πιο σκληρόπετσοι!

10 Αφήστε να περάσει ένας μήνας τουλάχιστον και ξαναδιαβάστε το σαν να είναι ξένο.
Κόψτε όλα τα περιττά λίπη μέχρι να μείνει συμπυκνωμένη η δύναμή του. Να είστε αμείλικτοι. Αν ψιλοβαριόσαστε εσείς ένα κομμάτι, φανταστείτε χασμουρητά που θα ρίξει ο αναγνώστης... Μετά φιλήστε το και σπρώξτε το στα χέρια του εκδότη σαν να ήταν ένα ξένο παιδί. Προς Θεού, μην πάρετε προσωπικά την τύχη του. Το λέει η λέξη: Τύχη είναι. Μερικά βιβλία θα αγαπηθούν αμέσως. Άλλα μετά από χρόνια. Άλλα ποτέ. Εσείς δεν μπορείτε πια να κάνετε απολύτως τίποτα - εκτός από το να ευχηθείτε να είναι καλοτάξιδο!

Νικηφορίδης-Cuomo

Ποίηση κι αρχιτεκτονική

Ένα εξαιρετικό λεύκωμα με τίτλο «ΝΙΚΗΦΟΡΙΔΗΣ-CUOMO | ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ | 1991-2009» μας ταξιδεύει μέσα από μια σειρά «αστικών συμβάντων» και «αρχιτεκτονικών γεγονότων» στις πτυχές της 18χρονης αρχιτεκτονικής συνεργασίας του Πρόδρομου Νικηφορίδη και του Μπερνάρ Κουόμο. Κείμενο **Τζίνα Σωτηροπούλου**

Ο Πρόδρομος Νικηφορίδης και ο Μπερνάρ Κουόμο είναι δύο αρχιτέκτονες που έχουν βάλει τη σφραγίδα τους σε μερικά από τα σημαντικότερα σύγχρονα έργα της Θεσσαλονίκης, όπως το πολιτιστικό κέντρο-θέατρο-υπαίθριος κινηματογράφος στη Μενεμένη (1997), την Τεχνόπολη στην Πυλαία (2006-2009), την ανάπλαση της νέας παραλίας (2000-2008) και το θησαυροφυλάκιο της Τράπεζας της Ελλάδος (2001-2009), ενώ έχουν κερδίσει, μεταξύ άλλων, το Α' βραβείο για τον ανασχεδιασμό του μνημειακού άξονα της Αριστοτέλους και το Α' βραβείο για την Ακαδημία Γραμμάτων και Πολιτισμού του δήμου Καλαμαριάς.

Ιδιαιτέρως λυρικοί και ενίοτε ποιητικοί, οπαδοί του μεταμοντερνιστικού τοπικισμού α λα Ταντάο Άντο και υπέρμαχοι της ογκοπλαστικής απλότητας, ο Πρόδρομος Νικηφορίδης και ο Μπερνάρ Κουόμο, με παράλληλες σπουδές στην Αρχιτεκτονική Σχολή της Τουλούζης, προσεγγίζουν τις μελέτες τους με μια υπερβολική δόση ευαισθησίας, με απαράμιλλο σεβασμό στη φύση και με ιδιαίτερη σχεδιαστική τόλμη, υφαίνοντας έναν πολύπλοκο αστικό ιστό και παράγοντας μοναδικά τεχνητά τοπία. Από την πολυσυζητημένη ανάπλαση της νέας παραλίας Θεσσαλονίκης στο Γ' βραβείο της ανάπλασης της περιοχής του Φαλήρου στην Καβάλα και από τη συμμετοχή στον πανελλήνιο αρχιτεκτονικό διαγωνισμό για την ανάπλαση των Νεωρίων στο Ηράκλειο Κρήτης μέχρι τα νέα κοιμητήρια Θέρμης, το λεύκωμα με μελέτες αλλά και πραγματοποιημένα έργα των δύο αρχιτεκτόνων χωρίζεται σε 7 ενότητες που σκοπό έχουν να σε εισάγουν στην αρχιτεκτονική τους σκέψη μέσα από αρχετυπικούς όρους και διαχρονικές συνθετικές αξίες, όπως η οικειοποίηση, η ανάδυση, η επανένταξη, η οριοθέτηση, η πλήρωση, η συνέχεια και η συνύπαρξη. Οι δύο εξαιρετικές εισηγήσεις -αντί προλόγου- του Λόη Παπαδόπουλου, από τη μία, και του Franco Purini, από την άλλη, με αφορμή τον διαγωνισμό για τον ανασχεδιασμό του μνημειακού άξονα της Αριστοτέλους και τα προσεγμένα κείμενα που πραγματεύονται θέματα, όπως η κατάκτηση του δημόσιου χώρου και η απελευθέρωση της αστικής αφήγησης, η ενίσχυση των ρευστών τοπίων και ο ρόλος των σύγχρονων κοιμητηρίων, μπορούν να διαβαστούν ακόμα και μεμονωμένα, μιας και θέτουν ζητήματα προς περαιτέρω συζήτηση προσεγγίζοντας θεωρητικά την έννοια της πόλης και του αστικού τοπίου. Το λιτό εξώφυλλο σε τόνους του γκρι -σύνθεση μιας φωτογραφίας του Μπερνάρ Κουόμο- και ο αφαιρετικός σχεδιασμός του βιβλίου από την Εύη Κωνσταντάρα σε συνδυασμό με τις ονειρικές φωτογραφίες σε αστικές αποχρώσεις της Erieta Attali, του Γιώργη Γερόλυμπου, του Άρη Γεωργίου, του Κώστα Ευαγγελίδη, της Motion team αλλά και των Νικηφορίδη-Κουόμο συνδράμουν στη δυνατή εικονοπλαστική αρχιτεκτονική προσέγγιση του έργου τους.

Δωμάτια με θέα

Η ανάπλαση της νέας παραλίας στη Θεσσαλονίκη είναι το έργο που καταλαμβάνει σε έκταση το ένα τέταρτο του λευκώματος, και όχι άδικα, μιας και τους χάρισε το περσινό Α' βραβείο αρχιτεκτονικής για έργα που πραγματοποιήθηκαν την περίοδο 2005-2008 στην κατηγορία «Έργα με εντολοδόχο φορείς του δημοσίου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα», που διοργάνωσε το Ελληνικό Ινστιτούτο Αρχιτεκτονικής. Η νέα παραλία της Θεσσαλονίκης, έργο του Πρόδρομου Νικηφορίδη και του Μπερνάρ Κουόμο, αποτέλεσμα Α' βραβείου πανευρωπαϊκού διαγωνισμού το 2001 σε συνεργασία με το αρχιτεκτονικό γραφείο του Roland Castro και της Sophie Denissof (οι οποίοι συμμετέχουν στο εν εξελίξει πρότζεκτ «Le Grand Paris» του Νικολά Σαρκοζί), συναγωνίζεται το παράκτιο μέτωπο της Βαρκελώνης και έρχεται να κλέψει από τη δόξα της ανάπλασης της Νότιας Όχθης του Λονδίνου. Τα νέα πράσινα υπαίθρια δωμάτια που βλέπουν στον Θερμαϊκό Κόλπο κερδίζουν τις εντυπώσεις μετατρέποντας τον καθημερινό παραθαλάσσιο περίπατο στο λιμάνι σε μια ζωντανή «αστική εμπειρία». Ο υπαίθριος δημόσιος χώρος, γεωμετρικά λιτός και λειτουργικά ατμοσφαιρικός, έρχεται να αμφισβητήσει την απόμακρη σχέση του περιπατητή με το υδάτινο στοιχείο και να επαναπροσδιορίσει τη φυσιογνωμία του ενιαίου θαλάσσιου τοπίου.

Η αρχιτεκτονική προσέγγιση της γραμμικής 5,5

Το λεύκωμα **«ΝΙΚΗΦΟΡΙΔΗΣ-CUOMO ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ, 1991-2009»** κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Ιανός.**

χλμ. παράλληλης πορείας στο λιμάνι, από το Λευκό Πύργο έως το Μέγαρο Μουσικής, επιδιώκει την ανάδειξη της ακτογραμμής, τη σύνδεση της πόλης της Θεσσαλονίκης με το νερό και τη δημιουργία ενός συνεχούς τεχνητού «αστικού παραδείσου», ενός προσβάσιμου στο κοινό παραλιακού μετώπου με επιλογές ψυχαγωγίας, παιχνιδιού, χαλάρωσης, εκπαίδευσης και πολιτισμού. Σεβόμενοι το μεγαλείο της θάλασσας, μιας και η οποιαδήποτε πολεοδομική παρέμβαση δε θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Θερμαϊκό, επιδιώκουν με ήπιες κατασκευές να υπενθυμίσουν και να ενισχύσουν τη χρόνια σχέση της πόλης με το λιμάνι. Παράλληλες διαδρομές εντείνουν το δυναμικό συνεχές του ανοιχτού ορίζοντα, ενώ το όριο μεταξύ ξηράς και θάλασσας είναι σαφώς προσδιορισμένο. Το χυτό δάπεδο συνδιαλέγεται με τη δεντροφυτεμένη αλέα και ο ποδηλατόδρομος με το ανθεκτικό ντεκ από ινδονησιακό ξύλο bangkirai, ενώ η μελέτη φωτισμού είναι ένα από τα μεγάλα συν της αρχιτεκτονικής πρότασης.

Παράλληλα με τους κατεξοχήν χώρους κίνησης, διαμορφώνονται χώροι στάσης, μικροί κήποι-θεματικά πάρκα, εννοιολογικά συνδεδεμένοι με το φυσικό περιβάλλον. Ο κήπος της Μουσικής γεμίζει νότες αποτελούμενος από τρεις κυκλικής κάτοψης ξύλινες εξέδρες για υπαίθριες μουσικές εκδηλώσεις. Ο κήπος του Νερού εξελίσσεται γραμμικά με μια επιμήκη ξύλινη πέργκολα που φιλοξενεί υπαίθριες εκθέσεις, έναν υδάτινο δροσερό τοίχο-καταρράκτη και γεωμετρικά σχεδιασμένες λεκάνες νερού με νούφαρα και καλαμιές. Ο κήπος της Μνήμης σκιαγραφεί την εικόνα που για 80 περίπου χρόνια είχε η ανατολική πλευρά της παραλίας, μια ανάμνηση των ιδιωτικών κήπων παλιότερων κατοικιών, που σχηματοποιείται με τη μορφή ενός κενού χώρου με 24 παρτέρια πυκνής φύτευσης αρωματικών φυτών που ανακαλούν τις μυρωδιές του παρελθόντος. Ο κήπος των Ρόδων περιλαμβάνει έναν ειδικά διαμορφωμένο παιδότοπο και έναν εντυπωσιακό ροδώνα. Ο κήπος του Ήχου είναι ένα δάσος από υψίκορμα δέντρα που ψιθυρίζουν καθώς διασχίζονται από τρεχούμενο και γάργαρο νερό. Τα πέντε αυτά υπαίθρια δωμάτια που έχουν ήδη κατασκευαστεί διατηρούν την οικεία ατμόσφαιρα του ιδιωτικού χώρου συμβάλλοντας σε μια άκρως ποιητική διάσταση του δημόσιου τοπίου.

Ο Πρόδρομος Νικηφορίδης και ο Μπερνάρ Κουόμο αναμένουν και τους υπόλοιπους κήπους για να ολοκληρωθεί αυτή η πολυλειτουργική παραλιακή διαδρομή που ήδη έχει θέσει νέα στάνταρτ στον σχεδιασμό του ελληνικού δημόσιου χώρου. Ο κήπος της Μεσογείου θα σε μεταφέρει μέσα από τις ρευστές φυτεύσεις εσπεριδοειδών και αρωματικών φυτών σε ένα πλιόλουστο μεσογειακό τοπίο, ο κήπος των Γλυπτών απέναντι από το Λαογραφικό Μουσείο θα μεταμορφωθεί σε ένα πράσινο δωμάτιο τέχνης με μοντέρνα γλυπτά μεγάλου μεγέθους, ο κήπος του Οδυσσέα Φωκά θα διατηρηθεί ως παιδότοπος και χώρος πρασίνου, ενώ ο κήπος των Εποχών θα ενισχύσει την αίσθηση του εφήμερου και του μεταβλητού της βλάστησης με φυτεύσεις από τη μοναδική ελληνική χλωρίδα. Ο κήπος της Άμμου θα σε συνεπάρει ως ένας μεγάλος παιδότοπος με δύο γήπεδα τένις και ένα αναψυκτήριο, ο κήπος του Απογευματινού Ήλιου, μια τεχνητή πλαγιά, θα αποτελέσει ένα μοναδικό σημείο θέασης προς τη θάλασσα κοντά στο «Μακεδονία Παλλάς», ενώ ο κήπος του Αλέξανδρου θα σου υπενθυμίσει την παρακείμενη ύπαρξη του νερού με τη μορφή χαμηλών πιδάκων και την ενοποίηση των υπαρχόντων τριών πάρκων δίνοντας έμφαση στο άγαλμα του Μ. Αλεξάνδρου.

Δημοσθένης Κούρτοβικ Τα πάντα γύρω από το σεξ

Με αφορμή την επανακυκλοφορία της από καιρού εξαντλημένης διατριβής του, ο συγγραφέας και βιβλιοκριτικός μας προσφέρει ένα μπουκέτο απόψεων πολυσχιδούς ευρύτητας, σε απόλυτη αρμονία με τον πολυπράγμονα χαρακτήρα του. Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος

«Η εξέλιξη της ανθρώπινης σεξουαλικότητας» αποτέλεσε το αντικείμενο της διδακτορικής διατριβής σας, η οποία εκδόθηκε στα ελληνικά το 1987. Πώς ήταν η ζωή σας εκείνη την εποχή; Άραγε επέτρεπε το κοινωνικό και αναγνωστικό περιβάλλον μια τέτοια κυκλοφορία; Η διατριβή αυτή γράφτηκε στα αγγλικά και υποστηρίχτηκε στην Πολωνία, στο Πανεπιστήμιο του Βρότσλαβ, γιατί στην Ελλάδα δεν υπήρχε πουθενά εκείνη την εποχή τμήμα ανθρωπολογίας. Οι Πολωνοί εξεταστές μου, οι μισοί από τους οποίους ήταν γυναίκες, θεώρησαν τη διατριβή πολύ πρωτότυπη και πολύ «φιλική για τη γυναίκα». Κατόπιν, αντί να αναζητήσω αγγλόγλωσσο εκδοτικό οίκο για τη δημοσίευσή της, έκανα το λάθος, από αφελή πατριωτισμό, να τη μεταφράσω στα ελληνικά, για να πρωτοκυκλοφορήσει στη χώρα μας. **Ποια ήταν η υποδοχή της;** Ποια ήταν η υποδοχή; Θα σας πω μόνον ένα πράγμα. Σε μια μικρή παρουσίαση που έγινε, κάλεσα και μια κυρία, ηγετική μορφή τότε του ελληνικού φεμινιστικού κινήματος και στέλεχος της ανανεωτικής Αριστεράς. Άκουσε κάπως συνοφρυωμένη τα όσα είπα και στο τέλος έκανε το εξής σχόλιο: «Τι μας νοιάζει εμάς τι γινόταν πριν από ένα εκατομμύριο χρόνια;» Καταλαβαίνετε. Όταν αυτή ήταν η στάση μιας προοδευτικής γυναίκας, μορφωμένης και φεμινίστριας, τι μπορούσα να περιμένω από το ευρύτερο κοινό; **Για ποιο λόγο αποφασίσατε την επανακυκλοφορία της, είκοσι και κάτι χρόνια αργότερα;** Μα, γιατί εξαντλήθηκαν οι προηγούμενες εκδόσεις και υπήρχε ζήτηση. Το κλίμα στη χώρα μας έγινε από τότε πιο πρόσφορο για την κατανόηση ενός τέτοιου βιβλίου.

Αντιγράφω από το βιβλίο: «Πιο πολύ και από το σεξ ο άνθρωπος έχει ανάγκη από το σεξαπήλ». Θα θέλατε να επεκταθείτε; Είναι ακόμα και η ικανοποίηση του ορμέμφυτου, δηλαδή, μια προέκταση της ματαιοδοξίας μας, της ανάγκης για αυτοεπιβεβαίωση και αποδοχή; Δεν είναι ζήτημα ματαιοδοξίας. Η σεξουαλικότητα παίζει πολύ μεγαλύτερο ρόλο στον άνθρωπο από ό,τι στα ζώα. Τα ζώα έχουν συγκεκριμένες περιόδους αναπαραγωγής, έξω από τις οποίες είναι σεξουαλικά αδιάφορα. Στον άνθρωπο δεν ισχύει αυτό, και στο βιβλίο μου εξηγώ διεξοδικά γιατί. Οι άνθρωποι είναι σεξουαλικά διαθέσιμοι, καταρχήν, όλες τις εποχές του χρόνου, αλλά δεν έχουν τον σαφή, τυποποιημένο κώδικα σεξουαλικών μηνυμάτων που έχουν τα άλλα ζώα. Από αυτή την αντίφαση προκύπτει η σημασία του ερωτικού παιχνιδιού, με τις μεθόδους αποπλάνησης, τις αμφισημίες, τη διερεύνηση της διάθεσης του άλλου κ.λπ., όπου φυσικά παίζει ρόλο η προσωπικότητα του καθενός. Το σεξ-απήλ είναι ο τρόπος μας να αναπληρώνουμε μια χαρακτηριστική για το είδος μας έλλειψη, την έλλειψη απαραγνώριστων οπτικών, οσφρητικών και άλλων ακούσιων, αυτόματων μηνυμάτων σεξουαλικής ετοιμότητας για την προσέλκυση του άλλου φύλου. Χωρίς αυτή την έλλειψη, βέβαια, δε θα υπήρχε έρωτας, δε θα ήμασταν άνθρωποι.

Πιστεύετε πως η ολοένα αυξανόμενη εξάρτησή μας από το διαδίκτυο και τα social media συμβάλλει στη σύναψη νέου τύπου σεξουαλικών κωδίκων; Όχι. Οι σεξουαλικοί κώδικες δεν αλλάζουν στο βάθος, και αυτό επίσης το εξηγώ στο βιβλίο μου. Υπάρχουν μόνον επιφανειακές αλλαγές, ανάλογα με την εποχή και την κουλτούρα. Από κοινωνική άποψη οι αλλαγές αυτές έχουν σημασία, από την άποψη όμως των στρατηγικών σεξουαλικής επικοινωνίας των δύο φύλων καμία. Στον τομέα αυτόν, το διαδίκτυο ελάχιστη επίδραση έχει, το πολύ πολύ να διογκώνει τις ερωτικές φα-

Το βιβλίο «Η εξέλιξη της ανθρώπινης σεξουαλικότητας» του Δημοσθένη Κούρτοβικ κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα.

ντασιώσεις και ψευδαισθήσεις, που τόσο πιο οδυνηρά διαλύονται από την επαφή με την πραγματικότητα.

Περνώντας στην ιδιότητά σας ως βιβλιοκριτικού, θα λέγατε πως αναπτύσσεται πλέον στη χώρα μας ένα ικανοποιητικό σύστημα προώθησης της εκδοτικής παραγωγής; Αν μη τι άλλο, διαθέτουμε πλέον πληθώρα εντύπων με έντονη ενασχόληση με το βιβλίο. Αληθεύει αυτό που λέτε, αλλά η πείρα μου λέει ότι το κοινό δεν επηρεάζεται πολύ από τέτοιες καμπάνιες προώθησης. Οι περισσότερες βιβλιοπαρουσιάσεις αυτού του είδους είναι τόσο διεκπεραιωτικές και άγαρμπα διαφημιστικές, ώστε οι αναγνώστες γίνονται κακύποπτοι, διακρίνουν αμέσως από πίσω το χέρι του εκδότη. Μια συζήτηση για ένα βιβλίο, με διαφορετικές απόψεις, ακόμα και κόντρες, αλλά πραγματική συζήτηση, όχι παράθεση γνωμών ή οργίλες κραυγές, θα ήταν πολύ αποτελεσματικότερη. Στην Ελλάδα όμως κάτι τέτοιο είναι έξω από τους κανόνες της πιάτσας.

Οι Βρετανοί, αρχιερείς του μάρκετινγκ, σκαρφίστηκαν πρόσφατα έναν πολύ πρωτότυπο τρόπο προκειμένου να ανανεώσουν το ενδιαφέρον του κοινού για κάποιες παλιότερες δουλειές. Αναζητούν δημόσια τα «χαμένα Booker», τα βιβλία δηλαδή, που δεν έτυχαν της κριτικής αποδοχής που άρμοζε. Ποια ελληνικά βιβλία θα έμπαιναν στη δική σας λίστα; Βρίσκω την ιδέα πολύ καλή, αλλά μην επιμένετε να σας δώσω τη δική μου λίστα για τα ελληνικά βιβλία. Είμαι συγγραφέας ο ίδιος και, όπως καταλαβαίνετε, μπορεί να είμαι προκατειλημμένος. Αν πάντως δείτε τα βραβεία, κρατικά και άλλα, που απονεμήθηκαν τα τελευταία είκοσι χρόνια (για να μην πάμε πιο πίσω), θα φρίξετε με αρκετές βραβεύσεις, όπως και με αρκετές μη βραβεύσεις...

Θα θέλατε να μας πείτε ποιο είναι το αγαπημένο σας βιβλίο; Με τα αγαπημένα βιβλία συμβαίνει ό,τι και με τις παλιές αγάπες. Όταν τις ξαναβλέπουμε έπειτα από πολλά χρόνια, συνήθως απογοητευόμαστε, γιατί ο χρόνος έχει αφήσει έντονα σημάδια, γιατί η ματιά μας έχει αλλάξει κ.λπ. Γι' αυτό προτιμώ να μη μιλάω για αγαπημένα βιβλία, αλλά για αγαπημένες αναμνήσεις από βιβλία, κι αυτές είναι πολλές. Άλλωστε, σπάνια επιστρέφω σε βιβλία που διάβασα κάποτε, ακόμα και σε βιβλία που έγραψα, και, όταν το κάνω, είναι για να αναζητήσω συγκεκριμένες περικοπές.

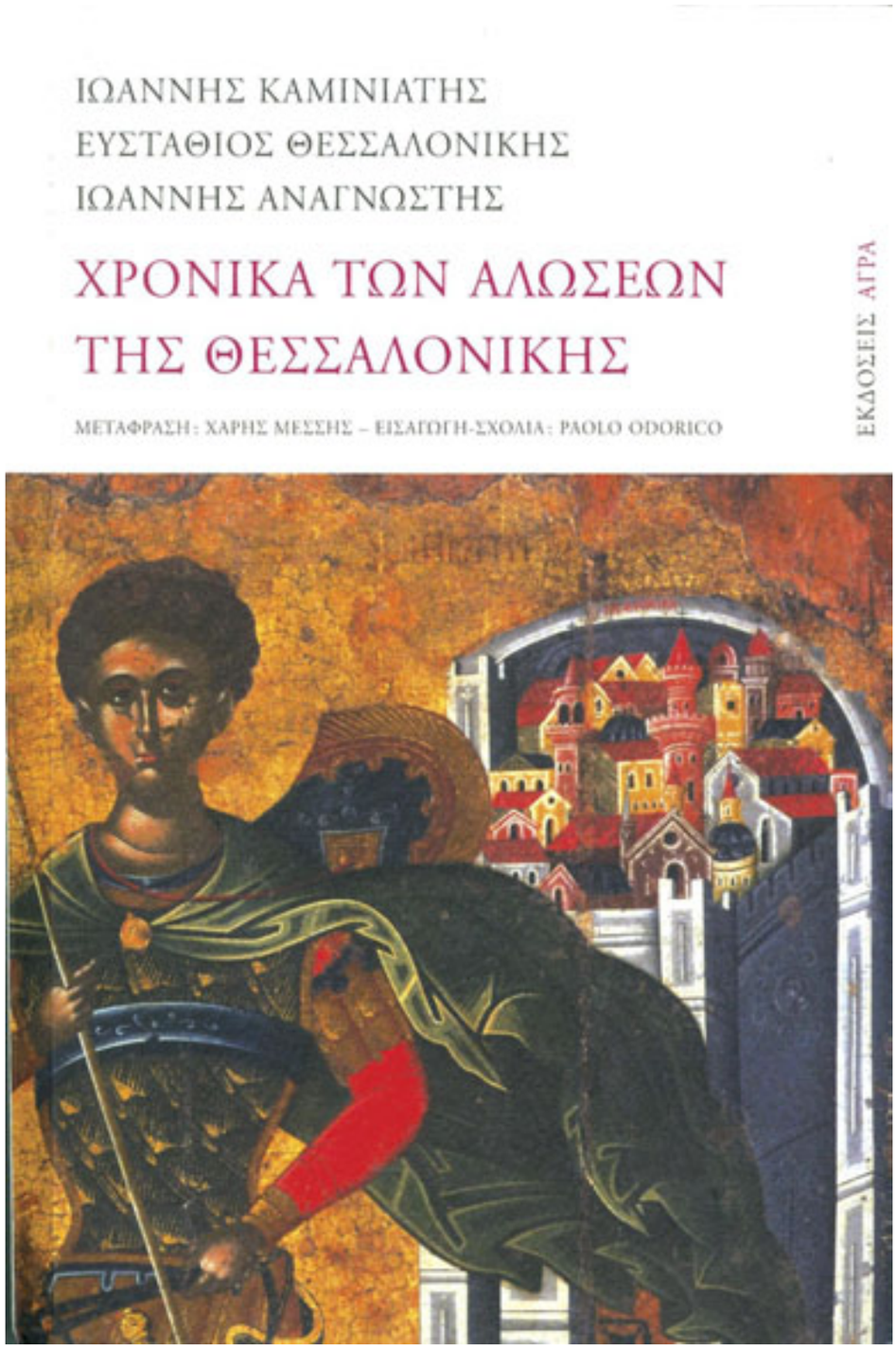
Υπάρχουν αμέτρητες μέθοδοι για το πώς πρέπει να γράφει κανείς. Ελάχιστες όμως για το πώς πρέπει να διαβάζει. Θεωρείτε πως υπάρχει εκπαιδευμένος και ανεκπαίδευτος αναγνώστης; Και πώς καλλιεργείται μια κριτική ανάγνωση; Δεν πιστεύω στον εκπαιδευμένο αναγνώστη, πιστεύω στον πεπαιδευμένο αναγνώστη. Ο πεπαιδευμένος αναγνώστης δεν έχει απαραίτητα ανώτερη εγκύκλια μόρφωση, έχει όμως οργανωμένη ευαισθησία. Με αυτό εννοώ ότι μπορεί να συγκρίνει, να συσχετίζει, να ξεχωρίζει το ουσιώδες από το επουσιώδες, να τοποθετεί ένα βιβλίο σε μια κάποια προοπτική, σύμφωνα με τις δικές του γνώσεις, εμπειρίες και αξίες. Ένας τέτοιος αναγνώστης, όπως τον φαντάζομαι εγώ, αφήνει τις εντυπώσεις του από ένα βιβλίο να καταστα-λάξουν, κρατάει ίσως κάποιες σημειώσεις, κι έπειτα από λίγο καιρό τις ξανασκέφτεται και προσπαθεί να τις αναλύσει, πριν φτάσει σε μια τελική κρίση.

Εάλω!

Ιστορία, λογοτεχνία, πένθος. Τα «Χρονικά των αλώσεων της Θεσσαλονίκης» σηκώνουν τις πέτρες από την πόλη που έπεφτε, τυπώνοντας στις σελίδες τους μερικές από τις πιο μελανές στιγμές της. Κείμενο **Δημήτρης Αθανασιάδης**

Θεσσαλονίκη, σωτήριο έτος 904. Πόλη σε λεπλασία. Άραβες πειρατές, οι τρομεροί Σαρακηνοί, κυριαρχούν στο Αιγαίο και υπό τον Λέοντα τον Τριπολίτη πραγματοποιούν αιφνιδιαστική επίθεση. Η πολιορκία κρατά τρεις μέρες. Οι σφαγές κρατούν δέκα. Όταν οι πειρατές εγκαταλείψουν την πόλη νικηφόρα, θα πάρουν μαζί τους 22 χιλιάδες κατοίκους στα σκλαβοπάζαρα της Ανατολής. Ο Ιωάννης Καμινιάτης, ιερέας και πατέρας τριών παιδιών, παραθέτει 79 χωρία εν είδει επιστολής διηγούμενος το χρονικό.

Το 1185 οι νορμανδικές δυνάμεις της Σικελίας πολιορκούν τη «συμβασιλεύουσα» διοικούμενες από τον κόμη Αλδουίνο. Είναι Δεκαπενταύγουστος, 800 χιλιάδες άνθρωποι μονομαχούν με ξίφη και δόρατα. Ένα καλοκαίρι βάφεται με αίμα. Τρεις χιλιάδες Νορμανδοί νεκροί, επτά χιλιάδες Θεσσαλονικείς το ίδιο. Ένας μητροπολίτης σε κρίση με το ποίμνιό του, ο Ευστάθιος Θεσσαλονίκης, εξιστορεί τις εκτεταμένες βιαιοπραγίες.

Το κακό τριτώνει το 1430. Η νέα κατάληψη της πόλης τελείται από τον οθωμανικό στρατό του Μουράτ Β'. Τρεις μέρες θα χρειαστούν για να καταληφθεί οριστικά από τους Τούρκους στις 29 Μαρτίου. Ένα μέλος του κλήρου, ο Ιωάννης Αναγνώστης, περιγράφει τα γεγονότα που οδήγησαν στην οθωμανική κυριαρχία, τη Θεσσαλονίκη, που μετέπειτα έγινε Σελανίκ. Την πόλη που ίδρυσε στην αρχαιότητα ο Κάσσανδρος δίνοντας τιμητικά το όνομα της γυναίκας του, που προήλθε μετά τη νίκη που κατήγαγε επί των Θεσσαλών.

2010 και οι εκδόσεις «Άγρα» κυκλοφορούν μια συλλογή ιστορικών αφηγημάτων με τον τίτλο «Χρονικά των αλώσεων της Θεσσαλονίκης». Ιστορία, λογοτεχνία και μια χρονογραφική θρηνωδία σε 356 σελίδες. Μια ενδιαφέρουσα πηγή πληροφοριών για την πόλη που περπατάς και στα τείχη της οποίας σήμερα μπορεί να βλέπεις φλερτάκια και νταλαβέρια, αλλά χθες έλαβαν χώρα χιλιάδες ανθρώπινες ιστορίες. Τα «Χρονικά των αλώσεων της Θεσσαλονίκης» είναι ένα βιβλίο για πολλών ειδών αναγνώστες. Οι εραστές της ιστορικής επιστήμης θα εκτιμήσουν τις αναλυτικές γεωγραφικές περιγραφές και τη λεπτομερή παράθεση ονομάτων και συμβάντων που αποκαλύπτονται στις τρεις διαφορετικές περιόδους.

Οι φίλοι της λογοτεχνίας θα απολαύσουν το προχωρημένο για τα βυζαντινά δεδομένα ύφος, που έχει ιδιαίτερα προσωπικό χαρακτήρα. Οι φιλολογικοί μελετητές θα έχουν την ευκαιρία να συμμετάσχουν στη λεξιπλασία των συγγραφέων, γνώριμο βυζαντινό κούι. Τι γίνεται όμως με αυτούς που δε βγάζουν άκρη με τις περισπωμένες και τις δασείες και χρησιμοποιούν τα βιβλία για σουβέρ του φραπέ;

Σε μια περίοδο που η ιστορία παραγράφεται με εθνικιστικά μυθεύματα και οι τηλεοράσεις βαράνε αλύπητα τηλεμάρκετινγκ χαρτοπολτό για μαρμαρωμένους βασιλιάδες και γαλανόλευκες νεράιδες, η συλλογή αυτή είναι διαφωτιστική. Κείμενα για τη βία, την καταστροφή του πολέμου και την έννοια της αυτοθυσίας, κείμενα που αναδεικνύουν τα όρια των ηθών στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Συνοδευόμενα από τα σχόλια του διευθυντή σπουδών στο Κέντρο Βυζαντινών, Νεοελληνικών και Νοτιοευρωπαϊκών Σπουδών της Ανωτάτης Σχολής Κοινωνικών Επιστημών στο Παρίσι, Paolo Odorico, επιτρέπουν στον αναγνώστη να επιδοθεί σε πολλαπλές ερμηνείες. Οι προσπάθειες του βυζαντινολόγου, που διδάσκει ελληνικά και ασχολείται με τη λογοτεχνία και το κοινωνικό φύλο στο Βυζάντιο, διασταυρώνουν τις μέχρι πρότινος διατυπώσεις των μελετητών για τον πιθανολογούμενο χρόνο συγγραφής των κειμένων, τα πραγματικά αίτια που οδήγησαν στην εκπόνησή τους αλλά και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτά γράφτηκαν. Με στοιχειοθετημένες αναφορές, ουσιώδεις βιβλιογραφικές παραπομπές, χωρίς ταρατατζούμ «μυστικούς» χάρτες αλλά με τοπογραφικούς προσδιορισμούς βασισμένους στην εκτεταμένη ακαδημαϊκή έρευνα. Ταυτόχρονα, η ελληνική μετάφραση από την πρωτότυπη γαλλική έκδοση διεκπεραιώνεται από τον πολυγραφότατο Χάρη Μέσση που έχει ειδικευτεί στην ερμηνεία της βυζαντινής λογοτεχνίας. Διαβάζοντας τα «Χρονικά των αλώσεων της Θεσσαλονίκης» δίνεται η ευκαιρία στον αναγνώστη να ξύσει τους τοίχους της πόλης ανακαλύπτοντας πράγματα που αγνοούσε, ενώ υπενθυμίζει με τον καλύτερο τρόπο πως οι κοινωνίες που σηκώνουν τείχη θα είναι καταδικασμένες να πέφτουν.

Το βιβλίο «Χρονικά των αλώσεων της Θεσσαλονίκης» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Άγρα σε μετάφραση του Χάρη Μέσση και εισαγωγή-σχόλια του Paolo Odorico.

Σταυρούλα Σκαλίδη

Lost!

Καταπίεση, τρέλα, προδοσία, εγκατάλειψη, φυγή, οικογενειακά τραύματα, ματαιωμένα και ματωμένα όνειρα, αναζήτηση μιας σταλιάς αγάπης. Στο δεύτερο βιβλίο της, οι ήρωες και οι τόποι της Σταυρούλας Σκαλίδη θα μπορούσαν να είναι μέρη και περίγυροι που ίσως κι εσύ να τους ξέρεις πολύ καλά. Συνέντευξη **Γιώργος Παπαγεωργίου**

Γιατί διαλέξατε το συγκεκριμένο σκηνικό; Στο «Κρέας από σταφύλι», το μεγαλύτερο μέρος της πλοκής διαδραματίζεται στην ελληνική επαρχία και ένα περιορισμένο τμήμα στον Πειραιά και ένα ακόμη μικρότερο «πέρασμα» γίνεται από το κέντρο της Αθήνας. Διαλέγω μέρη που βλέπω με τα μάτια μου. Αυτά που έχω διασχίσει κι εγώ. Αυτά εξυπηρετούσαν την ιστορία μου.

Τι σας ελκύει λογοτεχνικά; Ελκύομαι από το αθέατο. Αυτό που υπάρχει κι ας μη φαίνεται με την πρώτη ματιά. Με ενδιαφέρει το τι βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια, το «λούστρο». Αυτό αναζητώ. Να ξύσω κάτω από το «βερνίκι» και να βρω το παλιό, ίσως και αρχικό χρώμα.

Τα οικογενειακά τραύματα καθορίζουν την εξέλιξη της ζωής και τη μοίρα των ηρώων σας. Πώς τοποθετήστε πάνω στο θέμα «οικογενειακοί δεσμοί»; Πώς να τοποθετηθώ; Ο καθένας έχει την οικογένειά του. Τα βγάζει πέρα με αυτή. Έχω την τύχη να έχω οικογένεια που μου έχει δώσει -και μου δίνει- αγάπη, ελευθερία και ισορροπία, αλλά συναντώ συχνά και γνωρίζω τέλος πάντων ανθρώπους πολύ πληγωμένους από τους γονείς τους και ιδίως τη μητέρα τους. Βλέπω να καταστρέφεται η ζωή τους από άρρωστους οικογενειακούς δεσμούς.

Ανακαλέσατε μνήμες και ιστορίες από τον Άγιο Αδριανό Αργολίδας, όπου γεννηθήκατε; Χρησιμοποίησα τη γλώσσα που φέρω μέσα μου. Έζησα στο χωριό μου μέχρι τα 19 μου. Αυτές οι λέξεις περιέχουν τους ανθρώπους, τα αισθήματα, τις ιστορίες, τις φορτίσεις τις δικές μου. Άλλο λογοτεχνία, άλλο καταγραφή της πραγματικότητας. Δεν ανακαλώ μνήμη, γίνομαι μνήμη η ίδια για τους ήρωες και την ιστορία μου, όσο έχω τα κότσια τουλάχιστον, αλλιώς να μη γράφω.

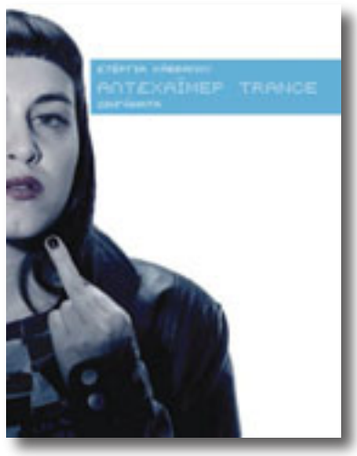
Είστε δημοσιογράφος. «Στεγνή» δουλειά. Να υποθέσω ότι δραπετεύετε από τη «ρουτίνα» της δημοσιογραφικής γραφής σκαρώνοντας ιστορίες; Ε, όχι και «στεγνή» δουλειά, τι να πουν κι οι υπάλληλοι που μετράνε χαρτονομίσματα και κέρματα σε ταμεία; Μην παραπονιόμαστε, δεν είμαστε έξω στο λιοπύρι και το κρύο να κάνουμε καμιά βαριά δουλειά. Είμαστε στα κλιματιζόμενα γραφεία μας, διαβάζουμε και γράφουμε. Εγώ αυτό ονειρευόμουν να κάνω στη ζωή μου. Να διαβάζω και να γράφω. Κερδίζω τη ζωή μου, κάνοντας αυτό που αγαπώ περισσότερο. Η λογοτεχνία έχει υπάρξει ανέκαθεν για μένα αποκούμπι και καταφύγιο, ως αναγνώστρια. Ζω χωρίς να γράφω, αλλά όχι χωρίς να διαβάζω.

Το βιβλίο **«Κρέας από σταφύλι»** της Σταυρούλας Σκαλίδη κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Πόλις.**

Στέργια Κάββαλου
Girl unafraid

Η συλλογή διηγημάτων της Στέργιας Κάββαλου, **«Αλτσχάιμερ Trance»,** κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Τετράγωνο.**

Μιας και το τρίπτυχο «νέα, ελκυστική, ταλαντούχα διηγηματογράφος» είναι σχεδόν πρωτάκουστο στα εκδοτικά δρώμενα, σπεύδουμε να τη γνωρίσουμε.
Συνέντευξη **Δημήτρης Καραθάνος** Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Τι εξωθεί κάποια σαν εσένα να παρατήσει τις παρέες και τη ρουτίνα της, ώστε να κλειστεί σε ένα δωμάτιο για να σκαρώσει δεκαπέντε διηγήματα; Δεν παράτησα τις παρέες και τη ρουτίνα όσο τις παρατήρησα... Το να κλειστώ, το μόνο εύκολο. Είσαι με τον κόσμο, σκανάρεις ενδελεχώς εν σιωπή και μετά έρχεται μόνη της η «ώρα του δωματίου». Όλα ξεκινούν από την αγάπη για τις χροιές του άλλου. Αυτή χαρίζει την ταυτότητα του ήρωα.

Πώς ήταν η ζωή σου πριν το «Αλτσχάιμερ Trance»; Το χειρόγραφο περίμενε ανυπόμονα και διστακτικά να γίνει printed. Το βιβλίο απέκτησε ένα πιο αυθάδικο προφίλ, αλλά περιμένει με την ίδια ανυπομονησία και διστακτικότητα να διαβαστεί.

Σε φοβίζει η κριτική; Η λέξη «κριτική» μού φέρνει στο νου σφιχτό κότσο de facto αυστηρής δασκάλας με απειλητικό χάρακα ανά χείρας. Φοβάμαι μόνο που το σκέφτομαι. Ως πιτσιρίκι, έπαιζα μια τέτοια δασκάλα. Μαζί με γόβες και φανταστικούς μαθητές. Έτσι μάθαινα το μάθημα. Ως ενήλικη, θα της δώσω το χέρι με περίσσιο σέβας παρακαλώντας την για ένα και μόνο: να μην είναι κακοπροαίρετη.

Μίλα μου για το βιβλίο. Το μεγαλύτερο μέρος του γράφτηκε το '08. Η τελευταία προσθήκη έγινε στην εκπνοή του '09. Οι συνθήκες ήταν prima vista. Χωρίς δεύτερη και τρίτη ανάγνωση. Το γιατί είναι ζήτημα coup de foudre με τον πόνο. Κάποια στιγμή πρέπει να τον μοιραστείς χωρίς λεπτό να τον μοιράσεις.

Ακούς μουσική γράφοντας; Τις στιγμές εκείνες προτιμώ μια σχετική ησυχία. Είναι τόση η φασαρία εντός, που, αν βάλεις και dolby surround, θα γίνει σαματάς! Μετά όμως, πολύ και στο τέρμα. Όχι τίποτε άλλο, μπας και καλύψω τις πρώτες νότες των μαθητών. Στον ακριβώς επάνω όροφο υπάρχει ωδείο. Πιάνο αυτοί, «Grunge is not Dead» εγώ. Κιθάρα αυτοί, «Εκδίκηση της Γυφτιάς» εγώ. Με την ανταλλαγή πυρών να συνεχίζεται, από Peaches μέχρι Ψαραντώνη.

Διαθέτεις λογοτεχνικά πρότυπα; Δεν είμαι των προτύπων. Το γράψιμό μου σίγουρα είναι δίκτυο χιλιάδων επιρροών, οι οποίες κατοικίζουν «όπου υπάρχουν λέξεις». Από διαφημιστικά μπάνερ μέχρι ύψιστα λογοτεχνήματα. Ενδεικτικά όμως, τρία βιβλία που με έχουν συγκινήσει over the top: «Η Ζωή εν Τάφω» του Μυριβήλη, «Το Περιστέρι» του Ζίσκιντ και «Η Πτώση» του Καμύ.

Δουλεύεις πρωί ή νύχτα; Τα διηγήματά μου γράφτηκαν από ξημέρωμα μέχρι μεσημέρι και midnight. Άμα η υποψία της ιστορίας ξεφύγει από το μυαλό και αρχίζεις να ανεβάζεις σφυγμούς, τα λόγια της πρέπει να ειπωθούν στο εδώ και το τώρα. Και το επιτακτικό δε γνωρίζει φως και σκοτάδια. Ειδικά αν έχεις και πειραγμένα ωράρια λόγω insomnia...

Θα σε ενδιέφερε να γράψεις ένα μυθιστόρημα; Αν και fan του «μικρού μήκους», αυτές τις μέρες ολοκληρώνεται το πρώτο μου μυθιστόρημα. Είναι ανακουφιστικό να φτάνεις στις τελευταίες φράσεις της ιστορίας. Αν κάτι ζορίζει, είναι το rewind. Πιο απαιτητικό στο μεγάλο κείμενο.

Ντέιβι Γουάιντερ

Life in cyber

Διαδικτυακές φυλές και online αλλαγές φύλου. Εικονικοί κόσμοι σε αντιπαράθεση με πραγματικές υπάρξεις, κοινωνικά δίκτυα και δεύτερες ζωές, καθώς και ο ισχυρισμός πως, σήμερα, μέσα στο ίντερνετ, είναι πιο εύκολο από ποτέ να γίνεις το πρόσωπο των πιο τρελών ονείρων σου. Είτε συμφωνείς είτε διαφωνείς, αυτό είναι ένα βιβλίο που αφορά τον καθένα. Συνομιλούμε με τον συγγραφέα Άρη Μαραγκόπουλο και εκδότη του «Δικτυωμένου Εαυτού».
Συνέντευξη **Δημήτρης Καραθάνος**

Από όλα τα βιβλία που πραγματεύονται τη θέση μας στον ψηφιακό κόσμο, τι σας εξώθησε στο να εκδώσετε το συγκεκριμένο; Η προσωπική ιστορία του συγγραφέα ίσως, ο οποίος χάνει τα πάντα και επαναπροσδιορίζει τον εαυτό του μέσα από το διαδίκτυο; Η ιδιάζουσα ποικιλία των περιπτώσεων που παρελαύνουν στις σελίδες; Το στοιχείο που κάνει τη διαφορά, σε σχέση με τα άλλα βιβλία που κυκλοφορούν με παρόμοιο θέμα, είναι ο τρόπος προσέγγισης του συγγραφέα. Σε τοποθετεί από την αρχή στη θέση του online χρήστη, στη θέση του δικτυωμένου εαυτού σου, κατά τον ίδιο πειστικό τρόπο που σε τοποθετεί, ως προς τους χαρακτήρες του, ένα πειστικό μυθιστόρημα. Οπωσδήποτε η πρωτοπρόσωπη αφήγηση του συγγραφέα και το πλήθος των ετερόκλητων case studies που χρησιμοποιεί συγκροτούν μια πραγματική τοιχογραφία του σύγχρονου Διαδικτύου μέσα στην οποία πολλοί αναγνώστες θα βρούνε τον εαυτό τους - πάλι όπως συμβαίνει σ' ένα άξιο μυθιστόρημα.

Διαβάζοντας το τελευταίο μυθιστόρημά σας, «True Love», συμπεραίνω πως δε σας είναι καθόλου απορριπτέο το ίντερνετ ως μέσο σύναψης σχέσεων. Δε διστάζετε, μάλιστα, να χρησιμοποιήσετε ιστολόγια ως αφηγηματικές πλατφόρμες. Τοποθετείστε υπέρ του ίντερνετ; Το Διαδίκτυο συνιστά, κατά την ταπεινή μου άποψη (που όμως είναι και άποψη έγκυρων ειδικών), μια όψη της πραγματικότητας, όχι μια εικονική εκδοχή της. Στο Ίντερνετ, ακόμα και όταν κρύβεσαι πίσω από ένα τρελά διαφορετικό άβαταρ, δεν μπορείς παρά να είσαι ο εαυτός σου. Όσο πιο πολλά ψέματα αφηγείσαι online, τόσο πιο πολύ ομολογείς την αλήθεια, καμιά φορά μάλιστα αυτή η αλήθεια είναι βαθύτερη από αυτήν που ομολογείς στον «πραγματικό» κόσμο. Οπότε δεν υπάρχει θέμα τοποθέτησης υπέρ ή κατά του Διαδικτύου. Ζούμε με αυτό, είτε μας αρέσει είτε όχι. Για να μην υπάρξει όμως παρεξήγηση: δεν μπορείς στο Διαδίκτυο να κάνεις κάτι διαφορετικό από αυτό που κάνεις στην πραγματικότητα.

Ποια η προσωπική σχέση σας μαζί του; Έχετε facebook; Κάνετε αναγγελίες στο Twitter; Έχετε ξημεροβραδιαστεί σε chatrooms; Παίζετε online παιχνίδια; Έχω κάνει τα πάντα. Συνεχίζω να κάνω τα πάντα. Αλλά αποφεύγω τα λεγόμενα κοινωνικά δίκτυα όπως το facebook, το Twitter κ.λπ. Είμαι ένας κριτικός χρήστης του Διαδικτύου όπως είμαι κριτικός πολίτης και στην υπόλοιπη πραγματικότητα. Γνωρίζω δηλαδή πάρα πολύ καλά ότι το Διαδίκτυο είναι ταυτόχρονα ένας απέραντος παιχνιδότοπος και ένα απέραντο εργοστάσιο όπου όλοι μας, είτε το θέλουμε είτε όχι, προσφέρουμε δωρεάν εργασία, χρόνο κ.λπ. - κι όπου η πλειονότητα των συμμετεχόντων διψάει για μερικά ψίχουλα αναγνώρισης. Ας μη γελιόμαστε. Όση βαρβαρότητα, εκμετάλλευση, πολιτικός έλεγχος από την εξουσία αλλά και αμορφωσιά υπάρχει στην πραγματικότητα εξίσου τόση, αλλά καλυμμένη με έναν φροντισμένο μανδύα, τον μανδύα του free, του δωρεάν, υπάρχει και στο Διαδίκτυο.

Πιστεύετε ότι το ίντερνετ απευθύνεται κυρίως στους εσωστρεφείς ανθρώπους; Η άποψή μου, που τη διατυπώνω εκτενώς σε ένα μεγάλο δοκίμιο (στο προσεχές τεύχος του περιοδικού Ουτοπία, Νο 89, Μάιος), είναι ότι ο δικτυωμένος εαυτός μας δεν απέχει πολύ από τον εαυτό μας όταν διαβάζουμε. Τόσο η ανάγνωση όσο και η συμμετοχή στο Δίκτυο απαιτούν την κατά μόνας συγκέντρωση. Μάλιστα, η συμμετοχή στο Δίκτυο, όπου ο χρήστης είναι ταυτόχρονα μόνος αλλά και σε επαφή με ένα τεράστιο, άγνωστο πλήθος άλλων χρηστών, κατά τη γνώμη μου, παραπέμπει στον περίφημο flaneur, τον πλάνητα του Μποντλέρ, ο οποίος βρίσκεται μεν μέσα στο πλήθος, αλλά τηρεί μια επιλεκτική, «αριστοκρατική» απόσταση απέναντί του.

Ποια τα όρια ανάμεσα στην προέκταση και στην αναπλήρωση του εαυτού μας μέσα στο εικονικό σύμπαν; Τα όρια είναι δυσδιάκριτα. Το Δίκτυο είναι ένα πεδίο μάχης: του εαυτού μας με τον εαυτό μας και του εαυτού μας με τους άλλους. Όπως άλλωστε και η καθημερινότητά μας. Στο απέραντο εργοστάσιο - παιχνιδότοπο του Διαδικτύου κάποτε νικάς, κάποτε χάνεις, κάποτε πονάς, κάποτε μαθαίνεις. Όλα είναι δυνατά.

«Τι το κακό στο να θέλεις μια καινούργια ζωή;» αναρωτιέται ο Ντέιβιντ Γουάιντερ. Τι λέτε; Κανένα. Φτάνει να ξέρεις ότι η καινούργια ζωή αρχίζει και τελειώνει πάντα εδώ, στον απτό κόσμο με τον οποίο ξυπνάς το πρωί και κοιμάσαι το βράδυ, στον κόσμο που είναι σαν κι εσένα, μέσα ή έξω από την ψηφιακή του περσόνα. Για να θυμηθούμε και τον γερο-Μαρξ: δεν καθορίζει η συνείδηση τη ζωή, η ζωή καθορίζει τη συνείδηση.

Το βιβλίο του Ντέιβι Γουάιντερ **«Ο Δικτυωμένος Εαυτός - Ποιος Πραγματικά είσαι Online»** κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Τόπος.**

The Sopranos

Επιμέλεια **Μινώα Βορεάδου** Φωτογραφία **Σάκης Γιούμπασης** Εικονογράφηση **Elia - Molly**

01 Μπλούζα, **BSB**
02 Μπλούζα, **Intimissimi**
03 Τζιν, **attr@ttivo**
04 Τζάκετ, **celio***
05 Ζακέτα **Freesoul, Prime Timers**
06 Τζιν Hardy, **Staff Jeans & Co**
07 Ρολόι **Timex, fenafresh**
08 T-shirt, **Pull & Bear**
09 Εσώρουχο **Björn Borg, Kanellakis Group**
10 Αθλητικά **by Kazuki, adidas**

01

02

03

04

Πλαίσιο: i, i, ιρχεται!
Το πολυαναμενόμενο iPad της Apple, η συσκευή με οθόνη αφής που συνδέεται στο διαδίκτυο, παίζει ταινίες και μουσική και διαβάζει ηλεκτρονικά βιβλία, ήρθε στην Ελλάδα και πρώτα από το Πλαίσιο. Δείτε ζωντανά και δοκιμάστε το νέο θαύμα της Apple κάνοντας μια επίσκεψη στα καταστήματα Πλαίσιο Κηφισιάς, The Mall, Συντάγματος, Βουλιαγμένης, Καλαμαριάς, Πάτρας και Λάρισας. **www.plaisio.gr**

05

01 Μπλούζες **Full Circle, Castor Group**
02 Μπλούζα, **attr@ttivo**
03 Τσάντα **Volcom, Boardsports**
04 Γυναικείο τζιν, **Diesel**
05 Πλατφόρμες **Hanalei, Crocs**
06 T-shirt **Rip Curl, Shop & Trade**
07 Μπλούζα, **Levi's**
08 Τζιν, **Replay**
09 Ρολόγια, **Swatch**
10 Γυναικεία παπούτσια **TWS, Camper**

01

02

03

04

05

06

notos galleries:
Θεσσαλονίκη, are you ready?
Γιορτάζει τη μεταφορά του στη στοά Χιρς στη Θεσσαλονίκη και μας προσφέρει τις μεγαλύτερες επώνυμες μάρκες στις χαμηλότερες τιμές. Το πολυκατάστημα notos galleries μας δίνει την ευκαιρία να αποκτήσουμε σε outlet τιμές ρούχα, παπούτσια και αξεσουάρ από Gant, Kookai, Cerruti Jeans, Stefanel, Lacoste, Polo Jeans, Mia, Lucifair, Replay, Diesel, Levi's, Wrangler, Benetton και πολλές άλλες μάρκες. Άλλο shopping.
www.notosgalleries.gr

01 T-shirt **Keith Haring, Zara Man**
02 Πουκάμισο **Lee, VF Hellas**
03 Multimedia AV δέκτης αυτοκινήτου **Xplod™ XAV-70BT, Sony**
04 Τζάκετ **Freesoul, Prime Timers**
05 Παπούτσι **Converse, Elmec Sport**
06 Ρολόι **Vestal, Boardsports**
07 Σακάκι **Toi&Moi, Κανελλόπουλος**
08 Παπούτσια, **A.L.E.**

Beauty & the Beat
Επιμέλεια **Ελευθερία Χαιριστανίδου**

Αποτριχωτική κρέμα Suprem' Essence. Σε συσκευασία σπρέι και σε ταινίες με κρύο κερί, περιέχει αιθέρια έλαια κι έχει άρωμα τριαντάφυλλου, **Veet.**

Bronzing gel Sensai. «Ελαφρύ», αφήνει στο δέρμα αίσθηση φρεσκάδας και απλώνεται ιδανικά με το Original Gel Brush, **Kanebo.**

Άρωμα John Varvatos - Artisan. Με νότες κορυφής εσπεριδοειδή, νότες καρδιάς πορτοκαλανθούς, γιασεμί και εκκύλισμα πιπερόριζας και νότες βάσης μια αρμονία ξύλων, **Γερολυμάτος.**

Super White, για δόντια αστραφτερά και υγιή με φυσικό τρόπο. 100% φυσικό προϊόν, αντικαθιστά ένα βούρτσισμα τη μέρα, καταπολεμά την κακοσμία και την ουλίτιδα, χαρίζει αστραφτερά χαμόγελα, **Herbal Products**

Σκιά ματιών Ηλίανθος & Νυχτολούλουδο. Σε 21 αποχρώσεις, με απαλή υφή και σύνθεση, βασίζεται σε συστατικά φυσικής και βοτανικής προέλευσης, συμβατά με την ευαίσθητη επιδερμίδα των βλεφάρων, **Korres.**

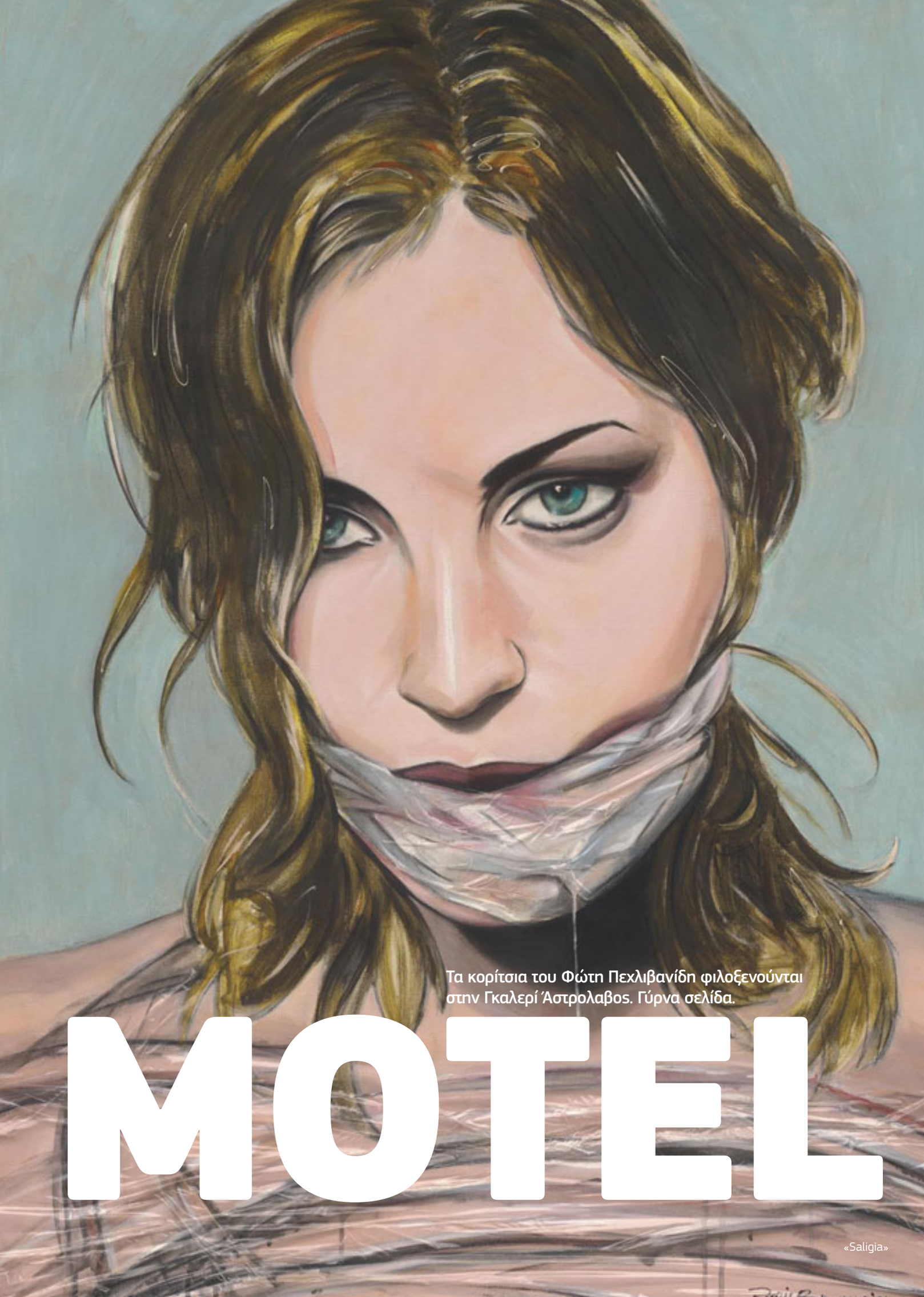

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE
ΤΟ ΠΙΟ ΣΙΚΑΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Τα κορίτσια του Φώτη Πεχλιβανίδη φιλοξενούνται στην Γκαλερί Άστρολαβος. Γύρνα σελίδα.

MOTEL

«Saligia»

Αθώα και συνάμα επικίνδυνα. Με χείλια φιλήδονα και βλέμματα που παλαντζάρουν ανάμεσα σε λαγνεία και μελαγχολία. Στην Γκαλερί Αστρολάβος ο Φώτης Πεχλιβανίδης παρουσιάζει τα κόμικ νουάρ θηλυκά της ζωής μας.

Φώτης Πεχλιβανίδης

Επιδερμίδα

«Room with a view»

«Shhhh!»

«Τι είναι για σας ο έρωτας;»
Ταρκόφσκι: «Καταστρόφ».

Οι όμορφες γυναίκες γερνούν. Φρονώ πως αυτή η απίστευτη αδικία, είναι η μεγαλύτερη απόδειξη, της ανυπαρξίας του Θεού.

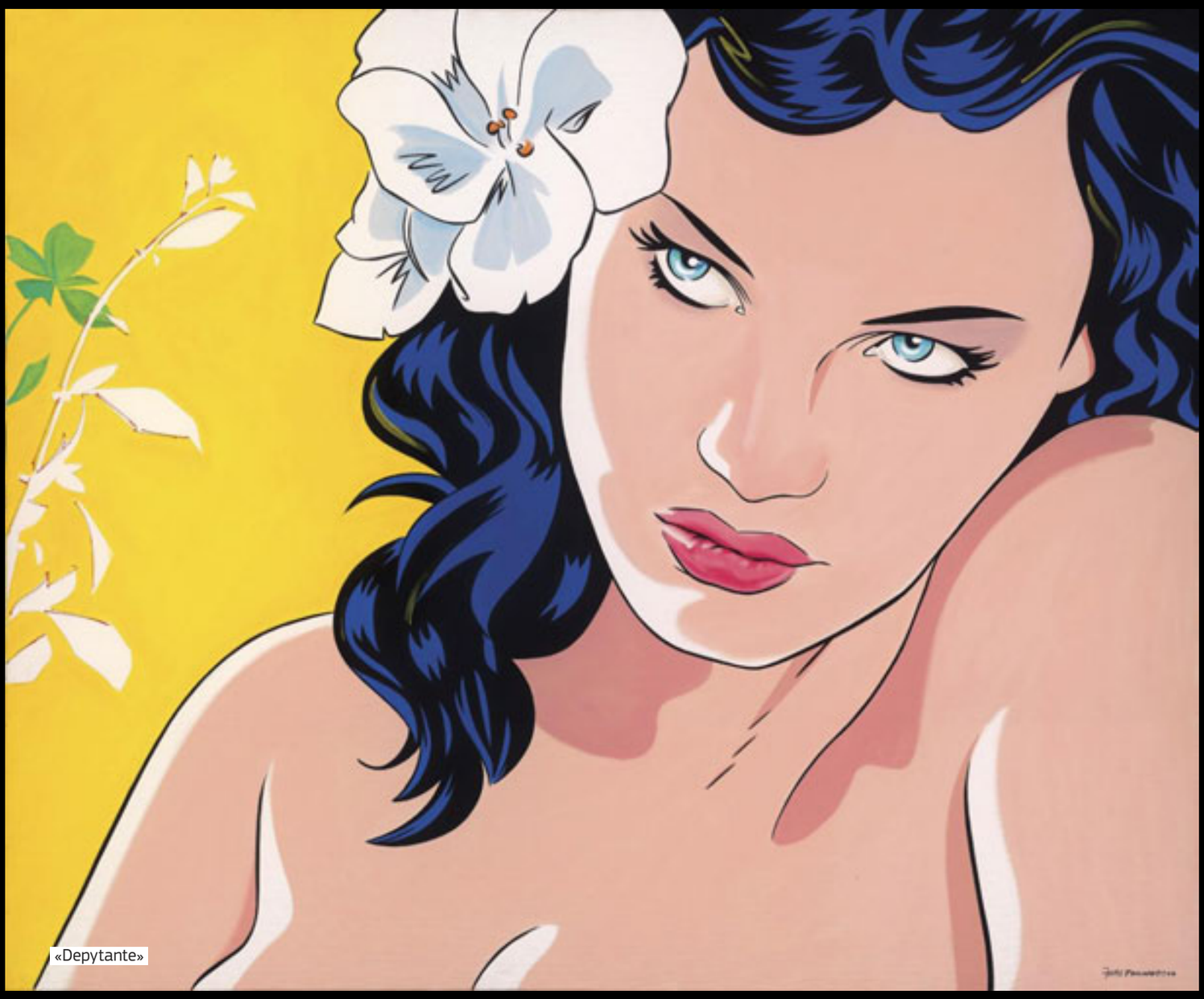
Η Ποίηση είναι μια απάτη, κι ο Ποιητής αρχιψεύταρος. Μόνο το Σώμα που λατρεύεις υπάρχει.

Θυμάμαι που σε ρώτησα: «Κουκλί μου εσύ πιστεύεις, σε ύπαρξη Θεού;» και μου απάντησες: «Και βέβαια πιστεύω, αυτό που βρίσκεται ανάμεσα στα πόδια σου, μαζί μ' αυτό που βρίσκεται ανάμεσα στα πόδια μου, αυτό είν' ο Θεός».

Η Γυναίκα είναι πιο έξυπνη από τον Άντρα, γιατί σκέφτεται με την επιδερμίδα της.

Μ' αρέσει η σκόνη πού 'μαστε, μ' αρέσει κι ο ιδρώς, Τα πόδια σου, η διχάλα σου κι ο μαύρος της αφρός.

Με ρώτησαν στο Μόναχο, αν μου αρέσουν τα γερμανικά, κι από τις γλώσσες όλες ποια μ' αρέσει τελικά... «Όλες οι γλώσσες μου αρέσουν», τους απάντησα, «αρκεί να τις ακούω από γυναίκες».

«Depytante»

«Hopeful Voyeur»

Με ρωτάς: «Γιατί είσαι τόσο σκληρός;»
Σου απαντώ: «Από τρυφερότητα».

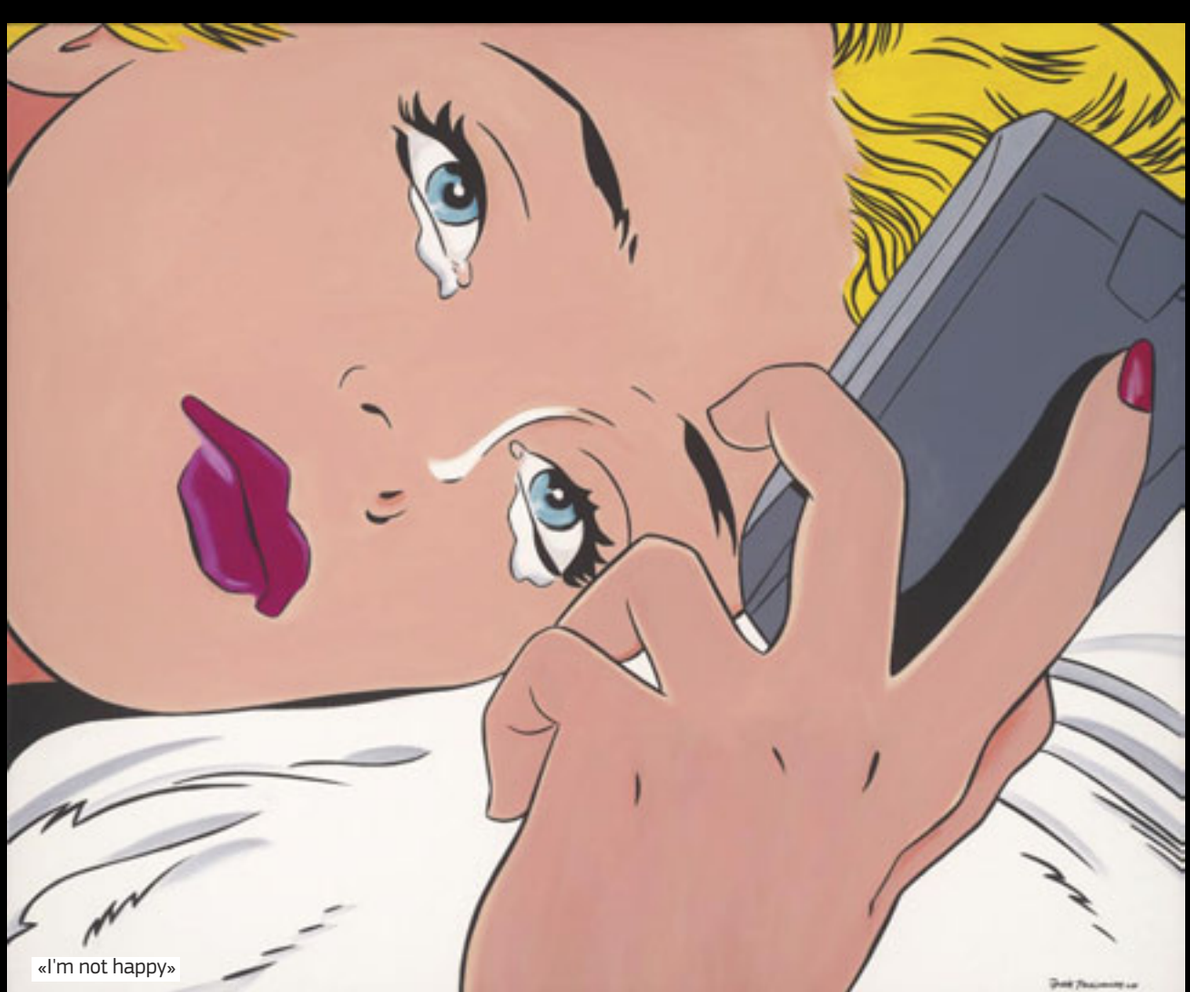
Με το σπερματοβριθές, εκ της πρώτης ριπής του ψωλοχύματος τού ναύτου στόμα της ανοικτόν, και δεχομένη τον υπόλοιπον θερμόν ερωτικόν του χείμαρρον επάνω της, αισθμαίνουσα δε και αυτή από την καύλα της και από την ζέσιν με την οποίαν είχε ενεργήσει το μινέττον, η χαρίεσσα θεραπαινίς εκοίταζε κατάπληκτη τον συνεχίζοντα την εκσπερμάτισίν του εις τον αέρα ναύτην.

Μα, δεν είναι περίεργο, ένας κυνικός σαν κι εμένα, να βασανίζεται από αισθήματα; Δεν είναι άδικο;

Τον παλιό καιρό ρωτάγανε στα σοβαρά: «Καλύβην μετ' Εκείνης, ή, Ανάκτορον άνευ Εκείνης;» Είμαστε στην μικροσκοπική σοφίτα, όπου δεν υπάρχει ειμή ένα κρεβάτι, και γαμιόμαστε τρυφερά.
Το Ανάκτορον σάς το χαρίζω.

Περνάει, τυχαίως, απ' τον δρόμο. Γυρίζω για να δω τα καπούλια της. Φαντάζεται ότι είναι αρκετά ντυμένη. Μα, τα μάτια των αντρών, τρυπάνε και τα πιο χοντρά ρούχα.

Σκόρπιοι στίχοι και φράσεις των Ηλία Πετρόπουλου, Γάννη Υφαντή και Ανδρέα Εμπειρίκου, που συνέλεξε ο Βαγγέλης Ραπτόπουλος με αφορμή την έκθεση του Φώτη Πεχλιβανίδη «Επιδερμίδα». Φιλοξενείται από 29 Απριλίου έως 29 Μαΐου στην Γκαλερί Άστρολαβος (Δεξαμενή, Ξανθίππου 11, Κολωνάκι, Τ: 210 729 4342-3, gallery@astrolavos.gr)

«I'm not happy»

«De Sade»

Διογένης Δασκάλου

Άιντε όξω!

Παλιά, θα έβγαινε Datsun με μεγάφωνο και θα φώναζε: «Διογένης Δασκάλου και Monie & Monie Conniente από 7 Μαΐου στον Μύλο! Μια παράσταση με πολύ γέλιο, πολύ κέφι, πολύ χορό, πολλή μουσική! Να μη λείψει κανείς!». Καλά το κατάλαβες: Ο τυπάρας κι η μπαντάρα επιστρέφουν στη σκηνή κι εμείς ρωτάμε τι, πώς και γιατί.
Συνέντευξη Βάγια Ματζάρογλου Φωτογραφία Κώστας Αμοιρίδης

Σου έκατσε να γίνεις μουσικός όταν... Θα λάβεις αυτό το γράμμα. Γονιδιακό το gift. Ο παππούς Διογένης τρομπονίστας, ο μπαμπάς Νικόλας ακορντεονίστας. Βάλε και ότι όλα τα παιδάκια ήθελαν να γίνουν γιατροί και δικηγόροι, ήμουνα κι εγώ τεμπέλης ρέμπελος και αχανής. Ε... πολύ θέλει;

Έφυγες από τις Σέρρες γιατί... Ήθελα να πάω στη Σαλονίκη. Στη θάλασσα. Ο Σαλονικιός θέλει να πάει στην Αθήνα, ο Αθηναίος στη Νέα Υόρκη. Εκείνον τον Νεοϋορκέζο τον έρμο λυπάμαι, γιατί δεν έχει πού να πάει. Εκτός κι αν πάρει απόφαση και βρεθεί στα Σέρρας. Ένας κύκλος είναι η ζωή και ένα πεντοζάλη, έλα να την ανάψουμε να κάνουμε κεφάλι.

Στη Θεσσαλονίκη ήρθες... Για να γλιτώσω το λύκειο, το πανεπιστήμιο και το κυνήγι του χαμένου θησαυρού. Μπήκα στο Κρατικό Ωδείο, στο «Pararlama», στη «Σελήνη», στο (+ και -) του Σάκη Παπαδημητρίου, στον εξώστη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου κι ύστερα από όλα αυτά τα πάντα κορδοκύλησαν γλυκά κι ωραία, περήφανα και ζωντανά. «Romance» και μπίρες.

Τι βλέπεις όταν περπατάς στην πόλη; Φαντάσματα. Ελάχιστους που τα κατάφεραν με τον τρόπο τους. Ευτυχώς πολλά φρέσκα φοιτητικά μουτράκια, πολτό από αφίσες, μουχλιόφατσες πολιτικών, απειλητικές εκκλησίες και βρετανόβλαχους σελέμπριτις. ΠΑΟΚ, ΑΡΗ, ΗΡΑΚΛΗ, της γριάς μας το μαλλί και την Εύα Καϊλή.

Νιώθεις επαρχιώτης ή Θεσσαλονικιός; Δόξα τω Θεώ, επαρχιώτης της Θεσσαλονίκης ως Σερραίος και επαρχιώτης της Αθήνας ως Θεσσαλονικιός.

Λένε για τους καλλιτέχνες και κυρίως για τους κωμικούς ότι πίσω από τις μούτες, τις ατάκες και τα χαμόγελα βουρκώνουν ζοχάδες, καταθλίψεις και ανασφάλειες. Τι ισχύει στην περίπτωσή σου; Είναι αλήθεια. Είμαστε γελοίοι. Είμαστε σαν μικρά παιδιά. Όταν δε γίνεται το δικό μας, έχουμε μούτρα. Κοινώς, είμαστε κακομαθημένοι. Έχουμε το πιο γρήγορο εναλλασσόμενο ρεύμα φως-σκοτάδι-θλίψη-χαρά.

Γράφεις βιβλία και σε περιοδικά, κάνεις ραδιόφωνο, στήνεις παραστάσεις, είσαι μουσικός της Φιλαρμονικής του δήμου. ΟΚ, είσαι ταλεντάρα, αλλά, όταν η μαμά σου σε ρωτάει τι δουλειά κάνεις, τι απαντάς; Παπατζής. Που νόου; Εδώ παπάς, εκεί παπάς, πού είναι ο παπάς;

15 χρόνια Monie & Monie Conniente είναι... Όλη μου η ζωή. Ο λόγος για να ξυπνήσω το πρωί, το όπλο μου, ο πλακούντας μου, ο πλανήτης μου, το αύριό μου και το τώρα. Η χαρά μου που αναπλάθεται και πολλαπλασιάζεται ως κόκκος συνάπεως, για να μοιραστεί στον κόσμο. Η μαγιά μου στη μαγεία!

Γιατί φέτος ΑΪΔΕ ΟΧΟ= ΑΪΝΤΕ ΟΞΟ; ΟΧΟ. ΟΧΟ TOWER. ΟΧΟ από το σπίτι. ΟΧΟ από τη μιζέρια. ΟΧΟ στον κόσμο, ΟΧΟ με τον κόσμο. Να σπάσουμε το κέλυφος και να τα πούμε απ' ΟΧΟ.

Πώς «στήθηκε» μουσικά το φετινό πρόγραμμα; Με ποιο κριτήριο επιλέχτηκαν τα τραγούδια; Τα τραγούδια πάντα τα διαλέγω στον ύπνο μου. Ένα, ένα βγαίνουν στην επιφάνεια και δηλώνουν παρών. Και τώρα ακόμη που μιλάμε, κάτι πλοπ-πλοπ ακούγονται από τις μπουρμπουλήθρες της άνωσης του οξυγόνου που έχει η επικαιρότητα. Να μη σκεφτώ τη Μέρκελ Fabulous με ολίγη από Βίσση και Μαριώ; Τον Νιόνιο πώς να τον ξεχάσω, που μου τον θύμισε η Τζούλια, όταν μου ήρθε στο νου το «Είδα εχθές την Άννα, την είδα χθες αργά, να στέκει και να με κοιτά. Αγάλματα κομμάτια τα μάτια της τα δυο». Είδα εχθές την Τζούλια και το θυμήθηκα. Ή Eurovision δεν είναι μια «σημαία από νάιλον, υψώνουμε σημαία πλαστική!». Κάπως έτσι φτιάχνω τις παραστάσεις μου και πάντα με τους φίλους μου. Τον Τσίτσο, τον Γρηγόρη, τον Αντώνη και τη Βάγια, και τον brother Σωτήρη, τον Ξόνογλου και όλο το Connientikό χωριό.

Το stand-up comedy πολλοί το αγαπούν, αλλά τι είναι; Μου αρέσει ο δικός μου όρος: Μουσικό γλωσσοθέατρο ή shitdown comedy. Είναι το «σήκω και λέγε» αγγλιστί ή «μασάλια και κουτσομπολιό» στα σερριώτικα. Παραληρηματικός λόγος γεμιστός με νεύρα. Το λεγόμενο «έχω τα νεύρα σου και γι' αυτό εκπλήσσεσαι που προλαβαίνω να πω αυτό που μόλις δεν τελείωσες να σκέφτεσαι».

Εξυπνάκηδες, σουρωμενάκηδες, εφετζήδες, μαλάκες που θέλουν να εντυπωσιάσουν την γκόμενα ή την παρέα, πελάτες που «έχουν πάντα δίκαιο». Πώς διαχειρίζεσαι το αλκοόλ των απέναντί σου, όταν είσαι στη σκηνή; Με τη ρήση «πουλάκια είναι και τραγουδούν, πουλάκια είναι και λένε».

Ποιο είναι το μέλλον των Conniente; Αναπόφευκτα, αργά ή γρήγορα, το τέλος. Γιατί, όπως λέει και μια ξύλινη πυρόκαυτη σεμνή ταμπελίτσα σε ένα κελί στο Όρος πάνω από δύο ασκητές που «εκοιμήθησαν»: «Και εμείς είχαμε δουλειές, αλλά τις αφήσαμε στη μέση».

Οι Monie & Monie Conniente θα εμφανίζονται από τις 7 Μαΐου στο club του Μύλου. Doors open @ 21:00. Τιμή εισόδου: 15 ευρώ. Διάρκεια προγράμματος: 3 ώρες. Πληροφορίες-κρατήσεις: 2310 510 081.

ΕΞΑΡΧΕΙΑ VS ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Οι ανοιξιάτικες πορτοκαλί ανθισμένες νεραντζιές της Καλλιδρομίου και τα μαύρα γκράφιτι μίσους της Βαλτετσίου. Δυο συντάκτες του SOUL περιπλανιούνται στα Εξάρχεια και νετάρουν στα χρώματα και το mood της πλατείας. Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

AIN'T NOTHING LIKE IT WAS

Κείμενο **Μάκης Παπασημακόπουλος**

Σκέφτηκα ότι ένα κείμενο για τα Εξάρχεια πρέπει να είναι ένα κείμενο γραμμένο με τον συνηθισμένο τρόπο που γράφω κείμενα πόλης. Στο πόδι κυριολεκτικά (με σημειωματάριο διαιτητή περικαλώ, σε φάση και συντάκτης και καθηγητής διαιτησίας), κάθε είκοσι βήματα να ηχεί το φύσημα των λεωφορικών αερόφρενων, ώστε να ακουμπήσω κάπου το μπλοκάκι μου (βλέπε κολόνα, μου αρέσει στα όρθια) και να αποτυπώσω κάτι, μια σκέψη, μια εικόνα.

Το μόνο θέμα, βέβαια, είναι ότι τα έχω ήδη στο μυαλό μου. Ή, μάλλον, τα Εξάρχεια που θέλω να βλέπω μένουν εκεί μέσα. Τα Εξάρχεια που είναι εκεί έξω, τα τσιμέντα και οι βιτρίνες και τα τζάμια που φοράνε πια το κοστούμι της περιοχής, δεν ξέρω τι σκατά είναι. Φταίει σίγουρα ότι είμαι ένας ολοένα και πιο πικρόχολος άνθρωπος, μισώ όλο και περισσότερα πράγματα γύρω μου, εδώ μισώ αυτό που μόλις έγραψα. Αλλά, γαμώ τον διάολό μου, σε αυτούς τους δρόμους αισθανόμουν άνετα not so long ago. Τώρα δεν ξέρω. Όχι, περίμενε, ξέρω. Τα Εξάρχεια είναι πια γεμάτα από rich kid μαλακισμένα, που σαγιοναρίζοντας και οικογενειακά αρνούμενα το υπουργικό τους και το κρατικό τους, νομίζουν ότι πιάνουν και γραπώνουν και πνίγουν το street cred της ουσιαστικής τους επανάστασης. Είναι πια γεμάτα από μεσοαστικά σφαλιαρόπαιδα που εύχονται να πλουτίσουν μια μέρα οι γονείς τους ή εκείνοι, why the fuck not, για να αρνηθούν κι αυτά με ασφάλεια τον άδικο κόσμο, σύμφωνα με το ταξικά παράδοξο για εκείνους μπαντανικό της μαχόμενης αριστεράς που νοητά φορούν στο κατακέφαλο, σαν τα νιντζομπάντανα του Ρίτσαρντ Χάρισον στο Νίντζα Τερμινέιτορ. Μουσταλής μεσήλικας από την Τσινετσιτά πάει στο Χονγκ Κονγκ διά να διδάξει τους Ασιάτες ασιατικά.
Η ειρωνεία και ο παραλογισμός είναι κωλοπαίδια.

«Δεν είναι απλώς ότι έχουν χάσει τον χαρακτήρα τους τα Εξάρχεια, ούτε αρκεί από μόνη της μια τόσο μηδενιστική γενίκευση. Οι γωνίες, τα μπαλκόνια, τα σουδανοχοτέλια και τα προβο-υπόγεια ακόμα υπάρχουν, αλλά σε πιάνει η ψυχή σου να τα βλέπεις. Θυμίζουν μια άλλη, πιο βρομιάρα εποχή, αλλά πλέον πασχίζουν με σπίθα και τσακμάκι να ανάψουν βρεγμένο ξύλο, σε ένα ολοένα και πιο σκοτεινό τοπίο.»

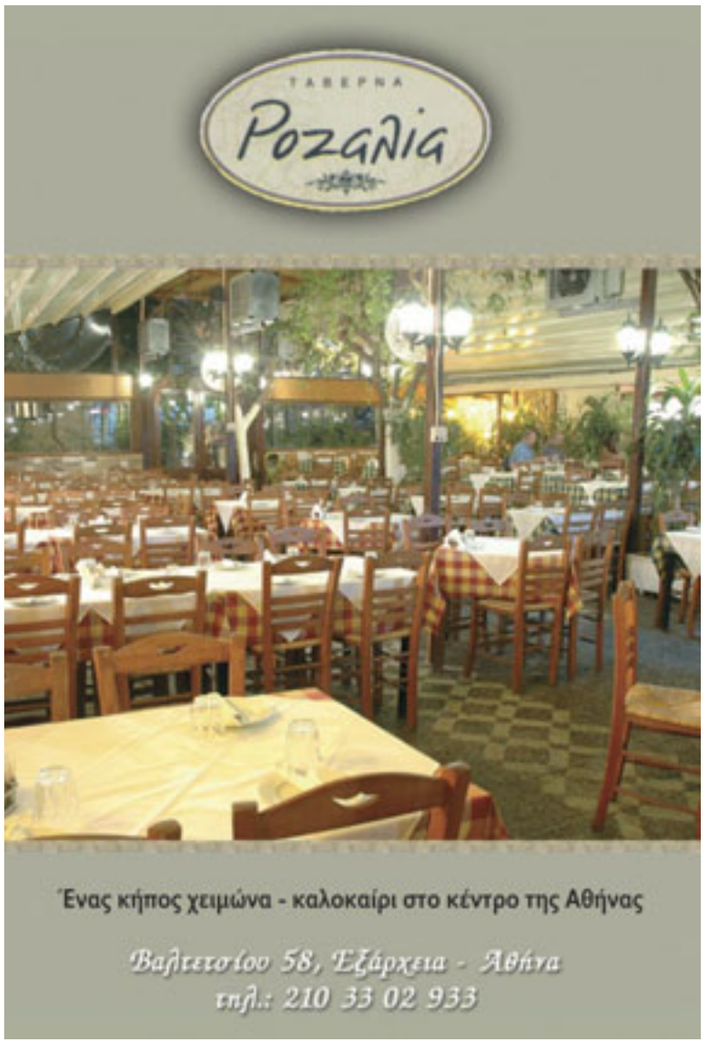

In short, όταν αρχίζει σε μια περιοχή μια ταξική παρτούζα άνευ προηγουμένου, η οποία όμως αρνείται το παρτουζικό της προφάιλ (εγώ παρτούζα; Σας παρακαλώ, πρωκτική ενδοσκόπηση καθαρά ιατρική και βούρτσισμα δοντιών περικαλώ, για ντούμπλε πενετρασιόνε ούτε λόγος), τότε κάποια στιγμή τα σκάγια θα στάξουν από παντού. Από τις βιτρίνες των λουσάτων μπιρο-εξάευρων-στεκιών της πλατείας και των παράπλευρων καναπέδων, από τα γαμημένα τηγανισμένα μπουρίτο του ακριβαίνω-άρα-υπάρχω ισπανοκάτι της Βαλτετσίου, από την πασχίζουσα να παραμείνει λαϊκή και speak easy-ζουσα περιοχή γύρω από το πρώην πάρκινγκ, νυν πάρκο επαναστατιζούμενης συνείδησης, και τον πεζόδρομο that Alexi made famous και πιο πάνω, μέχρι την Ιπποκράτους, με δορυφορικά μπαρ να ξεπηδάνε κάθε δύο τρεις ώρες στα στενά με ταχύτητα έμπολας, νέοι στάβλοι για να χωρέσουν κάπου οι γαμημένοι ακούω-από-όλα θαμώνες των άγευστων αλλά ταυτόχρονα και σκατιάρικων (shit paradox alert) φυλών της politically correct facebook-ο-αποθανατίζουσας νεοελληνικής 30-something και κάτω παρεδωσίλας.

Δεν είναι απλώς ότι έχουν χάσει τον χαρακτήρα τους τα Εξάρχεια, ούτε αρκεί από μόνη της μια τόσο μηδενιστική γενίκευση. Οι γωνίες, τα μπαλκόνια, τα σουδανοχοτέλια και τα προβο-υπόγεια ακόμα υπάρχουν, αλλά σε πιάνει η ψυχή σου να τα βλέπεις. Θυμίζουν μια άλλη, πιο βρομιάρα εποχή, αλλά πλέον πασχίζουν με σπίθα και τσακμάκι να ανάψουν βρεγμένο ξύλο, σε ένα ολοένα και πιο σκοτεινό τοπίο.

Δε θέλω, ρε πούστη μου, καναπέδες! Δε θέλω αναπαυτικά σκαμπό με μαξιλαράκια κομπλετέ, κοκτέιλς, frozen fuckin μαργαρίτες, μόρτηδες δισκοκαβαλαραίους να παίζουν χαλαρά στο night off τους από το μαγουλομούτσικο, cookie fucking cutter, κράτα λίγη κόκα και για μας, αρχηγέ, κωλοπάρτυ τους, κομπλέ με φωτογραφική ομάδα αυτοκτονίας πορτρετικής προδιάθεσης και με χέρι τεντωμένο για να χωράμε ούλοι στο πλάνο. Δε θέλω Νουβώ Ντεκαντάνς, επειδή κάποιος τρίπουστας -ανάθεμα τα νοίκια του- αποφάσισε να κλείσει ένα από τα πιο ζωντανά (έστω και φόλα παρηκμασμένο στο τέλος) κομμάτια της ιστορίας των Εξαρχείων. Δε θέλω κι άλλες μπίρες πεζοδρομίου του οικοδόμου. Δε θέλω. Πολλά δε θέλω. Δεν ξέρω. Βουλγαροκτόνου, Ιπποκράτους, Ζωοδόχου Πηγής, Τρικούπη, σύνορα Κάνιγγος, Στρέφη, «Μο Μπέτερ», «L.A.», «Closer», «Αν», πιστολιές γνωστού πορτιέρη στον αέρα, χρόνια πολλά, ρε μαλάκες, κρατάω ό,τι θέλω, κάποια, κάποιοι είναι ακόμα εκεί, κάποια, κάποιοι δεν είναι, αρχίδια, δεν έχει σημασία, το πεζοδρόμιο είναι ακόμα εκεί, τους βλέπει, φουσκωμένους, γερασμένους, χθες είδα εκείνη τη μόνιμα συναχωμένη πουτάνα που δεν τη θέλει ποτέ κανείς, «κτύπα ένα σορόπι», της λέω, «μόνο τέτοια έχω», μου λέει, και το λέω, πανάθεμά τους κι αυτούς, μέχρι και οι μπάτσοι στα παλιά γραφεία του ΠΑΣΟΚ μου λείπουν, το ξέρω ότι ακόμα εκεί γύρω είναι, τους θέλω εκεί όμως, το κωλομάγαζο στα κομπιουτεράδικα κοντά στο Πολυτεχνείο, που πήγαινα και έπαιρνα πειρατικά παιχνίδια, με τον πιο αγενή πωλητή έβερ, «τράβα ξύσου και έλα, όταν είναι έτοιμα», σου έλεγε, το γαμημένο το «Β Brain Store», που αν και φρέσκο, έκλεισε, σταματάω.

Τρώω μια αραβική πίτα Σόλωνος και Ζωοδόχου Πηγής και με σιχαίνομαι. Είχαν και αραβικές στο χωριό σου, μπετόβλακα. Κάπου βρομάει οινόπνευμα. Πολύ. Ένα ζευγάρι δίπλα πίνει κάτι φρεντοτσίνους, γαμώ τον έρωτά τους, δεν είναι αυτοί, από την άλλη, ένας πενηντάρης πίνει καφέ και νερό. Όχι. Όχι νερό. Τσίπουρο είναι. Πάει και το οινόπνευμα. Έλυσε. Φεύγει. There's hope in these here streets motherfuckers, there's still hope in these here streets. Έστω και σε πλαστικό ποτήρι νερού.

παρουσίαση

CHEAPART ΚΡΙΣΗΜΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ!

1991: Οι Ragna Juergensen, Jens Lange και Γιώργος Γεωργακόπουλος ανοίγουν την Zentrale Kunst Galerie στο Αμβούργο. 1994: Οι ίδιοι συντελεστές, μαζί με τον Δημήτρη Γεωργακόπουλο και τη Φιόνα Μουζακίτη, δημιουργούν την αστική μη κερδοσκοπική πολιτιστική εταιρεία cheapart. Δεκέμβριος 1995: Πραγματοποιείται στην Αθήνα η πρώτη έκθεση με τον ομώνυμο τίτλο, στον χώρο που μέχρι σήμερα στεγάζει τις δραστηριότητες της cheapart, στο θαυμάσιο ανακαινισμένο νεοκλασικό του 1870, γωνία Θεμιστοκλέους και Μεταξά.

Έκτοτε, η cheapart διαδραματίζει καίριο ρόλο στην προώθηση των εικαστικών στη χώρα μας. Έπειτα από 15 υπερδραστήρια χρόνια που χώρεσαν μέσα τους 100 εκθέσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Βιέννη, 450 καλλιτέχνες και 75.000 επισκέπτες, μπορεί με σιγουριά να χαρακτηριστεί ως το μοναδικό εν Ελλάδι και ένα από τα μακροβιότερα πανευρωπαϊκά επιτυχημένα πολιτιστικά μοντέλα.

Στο πλαίσιο εορτασμού των γενεθλίων της, η cheapart προγραμματίζει 3 μεγάλες εκδηλώσεις, αρχής γενομένης με την cheapart 010, τον Ιούνιο στη Θεσσαλονίκη, με συμμετοχή 100 διεθνών καλλιτεχνών. Ακολουθεί η ARTmART3 στο Kuenstlerhaus της Βιέννης, που θα πραγματοποιηθεί τον Νοέμβριο, με συμμετοχή 230 διεθνών καλλιτεχνών και, τέλος, τον Δεκέμβριο, την πανηγυρική cheapart για τη δεκαπεντετή παρουσία στα εικαστικά δρώμενα. Θα είμαστε εκεί; Εννοείται!

cheapart
Θεμιστοκλέους και Α. Μεταξά 25, 10681 Αθήνα,
τηλ/φαξ. 210 3817517, info@cheapart.gr,
www.cheapart.gr

ΖΗΣΕ ΤΟ ΜΥΘΟ ΣΟΥ

Κείμενο **Λένα Χουρμούζη**

Θεσσαλονίκη - Αθήνα με ΚΤΕΛ. Ο οδηγός έχει εντολή να μην πλησιάσει στην «εμπόλεμη» ζώνη. Είναι βράδυ Κυριακής, 7 Δεκεμβρίου του 2008. Μία ημέρα μετά τον θανάσιμο τραυματισμό του 15χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από σφαίρα αστυνομικού στα Εξάρχεια. Η Αθήνα φλέγεται κι όλοι μιλούν για την καινούργια μου γειτονιά.

Το ΚΤΕΛ τερματίζει στον Κηφισό. Μπαίνω σε ένα αστικό. Και πάλι ο οδηγός αρνείται να μπει στα Εξάρχεια. Αδειάζει τον κόσμο στην Ομόνοια. Στη Ζήνωνος οι μετανάστες συνεχίζουν να πωλούν από αρωματικά στικ μέχρι τσιγάρα. Στην αρχή της Πανεπιστημίου κάποιοι λίγοι Φιλιππινέζοι, κυρίως ζευγάρια, κάνουν βόλτες. Ανεβαίνω την Πανεπιστημίου. Ερημιά. Το ίδιο και η Ακαδημίας. Περπατάω αργά και μπαίνω δειλά δειλά στα Εξάρχεια. Η σιωπή είναι απόκοσμη. Η μύτη τσούζει από δακρυγόνα ανακατεμένα με καπνό από καμένα σκουπίδια. Έχω αγριευτεί. Αισθάνομαι όμως ότι ζω κι εγώ τον μύθο μου. Πρώτη βόλτα στο «άβατο» των Εξαρχείων.

Μύθος, πέρα για πέρα. Ποιο άβατο; Αυτό είναι για το Άγιον Όρος. Εδώ είναι Εξάρχεια. Ο κόσμος έχει ζωντάνια. Δες τι γίνεται κάθε μέρα, πρωί - βράδυ, εδώ κι έναν χρόνο στο πρώην πάρκινγκ, νυν πάρκο στη συμβολή των οδών Ναυαρίνου και Ζωοδόχου Πηγής! Οι παρέες είναι πολλές, διαφορετικές και ανεκτικές. Δεν έχω δει ή ακούσει κάποιον κουστουμαρισμένο να μην μπορεί να πιει τον καφέ του στην πλατεία. Άλλο, βέβαια, αν θέλει να παρκάρει εδώ και τη μονάκριβη Cayenne του. Αυτό μπορεί να δοκιμάσει κάπως τα όρια της ανεκτικότητας των τακτικών φίλων της περιοχής.

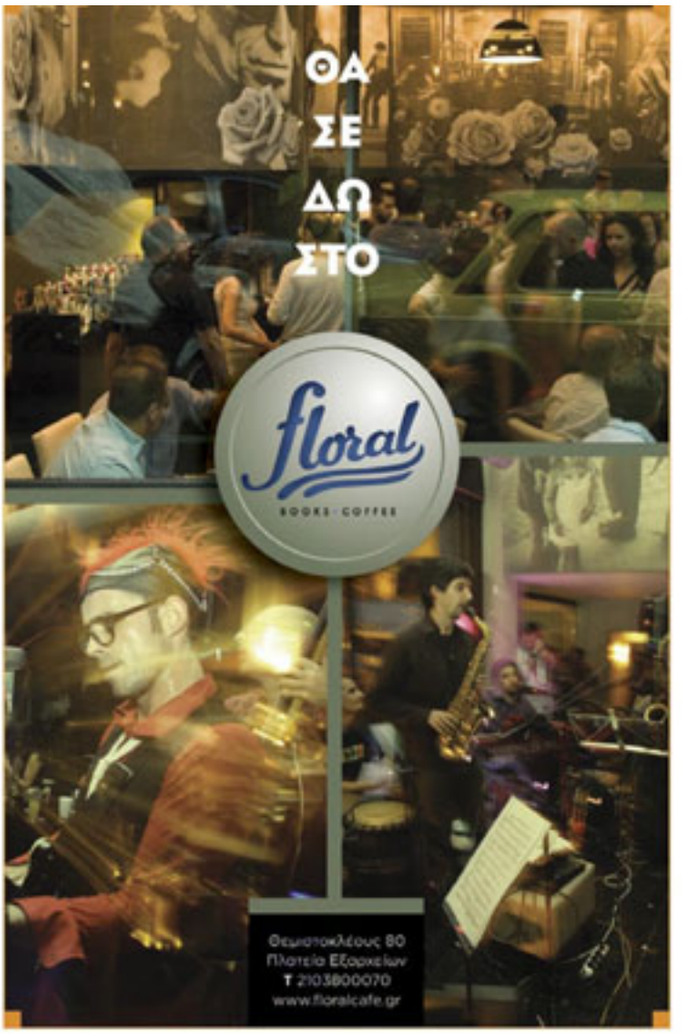
Στα Εξάρχεια μπορώ να βρω τα πάντα σε απόσταση 50 μέτρων από το σπίτι μου. Είναι μια γειτονιά κανονική, πλήρης, αυτάρκης, με κανονικούς ανθρώπους, αγοραστική κίνηση και συνεχείς νέες αφίξεις. Όπως το «Every Day Story» του Γιώργου. Ένα κομμωτήριο που μοιάζει περισσότερο με μπαρ και κάθε απόγευμα μαζεύει φίλους και περαστικούς για κουβέντα, ίντερνετ, ακόμα και φαγητό. Και βέβαια είναι η γειτονιά εγγύηση για τον βιβλιόφιλο. Έχει τη μεγαλύτερη συγκέντρωση βιβλιοπωλείων από οποιαδήποτε άλλη περιοχή. Είναι σημείο αναφοράς για τον μουσικόφιλο με τα δισκοπωλεία που επιμένουν στο βινύλιο. Και δεν πρόκειται ποτέ ούτε να πεινάσεις ούτε να διψάσεις. «Εγώ, αν είναι να βγούμε από το "χωριό", δεν έρχομαι», μου λέει σχεδόν καθημερινά η Βάσω.

Μου αρέσουν οι βόλτες. Να ξεκινώ από τον πεζόδρομο της Μεθώνης, να κατεβαίνω τη Θεμιστοκλέους με το θέατρο των Εξαρχείων και να καταλήγω στη Βαλτετσίου. Το, δε, Σάββατο η γειτονιά αποκτά ακόμα περισσότερο χρώμα με τη λαϊκή της Καλλιδρομίου. Στη γωνία με Τρικούπη, πίσω από τον πάγκο με τα λουλούδια, θα σταματήσω για ένα τσίπουρο με μεζέ στο ιστορικό καφενείο «Μουριά». Η ιστορία ξεκινάει από τη δεκαετία του '20. Ήταν και τότε καφενείο, αλλά στο ισόγειο ενός δίπατου νεοκλασικού, το οποίο κατεδαφίστηκε τη δεκαετία του'60 και πήρε τη θέση του η πολυκατοικία με τη σημερινή «Μουριά».

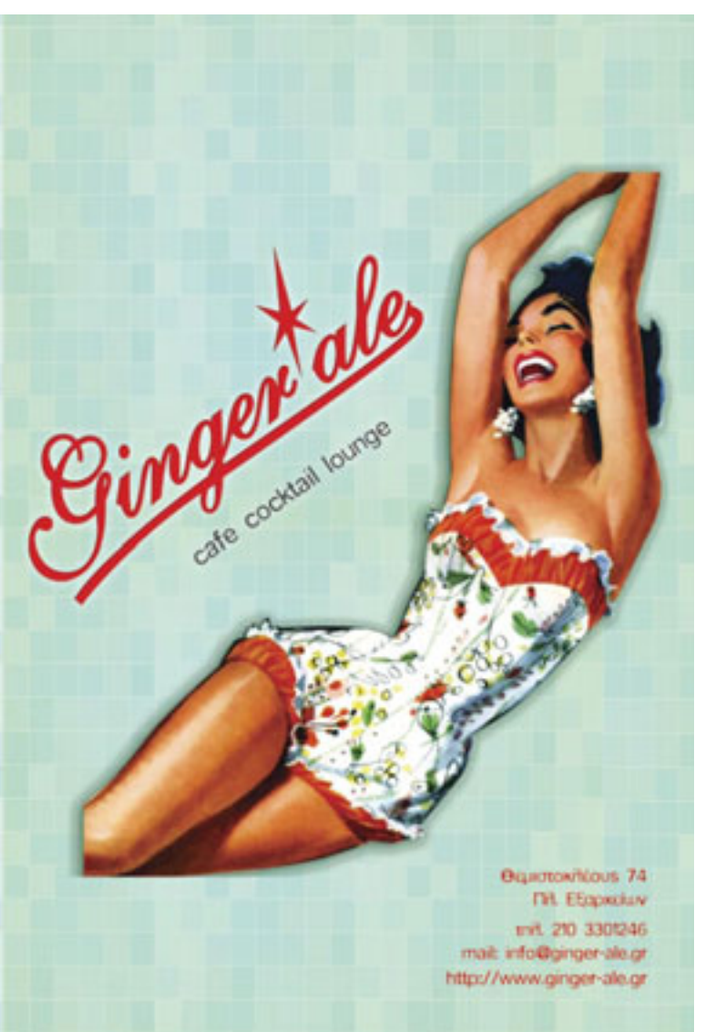
Οι τοίχοι δεν είναι κάτασπροι, βαρετοί και αποστειρωμένοι. Οι τοίχοι στα Εξάρχεια λένε ιστορίες. Εδώ δεν περπατάς ατενίζοντας το κενό. Αντιθέτως, διαβάζεις συνθήματα που γεννάνε σκέψεις και ξυπνάνε συναισθήματα. Κάποια αναφέρονται σε μια επανάσταση που εμφανίζεται να είναι σε εξέλιξη. Άλλα είναι ερωτικές εξομολογήσεις. Οι αφίσες, σαν εφημερίδες τοίχου, άλλοτε ενημερώνουν κι άλλοτε καταγγέλλουν. Τα γκράφιτι αλλάζουν την όψη των νεοκλασικών κτηρίων, δίνουν χρώμα ή σε αφήνουν με απορίες. Όπως αυτό στη Μεθώνης, που απλώς ο τύπος έχει γράψει με μπογιά ότι το 3<45.

Η αμφισβήτηση και η σχεδόν φυσική αποστροφή για την εξουσία είναι ένα σταθερό χαρακτηριστικό του κόσμου των Εξαρχείων. Και συνέβαλε στη δημιουργία του μύθου. Ακόμα ένα παράδοξο. Κάνεις μια βόλτα και αναρωτιέσαι πώς γίνεται να υπάρχει τόσο κράτος σε μια γειτονιά που όλοι τη χαρακτηρίζουν «αντιεξουσιαστική»; Αστυνομικό τμήμα στην Καλλιδρομίου, εφορία στην Κωλέττη, υπουργείο στη Σουλτάνη, ΔΕΗ στη Ζωοδόχου Πηγής, δεκάδες κρατικά, πανεπιστημιακά και μη, ιδρύματα και οργανισμοί. Το κράτος είναι παντού. Μαζί και οι εκατοντάδες αστυνομικοί με τις μπλε και πράσινες στολές τους, να ορίζουν τα σύνορα με το Κολωνάκι και άλλα εμπορικά κέντρα που έχουν πάψει εδώ και καιρό να είναι κανονικές γειτονιές.

Κυκλοφορεί σε όλα τα βιβλιοπωλεία
Κώστας Κατσουλάρης
Ζάφη Κόλια
Μαρία Μαρκουλή
Λιάνα Μιχαλοπούλου
Κωνσταντίνος Τζαμιώτης
Σώτη Τριανταφύλλου
Μαρία Φασείνου
Τη νύχτα αυτή τη λέμε εμείς φωτιά
Ιστορίες από τα Εξάρχεια
ATHENS VOICE books
εκδ. ATHENSVOICEBOOKS, σελ. 245, € 15
Με την υποστήριξη του Floral books + coffee.

ΘΑ ΣΕ ΔΩ ΣΤΟ
floral
BOOKS · COFFEE
Θεμιστοκλέους 80
Πλατεία Εξαρχείων
T 2103800070
www.floralcafe.gr

ΠΕΙΡΑΤΗΣ
ΣΤΟΥΡΝΑΡΗ 2, ΑΘΗΝΑ, ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Ginger ale
cafe cocktail lounge
Θεμιστοκλέους 74
Πλ. Εξαρχείων
tel. 210 3301246
mail: info@ginger-ale.gr
http://www.ginger-ale.gr

Εξάρχεια
Lover's Rock

Έχοντας όλοι τους φάει την περιοχή με το κουτάλι, μπορούν να σου πούνε κάτι παραπάνω από τα διάφορα εσχατολογικά που θα ακούσεις στα τηλεοπτικά πάνελ. Ετερόκλητοι άνθρωποι, διαφορετικά καταστήματα, ποικίλες υπηρεσίες, μια κοινή διαπίστωση: Εξάρχεια αγαπάμε, από εδώ δεν το κουνάμε! Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος Φωτογραφία Ασπασία Κουλούρα

cheapart
Γιώργος και Δημήτρης Γεωργακόπουλος

Καπνογόνα, ντου, ΜΑΤ. Παρ' όλα αυτά, είστε ακόμα εδώ. Γιατί; Ήμασταν εδώ πριν από τον Χρόνο.

Από τα πολλά που πρέπει να αλλάξουν, τι θα μπορούσε να μεταμορφώσει την περιοχή προς το καλύτερο άμεσα; Αν όλοι χρησιμοποιούσαν στοιχειώδη λογική προς όφελός τους, θα άλλαζαν όλα προς το καλύτερο αμέσως.

Θα θέλατε να μας μιλήσετε για τις εξαρχιώτικες φιγούρες που θεωρείτε εμβληματικές για την ανθρωπογεωγραφία της περιοχής; Η εμβληματικότερη φιγούρα των Εξαρχείων είναι ο κοινωνικά καθυστερημένος κουκουλοφόρος που έρχεται στα Εξάρχεια από το προάστιό του για να εκτονώσει την αδρεναλίνη του σε εορτές, αργίες και απεργίες.

Αν ταυτίζατε τα Εξάρχεια με ένα καλλιτεχνικό έργο, ποιο θα ήταν αυτό; «Wie man dem toten Hasen die Bilder erklaert», δηλαδή, «πώς να εξηγήσεις εικόνες σε έναν νεκρό λαγό» του Γιόζεφ Μπόις.

Ποιο είναι το σάουντρακ των Εξαρχείων; Ή το τραγούδι που τα εκφράζει; «Βρέχει φωτιά στη στράτα μου», Στράτος Διονυσίου.

Περιγράψτε μας εν συντομία το cheapart... 15 χρόνια, 100 εκθέσεις, Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Βιέννη, 450 καλλιτέχνες, 75000 επισκέπτες. Να τ' αφήσω;

cheapart
Θεμιστοκλέους & Α. Μεταξά 25, Εξάρχεια
Τ: 210 3817 517

Floral
Γιώργος Θαλασσινός

Καπνογόνα, ντου, ΜΑΤ. Παρ' όλα αυτά, είσαι ακόμα εδώ. Γιατί; Για μια πλειάδα λόγων. Επειδή γεννήθηκα, μεγάλωσα εδώ και δεν έχω πάψει να αγαπώ την περιοχή. Γιατί αγαπώ αυτό το μυθικό μαγαζί, το «Floral», αλλά και για την αρχιτεκτονική του χώρου, που το καθιστά ιδανικό για εκδηλώσεις κινηματογράφου, εικαστικών, θεάτρου, λογοτεχνίας, συναυλιών. Ακόμη, γιατί πάνω από το «Floral» βρίσκονται τα γραφεία των εκδόσεων Οξύ, της Εμπειρίας Εκδοτικής και του «Sonik», προσφιλών μας οργανισμών, στους οποίους συμμετέχουμε. Είμαι επίσης εδώ ακριβώς για αυτό: για τα ντου και τα ΜΑΤ. Υπάρχει μεγάλη ανάγκη να συμβούν πράγματα. Συνεύρεση και επικοινωνία.

Από τα πολλά που πρέπει να αλλάξουν, τι θα μπορούσε να μεταμορφώσει την περιοχή προς το καλύτερο άμεσα; Αναμφισβήτητα η πλατεία, δηλαδή το μυαλό και η καρδιά της περιοχής και της ίδιας της Αθήνας, διαχρονικά και ιστορικά. Να σταματήσει η δράση των συμμοριών και των εμπόρων ναρκωτικών. Να γίνει ένας παιδότοπος, να γίνουν μαγαζιά, να ομορφύνουν τα κτίρια, να προκύψουν ωραίοι χώροι ψυχαγωγίας. Ουσιαστικά σου περιγράφω την παιδική μου εικόνα για αυτή τη στιγμή. Τότε που στην πλατεία Εξαρχείων υπήρχαν φούρνοι, ταβέρνες, πρατήρια της ΕΒΓΑ. Θα ήθελα να το δω αυτό στη σημερινή του μορφή. Να μπορέσουν να παίξουν τα παιδιά, εντέλει.

Θα ήθελες να μας μιλήσεις για τις εξαρχιώτικες φιγούρες που θεωρείς εμβληματικές για την ανθρωπογεωγραφία της περιοχής; Είναι κάπως λεπτή η ερώτησή σου. Σίγουρα πάντως, φιγούρα ιστορική και πολύ καλό παιδί με αμέτρητες ιδέες είναι ο Πέτρος Κουτσούμπας. Ο γλυκός «αρκούδος» των Εξαρχείων. Εκτιμώ όμως και όλους όσοι προσδίδουν θετική ενέργεια στην περιοχή. Αγαπημένη παρέα που φροντίζει τα Εξάρχεια είναι οι Nosostros, με πλήθος δράσεων, από μαθήματα γλώσσας σε αλλοδαπούς μέχρι κύκλους αυτομόρφωσης και καλλιτεχνικά εργαστήρια.
Ποιο είναι το σάουντρακ των Εξαρχείων; Θα έλεγα το «Walk On The Wild Side», όμως επειδή είναι πολύ προβλέψιμο, προτιμώ το σάουντρακ του «Leaving Las Vegas».
Με ποιο ποτό θα ταύτιζες τα Εξάρχεια; Με ένα στρέιτ ποτό. Ένα μπέρμπον ίσως, ένα Jack. Ειδάλλως με παγωμένο, γλυκόπικρο Jägermeister.
Περίγραψέ μας εν συντομία το «Floral». Ένα σύγχρονο λογοτεχνικό καφενείο του 21ου αιώνα, ικανό να συγκεράζει ρεύματα τέχνης με ανθρώπους. Γεμάτο από μουσικές και βιβλία, σαν τα πατάρια που πήγαινε ο Χατζιδάκις για να μαλώσει με τον Γκάτσο ή ο Βάρναλης με τον Σεφέρη. Ένας χώρος ζωής που φέρνει ιδέες σε διάλογο.

Floral books & coffee
Θεμιστοκλέους 80, Πλατεία Εξαρχείων
T: 210 3800 070

Ροζαλία
Αχιλλέας Σεβαστόπουλος

Καπνογόνα, ντου, ΜΑΤ. Παρ' όλα αυτά, είστε ακόμα εδώ. Γιατί; Γιατί εδώ είναι οι δουλειές μου. Με έχει στηρίξει η γειτονιά, και επιμένω στη λέξη «γειτονιά». Μόνο εδώ μπορείς να πεις σε διακόσια άτομα καλημέρα.

Από τα πολλά που πρέπει να αλλάξουν, τι θα μπορούσε να μεταμορφώσει την περιοχή προς το καλύτερο άμεσα; Να φύγουν οι ουσίες. Ακόμα και για τα κέντρα του ΟΚΑΝΑ, στα οποία να διευκρινίσω πως δεν τρέφω καμία αντιπάθεια, αναρωτιέμαι: Δεν υπάρχουν χώροι στο Κολωνάκι ή τη Φιλοθέη; Γιατί πρέπει να συσσωρεύονται όλοι εδώ; Ας πάρει ο καθένας το μερίδιό του.
Θα θέλατε να μας μιλήσετε για τις εξαρχιώτικες φιγούρες που θεωρείτε εμβληματικές για την ανθρωπογεωγραφία της περιοχής; Μου έχει εντυπωθεί η εικόνα του Τσαρούχη, που ερχόταν στο μαγαζί ακόμα και στα στερνά του, υποβασταζόμενος. Εκτιμώ επίσης την ανθρώπινη ποικιλία που φιλοξενείται εδώ: φοιτητές, νέοι, σκηνοθέτες, δημοσιογράφοι, πολιτικοί της Αριστεράς και του Κέντρου.
Ποιο είναι το σάουντρακ των Εξαρχείων;
Ο Νικόλας Άσιμος.
Με ποιο ποτό θα ταυτίζατε τα Εξάρχεια;
Ένα ούζο, ρακί, κάτι παραδοσιακό, τέλος πάντων.
Περιγράψτε μας εν συντομία τη «Ροζαλία»... Διαχρονικά προσεγμένο σέρβις, μιας και έχω την τύχη να απολαμβάνω της βοήθειας των τριών παιδιών μου. Κάτι που σημαίνει πολλά για το μαγαζί είναι πως την προηγούμενη Παρασκευή, σε αυτό τον χώρο των 200 ατόμων, συνυπήρχαν μακρυμάλληδες, επώνυμοι δημοσιογράφοι, γέροντες άνω των 70. Αυτό δεν το βρίσκεις αλλού. Έχουμε πολύ πράσινο, επιπλέον. Πλατάνια, μουριές, μια καστανιά στη Βαλτετσίου, άφθονα λουλούδια. Είμαστε μια όαση εξοχής σε απόσταση 5 λεπτών από την Ομόνοια!

Ροζαλία
Βαλτετσίου 58, Εξάρχεια
T: 210 3302 933

Barbara's Food Company
Μπάρμπαρα Σιλς, Κωνσταντίνος Λιόντας

Καπνογόνα, ντου, ΜΑΤ. Παρ' όλα αυτά, είσαι ακόμα εδώ. Γιατί; Διότι, ενώ πρόκειται για μια ιδιαίτερη περιοχή, με πολλά αρνητικά, τα θετικά υπερτερούν κατά πολύ. Υπάρχει ένα έντονο άρωμα γειτονιάς, που δεν το συναντάς αλλού, υπάρχει ατμόσφαιρα, ζωή και το εναλλακτικό κοινό που μας αρέσει, αυτό που θέλουμε στο «Food Company».
Από τα πολλά που πρέπει να αλλάξουν, τι θα μπορούσε να μεταμορφώσει την περιοχή προς το καλύτερο άμεσα; Θα προτιμούσα να προσπεράσουμε το συγκεκριμένο ερώτημα. Είναι πολύ σοβαρό, για να χωρέσει σε ένα περιοδικό. Κανείς δεν αρέσκεται να βλέπει παρέες που τα σπάνε για πλάκα, ούτε μια πλατεία ναρκομανών. Από την Μπενάκη και πάνω, βέβαια, όπου βρισκόμαστε εμείς, τα πράγματα είναι πολύ πιο ήπια. Αυτό δε σημαίνει όμως πως δε μας αφορά γενικότερα η κατάσταση.
Ποιες εξαρχιώτικες φιγούρες θεωρείς απαραίτητες για την ανθρωπογεωγραφία της περιοχής; Απαραίτητο είναι όλο αυτό το μείγμα που συνιστά το «Food Company», και το οποίο δεν πρόκειται να απαντήσεις αλλού. Φοιτητές, ανερχόμενοι ηθοποιοί, πάσης φύσεως πομποί κουλτούρας, όλα τα στιλ, όλες οι ηλικίες από 18 έως 70, που συγχρωτίζονται αρμονικά μεταξύ τους. Πουθενά αλλού δε θα το δεις αυτό. Στο Κολωνάκι, για παράδειγμα, συχνάζει μια συγκεκριμένη πάστα ανθρώπων. Εδώ χωράνε όλοι.
Με ποιο πιάτο θα ταύτιζες τα Εξάρχεια; Κάτι δικό μας. Ας πούμε, χοιρινούς κεφτέδες με σουσάμι, τζίντζερ και lemon grass, απλωμένους σε φρέσκο σπιτικό πουρέ. Απλό και ταυτόχρονα ψαγμένο.
Και ποιο είναι το σάουντρακ των Εξαρχείων; «Imagine».
Περίγραψέ μας εν συντομία το «Food Company»... Το «Food Company» προϋπήρχε εδώ και τρία χρόνια στο Κολωνάκι, όμως ερχόμενο εδώ ανέπτυξε την πραγματική του δυναμική και βρήκε τον ταιριαστό του χώρο. Σερβίρουμε μεσημέρι - βράδυ, 7 μέρες την εβδομάδα, ενώ πλέον λανσάρουμε και delivery με δυνατότητα εξυπηρέτησης σε ολόκληρο το κέντρο. Η φιλοσοφία μας είναι πολύ συγκεκριμένη: ποιότητα και υγιεινή διατροφή. Όχι τηγάνι, όχι σάρα, πολλά βραστά και φουρνιστά πιάτα, όλα τους φροντισμένα στη λεπτομέρεια. Εδώ μπορείς να γευτείς κάτι ασυνήθιστο, όπως φρέσκο σολομό μαρινάρισμένο σε dry Martini και lemon grass, σερβιρισμένο με κινέζικα μανιτάρια φιτάκε, αλλά μπορείς και να σταθείς στις σαλάτες και τις μακαρονάδες. Κοινή συνισταμένη η ποιότητα στην υγιεινή διατροφή.

Barbara's Food Company
Εμμανουήλ Μπενάκη 63-65, Εξάρχεια
T: 210 3805 004
Delivery: 210 3301 777

Νάσος Τσιριγώτης
Πειρατής

Καπνογόνα, ντου, ΜΑΤ. Παρ' όλα αυτά, είσαι ακόμα εδώ. Γιατί; Ωραία είναι! Αν είσαι επιχειρηματίας, μπορεί να σε δυσκολεύουν αυτές οι δυσχέρειες, αν είσαι πελάτης, μπορεί και να γοητεύεσαι. Εμένα τα Εξάρχεια είναι η περιοχή μου. Εδώ ερχόμουν για καφέ σαν φοιτητής, εδώ παραμένω. Ποτέ μου δεν αγχώθηκα.
Από τα πολλά που πρέπει να αλλάξουν, τι θα μπορούσε να μεταμορφώσει την περιοχή; Ένα είναι το βασικό: οι τοξικομανείς της πλατείας. Πουθενά αλλού δεν υπάρχουν τόσες κινήσεις πολιτών και σύλλογοι που δρουν για το κοινό καλό, όμως προφανώς κάποιοι βολεύονται με το πρόβλημα. Κατά τα άλλα, έξοχα περνάμε! Είναι πολύ ζωντανή η περιοχή.
Θα ήθελες να μας μιλήσεις για τις εξαρχιώτικες φιγούρες που θεωρείς εμβληματικές για την ανθρωπογεωγραφία της περιοχής; Αυτό που μετράει εδώ είναι το κλίμα, όχι οι προσωπικότητες. Το συλλογικό υπερισχύει του ατομικού, και αυτό το σέβονται όλοι.
Ποιο είναι το σάουντρακ των Εξαρχείων; Ποτέ μου δεν το έχω σκεφτεί. Το «Too Drunk to Fuck», ίσως;
Με ποιο ποτό θα ταύτιζες τα Εξάρχεια; Τεκίλα κίτρινη.
Περίγραψέ μας εν συντομία τον «Πειρατή»... Με μια πολύ γενική περιγραφή, είμαστε θιασώτες της hardcore καταστάσεως! Ο «Πειρατής» υπόκειται μεταμορφώσεις μέσα στην ημέρα, πάντως. Το μεσημέρι μπορεί να ακούμε τζαζ και τη νύχτα πανκ και ροκ, δίχως κανείς μας να είναι νηφάλιος. Είναι ένας χώρος που σημαίνει πολλά για μένα. Ερχόμουν σαν πελάτης από το '92, προτού εμπλακώ προσωπικά, το 2006.

Πειρατής
Στουρνάρη 2, Πλατεία Εξαρχείων

Ginger Ale
Μίλλι Οικονόμου

Καπνογόνα, ντου, ΜΑΤ. Παρ' όλα αυτά, είστε ακόμα εδώ. Γιατί; Για να δώσουμε λίγο χρώμα στην περιοχή. Το οποίο υπάρχει, αλλά δεν είναι εύκολα ορατό, ιδιαίτερα για όσους παίρνουν τοις μετρητοίς τα μέσα ενημέρωσης.

Από τα πολλά που πρέπει να αλλάξουν, τι θα μπορούσε να μεταμορφώσει την περιοχή προς το καλύτερο άμεσα; Πιστεύω ότι η αλλαγή εναπόκειται στο ανθρώπινο στοιχείο. Θα ήθελα να αναπτυχθεί η αίσθηση της συλλογικότητας. Τα Εξάρχεια στεγάζουν ανθρώπους με έντονη προσωπικότητα, οι οποίοι όμως θα έπρεπε κάποτε να συγκλίνουν σε ορισμένα θέματα για το κοινό καλό.

Ποια εξαρχιώτικη φιγούρα θεωρείς απαραίτητη για την ανθρωπογεωγραφία της περιοχής; Απαραίτητοι είναι όλοι οι θαμώνες μας. Η καλημέρα τους μου είναι απαραίτητη. Ανησυχώ όταν λείπει κάποιος.

Ποιο είναι το σάουντρακ των Εξαρχείων; «Peace, Love and Unity».

Με ποιο ποτό θα ταύτιζες το «Gingerale»; Δεν υπάρχει στερεότυπο για τα Εξάρχεια, με τόσες ετερόκλητες ράτσες που τα κατοικοεδρεύουν. Ας αναφέρω το δικό μας αγαπημένο, το Mojito.

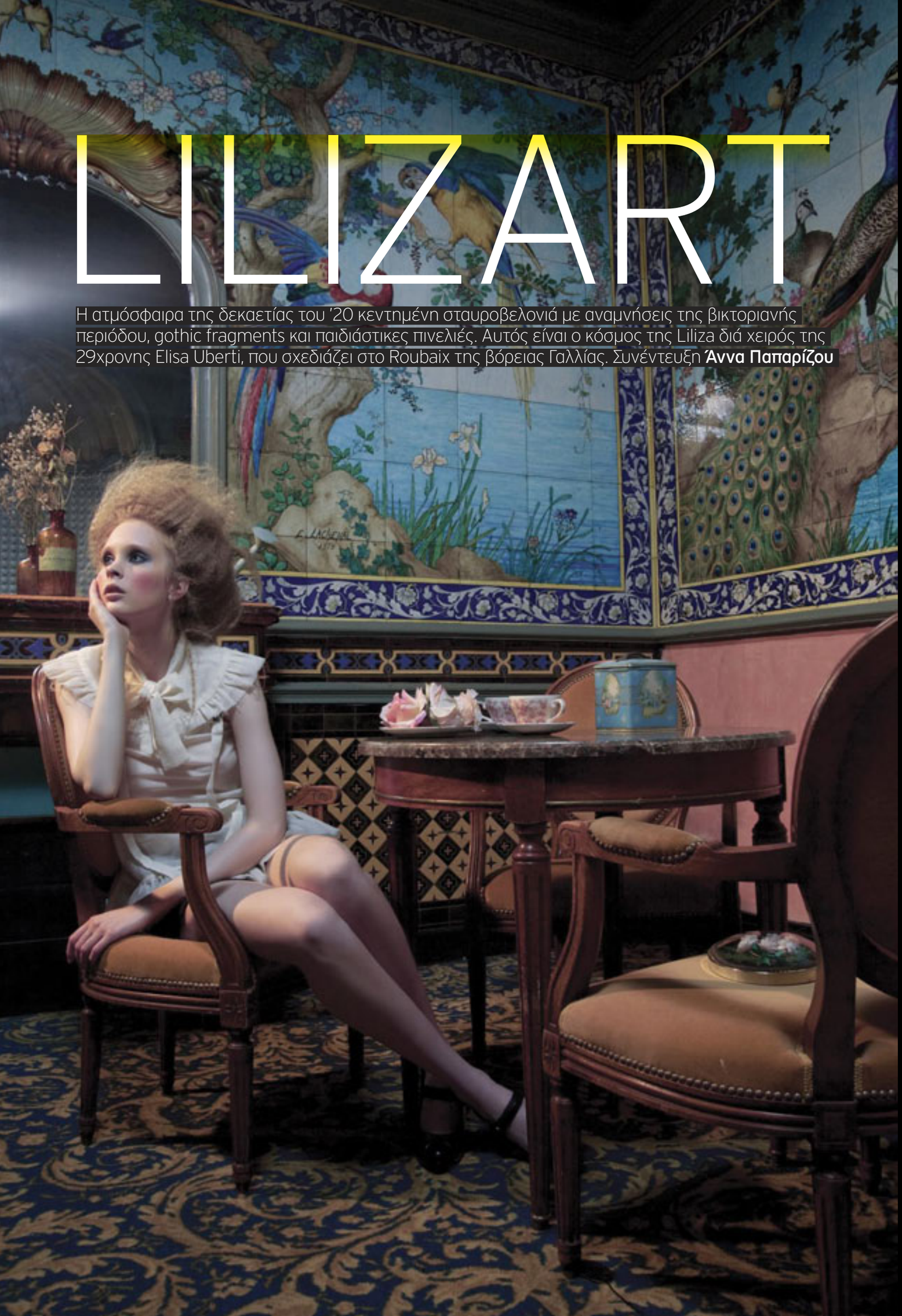
Περίγραψέ μας εν συντομία το «Ginger Ale»... Πρόκειται για ένα πολύ παλιό κτήριο, έδρα της ιστορικής «Μαρονίτα». Στα χέρια μας βρίσκεται τα τέσσερα τελευταία χρόνια, και πιστεύω ότι του έχουμε προσδώσει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μας: αγαπάμε το ρετρό ντιζάιν, κάτι που αντικατοπτρίζεται στον χώρο, ο οποίος βρίθει από καθίσματα, καναπέδες, φωτιστικά και κάθε άλλη στιλιστική λεπτομέρεια που παραπέμπει στα 50s και τα 60s. Μουσικά εστιάζουμε κυρίως στο swing και την jazz, χωρίς να αγνοούμε ωστόσο το funk, τη soul και διασκευές disco. Τις Κυριακές φιλοξενούμε συναυλίες jazz - swing, ενώ κάθε δεύτερη Δευτέρα του μήνα οργανώνουμε βραδιές σούσι. Θέλω να πιστεύω ότι έχουμε επιτύχει στην προσπάθειά μας να δώσουμε ένα οικιακό, σπιτίσιο περιβάλλον, όπου ο καθένας θα έχει την αγαπημένη γωνιά του.

Ginger Ale
Θεμιστοκλέους 74, Πλατεία Εξαρχείων
Τ: 210 3301 246

LILIZART

Η ατμόσφαιρα της δεκαετίας του '20 κεντημένη σταυροβελονιά με αναμνήσεις της βικτοριανής περιόδου, gothic fragments και παιδιάστικες πινελιές. Αυτός είναι ο κόσμος της Liliza διά χειρός της 29χρονης Elisa Uberti, που σχεδιάζει στο Roubaix της βόρειας Γαλλίας. Συνέντευξη **Άννα Παπαρίζου**

Σχεδίαζες από μικρή; Παλιά, ζωγράφιζα μυστήριες φιγούρες. Ήμουν ντροπαλό και μοναχικό άτομο, και στις ζωγραφιές μου έβγαινε πολύ αυτό. Άρχισα να σχεδιάζω ρούχα, χωρίς να το καταλάβω. Το σχέδιο μόδας με κάνει να ονειρεύομαι, είναι ένα μέσο έκφρασης για μένα. Παρακολουθούσα από παλιά τις επιδείξεις μόδας στην τηλεόραση, και θέλησα να δημιουργήσω κι εγώ τις δικές μου κολεξιόν, να διηγηθώ τις δικές μου ιστορίες. Έτσι, ξεκίνησα να σπουδάζω τέχνη στα 15 μου. Στη συνέχεια, ειδικεύτηκα στο σχέδιο μόδας.

Έχεις δουλέψει ως σχεδιάστρια εσωρούχων για τη γραμμή Fifi Chachnil. Σχεδιάζεις ακόμα εσώρουχα; Όχι πια. Αλλά μόλις ξεκίνησα μια γραμμή καλτσόν! Θα είναι έτοιμη τον Σεπτέμβριο. Είναι μια πολύ θηλυκή γραμμή, σε μαύρα και κρεμ χρώματα, με αέρινες λεπτομέρειες, και μάλιστα θα πωλείται σε μαύρη συσκευασία με μεταξωτή κορδέλα. Είναι μια νέα εμπειρία δημιουργίας για μένα.

Πώς θα περιέγραφες τα ρούχα που σου αρέσει να σχεδιάζεις; Μου αρέσουν τα φορέματα, τα πουκάμισα και οι φούστες. Δημιουργώ όμως και παλτά, πουλόβερ και παντελόνια. Η γραμμή Liliza είναι ένας ποιητικός κόσμος, εμπνευσμένος από την τρικυμιώδη δεκαετία του '20 και τον κόσμο της παιδικότητας. Μερικές φορές με νοσταλγικά χρώματα και φιλάρεσκη κομψότητα. Τα ευγενή υφάσματα συνδυάζονται για να σχηματίσουν ντελικάτες σιλουέτες. Είναι ένα στιλ μοντέρνο και γεμάτο χάρη. Μαζεύω γοτθικά και παλιά αντικείμενα, και αυτό έχει φυσικά επιρροή στις καλλιτεχνικές μου επιλογές. Μου αρέσουν οι ασπρόμαυρες φωτογραφίες και η πένθιμη τέχνη της βικτοριανής περιόδου. Όλα ήταν εκλεπτυσμένα και ρομαντικά στο παρελθόν, και αγαπώ πολύ αυτό το πνεύμα και το μυστικιστικό συναίσθημα.

Τι σε έχει επηρεάσει περισσότερο από τα 20s; Μου αρέσουν τα πάντα: η μουσική, ο χορός, η κομψότητα... Είναι η εποχή που οι γυναίκες άρχισαν θαρρετά να φοράνε παντελόνια και να υιοθετούν ένα androgyne στιλ. Τη δεκαετία αυτή σχεδιαστές όπως ο Paul Poiret έκαναν την επανάστασή τους στον χώρο της μόδας. Όλο το στιλ της περιόδου αυτής, ο αέρας και το χρώμα της, έχει επηρεάσει τη δουλειά μου.

Ποιες οι επιρροές σου για την κολεξιόν Άνοιξη-Καλοκαίρι 2010; Για τη συγκεκριμένη κολεξιόν, γύρισα πίσω στη βικτοριανή εποχή και τη συνδύασα με τη βουκολική ομορφιά και τα λουλούδια. Δούλεψα την αντίθεση ανάμεσα σε αυτούς τους δύο κόσμους: κομψά και δομημένα σχήματα, ψηλά κολάρα και αγγλικού στιλ γιλέκα με τριμμένους αγκώνες, με φιόγκους και βολάν· συνδυασμένα με απότομα τελειώματα, γεμάτα φυσικότητα. Αυτή η κολεξιόν μου διηγείται την ιστορία μιας αριστοκρατικής βόλτας σε έναν ανοιξιάτικο κήπο γεμάτο λουλούδια.

Οι φωτογραφίσεις των ρούχων σου έχουν μια ονειρική διάθεση, μια νότα burlesque και παριζιάνικο ύφος. Ποιες είναι οι επιρροές σου; Κάθε φωτογράφηση εξαρτάται άμεσα από την κολεξιόν. Η κολεξιόν είναι που μου δίνει έμπνευση για τα χτενίσματα και το make-up, και σύμφωνα με τα ρούχα της κολεξιόν επιλέγω τον χώρο της φωτογράφησης και τα μοντέλα που θέλω να φορέσουν τα ρούχα μου. Η γραμμή μου έχει μια ονειρική διάθεση. Άρα και τα πορτφόλιο.

Πώς ντύνεται η Elisa; Συνήθως φοράω ρούχα Liliza. Έχω επίσης πολλά πολύ θηλυκά παπούτσια. Τα κοσμήματά μου είναι αντίκες ή σχεδιασμένα από τη Sabou, ενώ οι τσάντες μου είναι όλες vintage.

Πού μπορεί κανείς να βρει τα ρούχα της φίρμας Liliza; Στο μαγαζί μου στο Roubaix. Και στο internet shop μου, στο www.liliza-shop.com. Έχω πελάτες από τη Γαλλία, την Ιαπωνία και την Αυστραλία.

Τι βραβεία έχεις κερδίσει για τις κολεξιόν σου; Πρόσφατα, κέρδισα το βραβείο για τον Πιο Υποσχόμενο Νέο Σχεδιαστή. Είναι απίστευτο συναίσθημα να ξέρεις ότι επαγγελματίες του χώρου της μόδας εκτιμούν τα σχέδιά σου! Οι κριτές ήταν μέλη του περιοδικού «Elle» του Βελγίου, κι έτσι μου έκαναν διαφήμιση στο περιοδικό.

Τι σχέδια έχεις για το μέλλον; Σχεδιάζω να παρουσιάσω τη νέα μου κολεξιόν τον Σεπτέμβριο παρουσία του Τύπου. Σκοπεύω να εξελίξω τη γραμμή μου με τα καλτσόν και θα συμμετάσχω σε μια έκθεση για εσώρουχα. Μέσα στα σχέδιά μου είναι επίσης να ανοίξω ένα μαγαζί στο Παρίσι στο τέλος του χρόνου. Επίσης, θα δουλέψω με το γαλλικό συγκρότημα Ödland. Θα φορέσουν ρούχα της Liliza για φωτογραφίσεις αλλά και στο video clip τους.

www.liliza.com

Hopes, Dreams + Hard Times

Η νεολαία της Νέας Υόρκης, με γραβάτα στο Μανχάταν ή με hoodie στο Μπρούκλιν, όπως την κατέγραψαν ο δημοσιογράφος Αχιλλέας Πεκλάρης κι ο φωτογράφος Αλέξανδρος Λαμπροβασίλης.

Νέα Υόρκη 2009. Η πρώτη χρονιά του πρώτου αφροαμερικάνου προέδρου. Οικονομική κρίση, ανεργία, κατάρρευση. Δεύτερες σκέψεις για την 11η Σεπτεμβρίου. Ο δημοσιογράφος Αχιλλέας Πεκλάρης και ο φωτογράφος Αλέξανδρος Λαμπροβασίλης, μόνιμοι κάτοικοι του «Μεγάλου Μήλου» και ανταποκριτές πολλών ελληνικών περιοδικών, βγαίνουν στους δρόμους της πόλης και έρχονται αντιμέτωποι με 150 περσόνες - από άστεγο μέχρι φιλόσοφο. Ο Αχιλλέας τους ανακρίνει σε φιλικό ύφος και ο Αλέξανδρος τους φωτογραφίζει στο φυσικό τους περιβάλλον. Η έρευνά τους έγινε λεύκωμα με τίτλο «Hopes, Dreams + Hard Times» και κυκλοφορεί από το «Βιβλιοπωλείον της ΕΣΤΙΑΣ», αλλά και έκθεση φωτογραφίας στο Μουσείο Μπενάκη.

Natasha Diamond Walker
Χορεύτρια από το Λος Άντζελες

Είναι από τις γυναίκες που, άθελά τους, κάνουν τις άλλες γυναίκες να αισθάνονται άβολα, μέσα από την ανεπιτήδευτη, μποέμ γοητεία τους. Είναι το απόλυτο «neckbraker», κεφάλια που γυρίζουν στον δρόμο, όλοι οι άνδρες τη χαζεύουν. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και ενώ τη φωτογραφίζουμε στη ρέπλικα της Miss Liberty στην 34η οδό, απέναντι από το «Macy's», ένα μεσημέρι του Σεπτέμβρη. Ψηλή, με σώμα χορεύτριας, άφρο μαλλιά, καθαρό βλέμμα και χαμόγελο Colgate. Κάτι από Μισέλ Ομπάμα, στο πιο funky. Όπου και να πάει, δεν περνά απαρατήρητη. Θέλει να σώσει τον πλανήτη: «Με τρεις τρόπους: Πρώτον, προσπαθώ να εμπνέω τους ανθρώπους. Δεύτερον, παίρνω μέσα μου αρνητική ενέργεια και τη βγάζω θετική. Και τρίτον, βγάζω τις συσκευές από την πρίζα»...

Tayda Lebon
Tattoo artist από την Αργεντινή

Εργάζεται εδώ και μήνες στο «Village Tattoo», ένα από τα παλιότερα μαγαζιά του είδους, στο St. Marks Place του East Village, που είναι το Μοναστηράκι του Μανχάταν. Η κρίση δεν τους αγγίζει, ο χώρος είναι μια τρύπα, τρία επί τρία, αλλά πρέπει να κλείσεις ραντεβού μέρες πριν. Εκεί ακριβώς είχα κι εγώ χτυπήσει μικρός το πρώτο μου, εκεί έκανα χρόνια αργότερα και κάποια από τα υπόλοιπα. Ο Τάιντα καταφέρνει το ακατόρθωτο: Χτυπάει τόσο απαλά, που η βελόνα περνάει κάτω από την επιδερμίδα, αφήνει το μελάνι, αλλά δεν τρυπάει το δέρμα. Κι έτσι δε χύνεται αίμα, δεν πονάει, και το tattoo επουλώνεται σε 2-3 μέρες, χωρίς καν να κάνει κρούστα. Απίστευτο; Κι όμως. Τον συστήνω ανεπιφύλακτα, μπορείτε να τον βρείτε στο facebook και να χρησιμοποιήσετε το όνομά μου για να κλείσετε ραντεβού...

Luke Damrosch
Καλλιτέχνης

«Είμαστε όλοι μαζί στο ίδιο μονοπάτι, το οποίο μας οδηγεί κατευθείαν στην κατάρρευση και στα συντρίμμια. Το ίδιο μονοπάτι που ακολούθησαν όλες οι μεγάλες αυτοκρατορίες στην Ιστορία. Μόνο που στην περίπτωσή μας, η ταχύτητα με την οποία αυτό συμβαίνει είναι προσεκτικά προσαρμοσμένη στους κανονικούς ρυθμούς του 21ου αιώνα της έντασης. Μερικές φορές, το να είσαι ένας καλλιτέχνης υπό αυτές τις συνθήκες δείχνει απολύτως παρανοϊκό και εντελώς άχρηστο. Και μερικές άλλες φορές δείχνει σαν ο μοναδικός τρόπος που σου έχει μείνει για να ζήσεις πραγματικά σε αυτόν τον νέο κόσμο. Ένα ποντίκι στριμωγμένο στη γωνία θα επιτεθεί στη γάτα. Ο κίνδυνος θα το κάνει να αντιδράσει. Έτσι κι ο καθένας από μας, που αισθάνεται την κρισιμότητα της κατάστασης στην οποία βρίσκεται το γένος των ανθρώπων. Ας ελπίσουμε ότι αυτό θα μας δώσει δύναμη να αντιδράσουμε, να κάνουμε τολμηρά βήματα προς το μέλλον».

Marcus Louis Fien
Μεσίτης διαμερισμάτων στο Μανχάταν

Ο Μάρκους Λούις Φιέν είναι η απόλυτη προσωποποίηση ενός σκληρά εργαζόμενου νέου της πόλης, που το κυνηγάει, το παλεύει, ιδρώνει τη φανέλα του για να τα καταφέρει. Πάντα καλοντυμένος, ξυρισμένος, χαμογελαστός, ορεξάτος και συνεπής. Η οικογένειά του είναι από το Τέξας, αλλά ο ίδιος ακολούθησε τα αδέλφια του στη Νέα Υόρκη και τώρα δηλώνει ότι σκοπεύει να μείνει εδώ για πάντα. Κάποια στιγμή, ενώ η οικονομική κρίση είχε αρχίσει να γίνεται αισθητή στον κλάδο του, του πέρασε από το μυαλό να φύγει για έναν χρόνο και να πάει στη Χαβάη, για πιο ήρεμα και για λιγότερο άγχος, μέχρι να περάσει η μπόρα. Νοίκιασε σπίτι εκεί, βρήκε και δουλειά. Όμως, στο παραπέντε το μετάνιωσε. Αποφάσισε ότι «η λύση για την κρίση δεν είναι να φύγεις τρέχοντας, αλλά να δουλέψεις σκληρότερα». Και αυτό ακριβώς έκανε.

Denzel, Gawayne, Lamar
Τα παιδιά της γειτονιάς από το Μπρούκλιν

Συχνάζουν έξω από ένα συνοικιακό δισκάδικο στο Fort Green του Μπρούκλιν, στη μέση μιας πολύχρωμης γειτονιάς Τζαμαϊκανών. Κίτρινο φως από τις λάμπες του δρόμου, έχει πέσει το σκοτάδι, είναι καθημερινή και ο δρόμος δεν έχει πολλή κίνηση. Υπόκρουση reggae και hip hop, ένας μοναχικός skater αυτοσχεδιάζει στο υγρό οδόστρωμα, έντονη μυρωδιά γάλα καρύδας από ένα μικρό εστιατόριο στη γωνία. Έχει ανοικτή την τηλεόραση στο ημίφως για τους λίγους και μοναχικούς πελάτες του. Από κάποιο παράθυρο μας έρχεται η γλυκερή μυρωδιά της μαριχουάνα. Κορυφαίο στοιχείο της τζαμαϊκανής κουλτούρας.

Οι τρεις πιτσιρικάδες μας παρατηρούν με την κάμερα και τα φώτα εδώ και ώρα. Συστήνομαι με χαμόγελο και εξηγώ ότι κάνουμε ένα ντοκιμαντέρ για το 2009, τον Ομπάμα και την οικονομική κρίση. Η αντίδρασή τους είναι θετική: «Θα μας βάλετε κι εμάς μέσα; Ψηφίσαμε τον Ομπάμα, χαιρόμαστε που κέρδισε και υποφέρουμε από την οικονομική κρίση», γελάνε δυνατά και χειρονομούν.

Chris Dyrkacz
Αναρχικός φοιτητής

«Το να σπάσεις μία βιτρίνα στη Νέα Υόρκη αντιστοιχεί με το να σπάσεις πενήντα βιτρίνες στην Ευρώπη», λέει ο Κρις, 24 χρονών, και προσθέτει: «Οι Ευρωπαίοι, και ιδιαίτερα οι Έλληνες, είναι πιο πολλοί, πιο έμπειροι, πιο σκληροί ακτιβιστές. Εδώ ο κόσμος φοβάται». Είναι γιος μετανάστριας από την Πολωνία. Δεινός ποδηλάτης. Διαβάζει φανατικά Κροπότκιν και Τσόμσκι. Ενημερώνεται από το indymedia.

Οργανώνουν παζάρι ανταλλαγής ρούχων μία φορά τον μήνα σε αίθουσα της Εκκλησίας St.Mark στο Village. («Εκκλησία» στη Νέα Υόρκη είναι ένα μέρος όπου, εκτός από θρησκευτικές τελετές, γίνονται και παραστάσεις μοντέρνου χορού, εκθέσεις αβαγκάρντ ζωγράφων, παζάρια, πάρτι...) Στον τοίχο κρέμεται μια σημαία με το «Άλφα», αλλά αντί για το γνωστό κύκλο, γύρω του σχηματίζεται μια καρδιά. Όλοι φέρνουν ό,τι «άχρηστο» έχουν σπίτι τους για να το ανταλλάξουν αλλά και φαγητό για έναν πρόχειρο μπουφέ. Εκτός των νεαρών επαναστατών «παρεισφρέουν» και κάποιοι πεινασμένοι άστεγοι, αναξιοπαθούντες, φτωχές γριές. Είναι ευπρόσδεκτοι, κανείς δε διαμαρτύρεται για την παρουσία τους.

Shirley Blaise
Τραγουδίστρια R&B
από το Μπρούκλιν

Είναι ένα από εκείνα τα παιδιά με το μικρό εισόδημα και τα μεγάλα όνειρα. Άλλωστε, το «αμερικάνικο όνειρο», ακόμα και στην κρίση, δεν έχει όρια και σύνορα. Ο καθένας μπορεί να γίνει οτιδήποτε, αν δουλέψει σκληρά, αν έχει ταλέντο και λίγη τύχη. Η Σίρλεϊ είναι από το East New York του Μπρούκλιν, μια πολύ σκληρή γειτονιά της πόλης που είναι γνωστή για τα υψηλά ποσοστά βίαιου εγκλήματος. Ανάμεσα στο νεκροταφείο του Cypress Hill και το Jamaica Bay.

Αυτό δεν της απαγορεύει καθόλου να ονειρεύεται ότι θα ξεπεράσει την αγαπημένη της Alicia Keys. Όταν ανέβασε τη δική της ερμηνεία του hit «No one» στο YouTube, με μόνο εξοπλισμό δύο ηχεία πίσω της και τη βαθιά της φωνή, όλοι καταλάβαμε ότι «ήρθε για να μείνει». Έχει ήδη γράψει δύο δικά της τραγούδια και συνεχίζει ακάθεκτη...

Kevin Wood
Νέος εργαζόμενος

Νεαρός μαύρος, εικοσικάτι χρόνων. Ακούει hip hop. Ζει ανάμεσα στα πρότζεκτ του Fort Green, στο Μπρούκλιν, σκληρή γειτονιά. Καπελάκι ανάποδα, φουσκωτά κάτασπρα sneakers, φαρδιά παντελόνια, χέρια στις τσέπες, σηκωμένα φρύδια. Για κάποιον που μένει στα στερεότυπα (που ανοίγει βήμα, αν αντιληφθεί έναν έγχρωμο νεαρό να περπατάει πίσω του τη νύχτα), ο Κέβιν είναι δυνάμει δημόσια απειλή. Κάποιος που μπορεί να είναι επικίνδυνος. Σίγουρα όχι η καλύτερη παρέα για τις κόρες του. Στην πραγματικότητα: Ο Κέβιν είναι ένα πολύ καλό παιδί, ήσυχος, ευγενικός και λίγο ντροπαλός, που μιλάει απαλά, σε κοιτάζει στα μάτια και χαμογελάει συχνά. Δεν μπλέκει σε καυγάδες και φασαρίες, δεν έχει σχέση με ναρκωτικά, συμμορίες, όπλα. Το πρωί εργάζεται και το απόγευμα ξεκουράζεται ακούγοντας την αγαπημένη του μουσική ή βλέποντας ταινίες με άλλα παιδιά της ηλικίας του, που ούτε κι αυτά έχουν σχέση με ναρκωτικά, συμμορίες, όπλα.

Maged Fauzy
Ταμίας μίνι μάρκετ από την Αίγυπτο

Δεν το είχε σχεδιάσει ποτέ να βρεθεί εδώ. Δεν τολμούσε ούτε να το ονειρευτεί. Από τη φτωχή γειτονιά του, στη νότια Αίγυπτο, μια μέρα βρήκε πρόσβαση στο διαδίκτυο. Αυτό ήταν. Λίγο μετά, εντόπισε και το site. Συμπλήρωσε μια online αίτηση και (με τα χίλια ζόρια) κατάφερε να τραβήξει, με δανεική κάμερα, μια φωτογραφία το πρόσωπό του για να τη στείλει μαζί. Δεν το είπε σε κανέναν. Θα του έκαναν καζούρα, θα τον έλεγαν αφελή. Το site λεγόταν Green Card Lottary ή κάπως έτσι. Μετά, το ξέχασε. Το ξαναθυμήθηκε λίγους μήνες αργότερα, όταν έλαβε ένα γράμμα. Και ένα αεροπορικό εισιτήριο για το JFK χωρίς επιστροφή. Δεν το πίστευε κανείς. Ούτε ο ίδιος. Νόμιζε πως ήταν πλάκα. Κι όμως. Έγινε θαύμα.

Δυσκολεύτηκε στην αρχή; «Όχι, καθόλου. Με την "πράσινη κάρτα" όλα ήταν εύκολα. Έκανα τα χαρτιά μου, βρήκα αμέσως δουλειά. Τώρα είμαι κι εγώ ένας Νεοϋορκέζος!» γελάει δυνατά. Τα μάτια του λάμπουν από χαρά. Αισθάνεται ευγνωμοσύνη για την υπερδύναμη, που έσκυψε εκεί κάτω, τόσο χαμηλά, τον πήρε αγκαλιά και τον προσγείωσε στον παράδεισο κάθε ανήσυχου πιτσιρικά. Τώρα, ζει το όνειρό του. Κρίση; Ποια κρίση; «Δεν βγάζω πολλά, αλλά περνάω καλά και νιώθω υπέροχα»!

Chris Kuklis
Καλλιτέχνης

«Ναι, οι άνθρωποι έχουν λιγότερα χρήματα να χαλάσουν σε flat screen τηλεοράσεις για το μπάνιο τους και το ταβάνι του δωματίου τους. Τις χρειάζονταν όμως ποτέ πραγματικά; Κατά μια έννοια, υπάρχει μια περίεργη γοητεία ή ομορφιά σε αυτό. Να ξεγυμνώνεσαι από ανόητες υπερβολές και να κάνεις μερικά δύσκολα βήματα προς τα πίσω. Προς την κατεύθυνση του να γίνεις πάλι ένας κανονικός Άνθρωπος. Γιατί όταν αφαιρείς από την εικόνα τα χρήματα και την εύκολη πρόσβαση στην άσκοπη λαμπερή πολυτέλεια του υλισμού, τότε αυτό κάνει κάποια σημαντικά πράγματα στη ζωή σου να λάμπουν λίγο περισσότερο. Σκέψου: Τι θα έκανες αν ξαφνικά όλα τα χρήματά σου εξαφανίζονταν; Πού θα πήγαινες; Ποιους θα συναντούσες; Πώς θα περνούσες τη μέρα σου; Τι έχει, τελικά, σημασία;»

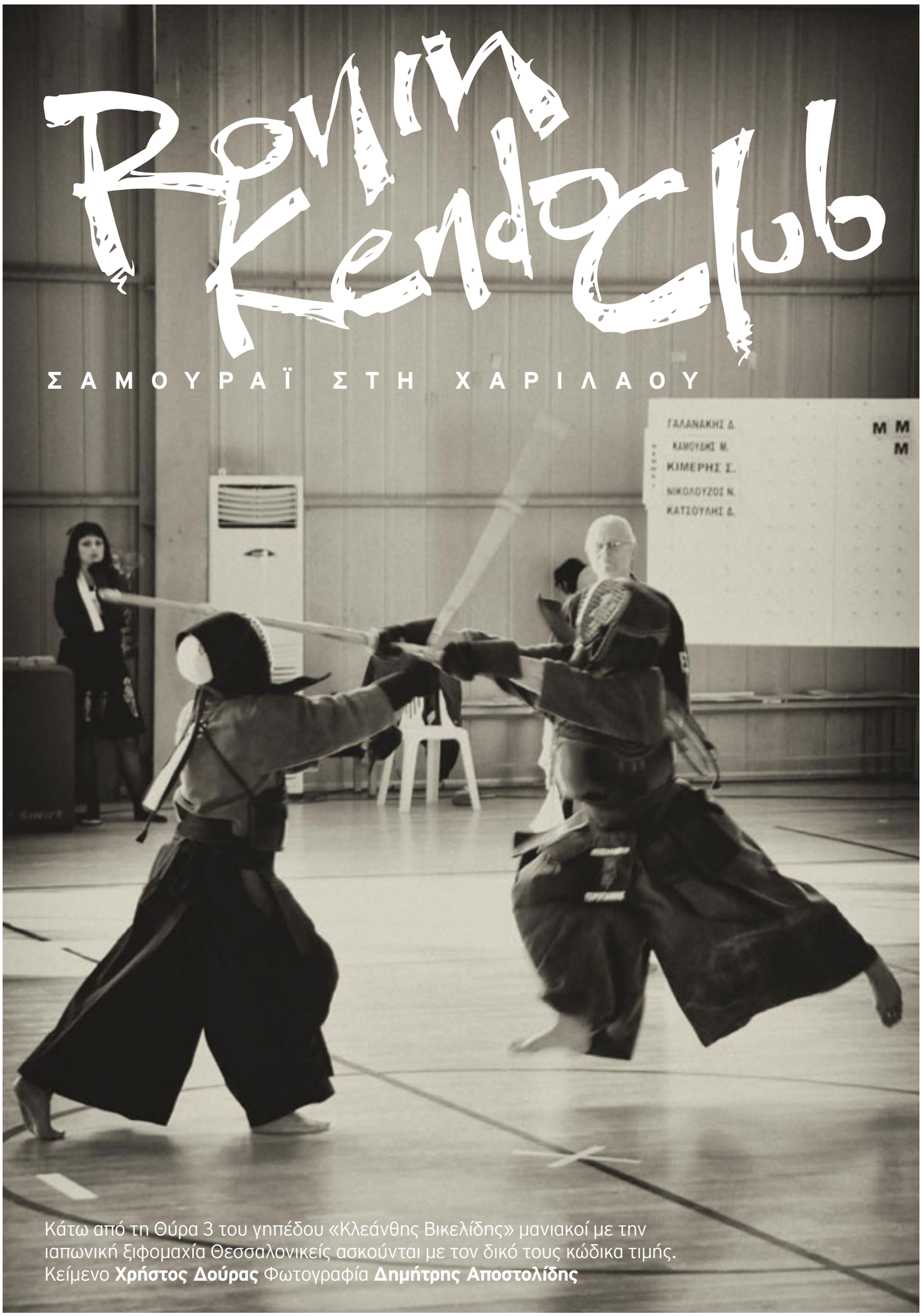
Federiko Ramos
Burger boy από το Μεξικό

Του αρέσει που είναι στη Νέα Υόρκη, που κάθε μέρα τα αγγλικά του βελτιώνονται όλο και περισσότερο. Μπορεί και επικοινωνεί καλύτερα. Τον ενδιαφέρει πολύ να επικοινωνεί, από την πρώτη ματιά καταλαβαίνεις ότι πρόκειται για έναν πολύ κοινωνικό και φιλικό άνθρωπο. Όσο δε βρίσκει τις λέξεις, το πλατύ του χαμόγελο θα είναι η καλύτερη γλώσσα συνεννόησης. Κι όταν δεν καταλαβαίνει τι τον ρωτάνε, τότε απλώς χαμογελάει. Και καλά κάνει.

Κρίση; Ποια κρίση; Όταν έχεις έρθει από ένα φτωχό χωριό του Μεξικού, δεν μπορείς καν να διανοηθείς ότι αυτό το νησί του πλούτου, με τα ακριβά εστιατόρια, τους ουρανοξύστες και τις λιμουζίνες, περνάει κρίση ή υποφέρει. Του φαίνεται αστείο. Και με το δίκιο του. Ναι, εντάξει, στην απέναντι γωνία το κομμωτήριο σκύλων έβαλε λουκέτο. Αλλά σιγά μην κάτσει να σκάσει γι' αυτό. Ξέρεις, ρε φίλε, τι θα πει φτώχεια; Μάλλον όχι, για να μου τα λες όλα αυτά...

Ronin Kendo Club

ΣΑΜΟΥΡΑΪ ΣΤΗ ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Κάτω από τη Θύρα 3 του γηπέδου «Κλεάνθης Βικελίδης» μανιακοί με την ιαπωνική ξιφομαχία Θεσσαλονικείς ασκούνται με τον δικό τους κώδικα τιμής.
Κείμενο **Χρήστος Δούρας** Φωτογραφία **Δημήτρης Αποστολίδης**

Κέντο σημαίνει «Ο δρόμος του ξίφους» κι είναι μια σύγχρονη ιαπωνική πολεμική τέχνη βασισμένη στην παραδοσιακή ιαπωνική ξιφομαχία. Πρωτοεμφανίστηκε στα 1800 μ.Χ. περίπου υπηρετώντας την ανάγκη των Σαμουράι να προπονούνται με ασφάλεια. Σήμερα λογίζεται περισσότερο ως σπορ παρά ως πολεμική τέχνη. Πρόκειται για ένα ιδιαιτέρα τεχνικό αγώνισμα, το μοναδικό στις πολεμικές τέχνες που δε θέτει όριο βάρους ή ηλικίας, ένα αγώνισμα στο οποίο άντρες και γυναίκες αγωνίζονται επί ίσοις όροις. Από τα 35 άτομα που στελεχώνουν το Ronin Kendo Club, οι 10 είναι γυναίκες. Τα πρώτα τους βήματα στο άθλημα είναι πιο εύκολα έναντι των αντρών, λόγω φυσικής ευκαμψίας και χαλαρότερης μυϊκότητας του σώματος.

«Σημασία δεν έχει τόσο η μυϊκή δύναμη ή η σωματική διάπλαση όσο η ευελιξία, η ταχύτητα κι η ορθή σκέψη. Εξάλλου, και οι Ιάπωνες, που είναι οι καλύτεροι στον κόσμο, δε φημίζονται για τα σωματικά τους προσόντα», λέει η Θωμαΐς, πρώην χορεύτρια που ασχολείται με το Κέντο εδώ και τρία χρόνια. Στους αγώνες υπάρχει κατηγορία γυναικών, αλλά στο ομαδικό η περιβόητη «μάχη των δύο φύλων» είναι έμπρακτη. Όπως λέει κι ο Ηλίας ο προπονητής, ή δάσκαλος ορθότερα, στο Ronin Kendo Club «οι γυναίκες πολλές φορές μπορούν να ρίξουν πολύ καλύτερο ξύλο από τους άντρες».

Το Κέντο είναι απόλυτα ασφαλές. Ο ασκούμενος μαθαίνει να συμπλέκεται βάσει αγωνιστικών κανόνων φορώντας προστατευτική πανοπλία και χρησιμοποιώντας απομίμηση ξίφους κατασκευασμένη από μπαμπού (Σινάι). Μοναδικό ίσως αρνητικό, το κόστος του εξοπλισμού, ο οποίος όμως είναι απαραίτητος.

Ο Γιάννης, μετά από χρόνια ενασχόληση με τις πολεμικές τέχνες, βρήκε τον προορισμό του στο Κέντο: «Σου δίνει αυτοπεποίθηση πολύ διαφορετική από ό,τι οι υπόλοιπες πολεμικές τέχνες, στις οποίες μπορείς και να νιώσεις λίγο έπαρση, ότι δε μασάς κ.τ.λ. Αντίθετα, στο Κέντο διδάσκεσαι την ηρεμία και την υπομονή».

Στόχος είναι να χτυπηθεί ο αντίπαλος με το Σινάι. Το χτύπημα/κόψιμο απαιτεί πνευματική επαγρύπνηση, αστραπιαία αντανακλαστικά και άμεση αντίληψη για τις προθέσεις του αντιπάλου. Για τους αθλητές, το Κέντο είναι κάτι παραπάνω από ένα άθλημα, αφού έχει αντίκτυπο και στην καθημερινότητά τους. «Βοηθάει στην εναρμόνιση νου και σώματος, είναι ιδιαίτερα αναζωογονητικό, καθώς μετά από κάθε προπόνηση, αντίθετα από ό,τι θα περίμενε κανείς, φεύγεις ξεκούραστος», επισημαίνει η Γεωργία, διδάκτωρ στις πολιτικές επιστήμες.

Σε παγκόσμιο επίπεδο ασχολούνται με το Κέντο περίπου έξι εκατομμύρια άνθρωποι, οι περισσότεροι στην Ιαπωνία, βέβαια, όπου διδάσκεται στα σχολεία και μπορείς να αποφοιτήσεις με τη σχετική ειδικότητα από τα αντίστοιχα Τ.Ε.Φ.Α.Α.

Στην Ελλάδα, οι αθλητές είναι περίπου 150, ενώ στη Θεσσαλονίκη, εκτός από το Ronin Kendo Club, το οποίο υφίσταται από το 2003, υπάρχει ακόμη ένας σύλλογος, ο Α.Σ. Ατραπός. Στο τελευταίο πανελλήνιο πρωτάθλημα, το Ronin Kendo Club κατέκτησε μία πρώτη θέση σε ατομικό επίπεδο και τη δεύτερη στο ομαδικό. Εκτός από τη Θεσσαλονίκη, τα ξίφη διασταυρώνονται σε Αθήνα και Βόλο. «Σιγά-σιγά το Κέντο αρχίζει και γίνεται πιο γνωστό, έγινε και λίγο μόδα με ταινίες σαν τις "Χαϊλάντερ" και "Τελευταίος Σαμουράι". Έρχονταν κάτι περίεργοι και μας ζητούσαν να παλέψουν με αληθινά σπαθιά. Το Κέντο σίγουρα δεν είναι γι αυτούς», λέει ο Ηλίας, ο οποίος ήταν από τους πρώτους που δίδαξαν στην Ελλάδα. Αν εσύ είσαι από τους άλλους, μη διστάσεις: ο θρύλος των Σαμουράι σε περιμένει.

Το Ronin Kendo Club προπονείται κάθε Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη, από τις 9 έως τις 11 το βράδυ, κάτω από τη Θύρα 3 του γηπέδου ποδοσφαίρου του Άρη. Επιπλέον πληροφορίες μπορείς να λάβεις από το Aris Fitness & Sports, Αλκμήνης 69 (Τ: 2310 319979), στην ιστοσελίδα www.roninkendoclub.gr και το αντίστοιχο group στο facebook.

Γιώργος Χρυσοστόμου

Μίλα!

Στο «L.A.P.D.» δουλειά του είναι να ρωτάει και να ψάχνει. Μόνο που αυτή τη φορά η ανακριτική λάμπα στρέφεται πάνω του. Πες τα όλα, φίλε! Συνέντευξη, Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

Με λένε Γιώργο Χρυσοστόμου. Γεννήθηκα στη Ρόδο τον Αύγουστο του 1980. Στα 18 μου έφυγα χωρίς να δώσω πανελλήνιες και τέτοια διάφορα για να πάω στη Θεσ/κη να σπουδάσω ηθοποιός στο Κ.Θ.Β.Ε. Μετά από 3 χρόνια πήγα στο στρατό (για δίμηνο) και μετά γεμίνισα την πορεία μου ενώ τη δουλειά με μια παράσταση στο θέατρο Πόρτα με τον Θύμιο Μαυρόπουλο και την Έλενα Καλογεροπούλου. Επαιξα το Τέρας στην Πευτέρρφη και το Τέρας.

Πράγματα που με μπερδεύουν και με εκνευρίζουν σε μικρότερη βάση είναι το να δυσκολίγω τις γλάστρες μου αλλά και αν δεν χρειάζεται, να αλλάζω θέση τα έπιπλα (γιατί πάντα υπάρχει η μικρότερη ευκαιρία για την θέση των πραγμάτων στο σπίτι) να πίνω μπρασί και να χορεύω και να χτυπιέμαι χόνος μου.

Αν δεν ήμουν ηθοποιός θα ήθελα να μου νοσοκομείο γιατί είναι μια δουλειά που με ευχαριστεί, το να φροντίζεις τον άλλο, ~~είναι μια δουλειά που~~ Το μεγαλύτερο συν προσφέρει το αίσθημα της ασφάλειας και της φροντίδας στον άλλο μου αρέσει... το δημιουργικό σκέπτεσθαι ίσως που χω πολύ καλύτερο θέατρο την δουλειά...

Πιστεύω σε κάτι ανώτερο είμαι που ανάλογα τη στιγμή η το πρόβλημα η την επιλογία το ονομάζω Ενέργεια, Θεό, η Σύμπαν μου προσωπικά πάντα να βλέπω τον εαυτό μου σε ένα υπερφυσικό βαθμό... Μου αρέσει να βρίσκω που συναντώνται το Σύμπαν, ο Θεός και η Ενέργεια και όχι που χωρίζονται.

Σε έναν ιδανικό κόσμο το κλίμα ήταν ήρεμο
Σε κι αλλο χρώμα, θα ήταν πιο ζεστό
Γύρω μεγάλο και οι ταξιτζήδες και τα
Φανδιάνια θα ήταν πράσινα πολύ
ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

Η αναγνωριστότητα δεν αρέσει καν
είναι γέρα να πω το αντίθετο
Με ενοχλεί πάνω όλων δεν έχω ζηλιάρες
καλά. Ο άλλος που θέλει να είναι
δίπλα του στο δρόμο δεν ξέρει τι μπορεί να
περιμένει εκείνη την ώρα και απλά
είναι καλό το timing. Το λέω
πάντως... "φίλε σόρρυ σήμερα δεν είναι
καλή μέρα δεν μπορώ να αυτογνωριστώ"

Αστειευόμενος δεν θα έλεγα να γίνω γιατί είναι
μια δουλειά βαρετή για μένα και μετά έχω
την αίσθηση ότι αυτή η δουλειά όπως
και πολλές άλλες θα του σταματήσει
ας πούμε είναι κάτι που μένει κάποιος
όχι από μεράκι αλλά επειδή δεν είχε τίποτα
καλύτερο να κάνει...
Αναλογιστικά πρόσφατα ότι 3 φίλοι μου σε
διάστημα 10 ημερών αποδημήσαν με
καρκίνο και τους πήραν τα δεκαετά έτη
απλά στο δρόμο δεν με κάνει να
νοιώθω ασφάλεια δυστυχώς..

Προσπαθώ πάνω σου η ψυχή σου βέβαια σου
να αλλάξω το εξής... Θα θέλα να
μεταφέρω με απουσίαν μυχραιμία μια
να την δημιουργώ σπαραγμώδικα είτε αυθάνει
μέχρι πολύ η μέχρι μέσα. Η παρόρμηση
στην δίνη σου περίπτωση τουλάχιστον δεν
έχει πάντα θετικά αποτελέσματα..

Επιδιώκεις δεν βλέπω μαζί πλευρών απρόβλεπτα
στην ο ρόλος των δημοσιογράφων είναι αυτός
να ψαρεύουν τον κόσμο και να τον μπερδεύουν
μια να του αλλάζουν τον τρόπο ενέργης ή
να τον απομακρύνουν όταν κάτι
φαίνεται... Όταν ένα συνάδελφο βρεθεί
στη φάρα πάνω βιδίγεται ένα πλοίο ή
έρχεται για βρίπνη γεύτικη ή για κρίση
σώρατη συνείδηση. πές του ποιος
δυμάται το Σεπτέμβρη.. ~~Σεπτέμβρη~~
Αν το παρατηρήσεις απ' έξω πάντα μένει
βεβαίως αυξάνει όπως "κάψτε τα βάση"
ας πούμε όταν κάτι βαφαρεύεται.. Είναι
απλό..

Για να αλλάξει κάτι στη χώρα αυτή δεν φτάνει να μετέβουν κάποιοι στο εικοσιένα και να φωνάξουν δυο συνθήματα. Πρέπει να παραδώσει, πρέπει να μετέβαν όλοι ... όλοι όμως ...

Θυμάμαι μια φωτό να δείχνει να έχουν 35.. δεν ξέρω γιατί... η καλύτερη ξέρω.. Έχει να κάνει κάτι με το γεγονός ότι πάνω ήξουν το πιτσιρίκι της παρέας. Αν με ρωτήσεις που δε δείχνει να χαμογελάω δε σου λέρα ποιο εγώ... πλησιάζοντας τα 30 γίνομαι όλο και πιο χαρούμενος ή πιο είμαρος, πιο έμπειρος.

Δεν έχω facebook. το αντιλαμβάνομαι όλο το κόσμο αυτό.. "κλείσου στο σπίτι στην αθφάλεια σου και από φόβο πάμε με δείξεις ή μ'έστειλε με φωτογραφίες από το "πάρτι της Μαρίτσας" Μπορεί να το κάνω και από αντίδραση επειδή είναι της φόδας βέβαια αλλά....

όχι όχι το σιχαίνομαι όμως...

"Θες να γίνεις φίλος μου στο facebook?"
"Όχι, θέλω να μείνεις σπίτι μου να κάνουμε σεξ..."

Εχω μια φίλη με φεμινισμό που τη λένε Ρούλα. Με ενημέρωσε να βρω τον χρόνο να διαβάσω μερικά πράγματα μόνη που είναι αδύνατο να μάνω χώρος χωρίς Πάνω μελάνι από πέρα και αν έχει λίγη υπομονή θα χάνω βοήθεια όλοι έχουμε ένα ν επίγειο άγγελο που μας φέρνει τα γράμματα από Πάνω.

Ενδιαφέρομαι με τους ανθρώπους που με βία εχεδόν και άρχος δέσουν να χάνω στον κύκλο μου εννοώ τον προσωπικό ή που απουσιάν σημειώσεις από χάνοι τους και δεν με αφήνουν ή έρεμα τον ίδιο να τους βοήθω στη ζωή μου. Σιχαίνομαι όταν κάνει ο άλλος προσπάθεια να σπάσει ο πάγος. Καλύτερα να τον αφήσεις με δίνωση

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Spirituals

Οι μέρες, οι νύχτες, τα χρώματα, οι γραμμές, τα ταξίδια και η παρούσα πνευματική κατάσταση της ελληνίδας ζωγράφου που αναδεικνύεται σε μούσα του ελληνικού alternative. Συνέντευξη **Ναυσικά Γκράτσιου** Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

»Η ζωγραφική με έχει καθορίσει. Αισθάνομαι ότι το ότι είμαι ζωγράφος δεν είναι επιλογή μου. Είναι σαν να με έχει... καταδικάσει κάποιος να ζωγραφίζω! Σίγουρα δε ρωτήθηκα ποτέ γι' αυτό. Ούτως ή άλλως, η ζωή δεν είναι θέμα τύχης; Ασχέτως αν ο καθένας μας χρειάζεται την ψευδαίσθηση ότι παίρνει τη ζωή στα χέρια του και είναι ο τιμονιέρης. Όλοι το χρειαζόμαστε το ταξίδι... Η αγάπη μου για τη ζωγραφική ξεκίνησε από πολύ μικρή ηλικία και, μάλιστα, χρειάστηκε να δώσω και μια μικρή... μάχη για χάρη της με τη δασκάλα μου στο νηπιαγωγείο, για να με αφήσει να ζωγραφίζω, αντί να κεντάω, όπως έκαναν τα υπόλοιπα κοριτσάκια.

»Στα 18 μου έφυγα για σπουδές στη σχολή Καλών Τεχνών του Σεντ Ετιέν, όπου νομίζω πως έμαθα να σκέφτομαι, να αναλύω οτιδήποτε κάνω και να εξερευνώ την τέχνη σε βάθος. Την ενδοσκόπηση τη συνέχισα στην Καρλσρούη, όπου πήγα σαν προσκεκλημένη καλλιτέχνις και έμεινα επί 12 μήνες ολομόναχη σε ένα μεσαιωνικό κάστρο! Είχα ζητήσει να μου φέρουν έναν τεράστιο καθρέφτη και κάθε μέρα ζωγράφιζα τον εαυτό μου. Ήμουν το μοναδικό μου μοντέλο! Στο τέλος του 12μηνου παρουσίασα και μια έκθεση με πορτρέτα μου. Απίστευτη εμπειρία!

»Η ζωγραφική με κάνει... να κοκκινίζω. Δεν είναι μόνο η αίσθηση ότι είμαι ένας κόκκος άμμου μέσα στην αιωνιότητα. Είναι η τέχνη που μου προκαλεί δέος, οπότε δυσκολεύομαι να πω ό,τι νιώθω με λέξεις. Νομίζω ότι στην πραγματικότητα αυτό που προσπαθώ να κάνω κάθε μέρα είναι να ζωγραφίζω την αγάπη μου για τη ζωγραφική!

»Δοκιμάζομαι στην πολυμορφία. Νιώθω πως είμαι ένα δένδρο με πολλά κλαδιά. Στη ζωγραφική μερικά πράγματα συμβαίνουν τελείως μαγικά, δεν τα αποφασίζω εγώ. Άλλοτε αναρωτιέμαι: "Τι κάνεις τώρα; Πού πας;". Αλλά, όταν υπεραναλύεις τις παρορμήσεις σου, χαλάς τη μαγεία. Είναι σαν να αναρωτιέσαι γιατί είσαι ερωτευμένος. Οκέι, η μαγεία χάνεται. »Με εμπνέει πιο πολύ το σκοτάδι από το φως. Στο φως όλα φαίνονται, αλλά στο σκοτάδι είσαι αναγκασμένος να ξεχωρίσεις πράγματα που δε φαίνονται. Το σκοτάδι είναι συναρπαστικό και ανεξάντλητο. Επίσης, λατρεύω τη video art. Το κινούμενο σχέδιο, η εικόνα που κινείται με ιντριγκάρει πολύ. Με συναρπάζει ακόμη και το γεγονός ότι για ένα αποτέλεσμα δύο λεπτών εγώ πρέπει να ζωγραφίζω επί εννέα μήνες!

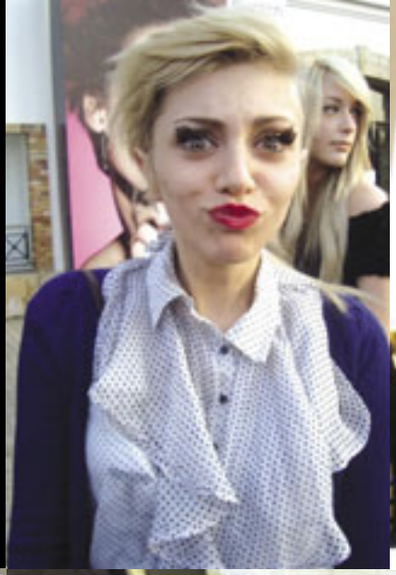
»Όταν δε ζωγραφίζω, ασχολούμαι με το butoh, έναν γιαπωνέζικο χορό. Με ενδιαφέρει, γιατί διαθέτει κι αυτό μια δημιουργική γλώσσα και σε βοηθάει να βγεις για λίγο από την ύπαρξή σου και να σκεφθείς αλλιώς. Κάνω κι άλλα πράγματα. Διαβάζω, πηγαίνω σινεμά, ταξίδια, μαγειρεύω, παίζω γιουκαλίλι...

»Συμμετείχα στην έκθεση "Music wise", στο πλαίσιο του φεστιβάλ Velvet, που είχε να κάνει με τη μεταποίηση της μουσικής σε έργο τέχνης. Εμένα μου έδωσαν το "Boys" της Σαμπρίνα κι ετοίμασα ένα φιλμάκι κινουμένων σχεδίων με μουσική του Γιάννη Σαξώνη. Ετοιμάζω και την καλοκαιρινή μου έκθεση που θα παρουσιαστεί στη Σκόπελο, στην γκαλερί "Grey". Παρά το γεγονός ότι η μέχρι στιγμής πορεία μου φαίνεται εντυπωσιακή, αισθάνομαι ότι δεν έχω κάνει και τίποτε πολύ σημαντικό. Απλώς, κάποια στιγμή, η δουλειά μου βρίσκει τρόπο να βγει προς τα έξω. Έχω πολύ δρόμο μπροστά μου. So far, so... έτσι κι έτσι! Αλλά είμαι αποφασισμένη. Και πολύ χαρούμενη, που μπορώ να ζωγραφίζω κάθε μέρα και συνέχεια. Είναι για μένα ένας κόσμος ιαματικός που με περιθάλπει».

STREET A ROLLA

ΕΝΑ ΠΡΟΤΖΕΚΤ ΤΩΝ:
ΒΕΡΟΝΙΚΗΣ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ ΓΚΟΝΖΑΛΕΣ
ΣΑΝΤΡΑΣ – ΟΝΤΕΤ ΚΥΠΡΙΩΤΑΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΣΠΥΡΟΣ ΣΙΜΩΤΑΣ

Paris - Athenes Je t'aime! Είτε στα παρασκήνια του Athens Fashion Week είτε στους δρόμους του Παρισιού, το στιλ είναι ένα, ομοούσιο κι αδιαίρετο.

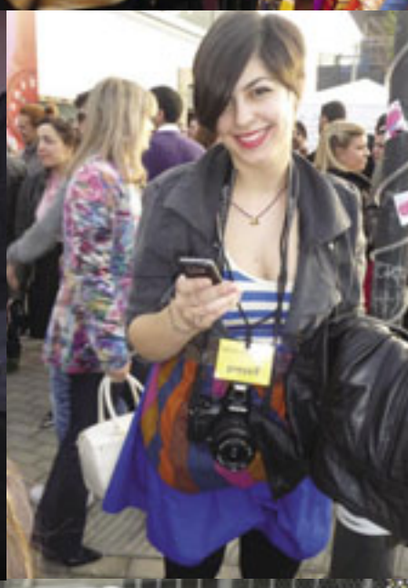

RADIO
OPEN

Philipp: Σακάκι **A Cycle, Shop.** Παντελόνι **Gas, Elmec Sport.**

Φωτογραφία **TASSOS VRETTOS**
Styling, Επιμέλεια Παραγωγής **ΜΙΝΩΑ ΒΟΡΕΑΔΟΥ**
Βοηθός Φωτογράφου **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ**

Pink up the volume

Make up **ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΧΑΡΙΤΟΣ**
Hair **ΑΛΑΤΣΑΤΙΑΝΟΣ**
Μοντέλα **ACKA, FATAH, PHILIPP (X-RAY), DASHA (VNMODELS)**

Acka: Σακάκι **Marni**, **Sotris**. Τζιν **Bench**, **Prime Timers**.

Philipp: Παντελόνι, **Ditcher.** Εσώρουχο, **Diesel.**
Dasha: Μπλούζα **Full Circle, Castor Group.** Σλιπ CK, **Κανελλόπουλος.**

Fatah: Μπλούζα **Lee**, **VF Hellas.** Τζιν **Harley Davison**, **Elmec Sports.** Σκουφάκι, **adidas.** Ζώνη, **Staff and c.o.**

Fatah: Σακάκι **Moschino**, **Fena**. Βερμούδα **Billabong**, **sportService**. Παπούτσια **Nike SB**, **Colors**.

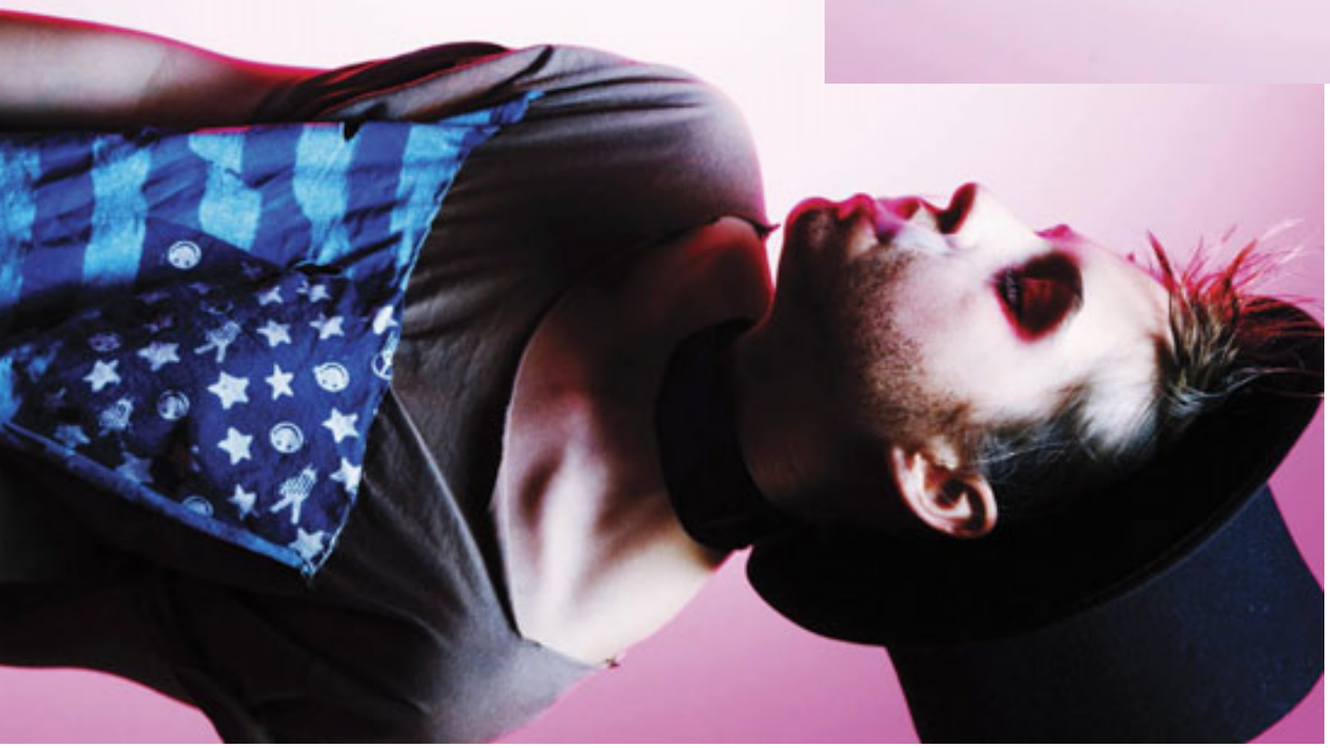

Philipp: Καμπαρτίνα **Joop!**, **Mah Jong**. Εσώρουχο, **Diesel.**

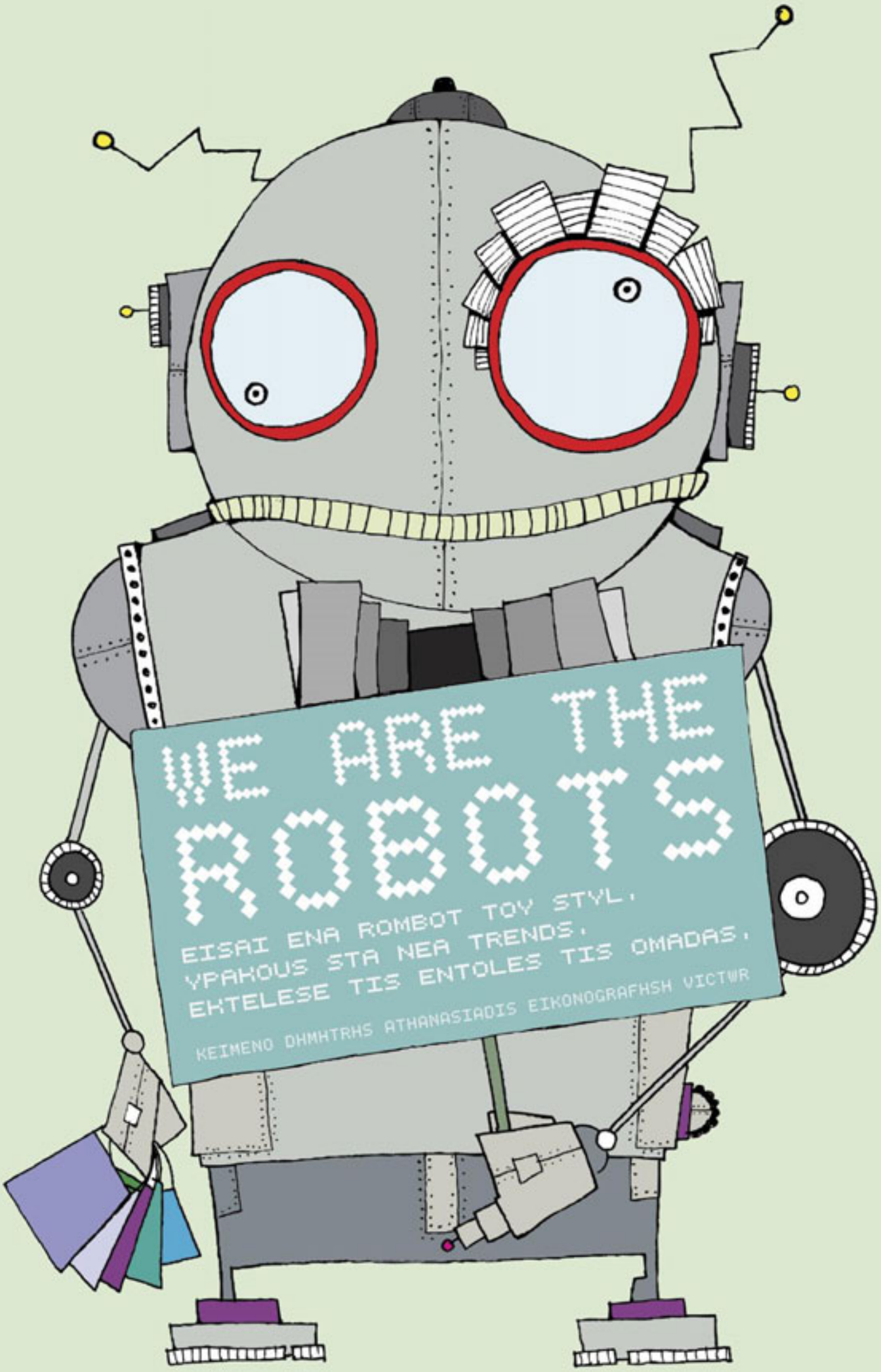
Dasha: Σλιπ **CK**, **Κανελλόπουλος.** Κολιέ, **Sotris.**

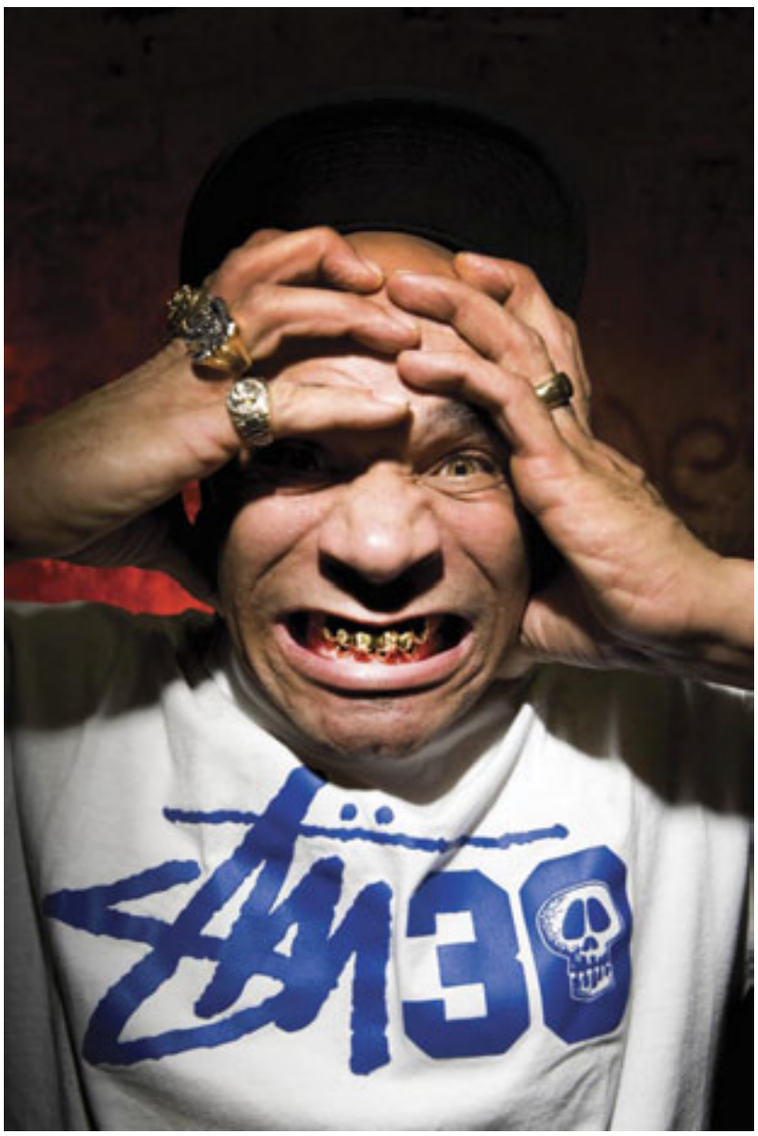

Dasha: Μπλούζα **Lee**, **VF Hellas.**

Dasha: Κολιέ **Ann Demeulemeester, Sotris.** Παντελόνι **Stussy, Boardsports.**

WE ARE THE ROBOTS
EISAI ENA ROMBOT TOY STYL.
YPAKOUS STA NEA TRENDS.
EKTELESE TIS ENTOLES TIS OMADAS.
KEIMENO DHMHTRHS ATHANASIADIS EIKONOGRAFHSH VICTWR

Ray-Ban: Beyond Color

Αμάν, τα καινούργια Ray-Ban! Μια εκλεκτική συλλογή βασισμένη σε δύο κλασικά σχέδια. Η σειρά Rare Prints βρίσκει τα μοντέλα Wayfarer στα χρώματα της άνοιξης, με τα Flowers να κοσμούν με λουλούδια την εσωτερική πλευρά του σκελετού και τα Subway αντίστοιχα να «σου ανοίγουν τα μάτια» με το urban μοτίβο από τον χάρτη του μετρό της Νέας Υόρκης. Στο ίδιο πολύχρωμο ύφος και τα ανανεωμένα Clubmaster, που η εκδοχή Stripes τα θέλει με τιρκουάζ, κίτρινες και κόκκινες ρίγες, με τα προτεινόμενα χρώματα να αλλάζουν ανάλογα με το γούστο σου.

Luxottica Hellas, T: 210 6669 300
www.ray-ban.com

Stussy: From Goldie with luv

DJ, παραγωγός, remixer, ιδιοκτήτης της δισκογραφικής Metalheadz, ο άνθρωπος-φαινόμενο Goldie είναι γνωστός από την προσήλωσή του στον drum'n'bass ήχο, τις συνεργασίες του με καλλιτέχνες όπως ο Bowie και οι Oasis, τα αγαπητηλίκια του με την Björk μέχρι τις κινηματογραφικές του εμφανίσεις στο «Snatch» και τον Τζέιμς Μποντ. Τι έκανε πάλι; Πήρε σβάρνα τους δρόμους και τα κλαμπ για ένα εκλεκτό dj battle set με τον σεβάσμιο Randall, το οποίο πρόσφατα πέρασε και από την Αθήνα. Το κλου της βραδιάς; Χορηγός η αγαπημένη του Stussy, την γκαρνταρόμπα της οποίας ο Goldie αγαπά από τα πρώτα της βήματα και δε χάνει ευκαιρία να φορέσει και κάτι από τις νέες της συλλογές.

Boardsports Ltd, T: 210 9859 685
www.stussy.com

Art On A Converse: Δικό σας!

Όπως το θρυλικό παπούτσι Chuck Taylor «πάτησε» τα συνηθισμένα αλλάζοντας τις τάσεις της μόδας, έτσι και ο διαγωνισμός ζωγραφικής Art On A Converse έδωσε τη δυνατότητα σε δεκάδες μαθητές να αλλάξουν το κατεστημένο της τέχνης «περπατώντας» με μια προχωρημένη ιδέα: να ζωγραφίσουν πάνω σε ένα καμβά σχήματος All-Star και να εκφραστούν για όλα όσα τους απασχολούν. Μουσική, γκράφιτι και κόμικ δέθηκαν δημιουργικά πάνω στα παπούτσια λύνοντας τη φαντασία των νέων καλλιτεχνών. Το κατάστημα Converse του Νέου Ψυχικού μεταμορφώθηκε σε μια γκαλερί, οι μαθητές των σχολείων της περιοχής έθεσαν τα έργα τους στην κρίση του κοινού, τρεις νικητές γιόρτασαν παρέα με όλους τους φίλους της Converse σε ένα κεφάτο πάρτι. Το οποίο θα συνεχιστεί με νέα πρωτότυπα events.

Elmec Sport, T: 210 9699 300
www.converse.com

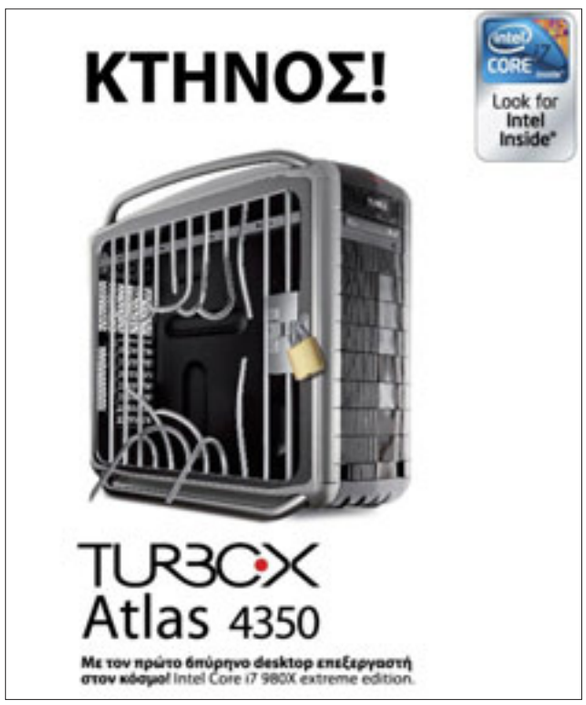

J.C Rags: Ιπτάμενοι Ολλανδοί

Προσοχή! Αυτός είναι ο κώδικας μορς που φιγουράρει με τις συνθηματικές τέσσερις τελείες στις νέες συλλογές της J.C Rags: Essential, Denim, Seasonal και Icon. Industrial παντελόνια, ευκολοφόρετα πλεκτά, ανθεκτικά, κομψά πουκάμισα και urban τζάκετ. Προσοχή! Η λέξη-κλειδί της έμπνευσης των σχεδιαστών της J.C Rags είναι η «εξέλιξη». Εργοστάσια, παλιές βιομηχανίες, δύναμη, σήματα κινδύνου, κίτρινο-γκρι, ένταση, αστικό περιβάλλον. Μέσα από την ιστορία της βιομηχανικής επανάστασης, το ολλανδικό brand ξεδιπλώνει τέσσερις custom-made ανδρικές σειρές με στόχο την ανατροπή των κλισέ και της μονοτονίας στο ντύσιμο. Προσοχή! Θα τα βρείτε στα attr@ttivo και σε επιλεγμένα καταστήματα στην Ελλάδα.

T: 210 2853 813
www.attrattivo.gr

Turbo-X-Atlas 4350: The Desktop Effect

Οι επαγγελματίες θα δουν τις εργασίες τους να τρέχουν με την ταχύτητα της σκέψης, οι gamers θα απολαύσουν τα παιχνίδια τους στις υψηλότερες δυνατές ρυθμίσεις και αναλύσεις. Ο Turbo-X-Atlas 4350, η «ναυαρχίδα» της σειράς Turbo, θέτει νέα δεδομένα στην ισχύ και την απόδοση του υπολογιστή σας. Ο ταχύτερος επεξεργαστής και πρώτος εξαπύρηνος CPU στον κόσμο, δύο εκρηκτικών επιδόσεων κάρτες γραφικών DirectX 11 σε διάταξη cross fire οδηγούν τα δεδομένα του desktop υπολογιστή στη νέα εποχή. Γιατί με τον Turbo-X-Atlas 4350, μόλις κλικάρετε το ποντίκι σας, θα βλέπετε τις εργασίες σας να εκτελούνται σε απίστευτη απόκριση. Φέρνοντας την τεχνολογία των κολοσσών Intel και ATI, ο Turbo-X-Atlas ήρθε στο Πλαίσιο και σας περιμένει να δαμάσετε την ισχύ του.

T: 800 11 12345
www.plaisio.gr

Sony PlayStation: I like to Move it

Το gaming γίνεται ακόμη πιο καθηλωτικό χάρη στο PlayStation Move. Η νέα πλατφόρμα συμπεριλαμβάνει το motion controller, το sub-controller και την κάμερα PlayStation Eye. Το PlayStation Move, χάρη στην κάμερα, αποτυπώνει τις κινήσεις που κάνεις με το σώμα σου μπροστά στην κονσόλα και τις «μεταφράζει» σε εντολές στην οθόνη με μεγάλη ακρίβεια. Με το motion controller, δίνεις άμεσες εντολές μέσω των πλήκτρων δράσης και της αναλογικής σκανδάλης, ενώ παράλληλα αισθάνεσαι την ανάδραση από τη λειτουργία δόνησης και βλέπεις τις αντιδράσεις μέσα από τα εναλλασσόμενα χρώματα της σφαίρας. Το sub-controller, σχεδιασμένο για χρήση με το ένα χέρι, είναι ένα ασύρματο βοηθητικό χειριστήριο που σε βοηθά να ελέγχεις την κίνηση των χαρακτήρων ή να επιλέγεις κατεύθυνση. Ταυτόχρονα, η κάμερα έχει τη δυνατότητα να καταγράψει τη φωνή ή την εικόνα σου, δημιουργώντας μια εμπειρία Επαυξημένης Πραγματικότητας. Φιλικό, εύκολο και επαναστατικό, το PlayStation Move έρχεται το φετινό φθινόπωρο μαζί με μια χορταστική συλλογή τίτλων για να σε βάλει για τα καλά στο παιχνίδι.

gr.playstation.com

celio*: Έτσι σε θέλιω

Για την άνοιξη, η celio* εμπνέεται από το yachting life-style, προτείνει τρικολόρ χρωματισμούς και βλέπει τον σύγχρονο άντρα μέσα από τέσσερις σειρές μιας νέας συλλογής. Urban, authentic, nomad και sporting, όπως μια βόλτα στην πόλη, ένα επαγγελματικό ραντεβού, ένα ταξίδι στην Αφρική ή ένας αγώνας μπάσκετ με φίλους σε γειτονικό γηπεδάκι. Η γαλλική εταιρία των αδερφών Marc και Laurent Grosman, που άνοιξαν εν έτει 1985 το πρώτο τους κατάστημα στο Παρίσι και σήμερα απαριθμούν 680 και πλέον celio* stores, σχεδιάζει με φινέτσα και συμβουλεύει με γνώση. Αν θέλεις να μάθεις πώς πλένεις το αγαπημένο σου τζιν, ποιος γιακάς αναδεικνύει καλύτερα το πουκάμισό σου αλλά και την αξία ενός ισοθερμικού t-shirt, η ιστοσελίδα της celio* έχεις τις απαντήσεις σε ολοκληρωμένα αφιερώματα με παραδείγματα και εικόνες, ενώ οι βιτρίνες της έχουν τις λύσεις.

www.celio.com

Comme des Garçons: Swimm sessions

Όταν η πασίγνωστη εταιρία swimwear Speedo συνεργάζεται με την Comme des Garçons της Ρέι Καβακούμπο, σημαίνει πως η μόδα βουτά στα βαθιά. Ανδρικά μαγιό, γυναικεία ολόσωμα και swimpcamps σε μαύρο χρώμα διακοσμούνται με τα γραφικά του Φίλιπ Παγκόφσκι (στο πελατολόγιο του οποίου περιλαμβάνονται οι «Le Monde» και «New York Times»), δηλαδή την κόκκινη καρδιά και τα μάτια της σειράς «Play». Η Καβακούμπο σχολίασε την από κοινού δημιουργία της με τη Speedo λέγοντας: «Αντί να παράγεις τα δικά σου μαγιό είναι καλύτερα να συνεργαστείς με τους καλύτερους».

Number 3 store, T: 210 7298 980

Sony beats: ICF-DS11iP, ICF-C05iP

Δύο νέες βάσεις φόρτισης με ηχεία και ρολόι-ραδιόφωνο για κάθε iPhone και iPod που θέλεις να σε ξυπνά κάθε πρωί με τον απίθανο ήχο της Sony. Το δωμάτιο γεμίζει μουσική και η καλημέρα σου ξεκινάει από την προσωπική σου ψηφιακή συλλογή αρχείων media χάρη στη βάση φόρτισης-ηχείο ICF-DS11iP. Έτσι μπορείς να διαλέξεις με ποιον τρόπο θέλεις να ξεκινήσεις τη μέρα σου, με το αγαπημένο σου τραγούδι, το cool βιντεάκι ή το παραδοσιακό ντριν ντριν ξυπνητήρι. Η ένταση και το μενού έρχονται πλέον στα χέρια σου με ένα εύχρηστο τηλεχειριστήριο. Ο στερεοφωνικός ήχος είναι αυτός που μέσα από ένα κωνικό μεγάφωνο αναλαμβάνει δράση, όταν εσύ κόβεις βόλτες στα δωμάτια, και ο χρονοδιακόπτης είναι αυτός που θα φροντίσει να σε νανουρίσει σύμφωνα με τις δικές σου ρυθμίσεις. Ελαφρύτερη και σχεδιασμένη για να εξοικονομεί χώρο δίνοντας στιλ σε οποιοδήποτε υπνοδωμάτιο, η βάση φόρτισης ICF-C05iP είναι μια ακόμη ιδανική επιλογή για να σου κρατά ευχάριστη παρέα. Σου δείχνει την ώρα, σου βάζει τον αγαπημένο σου ραδιοφωνικό σταθμό και σε κερδίζει με το design της. Όποια και αν επιλέξεις, θα είναι ο ιδανικός σου σύντροφος στο κομοδίνο, στο δωμάτιο, στις μέρες που θέλεις να ξεκινάς με εικόνες και ήχους.

T: 801 11 92000
www.sony.com

WWW.ATHENSVIDEOARTFESTIVAL.GR

VIDEO ART DIGITAL IMAGE INSTALLATION ANIMATION PERFORMANCE ART WEB ART VIDEO INSTALLATION

Feel free to feel green

7,8,9 ΜΑΪΟΥ

«ΤΕΧΝΟΠΟΛΙΣ» ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ & ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(ΠΕΙΡΑΙΩΣ 100 / ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ & ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΓΚΑΖΙ, ΣΤΑΘΜΟΣ ΜΕΤΡΟ «ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ»)

ΜΕΓΑΛΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ANDY WARHOL

ΔΙΕΘΝΗ FESTIVAL

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

ATHENS VIDEO ART FESTIVAL

6ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ & ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ

PAUL WELLER

SPLIT SCREEN

Μουσική, βιβλίο, cinema, comics, games, food and drink, ζώδια

S T E R E O L A B

Του Δημήτρη Καραθάνου

PAUL WELLER
WAKE UP THE NATION (UNIVERSAL)

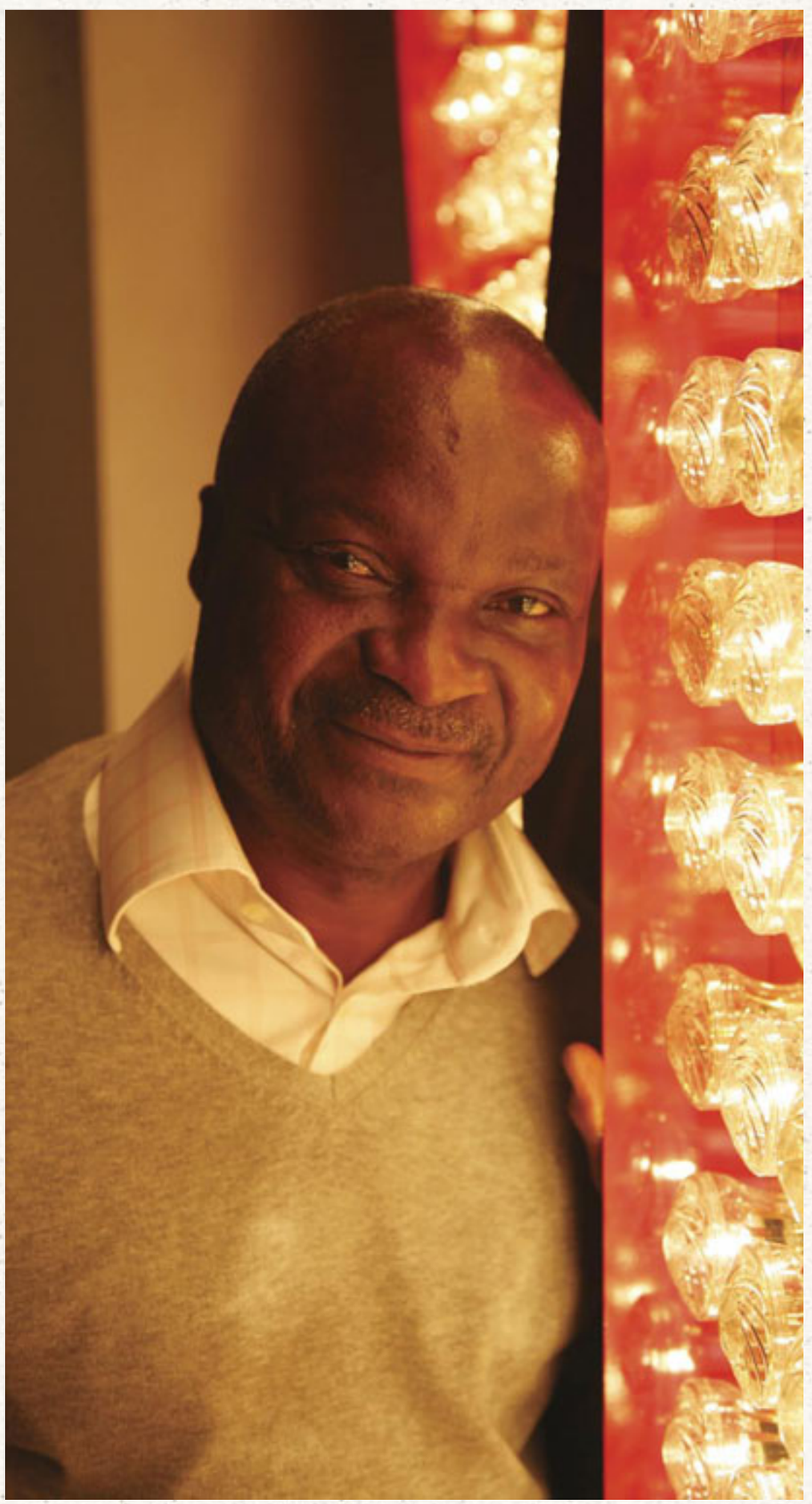
Να ένας μυστήριος τύπος. Στερεοτυπικός αλλά και απρόβλεπτος. Ρηχός όσο και βαθύς. Λιγότερο σαν βάρδος και περισσότερο σαν δανδής, ο Paul Weller υπαγορεύει εδώ και χρόνια τον στιλιστικό μπιχεβιορισμό των βεσπάκηδων, των σκουτεράδων και των mods, που δε λένε να εκλείψουν παρά τη σχεδόν αφόρητη αναχρονιστικότητά τους.

Να 'τος ο Weller, ψηλός και όμορφος, φέροντας την ασημόχρωμη κόμη του και το designer παρκά με την αλεπουδένια γούνα. Να 'σου πάλι ο αγέραστος modfather, με μια ανθοδέσμη ακόρντα να κρέμονται από την ταστιέρα της Rickenbacker. Πολλοί προσπάθησαν να τον βάλουν σε καλούπια, άλλοι τόσοι να τον υιοθετήσουν, ωστόσο ο Weller γνωρίζει καλά πως ταξιδεύει γρηγορότερα όποιος ταξιδεύει μόνος. Και μιλάμε για μακρινό ταξίδι, ΟΚ; Ένας long and winding road που περνάει από το πολιτικοποιημένο ποπ πανκ των Jam στα seventies, με τους αμέτρητους παιάνες της βρετανικής πλέμπας (ενδεικτικά: «Going Underground», «Eton Rifles», «When You're Young», «That's Entertainment», «In The City», «Beat Surrender», αειθαλείς πραγματικά μελωδίες) έως την ανάλαφρη τζαζ των τραγικά υποτιμημένων Style Council, κατά τη δεκαετία του '80. Και έπειτα στα nineties, οπότε αποθεώθηκε από τους λεγεωνάριους της brit-pop, επιτρέποντας ωστόσο στον εαυτό του να αποπειραθεί σχεδόν τα πάντα: κλασικότροπο ροκ, ρυθμ εν μπλουζ, σόουλ, φολκ, φανκ.

Ο Weller είναι ένας γρίφος, ένα ζωντανό πεδίο ανεξήγητων μεταλλάξεων, ένας ορκισμένος Εργατικός που απαγόρευσε στους Εργατικούς να χρησιμοποιήσουν το «Changing Man» στην προεκλογική καμπάνια του 1997. Ευεπίφορος σε εσωτερικές διακυμάνσεις και αιφνίδιες αλλαγές απόψεων, έχει αποκληρώσει και στη συνέχεια εναγκαλιστεί το παρελθόν του, παρέμεινε αυστηρά μονογαμικός ώσπου να τα βροντήξει όλα για μια εικοσιπεντάχρονη πιτσιρίκα, αρνείται να υποβληθεί σε μπότοξ, αλλά διαθέτει αρμάδες καλλυντικών, εξεγείρεται ενάντια στα πάντα χωρίς ποτέ να γίνεται γερογκρινιάρης, αποπειράται επαναπροσεγγίσεις σε μουσικά ιδιώματα νεκρά όσο και οι αρχαίες γλώσσες. Το μόνο που παραμένει απαράλλαχτο είναι ο εξοπλισμός του: ο ενισχυτής Vox, η ηλεκτρική Rickenbacker, η κουφωτή Epiphone, που κυκλοφορεί πλέον σε μοντέλο με την υπογραφή του. Και εδώ θα ήταν καλό να σημειωθεί πως, παρά τα πάνω και τα κάτω που δικαιούται ένας καλλιτέχνης ανεξάντλητης παραγωγικότητας, παρά το φοβερό κέφι ή τις μελαγχολικές ενδοσκοπήσεις που εμπνέουν οι ερμηνείες του, ο Paul Weller μνημονεύεται και στο μέλλον θα μελετάται ως ένας από τους πλέον βιρτουόζους οργανοπαίκτες του κιθαριστικού hall of fame, ένας αρτίστας πρώτης γραμμής που θα φιγουράρει ανάμεσα στους τιτάνες. Ανάμεσα στον John Mayall, τον Eric Clapton, τον Peter Green, τον Jeff Beck, τον Jimmy Page.

Τι άλλο να σας πω; Αυτόν τον μήνα ο Weller κυκλοφόρησε καινούργιο άλμπουμ. Λέγεται «Wake Up The Nation», και προφανώς έχει τους λόγους του για να το ονομάζει έτσι. Αγοράστε το, πάντως. Ειδάλλως, βρείτε έναν τρόπο να ακούσετε τα «No Tears To Cry», «Fast Car / Slow Traffic», «Moonshine», «Pieces of a Dream». Διαθέτουν όλα τους φωτιά και μαεστρία που λείπει από τη φετινή δισκογραφία.

Της Λένας Χουρμούζη

Ροζέ Μιλά

Lion King

Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

Ποιος δεν τον θυμάται να λικνίζεται στο σημαιάκι του κόρνερ σε έναν τρελό χορό μετά το σκοράρισμα; Λίγο πριν το Μουντιάλ της Νότιας Αφρικής, ο θρυλικός καμερουνέζος ποδοσφαιριστής-λιοντάρι μιλά για τη σημασία του να γλεντάς τη χαρά σου με τον τρόπο σου. Δώδεκα χρόνια ποδοσφαιριστής. Πολλά γκολ και μία συμμετοχή σε Παγκόσμιο Κύπελλο. Είπε να αποσυρθεί. Να ξεκουραστεί στις Γαλλικές Δυτικές Ινδίες. Μέχρι που χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν ο πρόεδρος του Καμερούν, Πολ Μπιγιά. Του είπε: «Ροζέ, τα "αδάμαστα λιοντάρια" σε χρειάζονται. Ξεκρέμασε τα παπούτσια σου και πήγαινε στην Ιταλία». Ο επιθετικός της Εθνικής Καμερούν δέχτηκε. Ήξερε ότι το ποδόσφαιρο και το σκοράρισμα δεν είναι θέμα ηλικίας, αλλά ψυχής. Στο Μουντιάλ της Ιταλίας, το πιο αμυντικό παγκόσμιο πρωτάθλημα στην ιστορία του θεσμού, ο Ροζέ Μιλά βρήκε τέσσερις φορές δίχτυα. Και μετά χορός δίπλα στο σημαιάκι του κόρνερ. «Ήμουν ο πρώτος που πανηγύρισε με αυτόν τον τρόπο. Σήμερα το κάνουν πολλοί. Δεν ξέρω εάν δημιούργησα σχολή. Εγώ απλώς ήθελα να εκφράσω την τεράστια χαρά που ένιωσα. Τη χαρά του γκολ, τη χαρά του να δίνεις προβάδισμα στη χώρα σου. Ήταν κάτι αυθόρμητο και δεν είχε καμία σχέση με τους παραδοσιακούς χορούς της χώρας μου», λέει ο Ροζέ Μιλά.

Ο πρώην επιθετικός είναι σήμερα πρέσβης της UNESCO και του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για το Έιτζ και περιοδεύων πρέσβης του Καμερούν. Ήρθε στην Αθήνα για τρεις ημέρες μαζί με το αυθεντικό τρόπαιο του Μουντιάλ. «Έχω ξανάρθει στην Αθήνα. Είναι η πόλη του πολιτισμού. Είναι η πόλη που συναντάς στα βιβλία της ιστορίας. Είναι η πόλη για την οποία διάβαζα στο σχολείο». Δεν έχει πάει ποτέ σε ελληνικό γήπεδο, αλλά έχει δει την Εθνική Ελλάδος στην τηλεόραση. «Οι Έλληνες στηρίζουν την Εθνική. Αυτή η υποστήριξη οδηγεί στα καλά αποτελέσματα και στην κατάκτηση τροπαίων, όπως το 2004 στην Πορτογαλία».

Ο Ροζέ κρέμασε τελικά τα παπούτσια μετά το Μουντιάλ του 1994. Κατάφερε να γίνει ο γηραιότερος σκόρερ (42 ετών) στην ιστορία της διοργάνωσης. «Εννοείται ότι, όταν άφησα το ποδόσφαιρο, το έκανα με λύπη. Αλλά έτσι είναι η ζωή.
Ο καθένας μας κάποια στιγμή αφήνει τη δουλειά του για να ασχοληθεί με άλλα πράγματα. Ποιος ξέρει, κι εσύ μια μέρα θα αφήσεις τη δημοσιογραφία. Έτσι δεν είναι;» μου λέει, και με φαντάζομαι να σκοράρω για τον ΠΑΟΚ.

Το Τρόπαιο του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA, στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Περιοδείας του, έφτασε στην Ελλάδα την Παρασκευή 9 Απριλίου, με πρωτοβουλία της Coca-Cola, χορηγού του FIFA World Cup 2010. Ευχαριστούμε την κυρία Βάσω Κουλιέρη για τη μεσολάβησή της να συναντήσουμε τον Ροζέ Μιλά.

PRINT

Του Θανάση Μήνα

ΤΡΕΙΣ ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΙ ΤΙΓΡΕΙΣ
ΓΚΙΓΙΕΡΜΟ ΚΑΜΠΡΕΡΑ ΙΝΦΑΝΤΕ
ΤΟΠΟΣ

Το βιβλίο εκδόθηκε το 1967, μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο έναν χρόνο μετά και δίκαια θεωρείται κορυφαίο έργο του Ινφάντε και αριστούργημα της κουβανέζικης πεζογραφίας. Στις σελίδες του ο συγγραφέας σκιαγραφεί την κοινωνία της Αβάνας παραμονές του κινήματος της 26ης Ιουλίου. Η αφήγηση δίνεται μέσα από ξεχωριστές ιστορίες που τέμνονται οριζοντίως και καθέτως. Οι «Τρεις ταλαίπωροι τίγρεις» είναι κατά τας γραφάς... τέσσερις, όμοια με τους «Σωματοφύλακες» του Δουμά: ο συγγραφέας Σιλβέστρε, ο τηλεοπτικός παρουσιαστής Αρσένιο, ο μουσικός Ερίμπό κι ο παπαράτσι Κόντακ. Όλοι τους χαρακτηριστικοί τύποι της Αβάνας της εποχής. Η ματιά του Καμπρέρα Ινφάντε απέναντί τους είναι συγχρόνως συμπαθητική αλλά και ειρωνική, εκφρασμένη με «δηλητηριώδες χιούμορ». Αν και από κάποιους εγγράφεται στη μεγάλη παράδοση του Μαγικού Ρεαλισμού, ο Καμπρέρα Ινφάντε στέκει πιο κοντά στους μοντερνιστές. Η γλώσσα του (που την αναδεικνύει στο έπακρο η λαμπρή -απευθείας από τα κουβανέζικα- μετάφραση του Γιώργου Ρούβαλη) είναι γεμάτη από ρηξικέλευθα παιχνιδίσματα, ολοζώντανη, που αφουγκράζεται τους ήχους της καθημερινότητας της Αβάνας, είναι μια γλώσσα ανατρεπτική. Αν ένα έργο του 20ού αιώνα συγγενεύει στο ύφος και στη γραφή με το ξεχασμένο αριστούργημα, είναι σαφώς ο «Οδυσσέας».

ΔΕΚΑΕΞΙ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΟΡΤΩ
ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Πολυγραφότατος, αν μη τι άλλο, συγγραφέας ο γεννημένος στη Θεσσαλονίκη Αύγουστος Κορτώ, με δεκατρία βιβλία έως τώρα στο ενεργητικό του, αν και μόλις 31 ετών. Αυτοδίδακτος πιανίστας, που γαλουχήθηκε με Χατζιδάκι και με τους ρώσους κλασικούς συνθέτες του 20ού αιώνα, τοποθετεί το τελευταίο του μυθιστόρημα στο περιβάλλον της πάλαι ποτέ Σοβιετικής Ένωσης και εμπνέεται από τη σχέση δύο ανθρώπων που σφράγισαν την πολιτική και πολιτισμική ιστορία της: του Ιωσήφ Βησσαριώνοβιτς Τζουγκασβίλι-Στάλιν και του Ντμίτρι Ντμίτριεβιτς Σοστακόβιτς. Ωστόσο, δεν πρόκειται για ιστορικό μυθιστόρημα. Ο Κορτώ δεν ακολουθεί πιστά τα ιστορικά γεγονότα. Αντιθέτως, τα αντιμετωπίζει με διάθεση... αυτοσχεδιαστική (σκαμπάζει άραγε και από τζαζ;) και τα ενσωματώνει στη μυθοπλασία του.

Η αφήγηση ξεκινά στις 6 Μαρτίου του 1953. Λίγες ημέρες μετά την αναγγελία του θανάτου του Στάλιν, αυτοκτονεί ο φημισμένος μουσικοσυνθέτης Πιοτρ Αναστάσεβιτς Ραμπίνοβιτς (ο Σοστακόβιτς του Κορτώ). Ταυτοχρόνως, ένα μαζικό κύμα αποσκιρτήσεων προς τη Δύση καταγράφεται στις χώρες του Ανατολικού Μπλοκ. Η νομενκλατούρα του Πολίτμπιρο αποδίδει το κύμα αυτό στη διαβρωτική επίδραση που ασκεί ένα μουσικό έργο που αναμεταδόθηκε δημόσια και που έκτοτε χάθηκε από προσώπου Γης: της τελευταίας συμφωνίας του Ραμπίνοβιτς με τον αινιγματικό τίτλο «Δεκαέξι». Ο Νικήτα Χρουστσόφ, που έχει στο μεταξύ διαδεχθεί τον Πατερούλη στη θέση του Γενικού Γραμματέα του Κ.Κ.Σ.Ε, αναθέτει την εξερεύνηση του μουσικού αυτού μυστηρίου στον Αλεξέι Σαμοϊλένκο, ο οποίος υπήρξε από τα νεανικά του χρόνια στενός συνεργάτης και προστατευόμενος του Ραμπίνοβιτς. Ο Αλεξέι, φυσικά, και δέχεται. Μέσα από τις αναμνήσεις του συνεργάτη του Ραμπίνοβιτς, με συνεχόμενα flashback στον χρόνο μαθαίνουμε τη βιογραφία του εκκεντρικού συνθέτη και σκιαγραφείται η περσόνα του. Ο Κορτώ φτιάχνει ένα δυνατό θρίλερ, στο οποίο η πλοκή συνεχώς κλιμακώνεται, για να φτάσει σε κρεσέντο. Στην αφήγησή του, που σε σημεία είναι δαιδαλώδης, ενσωματώνει πλήθος από ετερόκλητα στοιχεία, πρόσωπα και επεισόδια. Η γραφή του Κορτώ είναι πληθωρική όπως και στα προηγούμενα βιβλία του. Κοινώς, το 'χει το γράψιμο.

Τα σημεία όπου ο Κορτώ ξεψαχνίζει τις παρτιτούρες του Ραμπίνοβιτς-Σοστακόβιτς είναι από τις καλύτερες σελίδες του βιβλίου. Ακόμη καλύτερη είναι όμως η εισαγωγή στο δεύτερο κεφάλαιο, που φέρει τον τίτλο «My Heart Belongs To Stalin», κατά το «My Heart Belongs To Daddy» του Κόουλ Πόρτερ: ο Κορτώ βάζει τον ήρωά του να προσπαθεί να έρθει στη θέση του Σέρλοκ Χολμς και του επιθεωρητή Μαιγκρέ, προκειμένου να ξεδιαλύνει το μυστήριο της χαμένης συμφωνίας, και εν συνεχεία προχωρά σε μια συγκριτική αποτίμηση των δυο αυτών εμβληματικών ντετέκτιβ της αστυνομικής λογοτεχνίας. Ευφυές.

GAMES

Του Δημήτρη Αθανασιάδη

WIN, WIN, WIN!
Έχουμε δώρα για να τα παίξεις: 3 αντίτυπα **«Dante's Inferno»** (PS3) και 3 αντίτυπα **«Mass Effect 2»** (Xbox360) περιμένουν αποκλειστικά τους αναγνώστες του περιοδικού SOUL. Με την ευγενική χορηγία της εταιρίας **EA Hellas**. Γράψε μας ποιο θέλεις στο **info@soulmag.gr** και κέρδισέ το, αν είσαι ο πιο γρήγορος.

DANTE'S INFERNO-PS3
(Electronic Arts/Visceral Games/EA Hellas)

Όπως αποκαλύφθηκε πρόσφατα, τα υποτιθέμενα εξεγερμένα χριστιανόπουλα έξω από τα γραφεία της Electronic Arts δεν ήταν παρά ένα καλοστημένο προβοκατόρικο τρικ, σαν αυτά του Τζέρι Σπρίνγκερ. Θεία κωμωδία. Τσιμπημένος Δάντης με τη Βεατρίκη, πας να την απελευθερώσεις από τον Εωσφόρο. Φουλ του Βελζεβούλ. Με combo που διαολοστέλνει τους εξαποδώ τρεις τρεις, με σταυρούς για τους έξι έξι έξι, με κακομούτσουνα αφεντικά στους εννέα κύκλους της κολάσεως. Το art-direction του Wayne Barlowe, που έχει δουλέψει στο σινεμά για τα «Hellboy», «Harry Potter» και «Avatar», ξέρει να ζωντανεύει σενάρια. Holy level, αν συγχωρείς, unholy, αν είσαι αμείλικτος στην κρίση σου και θες να δυναμώσεις το δρεπάνι σου, το trend «διάλεξε πλευρά», το «InFamous» κερδίζει συνεχώς έδαφος στα παιχνίδια. Η μόνη αδυναμία του ίσως είναι τα αχρείαστα platforming στοιχεία, το action μάλλον του πάει περισσότερο από το adventure.

HEAVY RAIN-PS3
(Quantic Dream/Scee/Sony Hellas)

Αϋπνίες. Μια δημοσιογράφος ταλαιπωρείται από αυτές και για τη Madison αυτή η ιστορία είναι η ευκαιρία για ένα δυνατό θέμα. Psyops. Η νέα επιστήμη, η μεθοδολογία του FBI πράκτορα Norman που λύνει πάντα τις υποθέσεις. Ρουτίνα. Άλλη μια σιχαμένη περίπτωση για τον ιδιωτικό ντετέκτιβ Scott, που πέφτει πάντα σε ψυχάκηδες. Τραγωδία. Ο Ethan έχοντας χάσει τον πρώτο του γιο είναι ο πατέρας που ζει την απαγωγή του δεύτερου παιδιού του. Κούκου. Το αρρωστημένο μυαλό του Origami Killer που βρίσκει ευχαρίστηση στον βασανισμό μικρών αγοριών. Το πιο ενήλικο παιχνίδι των τελευταίων ετών λέγεται «Heavy Rain». Ένα θρίλερ για τον ψυχισμό ζώων και ευφυών ανθρώπων, ένα δισκάκι που σε κάνει να αισθάνεσαι σαν πραγματικός επιθεωρητής ψάχνοντας τη λύση μέχρι το πρωί. Και σε ένα κόσμο που καμιά φορά σου φαίνεται προβλέψιμος, κάτι τέτοια παιχνίδια ψάχνεις για να ξεφύγεις λίγο από τα συνηθισμένα.

GOD OF WAR 3-PS3
(Santa Monica Studio/Scee/Sony Hellas)

Μια εισαγωγή που θα συζητείται χρόνια στα forum, ένα διαρκές λεβελάρισμα από το παιχνίδι που όρισε στην ουσία την κατηγορία hack'n'slash, ένας τίτλος που έχοντας πουλήσει περισσότερα από δέκα εκατομμύρια μέχρι στιγμής έρχεται να κλείσει την ομώνυμη τριλογία. Σχεδιασμένο για να σε αναγκάσει να αγοράσεις το PS3, το «God Of War 3» φέρνει στα χέρια σου τον προδομένο Kratos μαζί με τις Blades Of Chaos λεπίδες του. Και επειδή δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από τα spoilers, το μόνο πράγμα που θα διαβάσετε εδώ για το παιχνίδι είναι ότι συμμετέχει ο Kevin Sorbo ως Ηρακλής. Άντε και ότι η Αφροδίτη είναι παθιάρα γυναίκα. Τα υπόλοιπα, εξάλλου, τα ξέρετε. Βουτήξατε τα πενηντάρικα από το πορτοφόλι του μπαμπά και τα πιτόγυρα σαπίζουν στο δωμάτιο.

MASS EFFECT 2-XBOX 360
(Electronic Arts/BioWare/EA Hellas)

Το «Mass Effect 2» είναι η rpg προσευχή εκείνων που ομνύουν στον εικονικό κόσμο. Ο Mark Meer, ο Martin Sheen και η Jennifer Hale επιστρέφουν μαζί με δεκάδες ηθοποιούς και τα διαπλανητικά ταξίδια περιπέτειας και αναζήτησης του ME2 έχουν τις αποστολές, τις γκριμάτσες και τις ατάκες που περίμεναν οι φίλοι του εδώ και καιρό. Υπ' όψιν πως συνολικά παρελαύνουν 546 χαρακτήρες για να αντιληφθείτε τη δουλειά που έχει γίνει στην ανάπτυξη του παιχνιδιού. Έτος 2183 και, αν έχεις κάνει save στον χαρακτήρα σου από το προηγούμενο παιχνίδι, μπορείς να συνεχίσεις, αφού η BioWare δίνει στους χρήστες της με τον καλύτερο τρόπο την αίσθηση ενός sequel. Οι πιο παρατηρητικοί θα διαπιστώσουν πως πολλά στοιχεία του πρώτου τίτλου επανεμφανίζονται ως αναμνήσεις στο μυαλό των πρωταγωνιστών. Στο σύμπαν του ME2, η σύγκρουση των πολιτισμών, των κοσμοθεωριών και της ηθικής είναι ακόμα πιο εμφανής. Οι Commander Sheppard, Illusive Man, Mordin Solus και Grunt στέλνουν στο διάστημα όχι μόνο τα εκατομμύρια των χειριστών τους αλλά και την ψυχαγωγία της επόμενης δεκαετίας.

C O M I C

Του Μάκη Παπασημακόπουλου

THOR

Τσίφτης θεός, σου λέει μετά. Παπάρια μέντολες, κυρίες και κύριοι. Τον Θορ είναι να μην τον αφήσεις πέντε λεπτά. Και ερωτώ εγώ: Είναι πρόταση που τον συνδέεις με μια θεϊκή περσόνα; Όχι, απαντήστε μου δηλαδή. Διότι τον Θεό, να πούμε, τόνε θες σταράτο. Να ξέρεις από την αρχή μέχρι το τέλος. Είναι, ας πούμε, αγγελικός, είναι εκδικητικός, είναι έτσι, αλλιώς, συννεφιαστός, οργίλος, σου κατεβάζει θύελλες, σου ανθίζει λιβάδια, τι κάνει και πώς εν πάση περιπτώσει. Γι' αυτό τους φτιάξαμε τους θεούς στα κεφάλια μας, ας πούμε, διά να ξέρουμε ότι κάπου από πάνου υπάρχει μια σταθερή αξία, την οποία μπορεί να μην μπορούμε να κατανοήσουμε πλήρως, αλλά εκεί είναι και δεν αλλάζει.

Με τον Θορ τα πράγματα ουδέποτε έχουν υπάρξει έτσι. Φτιαγμένος στη «χρυσή» εποχή των κόμικς, τη δεκαετία του '60, τότε που οι χαρακτήρες ήταν πιο αφελείς και πιο μονοδιάστατοι και από τύπο που πάει στο Δελφινάριο να γελάσει με τον «Μπαχαλόγατο» του Σεφερλή, ο πανίσχυρος γιος του Όντιν και πιο μόρτικο αντράκι σε ούλη την Άσγκαρντ έφερε μια θεϊκή υπόσταση στα κόμικς της Μάρβελ. Το κακό, βέβαια, με αυτό, είναι ότι στη Μάρβελ ποτέ δεν άρεσε ακριβώς το γεγονός ότι «κανονικά» δεν μπορείς να παίζεις και πολύ με τους κανόνες κάποιων «γνωστών» μυθολογικών χαρακτήρων. Έτσι ο Θορ βρέθηκε με τιμωρία στη Γη να μοιράζεται τη ζωή του κρυμμένος μέσα στο σώμα ενός σακάτη ιατρού άνευ φακελακίων επί σειρά ετών και, όταν αυτό άρχισε να κουράζει και ο χαρακτήρας να κρεμάει, του άλλαξαν τον αδόξαστο.

Του έβαλαν από δίπλα τον μέγιστο Beta Ray Bill, το εξωγήινο cyborg που πήρε κατά λάθος ένα μέρος από τις δυνάμεις του και του έκανε παρέα, μπέρδεψαν τον ίδιο αλλά και τους αναγνώστες με τον Θορ που δεν ήταν ακριβώς Θορ, αλλά ήταν βασικά για ένα φεγγάρι, αλλά μετά όχι, τον άνευ κράνους Thunderstrike, και γενικότερα τον έχουν κάνει λίγο γιο-γιό η αλήθεια είναι.

Εδώ δε σεβάστηκαν κοτζάμ Άσγκαρντ, την πόλη των θεών, στα άλλα θα τα έβρισκαν σκούρα; Από πού είναι, σου λέει; Από εκεί. Καλά, κάν' τον να μην μπορεί να πάει για καμιά δεκαετία. Έγινε. Από και πού είσαι. Τώρα να πάει, αλλά να είναι άρχοντας και της Γης. Έγινε. Από και πού είσαι. Πες ότι έγινε το Ράγκναροκ, η περίφημη τελική πάλη των θεών, και ότι έγιναν όλα λαμπόγυαλο και ότι για κάποιο λόγο η πόλη έχει κατέβει και αιωρείται, ασούμε, πάνω από τα γιουνάιτεντ στέιτς, τύπου ανεβοκατεβαίνουν για καφέδες, έτσι ώστε να πάρουν μέρος και τα θεόπουλα στην αντίσταση των ανθρώπων στην εισβολή των Σκραλ. Έγινε και τούτο. Πώς δεν ξέρω, ούτε κατάλαβα παρά τις 250 αναγνώσεις, αλλά ποιος μετράει.

Και τώρα, μπαίνοντας σε νέα δεκαετία, είπαν να βάλουν τον Θορ να καταπιεί μπαγαποντιά μεγάλη και να φονεύσει τον παππού του στο ημιάθελο (δεν του φτάνει που έχασε τον πατέρα Όντιν, αν και μην παίρνετε όρκο ότι δε θα κάμει καμπάκ), έτσι ώστε να εκδιωχτεί ξανά από την Άσγκαρντ και να τριγυρνάει μονάχος στη Γη. Με σπασμένο Μιολνίρ, εκείνο το σφυρί που είναι σαν το γουιντσέρφινγκ της πλέιμομπιλ, πού πάει και γυρνάει;

Με τόσο μπέρδεμα στη μέση, πού καιρός να θαυμάσεις τη δύναμη του τύπου, το εξαιρετικό και σχετικά πρόσφατο κεφάλαιό του στο Hulk vs, όπου τα βάζει αξιόμαχα με τον πράσινο, την επικείμενη ταινία του Κένεθ Μπράνα (ο Όντιν να βάλει το χέρι του) ή απλώς το γεγονός ότι ως θεός είχε την τύχη να είναι ένας από τους πιο σταθερά πιο καλοσχεδιασμένους ήρωες της Μάρβελ; Εμ, αυτό λέω κι εγώ. Εδώ το έχουμε χάσει τόσο πολύ, που ο αδερφός Λόκι έχει γίνει εδώ και καιρό αδερφή Λόκι. Άσ' τα να πάνε, χαλάσανε και οι θεοί, πανάθεμά τους. Προσευχήσου, σου λέει μετά.

S C R E E N

Του Τάσου Ρέτζιου

«Gainsbourg»

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΖΟΑΝ ΣΦΑΡ
ΠΑΙΖΟΥΝ: ΕΡΙΚ ΕΛΜΟΣΝΙΝΟ, ΛΟΥΣΙ ΓΚΟΡΝΤΟΝ, ΛΕΤΙΣΙΑ ΚΑΣΤΑ, ΝΤΑΓΚ ΤΖΟΟΥΝΣ, ΑΝΝΑ ΜΟΥΓΚΛΑΛΙΣ, ΜΙΛΕΝ ΖΑΜΠΑΝΟΥΑ, ΣΑΡΑ ΦΟΡΕΣΤΙΕ, ΓΙΟΛΑΝΤ ΜΟΡΟ

Πώς, στ' αλήθεια, να προσεγγίσεις ένα παγκόσμιο ίνδαλμα, ειδικά όταν στη χώρα σου είναι κάτι σαν ιερό τοτέμ; Ακόμα περισσότερο: πώς να μιλήσεις για τον άνθρωπο που σε ενέπνευσε με τόσο υποβλητικά πειστικό τρόπο, ώστε να μπολιάσεις όχι την τέχνη σου αλλά την ίδια την προσωπικότητά σου; Υπάρχουν τρεις τρόποι. Ο ένας είναι να αφεθείς στα κλασικά κινηματογραφικά διδάγματα των τόσων βιογραφιών και να γυρίσεις μια ταινία λίγο συγκινητική, λίγο σκληρή και λίγο νοσταλγικά εγκλωβισμένη. Ο άλλος είναι να πιαστείς από σημεία-κλειδιά της ζωής του ήρωα και να δημιουργήσεις ένα επεισοδιακό κρεσέντο αμοραλισμού, ματαιοδοξίας, ναρκισσισμού, οτιδήποτε τέλος πάντων θα έφερνε μια γλυκόπικρη γεύση στον θεατή. Και υπάρχει κι ο τρόπος που μάλλον επέλεξε κι ο Ζοάν Σφαρ, ένα τρομερό παιδί της κόμικ σκηνής, για να γυρίσει σε ταινία τη ζωή αυτού που ο ίδιος είχε ως μέντορα, κι ας έγινε κομίστας.

Είναι ένας τρόπος που σχεδόν νομοτελειακά σου επιβάλλει να βουτήξεις στο ψαχνό του ήρωά σου, να ζήσεις -κινηματογραφώντας- τη δική του ζωή, να δεις με τα δικά του μάτια, να πονέσεις όσο πόνεσε, να γελάσεις όσο γέλασε, να πεθάνεις, αν χρειαστεί, όπως πέθανε. Κι εδώ που τα λέμε, όταν το θέμα σου είναι ο Σερζ Γκενσμπούργκ, επίτιμο μέλος της παρέας των καταραμένων δημιουργών, θα πρέπει να είσαι αφελής, αν διαλέξεις να κάνεις κάτι διαφορετικό.

«Στον κεντρικό άξονα της ταινίας βρίσκεται η ιστορία ενός σπουδαίου ποιητή», λέει ο Σφαρ. «Ο Γκενσμπούργκ διαρκώς δοκίμαζε τα όρια της συμβατικότητας, αλλά θα ήταν ηλίθιο να πιστέψουμε ότι το κίνητρο πίσω από τις πράξεις του ήταν απλώς ο κυνισμός του. Αυτή εδώ είναι η ιστορία ενός συνεσταλμένου και ντροπαλού ανθρώπου που προστατεύει τον εαυτό του όσο καλύτερα μπορεί». Πολύ σωστές παρατηρήσεις, αλλά η ταινία δεν είναι μόνο αυτά. Ασεβής την ίδια ώρα που τιμά τους ήρωές της, «βρόμικη» και σκοτεινή τη στιγμή που φλερτάρει με την κλασική βιογραφία και γοητευτικά επιμελημένη όσο και αναρχικά γυρισμένη. Μην το ψάχνετε, μονάχα ένας λάτρης όλων αυτών των αντίθετων πόλων, που υπήρξε ο Γκενσμπούργκ, θα μπορούσε να φτιάξει ένα τέτοιο φιλμ...

Κι επιπλέον, πέρα από αυτά, βρίσκεται ο ίδιος ο Γκενσμπούργκ. Σαγηνευτικά μαγνητικός, με μια ζωή που την έκαιγε έτσι, για πλάκα, και με έναν μόνιμο πυρετό για δημιουργία, για έρωτα, για πρόκληση, για ζωή που τη ρουφάς μονοκοπανιά. Ο Σφαρ μας έδωσε την ευκαιρία να τον γνωρίσουμε από την καλή κι από την ανάποδη, να κοιτάξουμε στα λιγότερο φωτισμένα κομμάτια του και να καταλάβουμε γιατί η Μπριζίτ Μπαρντό, η Τζέιν Μπίρκιν, η Ζιλιέτ Γκρεκό και τα υπόλοιπα θηλυκά του πλανήτη τον ερωτεύτηκαν τόσο...

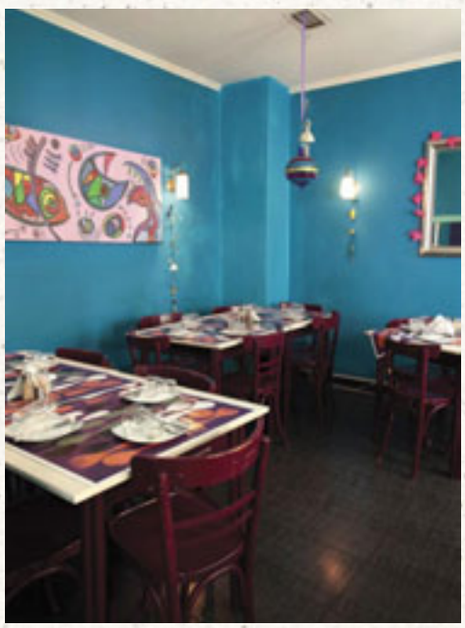
Χρυσόψαρο
Η μνήμη της γεύσης!

Κείμενο Γιώργος Μπάκας Φωτογραφία Σάκης Γιούμπασης

Βάλε στο σέικερ μια δόση αυθεντικών μεσογειακών γεύσεων, μια δόση φρέσκων μυρωδικών, μια δόση παρεΐστικης ατμόσφαιρας, ανακίνησέ το καλά, και βουαλά, το «Χρυσόψαρο» μπροστά σου! Ανάμεσα στους κράχτες, την τσίκνα και την καγκουριά, ανάμεσα στην προχειρότητα, τη μουντάδα και την μπουζουκίλα, το «Χρυσόψαρο» ξεπρόβαλε σαν παραδεισένια όαση στην τελματωμένη πλατεία Άθωνος προ τετραετίας για να στείλει τον πήχη... στον Θεό! Με ένα μενού βγαλμένο από τις πιο ηδονικές γαστρονομικές σου φαντασιώσεις (λουκουμάδες θαλασσινών, ψαρονέφρι με ροκφόρ και πορτοκάλι, φιλέτο με κρέμα και κάστανο), μέσα σε λίγους μήνες κατάφερε να γίνει το πιο όμορφο κόσμημα όχι μόνο της περιοχής αλλά ολόκληρης της Θεσσαλονίκης, φέρνοντας την επανάσταση στη γεύση και διδάσκοντας τι εστί γουστόζικη αισθητική, χαρούμενο περιβάλλον και, πρωτίστως, μεράκι στο μαγείρεμα. Εμπνεύστριες αυτού του επιτυχημένου εγχειρήματος, η Έφη και η Δέσποινα, δύο εκπληκτικές και ταλαντούχες μαγείρισσες που φρόντισαν να ψάξουν, να βρουν και να προμηθευτούν τα πιο αγνά υλικά από διάφορες περιοχές της Ελλάδας και να μετουσιώσουν τις γαστριμαργικές ιδέες και ανησυχίες τους με τον πιο ευφάνταστο τρόπο. Αξιαγάπητο, ακομπλεξάριστο και με παιχνιδιάρικο χαρακτήρα, μακριά από τα ελληνικά πρότυπα, όμως κοντά στις ελληνικές προτιμήσεις, το «Χρυσόψαρο» είναι μια γκαλερί γεύσεων που οφείλεις να γευτείς τα έργα της.

Άνοιξη!
Η Έφη και η Δέσποινα προτείνουν για την άνοιξη σαλάτα με σπανάκι, μαρούλι, ρόδι, γεμιστά σύκα με καρύδι και προσούτο, ενώ για κυρίως πιάτο συστήνουν ανεπιφύλακτα φιλέτο χοιρινό με σπαράγγια και λευκό κρασί.

Παπαμάρκου 1-3, Τ: 2310 229 147

Kismet
Να σου πω τη μοίρα σου;

Στα τούρκικα σημαίνει «πεπρωμένο», στα ελληνικά «διασκέδαση»! Είκοσι χρόνια γεμάτα happenings, μουσικά events και θεότρελα πάρτι, ήταν μόνο η αρχή για το café bar «Kismet», που συνεχίζει να γράφει τη δική του ιστορία του, στην περιοχή των Λαδάδικων. Από τις πρωινές ώρες με χαλαρό καφεδάκι και κουβεντούλα έως το βράδυ με ένα δροσερό τρέντι κοκτέιλ ή ένα malt ουσίκι στα «τραπεζάκια έξω» του ειδυλλιακού πεζόδρομου της οδού Κατούνη. Εκεί όπου συναντιούνται όλες οι φυλές της πόλης και η νύχτα γίνεται μέρα πριν προλάβεις να πεις «άλλο ένα», εκεί όπου οι ευχάριστοι και χαμογελαστοί άνθρωποι του «Kismet» θα σε ενημερώσουν για το εβδομαδιαίο «μενού» της διασκέδασης. Τις Δευτέρες, τις Τρίτες και τα Σάββατα ένα πλουραλιστικό μίξερ ήχων από γνώριμους guest djs της πόλης κρατάει τον ρυθμό ψηλά, ενώ τις υπόλοιπες μέρες μερικά από τα γνωστότερα και πιο δραστήρια μουσικά σχήματα (Kazoo, Noname band, Μία & 2, Αλέξανδρος Μακρίδης and his band, Βασίλης Καρακώτας) χρωματίζουν τους τοίχους του 125χρονου αναπαλαιωμένου κτηρίου που φιλοξενεί το «Kismet» με ποπ, ροκ, τζαζ και έντεχνες μελωδίες. Ντυμένο με πέτρα, τούβλο και μασίφ ξύλο, ντυμένο στις αποχρώσεις του κόκκινου, δροσερό το καλοκαίρι, ζεστό τον χειμώνα, το «Kismet» είναι εδώ για να δροσίσει τα χείλη σου και να ζεστάνει την ψυχή σου.

Κατούνη 11, Λαδάδικα, Τ: 2310 548 490

CANDY SHOP

OPEN A COKE. OPEN HAPPINESS
Τα κτήρια αλλάζουν όψη, τα ρούχα μεταμορφώνονται σε πολύχρωμα κοστούμια, η ζωή στον δρόμο θυμίζει πάρτι. Στη νέα διαφημιστική καμπάνια της Coca-Cola, το να είσαι χαρούμενος είναι στάση ζωής. Στο τηλεοπτικό σποτ, το άνοιγμα μιας Coca-Cola από μια παρέα φίλων δεν είναι μόνο μια στιγμή απόλαυσης του αγαπημένου τους αναψυκτικού. Είναι μια «έκρηξη χαράς». Η γκρίζα και άτονη πόλη μεταμορφώνεται σε μια πόλη γεμάτη ρυθμό και χρωτάνια. Με κεντρικό μήνυμα «Open a Coke. Open Happiness», το αγαπημένο αναψυκτικό μας αλλάζει τη διάθεση με την παγωμένη και δροσιστική του γεύση.
T: 210 6888 071

CLUBBERS GO TO PIZZA ROMA
Είσαι αχόρταγος clubber; Δοκίμασε το Club Pizza από τη Roma Pizza. Τέτοιο club δεν παίζει πουθενά αλλού. Όσοι τη δοκιμάζουν, δεν την αφήνουν ποτέ. Τα 4 χορταστικά κομμάτια του από αφράτη ζύμη πίτσας, κλείνουν μέσα τους την πιο λαχταριστή γέμιση από 2 τυριά, ζαμπόν, μπέικον και σάλτσα τομάτας. Το Club Pizza έχει και παρέα. Συνοδεύεται από τηγανιτές πατάτες και dip ethnic Roma Pizza. Κάνε clubbing ώς το ξημέρωμα με τις μοναδικές της γεύσεις. Τηλεφωνικά ή με online παραγγελία, η Roma Pizza είναι δίπλα σας, όπου κι αν βρίσκεστε.
T: 80111 69000

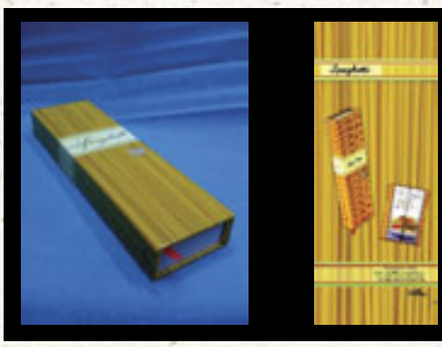

ΙΠΠΟΦΑΕΣ: ORIGINAL HERBALISER
Το μόνο βιολογικό 100% έλαιο φρούτων οργανικής καλλιέργειας χωρίς πρόσθετα θωρακίζει την υγεία σας σταγόνα σταγόνα. Το συμπλήρωμα διατροφής Ιπποφαές Original είναι ένα γερμανικό προϊόν που περιέχει 190 ωφέλιμα συστατικά, όπως μέταλλα, ιχνοστοιχεία και βιταμίνες, που είναι απαραίτητα για τη σωστή λειτουργία του οργανισμού. Χάρη στη σύνθεσή του έχει αντιοξειδωτική, αντιφλεγμονώδη, αντιμικροβιακή, αναλγητική και επουλωτική δράση. Με το Ιπποφαές Original χαρίζουμε στον οργανισμό μας τόνωση, ευεξία, ενίσχυση του ανοσοποιητικού συστήματος, ακόμα και λύσεις σε δερματικά προβλήματα.
T: 2310 222 156

KINKY UNDERWEAR FOR KINKY MEN
Η Kinky Underwear παρουσιάζει φέτος την άνοιξη την ανανεωμένη σειρά εσωρούχων και t-shirt. Κάθε t-shirt παρουσιάζει τη δική του χαρούμενη ερωτική ιστορία και εσείς καλείστε να την εκφράσετε με το σώμα σας. Επιλέξτε σύμφωνα με την πιο ανοιξιάτικη διάθεσή σας μέσα από την πολύχρωμη συλλογή πιτζαμών και εσωρούχων και γοητεύστε πρώτα τον εαυτό σας στο σπίτι. Η Kinky Underwear έχει σίγουρα τον τρόπο να γοητεύσετε και το πρόσωπο που εσείς επιλέξατε για παρέα.
T: 23430 24526

SPAGHETTI PAGES
Το ιδανικό δώρο για τους εραστές του καλού φαγητού, τους ρομαντικούς αλλά και τους επαγγελματίες της γαστρονομίας. Ένα βιβλίο μαγειρικής στο σχήμα των παραδοσιακών, ιταλικών πακέτων για σπαγγέτι σε μια μοντέρνα εμφάνιση από τις εκδόσεις Βιβλιοφόρος. Τα αρώματα και οι γεύσεις της ιταλικής κουζίνας με πρωταγωνιστές τα αγαπημένα σας ζυμαρικά σε ένα χορταστικό άλμπουμ με 130 και πλέον προτάσεις με κλασικές και ανανεωμένες εκδοχές του μεσογειακού εδέσματος. Καλές γαστριμαργικές περιπλανήσεις.
T: 2310 320 756

FENA WELCOMES VANESSA BRUNO ATHE
Τα καταστήματα Fena και fenafresh υποδέχονται την άνοιξη με τις δημιουργίες της γαλλίδας σχεδιάστριας Vanessa Bruno με τη σειρά Vanessa Bruno Athe. Η κόρη ενός από τα πλέον διάσημα supermodels της Δανίας στη δεκαετία του '60 και του ιδρυτή του γαλλικού οίκου μόδας Emmanuelle Khanh προτείνει τις πιο casual must-have δημιουργίες από την ηλικία των 24 ετών. Άνετα παντελόνια, λιτά φορέματα, γήινοι τόνοι, εντυπωσιακά τοπ και αντιθετικά υφάσματα συστήνουν ήδη το μοντέρνο γαλλικό στιλ στα καταστήματα Fena και fenafresh.
T: 2310 471 093, 2310 257 447

Boardsports ltd (Nudie Jeans, Volcom, RVCA, carhartt, DC Shoes, Etnies, Stussy, Es, Vestal) 210 9859 685 **Calzedonia** www.calzedonia.gr **Camper** Ερμού 34, 210-3216709, Αναγνωστοπούλου 23 & Ηρακλείτου 210 3629398, Κολωνάκι **Castor Group SA (A-Style, FullCircle, Skunkfunk)** 210 2759 571 **Color** Πρωτογένους 5, Ψυρρή, 210 3317 119 **Cosmos Trade O.E.** (**Crocs, Emu)** 9ο χλμ Θεσσαλονίκης - Ωραιοκάστρου, Θεσσαλονίκη, 2310 805 850 **Diesel Hellas** Συγγρού 6, 210 6021 900 **Elmec Sport (Converse, Harley)** Λεωφ. Βουλιαγμένης 96, Γλυφάδα, 210 9699 300 **Fena** Δημοκρίτου 14, 2310 471 093, Εγνατία 52, 2310 253 930 **fenafresh** Π. Μελά 8, 2310 257 447, Mediterranean Cosmos, 2310 474 032 **Fenastock** Λεωφόρος Γεωργικής Σχολής 65 (Έναντι Βιαμύλ), 2310 474 041 **Intimissimi** www.intimissimi.gr **Kanellakis Group** Αγίας Παρασκευής 10, Περιστέρι, 210 5785 400 **Κανελλόπουλος** Τσιμισκή 55, 2310 240 240, 12ο χλμ. Θεσσαλονίκης - Λαγκαδά, 23940 25810, Mediterranean Cosmos, 2310 474 271-3 **Korres** 22620 54500 **Levi's** 210 6873 501 **Luxottica Hellas** 210 6669 300 microXtreme (C1RCA, Lakai, Matix, Forum) Αιμιλιανού Γρεβενών 5, 2310 240 832 **Miss Sixty - Energie** Σκουφά 29, Κολωνάκι, 210 3603 264 & Α. Μεταξά 30Α, Γλυφάδα, 210 8944 565 **Nike Hellas** 210 9464 400 **πλαίσιο** 210 2892 000, www.plaisio.gr **Prime Timers** Λαμίας 6 & Κων/πόλεως, Ταύρος, 210 5765 920 **Replay** Κεντρική Διάθεση: Fashion Box Ελλάς, 210 2717 757 **Shop & Trade** Κεντρική διάθεση Ακομινάτου 37, 210 5231 683 **Shop** Ερμού 112Α, 210 3232 683, Attica corner Golden Hall 3ος όροφος **Sixty Hellas** Ακομινάτου 50, 210 5231 681 **Sony** 210 6782 000 **Swatch Group Greece** 210 9565 656 **VF Hellas (Lee, Wrangler, Jansport)** 210 6198 650

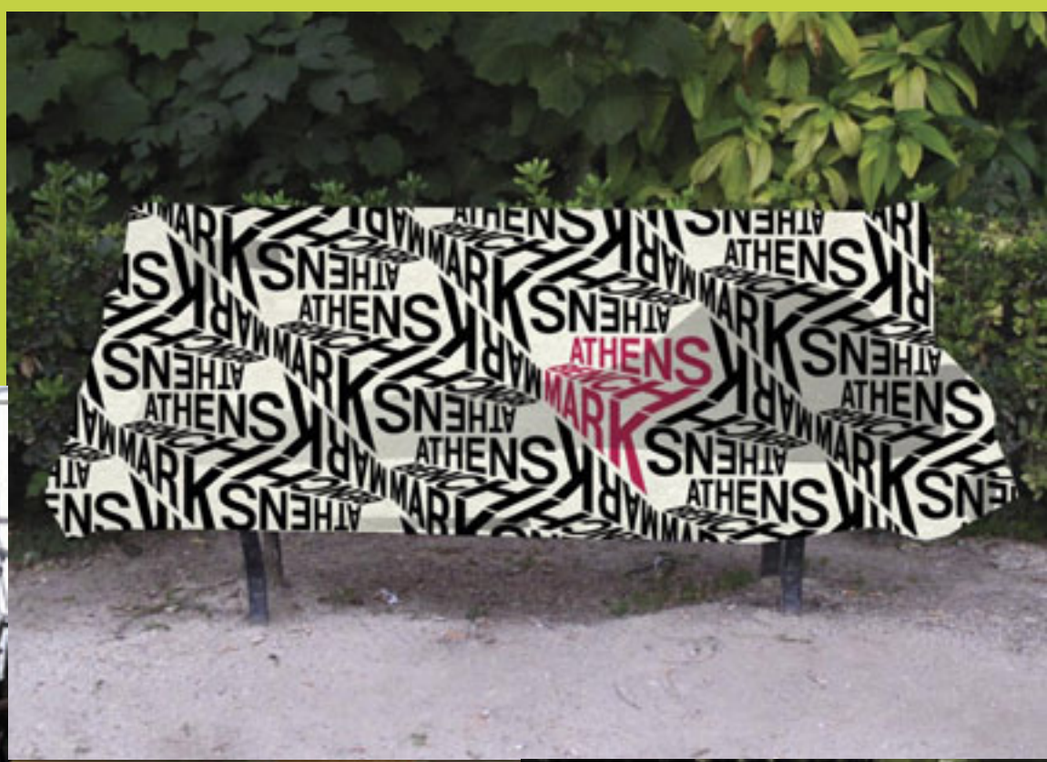
www.athensbenchmark.com

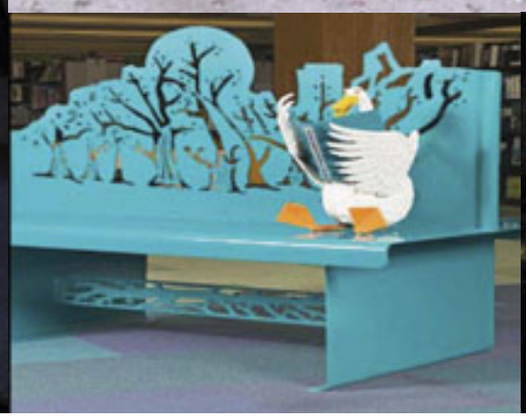
Κάτσε καλά!

Ένας πρωτότυπος διαγωνισμός στο διαδίκτυο αλλάζει τα παγκάκια της Αθήνας και σιγά σιγά την ιδέα που έχουμε για την πόλη. Φαντασία, επινοητικός σχεδιασμός και τολμηρό αστικό ντιζάιν είναι το περιεχόμενο αλλά και το ζητούμενο.

Κείμενο **Λένα Χουρμούζη**

«Ξεκινήσαμε ως μια παρέα που γκρίνιαζε. Θέλαμε να κάνουμε κάτι». Η Τατιάνα Καραπαναγιώτη είναι η πρόεδρος αυτής της παρέας. Λέγονται «Κόσμος της Αθήνας» και είναι ένας διεθνής μη κυβερνητικός οργανισμός, ο οποίος πιστεύει ότι η δημιουργία μιας καλύτερης πόλης είναι εφικτή, ειδικά μέσα από μικρές παρεμβάσεις. Η αρχή των επεμβάσεών τους ξεκίνησε με το σήμα κατατεθέν της πόλης: το παγκάκι.

Ο «Κόσμος της Αθήνας» μαζί με τον Δήμο Αθηναίων έβαλαν σκοπό να αλλάξουν τον τρόπο με τον οποίο βλέπουμε τα παγκάκια. Στη διεύθυνση www.athensbenchmark.com διοργανώνουν δύο διαδικτυακούς διαγωνισμούς κι ένα εθελοντικό πρόγραμμα. «Πολλοί με ρωτούν γιατί το παγκάκι και όχι τα πεζοδρόμια. Εμείς διαλέγουμε στόχους πρακτικούς και εφικτούς σε ένα λογικό χρονικό διάστημα. Δεν κυνηγάμε όνειρα θερινής νυκτός», εξηγεί η Τατιάνα Καραπαναγιώτη. «Ξεκινήσαμε από το παγκάκι, γιατί είναι ένα έπιπλο της πόλης. Σε βγάζει από το σπίτι. Είναι ωραίο να μπορείς να πεις σε μια φίλη "πάμε σε ένα παγκάκι να τα πούμε". Να πάψει να θεωρείται δεδομένη η καφετέρια. Πρέπει το κράτος να παρέχει στον πολίτη εστίες που να είναι μια επέκταση του σπιτιού του», συμπληρώνει.

Ο διαγωνισμός είναι ανοικτός σε όλους: σχεδιαστές, καλλιτέχνες, πολίτες της Αθήνας και του κόσμου. Μπορούν να σχεδιάσουν ή να επιλέξουν την πρόταση της αρεσκείας τους αφήνοντας με αυτόν τον τρόπο το σημάδι τους στην πόλη. Το κοινό θα αναδείξει τα καλύτερα 100 σχέδια και μια κριτική επιτροπή αξιολόγησης θα αποφασίσει για την τελική τριάδα έργων. Οι τρεις καλύτερες προτάσεις θα λάβουν χρηματικά έπαθλα. Ένα τουλάχιστον σχέδιο θα υλοποιηθεί και θα παραχθεί μαζικά, ώστε να επιπλώσει την Αθήνα.

Παράλληλα, οι καλλιτέχνες μπορούν να καταθέσουν την εικαστική τους άποψη για το «Παγκάκι του Μέλλοντος». Σε αυτό το σκέλος του διαγωνισμού δεν υπάρχει κανένας περιορισμός τεχνικής προδιαγραφής. Το μόνο που μετράει είναι η φαντασία. Τα 50 πιο δημοφιλή παγκάκια του μέλλοντος θα εκτεθούν στην Τεχνόπολη. Το τρίτο σκέλος της διοργάνωσης βάζει μαθητές, πολίτες και τεχνικούς του δήμου στο πνεύμα του εθελοντισμού για να συντηρήσουν τα παγκάκια της Αθήνας. «Ως Έλληνες σεβόμαστε περισσότερο το σπίτι μας παρά το περιβάλλον μας. Το γεγονός ότι κάποια πράγματα μέσα στην πόλη είναι παραμελημένα μας δίνει το άλλοθι για να πετάμε σκουπίδια, να κολλάμε τσίχλες σε παγκάκια. Αν όμως φτιάξεις μια πόλη πιο όμορφη και προσεγμένη, θα προσέχει και ο πολίτης περισσότερο», υποστηρίζει η Τατιάνα Καραπαναγιώτη. Το εθελοντικό πρόγραμμα θα επισκευάσει, συντηρήσει (βάψιμο, κάρφωμα, βερνίκωμα) τα παλιά παγκάκια της Αθήνας. «Διότι, ενώ θα προτείνουμε ένα καινούργιο παγκάκι, δε σημαίνει πως θα παραμελήσουμε το παλιό», καταλήγει η πρόεδρος του «Κόσμου της Αθήνας».

www.athensbenchmark.com

Η ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΗ του Γιώργου Μπάκα

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Η Ελλάδα αδυνατεί να θέσει σε επαναλειτουργία το μπουρδέλο της και προσφεύγει στο ΔΝΤ (Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) με τον ίδιο τρόπο που εσύ αδυνατείς να πληρώσεις τους λογαριασμούς σου και προσφεύγεις στο ΚΟΤ (Κοινό Οικογενειακό Ταμείο) πριν αρχίσουν να λαλούν τα καμπανάκια της χρεοκοπίας. «Μπαμπά, Playmobil!» φώναζες, όταν ήσουν πιτσιρίκι, «Μπαμπά, pay my bill!» φωνάζεις τώρα που έγινες γκοτζαμάν θηρίο και ονειρεύεσαι και οικογένεια, πανάθεμά σε! Κούνια που σε κούναγε και κούνια που σε κουνάει ακόμα. Αυτή της μαμάκας.

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)
Τόσα χρόνια ονειρευόσουν να ζήσεις μια σχέση πάθους που θα περιλάμβανε άγριο σεξ, περίεργα αντιφατικά συναισθήματα και ανεξέλεγκτες καταστάσεις, που κατέληξε, όπως όλα τα πλίθια εγχειρήματα ιδίας φύσεως, σε μια σχέση λάθους. Μια σχέση που σε έχει εγκλωβίσει σε έναν φαύλο κύκλο συγκρούσεων άνευ (ή ασήμαντης) αιτίας και αφορμής και δημιουργεί παρενέργειες πρέζας, διαδικτύου και σοκολάκτας. «Γουστάρω, αλλά πρέπει να σταματήσει αυτή η κατάσταση», «βαρέθηκα, αλλά τι καλά που περνάω!», «δεν αντέχω, αλλά τι να σκέφτεται τώρα;», «να πάει να γαμηθεί... στο σπίτι μου!».

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)
Οι βοερές ευχές σου προς κάθε θεό, να καταφέρει η γρίπη των χοίρων να αφανίσει τον μισό πληθυσμό της Γης και να ανοίξουν επιτέλους νέες θέσεις εργασίας, δεν έπιασαν τόπο και τώρα καλείσαι να πιστέψεις σε νέα θαύματα (μετεωρίτες, σεισμούς, ευχές Μητσοτάκη) που θα σε βγάλουν από το επαγγελματικό αδιέξοδο και θα σε σώσουν από το τσουνάμι των λογαριασμών που σε έχει παρασύρει σε δανειοδότες, τοκογλύφους και ματσωμένους φίλους. Μην απελπίζεσαι, τα έσοδα των φαρμακοβιομηχανιών ήταν πολύ ελκυστικά, για να σταματήσουν τόσο πρόωρα οι επιδημίες.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)
Αχ, άνοιξη! Λουλούδια, μυρωδιές, χρώματα, ήχοι, ιδρωμένες μασχάλες στα λεωφορεία, σκατίλα στον Θερμαϊκό, μπόχα και καυσαέριο στο κέντρο της πόλης, λίγδα και ψαρίλα στους φουλαρισμένους κάδους των σκουπιδιών. Σαν αιώνας σου φάνηκε ο χειμώνας, λιόντα μου, και, αν δεχτούμε τη θεωρία της σχετικότητας, μάλλον δεν πέρασες και πολύ καλά αυτούς τους μήνες. Θες λίγο η αναδουλειά, θες λίγο η αγαμία, θες λίγο η απουσία φίλων και η έλλειψη γονικής παρηγοριάς, θες λίγο η οικονομική κρίση, θες λίγο οι απαισιόδοξες προβλέψεις των ζωδίων, θες λίγο δηλητήριο; Κερνάω...

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)
Με την είσοδο του Κριού στον Ταύρο, ετοιμάσου να δεχτείς μια πισώπλατη μαχαιριά από μπροστά (κι όμως, γίνεται) και να ακούσεις όλα τα κλισέ που παρέλασαν από τον φλέγοντα διάδρομο του μέγκα αποχωρισμού. «Είσαι υπερβολικά καλός/ή... δε σου αξίζω... εγώ φταίω για όλα... σου αξίζει κάτι καλύτερο... δε θα ξεχάσω αυτά που περάσαμε μαζί... θα μείνεις για πάντα στην καρδιά μου... ήμουν πολύ τυχερός/ή που σε γνώρισα... πέρασα πολύ όμορφες στιγμές μαζί σου... θέλω να μαθαίνω νέα σου... παραμένεις πολύτιμος/η... θέλω να κρατήσουμε επαφή». Ixxx!!!

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)
Εγώ αγχώνομαι, εσύ αγχώνεσαι, αυτός αγχώνεται, εσύ γιατί ξαναγχώνεσαι; Πρόσεχε, ζυγέ, γιατί το εργασιακό στρες, με το οποίο λούζεσαι καθημερινά, μπορεί να σε κρατάει καθαρό από τις βρόμικες σκέψεις (επανάσταση, αντίσταση, οικολογία), όμως σύντομα θα διαπιστώσεις πως θα έχει σοβαρότατη επίπτωση στη σεξουαλική σου ζωή και υγεία. Είπαμε, ωραίο πράμα να κάνεις εγκεφαλικό σεξ, αλλά όχι και σεξ με εγκεφαλικό.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)
Η έλευση του Μάη και η κινδυνολογία των οικονομικών αν-αλητών πρόκειται να δημιουργήσουν μέσα σου ένα ξέσπασμα άνευ προηγουμένου. Είναι ολοφάνερο πως ανήκεις και εσύ στην οργισμένη γενιά της angryculture που αρνείται να συμβιβαστεί με όλα τα σκατά που συμβαίνουν γύρω της και διεκδικεί ενωμένη σαν γροθιά (νάνου) ένα καλύτερο μέλλον, φθηνότερους φραπέδες, φθηνότερα τσιγάρα, ψηφιακή τηλεόραση, τηλεοπτικές χασαποσφαγές, περισσότερες θέσεις για πάρκινγκ, γρηγορότερες συνδέσεις στο ίντερνετ, αξιόπιστο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου, όλα εκείνα τα στοιχεία που συντελούν στην απόλυτη ευτυχία του καθενός μας (βάζω και μένα μέσα, για να μη με λες μετά).

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)
Τα έντονα αισθήματα μοναξιάς που σε καταδιώκουν τον τελευταίο καιρό έχουν οδηγήσει σε μια έκρηξη κοινωνικότητας και μια ακόρεστη διάθεση να δημιουργείς διαρκώς νέους φίλους. Αυτό θα προκαλέσει ένα μικρό, όμως δυνατό, χάος στη ζωή σου, αφού είναι αδύνατον να μοιράσεις την αγάπη, τον χρόνο και τη διάθεσή σου σε τόσους πολλούς ανθρώπους, ούτε να παρευρίσκεσαι ταυτόχρονα σε τόσες πολλές κοινωνικές υποχρεώσεις. Ούτε ο Θεός είσαι, ούτε ο Ψωμιάδης. Εύχομαι να καταλάβεις κάποια στιγμή πως οι άνθρωποι που έχουν πολλούς φίλους δεν έχουν φίλους.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)
Εσύ να πας αλλού να διαβάσεις το ζώδιό σου! Ουστ!

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)
Η πλύση εγκεφάλου από τα μουμουέ και ο εκφοβισμός ότι θα είσαι το επόμενο θύμα τρομοκρατικής επίθεσης (σε συνδυασμό με την επαναπαρακολούθηση όλης της φιλμογραφίας του Μπρους Γουίλις) σε κάνουν να συνειδητοποιήσεις πως, σε έναν κόσμο που πάει από το κακό στο χειρότερο, είμαστε όλοι εν δυνάμει τρομοκράτες. Πως αν διαθέταμε στα σπίτια μας όλοι από ένα κόκκινο κουμπί καταστροφής του πλανήτη, αλίμονο και αν δεν μπαίναμε στον πειρασμό να το πατήσουμε και να τα στείλουμε όλα στο διάολο, πακέτο! Να γεμίσουμε το σύμπαν με διαστημικά σκουπίδια!

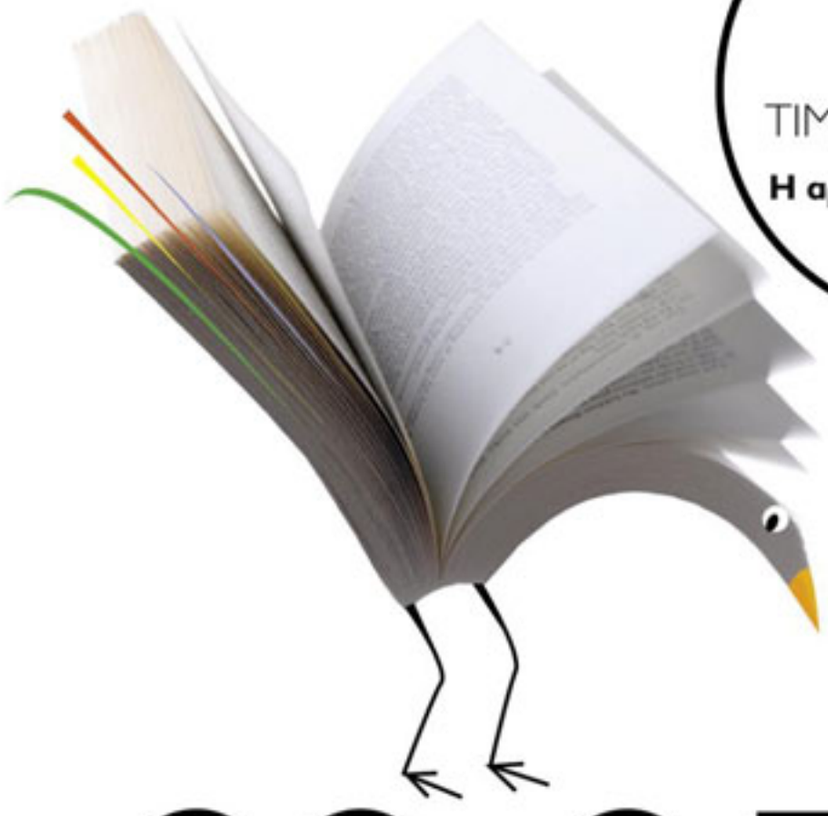
ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)
Ακόμα δεν πρόλαβες να χωνέψεις τις λιχουδιές της μαμάς όσο ήσουν το Πάσχα βεντουζιασμένος/η στην κουζίνα της, και άρχισε και πάλι το «κλαψάντουιτς» (μτφ. η κλάψα του ανθρώπου που γκρινιάζει ότι τρώει συνέχεια σάντουιτς και καταστρέφεται η υγεία του). Ήγγικεν η ώρα να μάθεις να μαγειρεύεις κανά ζυμαρικό, κανά όσπριο, Κανά Μελίνα, και να πάψεις να κάνεις συλλογή από τάπερ μέσα στα ντουλάπια σου. Άσχετο, αλλά το ήξερες ότι αυτός που εφηύρε το τάπερ λεγόταν Τάπερ;

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)
Δύσκολοι καιροί και γκρίζοι (κανείς κανέναν δε γνωρίζει) επιτάσσουν νέες ανορθόδοξες μεθόδους επιβίωσης και την ανώμαλη ένταξή σου στο κίνημα του νεο-χιπισμού. Η καλύτερη χρονική συγκυρία για να πλασάρεις το «χύμα» ως τρόπο ζωής και να το ντύσεις με αμπελοφιλοσοφικές ακτιβιστικές φανφάρες. Να κόψεις το ίντερνετ, γιατί καταστρέφει τις σχέσεις των ανθρώπων, να κόψεις το ρεύμα και να πίνεις νερό με το σταγονόμετρο από σεβασμό προς το περιβάλλον και να τρέφεσαι με χόρτα, γιατί είναι κρίμα να τα τρώμε τα καημένα ζωάκια... έτσι που ακρίβυνε η ζωή.

www.thessalonikibookfair.com

ΚΙΝΑ
ΤΙΜΩΜΕΝΗ ΧΩΡΑ
Η αρχαιότητα και εμείς
θεματική έκθεση

αφιέρωμα
GOURMET

22-25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Thessaloniki **Book Fair**

είσοδος ελεύθερη

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΒΛΙΟΥ

HELEXPO
Σημαίνει Επιτυχία!
Means Success!

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΚΔΟΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΩΝ

ΧΟΡΗΓΟΙ

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ · ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ · AVELON · Macedonian Hotels

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΕΡΤ · ΕΡΤ3 · DEUTSCHE WELLE · 100 · 100 · ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ · Ράδιο Σπέιρος · ATHENS · Agelpress.gr

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΘΕΜ. ΕΚΘΕΣΗΣ

ΑΙΩΡΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑ: ΑΔΡΙΑΝΟΥ 107, ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΕΡΜΟΥ 5, ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | Π. ΙΩΑΚΕΙΜ 12, ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΣΤΑΔΙΟΥ 60, ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3240208 | **ΓΛΥΦΑΔΑ:** Α.ΜΕΤΑΞΑ 17, 210 8983045 | **ΠΕΙΡΑΙΑΣ:** ΣΩΤΗΡΟΣ 39, 210 4115991 | **ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ:** ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ 41, 210 5789720 | **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:** ΤΣΙΜΙΣΚΗ 22Α, 2310 284988 | **ΚΕΡΚΥΡΑ:** Ν.ΘΕΟΤΟΚΗ 59, 26610 22053 | **ΜΥΚΟΝΟΣ:** Μ.ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ (ΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗ) 11, 22890 28227
Swatch Greece, tel: 210 9565656 // Swiss made - www.swatch.com